

Josip Pečarić: HRVATSKI VELIKAN DARIO KORDIĆ

JOSIP PEČARIĆ

**HRVATSKI VELIKAN
DARIO KORDIĆ**

ZAGREB, 2023.

© Josip Pečarić, 2023.

Urednica:
Anđela Hodžić

KAZALO

UVOD: DARIO KORDIĆ, ZAGREB, 2019.	
PREDSTAVLJANJE NA KAPTOLU	9
SJEĆATE SE DARIA KORDIĆA? Njegovo ime ostalo je zabilježeno zlatnim slovima!	29
SJEĆATE SE DARIA KORDIĆA? Drugi dio	35
KAD IH SPASIŠ OD GENOCIDA POSTANU TI NEPRIJATELJI!	46
KAD IH SPASIŠ OD GENOCIDA POSTANU TI NEPRIJATELJI! DRUGI DIO	57
KAD IH SPASIŠ OD GENOCIDA POSTANU TI NEPRIJATELJI! TREĆI DIO	59
PRILOG: KORDIĆ NA UDARU: REAGIRALA DR. MARKIĆ, MIŠETIĆ JASNO O TOME TKO JE IZDAO NALOG ZA UBIJANJE U AHMIĆIMA	61
NEVINI DARIJO KORDIĆ SVOJU UZNIČKU POKORU NASTAVLJA I NA SLOBODI	65
KOSOR NAPADA KORDIĆA KAO ŠTO JE NEKADA PROGONILA MARKAČA I GOTOVINU	72
KORDIĆ U NOVIM PEČARIĆEVOM KNJIGAMA	98
JE LI POLITIČARIMA KRIVA MATEMATIKA? ZAGREB, 2019.	98
AKADEMIK JOSIP PEČARIĆ : “NIJE LAKO BITI HRVAT U HRVATSKOJ.”	98

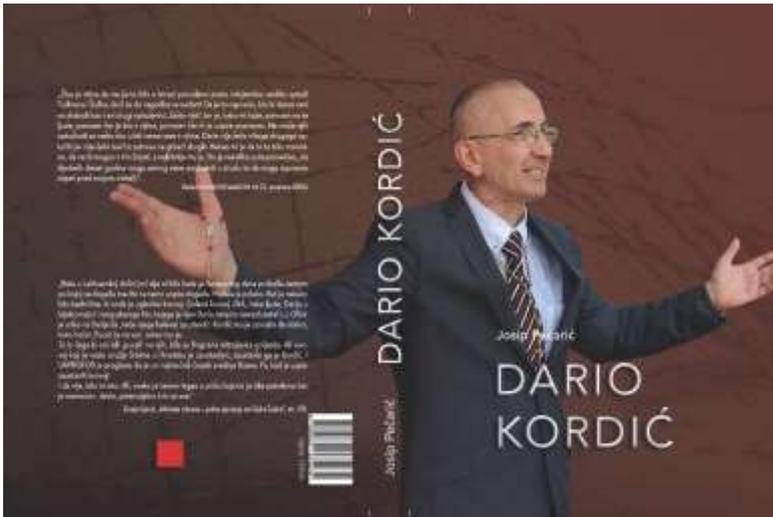
THOMPSON JE PROBLEM I U CRNOJ GORI	106
TREĆI STUP PEČARIĆEVE HRVATSKE’:	
THOMPSON	114
OPET ZAHVALA BISKUPU KOŠIĆU I NE SAMO	
NJEMU	120
SRCE MOJE NIJE ZEMLJE ŠAKA	126
PREDSTAVLJANJE KNJIGA O STUPOVIMA	
'PEČARIĆEVE HRVATSKE'.	143
JOSIP ŠIMUNIĆ I ‘ZA DOM SPREMNI’, ZAGREB,	
2019.	151
PREDSTAVLJANJE KNJIGE	151
VRATITI HRVATSKU NARODU: PORTAL	
DRAGOVOLJAC.COM, 2020.	155
'POTURICA JE GORI OD TURČINA'	155
MOJIH STO KNJIGA, ZAGREB, 2020.	159
PRVI STUP MOJE HRVATSKE	159
DR. VLADO KOŠIĆ, DARIO KORDIĆ JE ZASLUŽIO	
VISOKO MJESTO U SVIJESTI SVIH HRVATSKIH	
LJUDI, ALI I DRUŠTVU	167
JOSIP PEČARIĆ, PREDSTAVLJANJE KNJIGE <i>DARIO</i>	
<i>KORDIĆ</i>	170
UZ NEODRŽANO PREDSTAVLJANJE KNJIGE	
<i>ČETVRTI STUP MOJE HRVATSKE</i>	175
MATE KOVAČEVIĆ, PEČARIĆEVI STUPOVI	
HRVATSKE DRŽAVNOSTI, DOM HVIDRA-E, 13.	
LIPNJA 2019.	179
SESTRA ISTAKNUTOG LJUBITELJA USTAŠTVA	
JOSIPA PEČARIĆA ZAVIJORILA ŠAHOVNICU U	
KOTORU NA DAN... ..	185
REVIZIONISTI U HAZU, ZAGREB, 2020.	188
DR. SC. ZDRAVKA BOŽIKOV, PREDSTAVLJANJE	
KNJIGE „MOJIH 100 KNJIGA“ AKADEMIKA JOSIPA	
PEČARIĆA	188
DR. SC. MATO ARTUKOVIĆ, ZAGREB, 2020.	193
UVODNI TEKST: PISMO DR. SC. MATU	
ARTUKOVIĆU	193
M. PAVKOVIĆ, RAZGOVORI S JOSIPOM	
PEČARIĆEM, DRUGO PROŠIRENO IZDANJE,	
KOPRIVNICA, 2021.	199

PROF. DR, SC. ZDRAVKO TOMAC, PORTAL DRAGOVOLJAC.COM, 2021.	210
ZDRAVKO TOMAC: NOVINARSKA SRAMOTA	210
MARKO FRANOVIĆ, PORTAL DRAGOVOLJAC.COM, 2021.	217
ISELJENICI IZ CIJELE AUSTRALIJE OKUPILI SE NA PROSLAVI ROĐENDANA DOBROTVORA IZ SYDNEYA	217
LJETA U TISNOM / DON LAZAR ČIBARIĆ, ZAGREB, 2021.	220
UVOD	220
ROKO ANTIĆ I KNJIGA „TRIJUMF TUĐMANIZMA”	225
DVA PRIJATELJA / STANKO ŠARIĆ, ZAGREB, 2021.	232
PREDSTAVLJANJE IZNENAĐENJA U SLICI	232
MARIO FILIPI, PORTAL DRAGOVOLJAC.COM, 2021.	273
ODGOVOR DR. SC. MIRKU VALENTIĆU	273
DAMIR BOROVIČAK U MOJIM ZAPISIMA, ZAGREB, 2022.	283
'OPASNI' ZNANSTVENICI U DOMU SPECIJALNE POLICIJE	283
'BOJNA ČAVOGLAVE' / THOMPSONOFBIJA, ZAGREB, 2022.	294
AKADEMIK PEČARIĆ: 'HRVATSKA VLAST PROVODI MEMORANDUM SANU 2, A ZA VUČIĆA TREBA UVESTI 'DAN ŽALOSTI ZBOG PRAVLJENJA ZEČEVA OD SRBA”	294
DR STJEPANDIĆ: MARTENS JE PREKRŠIO DOGOVOR I OBJAVIO PRLJAVI, NEČASNI I NEZAKONITI PAMFLET PROTIV M. P. THOMPSONA, A ONDA KUKAVIČKI MENE OPTUŽIO ZA TO	301
ZVONIMIR HODAK, DRAGOVOLJAC.COM, 2022.	314
TITO IMA SVOJ MAUZOLEJ U BEOGRADU, A USKORO ĆE I DRAŽA, A TUĐMANOV SPOMENIK U ZAGREBU SVAKI DRUGI DAN NEKI 'NAPREDNI OMLADINAC' IŠARA	314

AKADEMIK KUZMA KOVAČIĆ, ZAGREB, 2022. ...	321
ROBIN HARRIS: RASPADOM JUGOSLAVIJE JNA I NJEZIN 'MOZAK' – KOS – POSTALI SU U STVARNOSTI NOVI CENTAR MOĆI	321
ZAŠTO MIROSLAV TUĐMAN NIJE BIO PROFESSOR EMERITUS? / DRUGO PROŠIRENO IZDANJE, ZAGREB, 2023.	330
PEČARIĆ NA PREDSTAVLJANJU KNJIGE 'AKADEMIK KUZMA KOVAČIĆ': KIPAR POSVEĆEN HRVATSKOJ	330
JOSIP PEČARIĆ. PREDSTAVLJANJE KNJIGE U SPLITU: KUZMINA HRVATSKA	339
Z. HODAK, J. PEČARIĆ, DRŽAVA I 'TERORIST' / MARKO FRANCIŠKOVIĆ, DRAGOVOLJAC.COM. 2023.	351
JEDINI GENOCID NAKON DRUGOG SVJETSKOG RATA NA OVIM PROSTORIMA POČINJEN UPRAVO U SREBRENICI!	351
ZAVRŠNI TEKST: HRVATSKI VELIKAN DARIO KORDIĆ	358
AKADEMIK JOSIP PEČARIĆ – ŽIVOTOPIS	364

UVOD

DARIO KORDIĆ, ZAGREB, 2019. PREDSTAVLJANJE NA KAPTOLU

SJEĆATE SE DARIA KORDIĆA? Njegovo ime ostalo je zabilježeno zlatnim slovima!

Objavio
Mladen Pavković

06/06/2023

*Okrivili su ga zbog navodnih zločina tijekom velikosrpske agresije nad bošnjačkim civilima u Lašvanskoj dolini, dok primjerice taj isti sud nije osudio generala **Džemala Mandera**, za kojeg se i te kako zna za koja je i kakva zvjerstva nad Hrvatima odgovoran baš on i baš na ovim prostorima, koje je, po cijenu vlastita života, branio Kordić.*

Obitelj i mnoštvo ljudi s transparentima, i uz pjesmu „Lijepa li si“, 6. lipnja 2014. dočekalo ga je u zagrebačkoj zračnoj luci, kad se vratio nakon što je odslužio dvije trećine kazne – Haaški sud ga je osudio gotovo bez dokaza na 25 godina robije.

Okrivili su ga zbog navodnih zločina tijekom velikosrpske agresije nad bošnjačkim civilima u Lašvanskoj dolini, dok primjerice taj isti sud nije osudio generala **Džemala Mandera**, za kojeg se i te kako zna za koja je i kakva zvjerstva nad Hrvatima odgovoran baš on i baš na ovim prostorima, koje je, po cijenu vlastita života, branio **Kordić**. **Merdana** je svojedobno uz ostale lažno svjedočio i protiv **Kordića**, a predstavnici Hrvatskog generalskog zbora (HGZ), predvođeni Krešićem i Tomićićem, 30. svibnja na Dan hrvatske državnosti, umjesto **Kordića** ugostili su ratnog zlikovca **Merdana**, na što je otvorenim pismo reagiralo 12 hrvatskih generala, predvođeni Ivanom Toljem, tražeći da se Krešić odmah makne s mjesta predsjednika HGZ-a, baš kao i ovi ostali koji su podržali zlikovca.

O Kordićevim teškim danima, moj kolega Miroslav Piplica i ja, objavili smo i knjigu (u nekoliko izdanja) te, dok je Dario bio na robiji, održali više od pedesetak tribina u Herceg Bosni, Hrvatskoj, Austriji i Njemačkoj, gdje smo naglašavali da je **Kordić** osuđen na drastičnu kaznu (bio je na robiji u Grazu), ali da ju je prihvatio kao

svoj križ i čvrsto ga nosio, kao što je Isus nosio križ dok su ga vodili ulicama prepunim ljudima od kojih su neki plakali, a neki ga gađali kamenicama.

Kad je saznao da ga gone, **Dario** nije bježao. Rekao je – tu sam, vodite me, sudite mi, nisam ništa napravio, a što nije bilo u obrani moga naroda i moje obitelji. Danas je on posve sigurno jedan od ratnih heroja. Oni koji su mu povremeno dolazili u posjetu (a posjećivao ga je relativno veliki broj ljudi), govorili su da je u njemu nevjerovatna psihička snaga i moral, da sve podnosi stoički, s nevjerovatnom snagom duha, pa je ispadalo da umjesto da smo mi hrabрили njega, on je i na robiji hrabrio nas! Bio je i ostao čvrst kao stijena. Bilo mu je teško, kao što mu je teško i danas, ali nikada nije tražio milost. Ako treba, ostat ću na robiji za svoju Hrvatsku i Herceg Bosnu još “stotinu” godina – znao je reći. Ono što je iznimno važno je činjenica da tijekom suđenja (prvi put se pojavio pred Međunarodnim sudom u Den Haagu, 6. listopada 1997.) nije želio nikoga, ali baš nikoga lažno teretiti, a da je to učinio ne bi toliko odsjedio u zatvoru. Međutim, da je to uradio, tada to ne bi bio **Dario Kordić** kojeg su osudili po tzv. zapovjednoj odgovornosti.

Dario je bio potpredsjednik i član predsjedništva Hrvatske zajednice Herceg-Bosne, a kasnije Hrvatske Republike Herceg-Bosne, te jedno vrijeme i predsjednik Hrvatske demokratske zajednice Bosne i Hercegovine (HDZ-BiH).

No, koliko se god neki „pjene“, ime ovog čovjeka ostat će upisano zlatnim slovima u povijesti Bosne i Hercegovine i Hrvatske!

Izvor: Privatna arhiva

<https://cronika.hr/2023/06/sjecate-se-daria-kordica-njegovo-ime-ostalo-je-zabiljezeno-zlatnim-slovima/>

Da, tog dana sam i bio na tom dočeku. O Dariju sam napisao i knjigu: J. Pečarić, Dario Kordić, Zagreb, 2019. str. 343. Pogovor joj je napisao HRVATSKI biskup:

BISKUP DR.SC. VLADO KOŠIĆ**MOJ PRIJATELJ DARIO KORDIĆ**

Daria Kordića nisam poznao prije 2000. godine, dakle, nisam bio ni u Bosni i Hercegovini kad je tamo bjesnio rat niti u Haagu dok je on bi suđen. Upoznao sam ga u zatvoru u Grazu, kada je tamo služio svoju kaznu. Pozvao me jedan svećenik koji ga je išao posjetiti i pitao, bih li ja pošao s njim. Rado sam se pridružio jer sam želio upoznati tog čovjeka o kojem sam čuo proturječne stvari. Naime, novine su pisale da je ratni zločinac, a neki su mi prijatelji govorili da on nije ništa skrivio, da je žrtva nehumanog haškog suda.

U nehumanost suda u Haagu nisam dvojio znajući da je on političko sredstvo moćnih koji su željeli na principu podjele krivnje pacificirati područje na kojem se prije vodio rat. Na primjer obrat u slučaju generala Gotovine i Markača pokazuje zorno kako je moguće da jedan pravorijek bude potpuno negativan, a drugi potpuno pozitivan.

Kada sam dakle prvi puta posjetio Daria Kordića – a poslije sam to učinio još šest puta – mojem iznenađenju nije bilo kraja. On je umjesto čovjeka shrvana nepravdom i teškom višegodišnjom kaznom, zračio optimizmom i neobičnom vedrinom. Umjesto da mi tješimo njega, on je tješio nas. I bio je veoma pobožan, neprestano smo govorili o Bogu, o tome kako on čini čudesa. Jednom mi je rekao kako je ovo vrijeme u zatvoru za njega milost Božja. Ja sam prosvjedovao rekavši mu da je to ipak teška kušnja i da tu nepravdu nije Bog želio, no on me demantirao izjavom kako on ne bi bio Boga sreo da nije došao u zatvor. Tu nisam mogao ništa proturječiti, ako je on bio u to uvjeren. Sjećam se i da nam je govorio kako je on slobodniji nego mnogi ljudi koji nisu u zatvoru, jer je sloboda nutarnja, duhovna kategorija a ne fizička i tjelesna. Opet nisam mogao ništa reći protiv toga. Pomolili smo se na njegovu želju, svaki puta. On je tražio moj blagoslov i ja sam mu ga svaki put udijelio. Znao sam koliko pati njegova supruga Venera premda ona to nije pokazivala. I njihova su djeca patila, bez oca su rasli gotovo 18 godina.

Jednom sam rekao muftiji Hasanoviću, koji me prozvao u novinama i tražio kaznu za mene što sam bio na dočeku Daria pri povratku iz zatvora, da bi se vjerojatno i on radovao kada bi neki njegov vjernik u zatvoru postao bolji vjernik. Tako sam se radovao i ja.

Tada, kada sam posjećivao Daria u zatvoru, slutio sam da on nije kriv za kaznu koju je dobio. Poslije, kad je izišao iz zatvora, ja sam uvjeren da on nije kriv, da njemu kazna nije bila pravedno dana jer on nije bio ni vojnik, niti je bio na tom mjestu gdje se odlučivalo o napadu na Ahmiće, niti je bio tamo tako da nije mogao ni fizički počiniti nikakvo djelo. Znakovito je bilo da se ogromna kazna Blaškiću drastično smanjila u drugostupanjskoj sudskoj presudi, a Kordiću je ostala u konačnoj presudi ista, drastično velika kazna, usprkos tome što tužitelj nije imao ni jedan valjani dokaz i nakon što su oborene mnoge točke optužnice.

Od jednog sam visoko pozicioniranog muslimana čuo kako oni znaju da je Dario nevin ponio tuđu kaznu. Također razgovarao sam dugo jednom s Dariem i jednim uglednim odvjetnikom koji je uvjeren da bi Dario trebao pokrenuti reviziju postupka, ali čuo sam i Daria koji ne želi da se ikoga drugog osudi, kad je već on morao ponijeti tako veliku kaznu.

Dario sada studira teologiju, želi se u svojoj vjeri utvrditi i rasti. To je bio njegov izbor koji ja poštujem. Poštujem i njegovu obitelj koja mu je uvijek davala i predstavljala veliku potporu. Oni su svi za mene veliki mučenici, žrtve političkih igara i stava da je potrebno svima koji su bili uključeni u rat u Bosni i Hercegovini presudi krivnju, misleći da se tako mogu neutralizirati mržnje. Međutim, ako se nepravde žele ispraviti novim nepravdama, mislim da se tako samo sije sjeme novih sukoba, što nije dobro niti pošteno. A to je učinio u slučaju Daria Kordića Haaški sud.

Dario je moj prijatelj, ja to ne krijem i nikada neću. Njegova žrtva, njegova vjera i njegova vedrina u trpljenju i meni je veliko nadahnuće. Potpora njegove obitelji u teškim danima i godinama za Daria njemu je bila velika utjeha i zato su svi oni za me primjer obitelji koja ostaje zajedno u dobru i zlu jer ih povezuje ljubav i molitva, pouzdanje u Boga.

Nadam se da će Dario jednog dana dobiti visoko mjesto u svijesti svih hrvatskih ljudi ali i u društvu koje mu pripada jer on je to zaslužio.

U Sisku, 12.travnja 2019.

+Vlado Košić, biskup sisački

SJEĆATE SE DARIA KORDIĆA? Drugi dio

Sjajne komentare pitanja iz naslova dao je don Anđelko Kaćunko:

To je suvišno pitanje, fratelo!

Jer to se IME ne može zaboraviti!

Baš kao ni Praljko...

Zapravo mi je link tog teksta poslao g. Željko Soldo:

<https://cronika.hr/2023/06/sjecate-se-daria-kordica-njegovo-ime-ostalo-je-zabiljezeno-zlatnim-slovima/>

Poštovani i dragi akademiče,

Znam da vi pamтите i sjećate se itekako, bio sam i na promocije vaše knjige /i ostalih stupova Hrvatske/.

Hvala vam na borbenom duhu i ustrajnosti!

Neka vam dragi Bog podari snage i blagoslova!

(Zanimljivo je da je naslov Pavkovićeve teksta na portalu bezcenzure.hr:

IME DARIA KORDIĆA OSTALO JE ZABILJEŽENO
ZLATNIM SLOVIMA!

<https://bezcenzure.hr/branitelji/ime-darija-kordica-ostalo-je-zabiljezeno-zlatnim-slovima/>)

Da, 'stupovi Hrvatske, general Praljka. A ne tako davno sam u HAZU govorio o tome na predstavljanju moje knjige *Akademik Kuzma Kovačić*:

Knjiga je jedna od mojih knjiga koje govore o mojoj suradnji u domoljubnom radu s nizom istaknutih Hrvata. Taj dio mog rada o kome pišem u svojim knjigama danas neki nazivaju „Pečarićeva Hrvatska“. O toj „Pečarićevoj Hrvatskoj“ prvi je pisao hrvatski književnik i kolumnist dr. sc. Damir Pešorda u uvodu moje knjige „Ako voliš Hrvatsku svoju“, koju je tako i naslovio. Na to se nadovezao profesor književnosti sa Sveučilišta u Mostaru dr. sc. Marko Tokić predstavljajući tu knjigu na svom sveučilištu 5. prosinca 2014.

Tokić je tada naglasio, piše „Glas Brotnja“ 5. prosinca 2014., da svi koji poznaju akademika Pečarića znaju da je Hercegovac iz Boke kotorske, ali i čovjek kojemu četiri stupa njegove Hrvatske čine: Franjo Tuđman, Dario Kordić, Marko Perković-Thompson i biskup Vlado Košić, dodavši:

„O njima je pisao, progovorio o njihovoj ljubavi prema Hrvatskoj, prema Hrvatima, ali pisao je akademik Pečarić i o generalu Praljku, hrvatskom branitelju Veljku Mariću naglašavajući kako neće biti sretan dok i zadnji hrvatski branitelj ne izađe iz zatvora. Akademik Pečarić voli Hrvatsku svoju, no osim što piše o onima koji vole i žive Hrvatsku on piše i o onima koji ne vole Hrvatsku i svoj hrvatski narod, pa upravo zbog toga što jasno i glasno upućuje na aktualno stanje u zemlji Hrvata često je prešućivan od medija u službi aktualne vlasti.“

Prve knjige koje su u naslovu imale i ime nekog od onih „koji vole i žive Hrvatsku“ bile su knjige o „Utemeljitelju Republike Hrvatske“ za kojega sam s ponosom isticao da je akademik. Zato sam i ove godine povodom stote obljetnice rođenja Franje Tuđmana u Vukovaru govorio o njemu i HAZU, ali i konstatirao da su zapravo sve moje publicističke knjige – knjige o njemu. Veliki napadi onih „koji ne vole Hrvatsku i svoj hrvatski narod“ od početka ovog stoljeća bili su na Marka Perkovića Thompsona pa su poslije knjiga s Tuđmanovim imenom u naslovu slijedile i knjige o njemu.

Kako smo zajedno prof. Tokić i ja uz Darija Kordića dodali i generala Slobodana Praljka, kad se svojim žrtvovanjem za Hrvatsku uzdignuo do jednog od najznačajnijih Hrvata u povijesti, s dr. Miroslavom Međimorcem objavilo sam i knjige o velikom hrvatskom generalu. Iako je danas i u RH – i ne samo u RH – zabranjeno i samo spominjanje imena generala Praljka ipak se prva naša knjiga o njemu može naći u knjižnicama kao što su npr. **The British Library, Queens Public Library, San Francisco Public Library** ili na sveučilištima: **University College London, Harvard University, Yale University, Cornell University, University of Toronto, University of Pittsburgh, University of Wisconsin - Madison, University of California Berkeley.**

<https://www.hkv.hr/izdvojeno/vai-prilozi/p-r/peari-josip/40645-govor-akademika-pecarica-na-predstavljanju-knjige-o-akademiku-kuzmi-kovacicu.html>

Hvala i don Kaćunku i g. Sopti što su me podsjetili na drugi stup 'moje' Hrvatske: Darija Kordića i Slobodana Praljka.

Zapravo kao i da sam i sam mislio na stupove 'moje' Hrvatske jer sam iz moje knjige o Dariju izdvoji Pogovor biskupa Košića. U

vrijeme kada smo predstavljali knjigu o Dariju već je bila tiskana i knjiga:

J. Pečarić, *Četvrti stup moje Hrvatske / Biskup dr. Vlado Košić*, Zagreb, 2019. str. 398.

A ovih dana je Haški sud nakon 30 godina završio svoj rad pravomoćnom presudom srpskim obavještajcima Stanišiću i Simatoviću. O tome piše Ivica Marijačić u *Hrvatskom tjedniku* od 07. 06. 2023. u tekstu:

ZBOGOM, HAAŠKOME SUDU

Nije donio ni pravdu žrtvama, ni pomirenje naroda, ni kaznu agresorima

Tri od četiri izdvojena teksta odnose se na Kordića i Praljka:
Sva tragedija, nepravda i licemjerje Haaškoga suda i međunarodne politike ogleda se najviše u dvjema činjenicama:

Prvo, u činjenici da nitko nije osuđen za Vukovar, a hrvatskim generalima sudilo se za prekomjerno granatiranje Knina, i, drugo, u bizarnoj osudi generala Praljka, s jedne, i puštanju četničkoga vojvode Šešelja, s druge strane.

Vrhunac sramotne hrvatske politike prema Haagu bio je kada je trećejanuarska vlast dragovoljno prepustila tom sudu nadležnost za Bljesak i Oluju, a onda u sklopu te izdaje, Mesićeva i Račanova vlast, posredstvom odvjetnika Nobila, u žalbenom postupku šalje krivotvoreno izvješće MUP-a o slučaju Ahmići kako bi se izvukao general Blaškić, a odgovornost prebacila na Kordića, Šuška i mnoge druge. Kad je tužiteljica vidjela da je izvješće MUP-a krivotvoreno bilo je kasno za bilo što.

Jedna od najsramotnijih činjenica Haaškoga suda je da je pod političkim diktatom sudio Hrvatskoj za politiku u BiH te donio kandalozne presude vodećim hrvatskim dužnosnicima u BiH bez ikakvih konkretnih dokaza po nikad tako shvaćanoj široko postavljenoj zapovjednoj odgovornosti. Sudci i tužitelji iz procesa šestorici Hrvata iz ruku Bošnjaka u Mostaru primali nagradu za izrečene presude-

Inače sjajan Predgovor knjige o Dariju napisao je profesor književnosti sa Sveučilišta u Mostaru dr. sc. Marko Tokić koji je, kao što se vidi iz gornjeg teksta, i definirao ta četiri stupa 'moje' Hrvatske. Četvrti stup biskup Košić je također bio na Darijevom dočeku, a bio je i ratni župan Dubrovačko-Neretvanske županije i bivši saborski zastupnik dr. Jure Burić, koji se također sjetio tog dana:

JEDAN JE DARIO

Prije bilo kakvog govorenja moramo ustvrditi dvije stvari.

Prva je: Dario Kordić dobar je, izuzetno skroman čovjek i istinski vjernik

I

Druga: Dario Kordić nikada nije počinio niti naredio nikakav zločin!

U ovo prvo mogao se je i može uvjeriti svatko tko je u Darijevoj blizini bio, a u ovo drugo kad čuje i pročita onu drugu stranu koja po običaju nema prigodu biti u javnosti, a ako i bude ljudi na nju ostaju i gluhi i nijemi.

A, sada samo dvije stvari i o nama njegovim sugrađanima ili pak poklonicima.

Prvo- mi definitivno nismo dobri ljudi, jer da jesmo ne bi dopustili da naš uznik koji je na svoja leđa primio sve grijeha što ih je njegov narod učinio- živi jedva sastavljajući kraj s krajem, dok neki (mnogi) mangupi žive u raskoši i izobilju! Neka se "mangupi" sami prepoznaju i samo nastave, ali valjda i sami znajući kako će to biti samo "za vijeka", ali ne i "do vijeka"!

Da mi je ovako nešto netko prije devet godina rekao kad sam se iz Ravnog zaputio s mojim prijateljem don. Perom Pavlovićem u Zagreb pred zračnu luku gdje je Daria dočekalo ogromno, razdragano mnoštvo, a ja imao prigodu pružiti ruku, zagrliti prijatelja i s njim izmijeniti nekolike riječi- ne bih vjerovao!

I druga je: mi smo loša država i to s obje strane- i onoj gdje je Dario rođen, za koju se borio i ona u kojoj danas živi, a ta borba i za nju bježe- valjda se toga još sjećate?!

Jer, da je država dobra Dario bi danas imao barem status hrvatskog branitelja sa svim pravima i materijalnim dobrima koji bi mu osiguravali pristojan ili pak skroman život.

Ovako su njegova prava manja od onih koji su izbjegli i sreću potražili u državi koju je Dario stvarao. A da ne govorim o svim onim parazitima na državnim jaslama koji jedu, državu “žderu”, a o mojoj Hrvatskoj loše govore i još joj lošije rade!

Zar se i za Daria nije mogao naći kakav “paragraf zahvale” u kojem bi se njegova žrtva vrjednovala i ta ista žrtva nagradila.

Zar sedamnaest punih godina nepravednog boravka po kazamatima Europe nije dovoljnim razlogom da se i te godine ne pretvore u “teški rad” i opravdane zasluge.

Znam da se je vlastodršcima teško upuštati u ovakve “bravure” - pa to od njih niti tražim niti očekujem, jer se “poslodavcima” nije pametno suprotstavljati. Svejedno ne mogu vjerovati kako se i za Darija nije bilo moguće naći neki “lex”, kad se već “lex” drugima nalazio.

Ma, pustimo državu i onu s jedne i ovu s druge strane- hajdemo mi obični, mali ljudi promisliti što to možemo za našeg heroja učiniti. Možemo, puno možemo- samo ako hoćemo!!!

*dr. Jure Burić
Lipanj, 2023.*

A tog dana se uz povratak Darija Kordića dogodio još jedan značajan događaj za hrvatski narod: Osnovano je Društvo za istraživanje trostrukog logora Jasenovac. Društvo je upravo dalo u tisak moju knjigu o tom društvu. Dvojica osnivača nisu mogli biti nazočni na tom skupu prof. dr. sc. Josip Jurčević i ja jer smo u to vrijeme bili na dočeku Darija Kordića. Prof. Jurčević je danas prijatelju upozorio na tribinu o Dariju Kordiću:

ISTINA O DARIJU KORDIĆU

Tribina „Istina o Dariju Kordiću“ održana je srijedu 6. svibnja u Dvorani sv. Ivana Pavla II. u sisačkom Velikom Kaptolu, a sudjelovali su g. Dario Kordić i povjesničar dr. sc. Josip Jurčević. U prepunoj dvorani, na početku, sve okupljene pozdravio je biskup Košić progovorivši i o svojoj povezanosti s Kordićem. Biskup se između ostalog osvrnuo na medijsku hajku koja je na njega podignuta nakon što je dočekaao Darija Kordića na zagrebačkom aerodromu. „Išao sam tamo kao čovjek čovjeku, ljudski zagrliti prijatelja. Opet netko će reći kako biskupu može biti prijatelj neko osuđen za ratni zločin. Može, zato što ja osporavam tu kaznu i smatram da imam pravo dovesti u pitanje svaki ljudski sud, a na poseban način haške presude. Dat ću vam primjer. Dok je sav narod slavio, kada su 16. studenoga 2012. naši generali bili oslobođeni, urednici su na nacionalnoj televiziji pozvali ljude koji su tog dana osporavali tu oslobađajuću presudu. Znači netko ima pravo pred milijunskim auditorijem osporavati presude haških sudaca, a meni se to pravo osporava“, rekao je biskup te dodao kako on Darija nije upoznao u vrijeme rata, već prvi puta 2009. godine kao haškog uznika i tada već čovjeka velike vjere, s kojim je našao zajednički jezik u razgovorima o vjeri i Bogu, te se zbog toga i povezao s njim.

Prof. Jurčević je rekao kako iza svake riječi i činjenice koju govori stoji gomila dokumenta, te kako je kao prvi ravnatelj Središnjeg vojnog arhiva MORH-a i vještak suda u Haagu u slučaju šestorice Hrvata iz BiH, iznimno dobro upoznat s nizom podataka iz hrvatske povijesti od devedesetih na dalje. Jurčević je i istaknuo kako je kao haški vještak imao jedinstvenu mogućnost vidjeti kompletni arhiv, uključujući tajne dokumente, a koja se odnosi na cjelokupno djelovanje Haškog suda.

Govoreći o slučaju Darija Kordića prof. Jurčević je rekao kako se s njime upoznao po prvi puta dok je radio na slučaju šestorice Hrvata, posao koji je obuhvaćao duboku analizu odnosa visoke politike u Hrvatskoj prema BiH do 1995. godine. „Bio sam šokiran, a doktorirao sam na kriminalnim komunističkim vojnim sudovima, sa slučajem Darija Kordića i njegova cjelokupnog suđenja. Zastrašujuće mi je bilo da jedan međunarodni sud može toliko krivotvoriti elementarne činjenice koje postoje u dokumentima svih strana Zagreba, Sarajeva, Beograda i međunarodne zajednice. Strašno je da se u 21. stoljeću ima toliko hrabrosti osuditi jednog čovjeka na 25 godina na osnovu krivotvorine“, rekao je Jurčević te još progovorio o svojoj borbi za istinu Darija Kordića kroz slučaj šestorice. „Budući da kao vještak nisam imao pravo na procesu govoriti o slučaju Kordić već samo o slučaju šestorice, odlučio sam prvenstveno iz ljudskih i kršćanskih razloga naći način kako ipak unutar suđenja šestorici otvoriti slučaj Kordić. Znajući kako djeluje sud u Haagu i da će tužiteljstvo željeti osporiti moju ekspertizu, ali i kompromitirati mene kao čovjeka, prvo sam posjetio Darija u zatvoru, a onda sam želio objaviti intervju o tome, progovoriti o istini, znajući prije svega da to prati i Haag, te da bi mi na suđenju šestorke mogli postavili pitanje o tome. Uspio sam u Večernjem listu BiH progovoriti o tome, gdje sam rekao da sam se u zatvoru susreo s iznimno duhovnim čovjekom. Usput sam rekao i da je presuda Kordiću krajnje kriminalna, neistinita, te da se temelji na krivotvorinama hrvatskih državnih institucija, a kako bi se optužilo Kordića i oslobodilo Blaškića, te kako o tome postoje brojni dokumenti i dokazi. Naravno na sudu je tužitelj, željeći me kompromitirati, pustio tu sliku iz Večernjeg govoreći kao sam posjetio najgoreg ratnog zločinca osuđenog na 25 godina zatvora.

Počeo je navoditi ono što sam rekao u intervjuu, a ja sam govorio 'da, časni sude'. Kada je tužitelj završio sa svojim izlaganjem zamolio sam sudca da kažem jednu rečenicu koja objašnjava slučaj Kordić, te sam rekao: 'Sve što ste pročitali u intervjuu je točno, ali to nisam rekao ja nego tužiteljica Carla del Ponte'. Naime, najbolji pokazatelj da je Dario nevin je činjenica da na temelju dokumenta upravo to tvrdi Carla del Ponte koja je nakon sramotne drugostupanjske presude, znajući da će prije ili kasnije izaći istina, podnijela zahtjev za obnovu postupka protiv Blaškića u kojem navodi da su MUP i Vlada RH krivotvorili dokumente. Nažalost, Sudsko vijeće nije odobrilo ponavljanje postupka iz formalnih razloga, kako su naveli zbog pravne sigurnosti žrtava i osuđenih, a bez obzira što stvari ne odgovaraju činjenicama“.

Na kraju svog izlaganja prof. Jurčević je naglasio kako se u cijelom sudskom procesu Kordića ne inkriminira da je nešto zapovjedio, sam napravio neki zločin ili propustio nekoga kazniti, nego zbog onoga što je kasnije došlo do izražaja u slučaju Gotovine, Markača i šestorice Hrvata iz BiH, a to je da mu se pripisalo da je bio dio zločinačkog pothvata. „Čak u optužnici stoji da nije imao nikakve vojne ovlasti nego je osuđen zbog navodne dvostruke linije zapovijedanja, te po uputama iz Hrvatske bio generalno zadužen za zločine. Ne postoji ni jedan jedini dokaz o tome pa čak ni onaj o navodnom sastanku u hotelu u Vitezu“, zaključio je Jurčević.

Dario Kordić zahvalio je svima okupljenima, a posebno biskupu Košiću, što su činili za njega, posebno na svakoj upućenoj molitvi, te je podsjetio kako i večeras u Haagu i brojnim drugim zatvorima svoju slobodu čekaju brojni nevini hrvatski uznici. „Moje će srce biti na mjestu tek kada i zadnji uznik izađe iz zatvora, dok su oni tamo ni ja ne mogu biti radostan i sretan. Molim vas da nastavite moliti za njih kao što ste molili i za mene“, rekao je Kordić.

On je kronološki približio okupljenima svoj boravak u Haagu u kojem tijekom cijelog suđenja nije bilo nikakvih dokaza o njegovoj krivnji, a čak je pobijena i prvotna optužnica tužitelja o događajima u Ahmićima i u kojoj nema ni jednog spomena njegova imena. Kordić se posebno osvrnuo na događaje na kraju suđenja zbog kojih je osuđen: „Na samome kraju nalaze jednog Hrvata, osuđenog na 25 godina zatvora i s njim ulaze u dogovor. On dolazi za svjedoka, a da

moji branitelji i ja to ni ne znamo. Inače znao sam ga iz haškog pritvora, s kata, gdje je razgovarao sa mnom, šišao me. Ali u ratu se nikada nismo ni sreli. Njegov zadatak bio je reći da sam ja tu noć pred Ahmiće došao u Vitez. On nije mogao reći laž da me sam vidio, nego je rekao da je navodno čuo tu informaciju o tom sastanku u Hotelu Vitez i razgovoru o Ahmićima od svog zapovjednika, pa je čak i nabrojao te ljude koji su navodno na njemu bili. Pošto je meni i mojim odyjetnicima to bilo iznenađenje, mi smo doveli sve te nabrojane ljude, a koji su izvijestili sud da oni nisu bili na tom sastanku i da tamo nisam bio ni ja. Ja u taj grad nisam otišao sedam dana prije navodnog sastanka, a ni sedam dana kasnije. Naš tim donosi i druge dokaze, poput knjige popisa onih koji su ulazili u hotel, u kojoj moga imena nema, ali sud uzima za pravo jedino riječ tog svjedoka i to iz druge ruke. Na kraju izlaganja on počne plakati i kaže kako, iako je svjedočio protiv mene, mora pročitati jedno pismo. U pismu stoji: ako taj navodni svjedok učini sve po dogovoru bit će dobro i njemu i još nekim hrvatskim uznicima, te kako je osoba koja piše pismo u dogovorima s ministrima iz tadašnje Račanove Vlade. Nakon što je pročitao to pismo, sudac je dao zadatak tužitelju da to ispita, ali evo prošle su godine i to se nikada nije dogodilo“, rekao je Kordić te još progovorio o svojim zatvorskim godinama koje je prihvatio kao volju Božju u kojima je pronašao vjeru u Krista. Skupu je bilo nazočno puno slušatelja koji su gosp. Dariju Kordiću i prof. Jurčeviću postavljali pitanja, na koja su oni rado i opširno odgovorili.

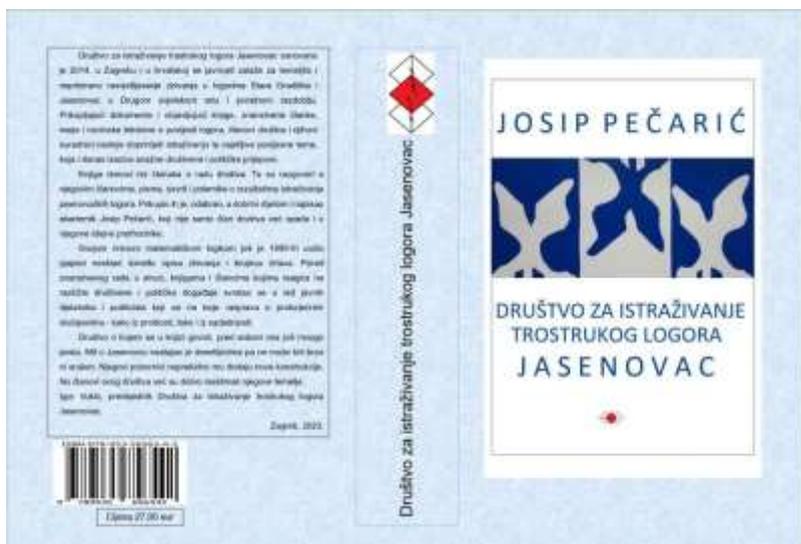
<https://biskupija-sisak.hr/istina-o-dariju-kordiu/>

Josip Pečarić

Napomena: Tiskana je i knjiga:

NOVA KNJIGA U IZDANJU DRUŠTVA: JOSIP PEČARIĆ,
KNJIGA O DRUŠTVU ZA ISTRAŽIVANJE TROSTRUKOG
LOGORA JASENOVAC

16 Lipanj 2023

Nova knjiga u izdanju društva: Josip Pečarić, knjiga o Društvu za istraživanje trostrukog logora Jasenovac

Od 2014. godine Društvo za istraživanje trostrukog logora Jasenovac prisutno je u hrvatskoj javnosti. Naš član i osnivač Josip Pečarić prikupio je i odabrao niz članaka koji govore o radu društva i pojedinim njegovim članovima.

Knjiga je izdana u nakladi društva, a ovdje je možete skinuti besplatno u obliku PDF dokumenta:

<https://drustvojasenovac.files.wordpress.com/2023/06/trostrukijasenovac-za-cip.pdf> .

Ako želite imati tu knjigu u klasičnom, papirnatom izdanju, pošaljite nam mail na drustvo.jasenovac@gmail.com.

<https://drustvojasenovac.wordpress.com/2023/06/13/nova-knjiga-u-izdanju-drustva-josip-pecaric-knjiga-o-drustvu-za-istrazivanje-trostrukog-logora-jasenovac/>

<https://drustvojasenovac.wordpress.com/2023/06/13/nova-knjiga-u-izdanju-drustva-josip-pecaric-knjiga-o-drustvu-za-istrazivanje-trostrukog-logora-jasenovac/>

KAD IH SPASIŠ OD GENOCIDA POSTANU TI NEPRIJATELJI!

Davno sam ponašanje Bošnjaka prema Hrvatima i Hrvatskoj objasnio pitalicom:

-Znate li kako će te dobiti neprijatelja od nekog naroda?

-Spasi ih od genocida.

Ne treba uopće spominjati Bihać da bi bilo jasno koliko je ta pitalica istinita.

Ovih dana se to ponovo može vidjeti na pitanju velikog Darija Kordića:

*JESTE LI VIDJELI ŠTO JE REIS KAVAZOVIĆ REKAO O DARIJU
KORDIĆU?*

10/06/2023

A jeste li ubrali današnju tempiranu dobro osmišljenu koordiniranu medijsku akciju kragujevačke NI 'televizije' koju su prenile sve 'ZunZare portali', INDEX prvi, Telegram... pa onda ostali, Puljkov OPG portal ne propušta ?

Iskopali neki video star par godina o Kordiću i gnoye, prozirni u nakanama i 'dejstvovanjima' ka izvor rijeke Čikole.

A povod je?

Prije 30 godina, osmero djece poginulo je na igralištu u naselju Podgradina u Vitezu od posljedica eksplozije granate koja je ispaljena s položaja Armije Bosne i Hercegovine. 😞👊

Na igralište u naselje Podgradina u Vitezu 10. lipnja 1993. godine ispaljena je granata koja je ubila petoro djece na mjestu događaja, dok je troje preminulo u bolnici. Roditelji su djecu mogli prepoznati samo po odjeći. Ranjeno je i šestero djece koja su evakuirana u Split. Ubijeni su Boris Antičević, Dražen Čečura, Sanja Garić, Milan Garić, Velimir Grebenar i Augustina Grebenar, Sanja Križanović i Dragan Ramljak.

Za smrt osmero djece nitko nije odgovarao.

Bio sam onda tamo komentirao je poznati ratni snimatelj Dražen Travaš.

Podsjetimo, na objavljenom snimci, za koju nije jasno kada je točno nastala i u kojem kontekstu a prenio ju je veliki broj portala u Hrvatskoj i BiH, vidi se Kordić u društvu nekolicine muškaraca koje je predstavio kao prijatelje “sa sjevera Hrvatske” pojašnjavajući kako ga je jedan od njih pitao o današnjem odnosu prema ratnim zbivanjima iz 90-ih godina.

“Kada me je pitao (prijatelj) je li vrijedilo zatvora, je li vrijedilo rata ja sam mu rekao sve bih ponovio, ni sekunde ne bih zamijenio. Svaka je sekunda vrijedila”, kazao je Kordić na snimci.

Poglavar Islamske zajednice u BiH Husein Kavazović poručio je u subotu Dariju Kordiću da zaslužuje samo prijezir i vječito prokletstvo reagirajući na taj način na snimku koju su tijekom dana objavili mediji.

Kavazović naravno nije spomenuo nevine žrtve čiju godišnjicu danas obilježavamo.

Na ovu medijsku manipulaciju osvrnuo se i general Željko Glasnović:

Koliko zloban, poremećen i patološki bolestan moraš biti da Kordićev odgovor kako ne žali ni sekunde provedene u zatvoru, huškački plasiraš u medije s izvrnutom manipulatorskom insinuacijom po kojoj ispada da je izgovarajući to mislio na zločin (koji nije počinio) a ne na za njega blagoslovljeno vrijeme u zatvoru,

u kojem je nevin prihvaćajući lažnu osudu kao svoj križ koji je čvrsto nosio na leđima – upoznao Gospodina.

Monstruozne laži, klevete i uvrede nepismenih sociopatskih, antihrvatskih, mrziteljskih i klevetničkih portala i Yugo DNOvinara koji cijeli dan senzacionalistički prenose ovu vijest na taj način pripremaju narod opet na novi linč prema nevinom čovjeku koji šuti i ne brani se.

Dario Kordić je najčasniji čovjek i najveća moralna vertikala koju ja poznajem. On je sinonim za poštenje, vjernost, uzor, ponos, hrabrost, dobrotu, žrtvu i veliko svjedočanstvo živoga Boga. Bio je 316 dana u okruženju sa svojim narodom. Metka nije ispalio. Čovjek koji je dobrovoljno pristao bez ikakve obrane, nevin 17 godina sjediti u zatvoru, od toga pola u samici umjesto moralnih nakaza koje su ga tamo smjestile da zaštite svoje vlastite stražnjice. Obitelj su mu ostavili gladnu, a djecu nezaštićenu. Čovjek nevjerovatne psihičke snage i morala, koji je sve podnio i podnosi stoički, s nevjerovatnom snagom duha.

Dario vam je rak rana jer je oličenje svega onoga što vi nikada nećete biti – domoljublja, patriotizma, poštenja, vjere, trpljenja, žrtve, ponosa i časti. Zaboravljate da zemaljsku kaznu možda možete izbjeći, ali nećete izbjeći Posljednji sud gdje ćete u doslovnom smislu saznati što znači izvršenje pravde. Bit će vam kao u prisposobi o bogatašu i Lazaru jer Stvoritelj svijeta osim što je Milosrdan prije svega je Pravedan sudac, komentirao je Željko Glasnović.

<https://kamenjar.com/jeste-li-vidjeli-sto-je-reis-kavazovic-rekao-o-dariju-kordicu/>

Nedavno sam već pisao o Dariju i dao Pogovor biskupa Košića mojoj knjizi DARIO KORDIĆ-

Ovaj odvratni napad koji dolazi od neprijatelja koje smo spasili od genocida pokazuje kako o Dariju treba pisati i pisati. Zato vam dajem predgovor mojoj knjizi:

PREDGOVOR

MARKO TOKIĆ

Dariju Kordiću ne treba javnost. Dariju Kordiću ne trebaju opravdanja. Njemu je potreban mir. Oni koji ne žele slušati ionako će beskrajno ponavljati istinom opovrgnute teze. Dario Kordić se davno izmirio sa svojim križem i nosio ga (i nosi) s mirom i dostojanstvom koji su rasrđenim bukačima nedokučiva duhovna stvarnost. Je li Dario Kordić oduvijek bio ovakav? Ili je rastao do križa? Kao i svaki drugi čovjek imao je svoje mijene: svoje slabosti i svoje vrline. Nisam poznao Darija Kordića kao dječaka, i njegova predratna priča mi nije posve poznata. Upoznao sam ga na dan uspostave Hrvatske republike Herceg Bosne u Grudama. Bio sam radijski novinar koji je taj dan htio čuti mišljenja njezinih utemeljitelja. Dario je u tom trenutku već bio poznat kao glasnogovornik hrvatske politike u Srednjoj Bosni. I učinio mi se poletan, optimističan i jedan od onih koji vjeruje u ono što govori i koji zna argumentirati vlastito mišljenje. Vjerovao je u opstanak hrvatskoga naroda u Bosni i Hercegovini. I vjerovao je da ćemo ratnim nedaćama unatoč sačuvati svoje pravo na Bosnu i Hercegovinu i svoja prava u Bosni i Hercegovini.

Ispratio sam i kad je izabran za predsjednika HDZ BiH. On je izuzetak koji potvrđuje da pokatkad, i u posebnim okolnostima, i član HDZ-a može biti njegov predsjednik. A onda je počela haaška igra. I Dario je otišao u Haag uvjeren u svoju nevinost.

Stjecajem okolnosti jednom sam ga i posjetio u Haagu. Bilo je to vrijeme kada su zatvor i političke igre već pomalo nagrizale međusobne odnose naših hrvatskih zatvorenika iz Srednje Bosne. Iz tog posjeta ostali su mi u sjećanju trenuci s Darijem i Antom Furundžijom kao susreti s ljudima koji i u okolnostima robije mogu zadržati optimizam i vjeru, prihvatiti stanje u kom se nalaze i ostvarivati, pa makar i privremeni, ugođaj u kojem fizičko ograničenje slobode nije u stanju okovati duh.

Nekoliko godina potom s bratom (Mijom Tokićem) i načelnikom općine Tomislavgrad (Ivanom Vukadinom) posjetio sam Darija Kordića u njegovim austrijskim uzničkim danima. I taj je susret na mene ostavio neizbrisivi dojam. Dolazeći čovjeku na višegodišnjoj robiji, u jedan od najstrožih zatvora, pripremaš se za susret i u neprilici si: kako ohrabriti uznika. Domišljaš utješne riječi. I ne nalaziš ih. I onda prolaziš dugim zatvorskim labirintom, hodnicima

bez ljudi, svako malo s nekim novim ulazom. Dovode te u sobu za posjetitelje. Sjedaš i očekuješ utamničenika. Nadaš se do posljednjeg trenutka nekoj spasonosnoj rečenici. A nje nema. Mučno se pogledavamo. Čekamo.

I onda ulazi, Dario.

„Braćo u Kristu.“ Zagrljaj. „Pomolimo se da naš susret bude plodotvoran i na blagoslov nama i našem narodu.“ Kratka molitva. Kratki uvod u vlastite tamničke dane... I onda vadi bločić. Pripremio se za susret. Što će nas pitati. Razgovor teče. On nas ohrabruje i tješi. Bodri. Zahvaljuje.

U sebi osjećaš gotovo stid, jer smo umorni od svega, jer je veličina ovoga čovjeka, njegov križ i način na koji ga nosi iznad tvojih očekivanja onoga što čovjek može podnijeti. Pokušao sam taj osjećaj prenijeti u pjesmu.

Teški su naši okovi, za zemlju mi smo vezani.

u Grazzu, u Karlau

živi jedan samostanac

kod njega bijah i o tom baš bih pričao

oko njega sve sami zatvorenici

ljudi bez slobode

a on, slobodno među njima luta

i moli

pere rublje

i moli

pere suđe

i moli

u Grazzu, u Karlau žive zatvorenici

i jedan samostanac

među njima

i moli

i nitko ne zna zašto (a oni koji znaju stide se, i ne govore...)

i kako je moguće

i svi se u čudu pitaju

a on se Bogu okrenuo

i priča s Njime

o ljubavi

baš kao ptica pjeva

o slobodi

u Grazzu, u Karlau dugo se čeka da uđeš

i kada uđeš u krletku

i plačeš nad njegovom sudbinom

a on se blago nasmiješi i on se nad tobom pomoli

i spoznaš: jedini od nas – on je slobodan.

Teški su naši okovi jer zemljom mi smo vezani...

Kada osjetiš da je čovjek više duh nego tijelo, da je ušao u stanje duha koje je nama običnim smrtnicima teško pojmljivo. Osjetiš svetost trenutka. Opraštamo se i izlazimo. Izmijenjeni. Ohrabreni. Bolji.

Je li Dario mogao doseći tu razinu duhovnosti crpeći snagu samo iz sebe i svoje vjere? Ili je ona nadgradnja na obiteljsko gnijezdo? Vrijednosti u njemu poštovane. Vrijednosti u njem gajene. U više

sam navrata posjećivao obitelj Kordić. Oca mu Peru i majku Roziku. Pero je bio rođen za političara. Imao je karizmu. Teško je podnosio Dariov križ. Ali ujedno je bio i ponosan na način na koji ga je prihvatio i nosio. Kao i on što je nosio svoj. Gospođa Rozika bijaše posve nepokretna. Pero je uz malu pomoć svih drugih o njoj svakodnevno brinuo. Tiha radost koja se osjećala u toj sobi je neponovljiva. Rozikino podizanje ruke kao znak prijateljstva. I osmijeh. Pero se držao ka mladić. Ili se barem tako činilo. Vrijem će prolaziti Dario tamnovati a Pero će slabiti i svoje zemaljsko trajanje završiti prije Rozike po onoj narodnoj: „žuti žutuju – crljeni putuju“. Nekoliko dana prije Perine smrti u posjeti obitelji bio je Vinko Zorić (obiteljski prijatelj) kojemu je pokojni Pero rekao svoju završnu poruku Dariju.

RECI MU DA SE PONOSIM NJIME

Umro je Pero Kordić.

Pokop pokojnika održat će se danas na mjesnom groblju u Busovači. Polazak ispred kuće žalosti u petnaest sati i trideset minuta.

reci mu da se ponosim njime

*najljepšu pjeva na svijetu pjesmu
čežnjom slavuja krletku lomi
on sanja sunce, sunce slobode
rosu s trave i izvor vode
komadić kruha
dan slobode
naroda
svog*

on krila ima, leprša, leti...

*volim ga zato, zato ga volim
dostojna sebe, i sudbine
ponosan ja sam jer mi je sin*

*kako je divno
otac biti*

reci mu da se ponosim s njim

Umro je Pero Kordić

Pokop pokojnika održat će se danas na mjesnom groblju u Busovači. Polazak ispred kuće žalosti u petnaest sati i trideset minuta.

*Dario šeta i tiho moli
Koliko boli
Koliko boli*

Dario nije mogao biti na pokopu. Zvao je telefonom i zahvaljivao svima koji su bili na pokopu. I meni. Nekoliko riječi čovjeka koji rođenom ocu nije mogao biti na pokopu kao utjeha. Paradoks. I istina. Nedugo potom ponovno smo u Busovači na groblju. Umrla je Rozika. Pozvao je Pero da se ne pati i ne tuguje.

***miriše ruža u Srednjoj Bosni, miriše Dušom
miriše nadom***

kako će dozvat slobodu (sinu je dozvala nije)

*Rozika gleda...
lijepa li momka, Hercegovca
dok je ruža cvala
najljepše su ruke vezle
što ih Srednja Bosna dala
sedam grana
sedam rana
hrvatskih*

*Dario šeta, Dario moli
a boli, boli
boli li*

boli

*nitko kao ti
Rozika, Rozika... Rozika, Rozika... Rozika, Rozika...
bolesnika i patnika
ranjenika, na ranjeno srce, stavio nije
nitko kao ti – ranjenu Srednju Bosnu
u rane svoje zavio nije
Rozika šuti
Rozika moli
koliko boli, koliko boli*

dok je ruža cvala...

*tko kaže da se kraljica vratiti ne će
eno je leži na groblju
Carica
vjetar je doziva
Rozika Rozika... Rozika Rozika... Rozika Rozika...
Rozika Kordić*

*dok je cvala baš je cvala
ruža bila, mirisala
miriše pjesmom, miriše Dušom
miriše Bosnom, miriše kruhom
miriše duhom patničkim
miriše tako hrvatski*

*- Rozika –
vjetar govori,
dok Bosnom struji gotovo kradom,
miriše ruža
duhom i nadom*

I to je samo dio obiteljske priče Darija Kordića, jer je za njega iznimno bila važna i obitelj njegove supruge Venere. Nisam upoznao Venerina oca, ali sam upoznao Tonku (Venerinu mamu). Tonka je

bila čudo od žene. Do zadnjeg trena htjela je pomoći svakome onome kome je pomoć bila potrebna. Ustrajna. Borbena. Jača od sudbine. Iz tog krila nikla je Venera. Ona koja je drugo lice Darijeve sudbine. Žena majka. Lavica. Troje djece u nesklonu svijetu. Odgaja muškarca koji odrasta bez oca u zemlji koja se ruga njegovoj žrtvi. Djevojke kojima fali očevo zagrljaj, koje žive nadu da jednom možda ipak.

slutiti

je li mogao

itko

*(dok si mala djevojčica bila
dok si zaljubljeno šetala uz Lašvu
dok si djecu rađala...)
da će tvoje ime od sada*

do kraja

Svijeta

za Hrvata značit

ona koja

čeka

Venera!

zvijezda

na Nebu

i

na zemlji

Nije Dario bez nedaća. Neprijatelji ne odustaju. Oni ne mogu podnijeti susret s čovjekom koji se nije slomio, nije se podao i nije prodao. I stoga galame.

Dario ne treba javnost. Dariju ne trebaju opravdanja.

On je odavno prihvatio svoj križ. I obrazloženje mu je jednostavno (parafraziram): „Ako su Hrvati Srednje Bosne krivi za ratni sukob i ako je to pravorijek Pravde, onda je i pravedno da ja kao najodgovornija politička osoba ponesem taj križ. Bio bih nesretan da ga je netko drugi morao nositi umjesto mene.“ Ako su Hrvati Srednje Bosne krivi...

Povijesna istina govori drukčije. Haaški je sud presudio da jesu. Zašto i zbog čega. I to je već politika velikih koji kroje naše sudbine u skladu sa svojim interesima i svojim ciljevima.

Dariju ne treba buka javnosti. Dariju ne trebaju opravdanja. I ne znam hoće li ova knjiga i ovaj moj prilog išta promijeniti u moru onih koji galame onako kako je naručeno.

I ne bih napisao ništa, da nije osjećaja dužnosti prema istini. I da akademik Pečarić nije pisao i nije govorio sve ovo vrijeme. Istinu o čovjeku. Njegovu križu. I ponekoj hulji.

I njih kao i bukača, nažalost, ima.

Dariju Kordiću ne treba javnost. Dariju Kordiću ne trebaju opravdanja. Njemu je potreban mir. Ova je knjiga potrebna hrvatskom narodu da zna istinu i da je čuva. Hrvatskom narodu je potrebna ova uspomena da na njoj iznova gradi snove o nadi. I slobodi.

*

Da, jadno je postati neprijatelj jer smo ih spasili od genocida, zar ne?

Josip Pečarić

KAD IH SPASIŠ OD GENOCIDA POSTANU TI NEPRIJATELJI! DRUGI DIO

General Glasnović je svojim reagiranjem zapravo pokazao da Poglavar Islamske zajednice u BiH Husein Kavazović *zaslužuje samo prijezir i vječito prokletstvo* a ne Dario Kordić.

<https://www.jutarnji.hr/vijesti/hrvatska/poglavar-islamske-zajednice-o-izjavi-ratnog-zlocinca-darija-kordica-zasluzuje-vjecno-prokletstvo-15344618>

<https://raport.ba/husein-ef-kavazovic-o-jezivoj-izjavi-kordica-oni-siju-sjeme-novog-zla-nisam-nista-drugo-ni-ocekivao/>

U prvom dijelu ovog teksta sam objasnio otkud sam naslov:

Davno sam ponašanje Bošnjaka prema Hrvatima i Hrvatskoj objasnio pitalicom:

-Znate li kako će te dobiti neprijatelja od nekog naroda?

-Spasi ih od genocida.

Ne treba uopće spominjati Bihać da bi bilo jasno koliko je ta pitalica istinita.

Podsjetit ću vas na pismo koje to pokazuje:

*PISMO NAČELNIKA BIHAĆA PREDSJEDNIKU RH DR. F.
TUĐMANU I PREDSJEDNIKU SABORA RH N. MIHANOVIĆU,
21. 7. 1995. – PRIJEPIS.*

Vaša ekselencijo, dugo pripremana i od strane Srbije otvoreno potpomognuta ofanziva na bihaćko područje, započeta je prije nekoliko dana. Glavni pravci napada usmjereni su iz privremeno okupiranih dijelova republike Hrvatske, a koncentracija četničkih snaga evidentirana je i na ostalim linijama u zoni odgovornosti Petog korpusa Armije Republike Bosne i Hercegovine, Glavnog Stožera Hrvatskog vijeća obrane Regije Bihać i Ministarstva unutrašnjih poslova Bihać.

Zbog siline artiljerijskih djelovanja stanovništvo iz pograničnih zona se iseljava i kreće prema gradu Bihaću.

Dramatičan položaj se iz sata u sat usložnjava jer je humanitarna situacija još od ranije katastrofalna. Već Vam je, vjerojatno, poznata činjenica da smo imali i prve slučajeve umiranja od gladi. Nada da će se stanje, koliko toliko, popraviti nakon skidanja žita sa zasijanih prigradskih prostora, sada je propala. Upravo ta područja agresor najviše drži pod vatrom, gađajući ih zapaljivim granatama.

Posebno je teško u bolnici, kojoj nedostaju lijekovi, sanitetski materijal, a zbog nedostatka hrane bolesnici primaju samo jedan obrok dnevno. Sudbina oko 180 tisuća stanovnika Unsko-Sanskog Kantona je neizvjesna. Mi možemo samo obećati da ćemo se boriti bez obzira na cijenu i neodlučnost međunarodne zajednice Jedinu nadu polažemo u naše hrabre borce i prijateljski hrvatski narod, pošto nam je sudbina, koju nam je agresor namijenio, ista.

Stoga Vas molim da sa svoje strane učinite sve što je u Vašoj moći, da se spasi ovaj herojski grad i njegovo napaćeno stanovništvo.

*S poštovanjem,
Adnan Alagić,
Načelnik općine Bihać*

Predsjednik Tuđman je bio svjestan da će Hrvatska biti izložena međunarodnim pritiscima i osudi u oba slučaja: i ako poduzme vojnu operaciju i ako ne poduzme ništa za spas Bihaća. Ipak se odlučio za spašavanje ljudi u Bihaću, a već drugog dana Oluje međunarodna zajednica je nametnula sankcije Hrvatskoj, odnosno EU je suspendirao sve pregovore s Hrvatskom – otpalo je potpisivanje Sporazuma o suradnji i Phare program. A kasnije – kao što vidimo – sami Bošnjaci su se uključili u progone Hrvata koji su ih tada spasili od genocida. Doista Husein Kavazović zaslužuje samo prijezir i vječito prokletstvo, zar ne?

Da, doista Kavazović sije sjeme novog zla. Nisam ništa drugo ni očekivao od onih koji te mrže jer si ih spasio od genocida!

Dr. sc. Josip Pečarić,
Redoviti član HAZU,
Izvanjski član DANU,
Redoviti član HAZU sa sjedištem u Mostaru

KAD IH SPASIŠ OD GENOCIDA POSTANU TI NEPRIJATELJI! TREĆI DIO

U Drugom dijelu ovog teksta pokazao sam kako je general Glasnović svojim reagiranjem zapravo pokazao da Poglavar Islamske zajednice u BiH Husein Kavazović *zaslužuje samo prijezir i vječito prokletstvo*, a ne Dario Kordić. I mnoge posrbice u RH osuđuju Kordića zbog navodnih zločina za koje znaju da ih nije počinio da su čak i hrvatske vlasti sudjelovale i krivotvorenju dokumentacije da bi ga se nevinog osudilo. To zna i Kavazović i on kao Poglavar islamske zajednice doista zaslužuje i već prijezir čak i od tih posrbica ili srpskih slugu u RH.

Naravno, svi oni teško mogu razumjeti tako velikog čovjeka kakav je Dario Kordić.

Iako nije bio ratnik njegov podvig u ratu je opisan u literaturi:

Dunja Ujević u knjizi *Ministar obrane – jedno sjećanje na Gojka Šuška* (str. 170) piše:

Rata u Laštvaškoj dolini još nije ni bilo kada je Venera tog dana prolazila cestom po kojoj se događa sve što se tamo uopće događa. Hodala je polako. Baš je nekako bila bezbrižna. A onda je ugledala konvoj. Golemi konvoj JNA, neke ljude, Darija u bijeloj majici i svog plavoga fiću koji je njen Dario ostavio nasred ceste! (...) Oficir je urlao na Darija da 'neće njega balavac zaustaviti'. Kordić mu je uzvratilo da dobro, kako hoće! 'Pucat će na vas', rekao mu je.

To iz čega bi oni bili 'pucali' na njih, bila su fingirana mitraljeska gnijezda. Ali konvoj koji je vozio oružje Srbima u Hrvatsku je zaustavljen, zaustavio ga je Kordić, i UNPROFOR je proglasio da je on najmoćniji čovjek srednje Bosne. Pa, kad je uspio zaustaviti konvoj!

I tako je Kordić svršio na Sudu u Haagu. Kad nevine moraš suditi moraš i izmišljati navodne zločine. Netko mora i lagati.

Logično je da neki pripadnici naroda kojima postaneš neprijatelj kada ga spasiš od genocida ne mogu razumjeti ljudine kakav je Dario Kordić, ali gadljivo je kada vidiš da takvih ima u RH. Teško da oni mogu razumjeti zašto smo mi ponosni kada znamo kako je naš Dario reagirao na ponudenu izdaju od Suda u Haagu:

Dariova supruga Venera o tome kaže (*Hrvatski list od 23. prosinca 2004.*) da mu je to bilo u istrazi ponuđeno preko odvjetnika: ukoliko optuži Tuđmana i Šuška, doći će do nagodbe sa sudom! Da je to napravio, bio bi danas vani na slobodi, kao i svi drugi optuženici. Zašto nije? Jer je, kako mi kaže, ponosan na te ljude, ponosan što je bio s njima, ponosan što ih je uopće poznao. Ne može njih optuživati za nešto što u biti nema veze s njima. Dario nije želio nikoga drugoga optužiti jer nije želio izaći iz zatvora na grbači drugih. Rekao mi je da bi to bilo sramotno, da ne bi mogao s tim živjeti, a najbitnije mu je, što je nekoliko puta ponavljao, 'da sljedećih deset godina mogu samog sebe pogledati u zrcalu te da mogu uspravno stajati pred svojom obitelji'.

Tom velikom čovjeku posvetio sam i knjigu DARIO KORDIĆ, Zagreb, 2019, str. 343. Pogovor i Predgovor te knjige sam vam dao u prethodna dva dijela ovog teksta.

I u toj knjizi možete naći kako sam davno konstatirao:

*Dokazali su Dariju Kordiću samo jedan tzv. zločin: **Hrvat je!***

A onda budaletine napadaju čovjeka što je priznao taj zločin i još kaže da bi ga ponovio. Nevin je bio u zatvoru 17 godina zbog Hrvatske i njima je strašna pomisao da bi to on opet uradio za dobrobit svoje domovine.

Dr. sc. Josip Pečarić,
Redoviti član HAZU,
Izvanjski član DANU,
Redoviti član HAZU sa sjedištem u Mostaru

PRILOG

KORDIĆ NA UDARU: REAGIRALA DR. MARKIĆ, MIŠETIĆ JASNO O TOME TKO JE IZDAO NALOG ZA UBIJANJE U AHMIĆIMA

13. lipnja 2023.

Foto: fah, snimka zaslona, Petar Jurčević

Posljednjih dana novim napadima izložen je Dario Kordić, a o svemu se oglasila i dr. Željka Markić, izvršna direktorica udruge U ime obitelji, koja je podijelila i vrlo jasnu objavu uglednog odvjetnika koji je branio Antu Gotovinu, Luke Mišetića.

Dr. Markić: Ako ovo nije primjer specijalnog rata, ne znam što jest

“10.6., obilježeno je 30 godina masakra Armije BiH u Vitezu, gradu u Lašvanskoj dolini. Direktnim granatiranjem igrališta s položaja BiH ubijeno je 8 hrvatske djece. Milanović je jučer osudio činjenicu da za taj zločin nitko nije odgovarao. Isti dan N1 BiH objavljuje

snimku Kordića, političara Herceg-Bosne kojeg je Haški sud osudio na 25 godina za ratne zločine u lašvanskoj dolini, uključujući Ahmiće. Kordić nije sudjelovao u zločinu, niti je Sud dokazao njegovu povezanost s Ahmićima. Izjasnio se nevinim.

Kordić je više puta osudio svaki ratni zločin, pa tako i u Ahmićima. Istodobno je često svjedočio da ne žali niti za jednom sekundom koju je, kako tvrdi, nedužan proveo u zatvoru. Snimka traje 25 sek, ne zna se “niti kada niti gdje je nastala”. Dakle, na dan kad je Armija BiH ubila 8 hrvatske djece i nitko zbog toga nije osuđen, N1 BiH objavljuje snimku Hrvata koji je osuđen za ratni zločin nad Bošnjacima te se izjava tumači kao da “ne žali” zbog Ahmića. Ako ovo nije primjer specijalnog rata, ne znam što jest”, objavila je dr. Markić.

“Ako još nekome nešto nije jasno vezano za Darija Kordića”, napisala je dr. Markić u novoj objavi, podijelivši status Mišetića.

Mišetić: Čiji nalog? Blaškićev

“Nakon što je ICTY oslobodio Tihomira Blaškića za masakr u Ahmićima, a zatim osudio Kordića, sudovi BiH osudili su zapovjednika 4. bojne Vojne policije Paška Ljubičića za izvršavanje naredbe za ubijanje Bošnjaka u Ahmićima. Čiji nalog? Blaškićev. Kordić se u presudi ne spominje”, jasan je Mišetić.

On je podijelio i svoje ranije objave na ovu temu.

“Vidim da su moji komentari o Dariju Kordiću privukli pozornost, pa dopustite mi da iznesem činjenice. (THREAD). I Blaškić i Kordić su prvostupanjski osuđeni (u odvojenim slučajevima) za zločin u Ahmićima. Utvrđeno je da je Blaškić izdao zapovijed da se ubiju svih vojno sposobni muškarci, protjeruju civili i spale kuće. Kordić je osuđen zato što je bio prisutan na sastanku 15. travnja 1993. gdje je Blaškić navodno izdao spornu zapovijed, i logično je da Blaškić takvu zapovijed ne bi izdao bez Kordićeve političke potpore.

> Tko je Dario Kordić, kojeg napada HND-ov ‘novinar godine’ Dežulović?

Sud je također utvrdio da je zapovjednik vojne policije HVO-a, Paško Ljubičić, izdao zapovijed da “ne smije biti živih svjedoka” u Ahmićima, ali je sud zaključio da je moguće da je Ljubičić izdao ovu zapovijed na svoju ruku, bez ovlaštenja Blaškića ili Kordića. U Blaškićevoj žalbi, Blaškić je uveo nove dokaze: izvješće o policijskoj

istrazi RH provedenoj nakon 2000. godine, u kojoj je zaključeno da Blaškić nije mogao zapovijedati ili kontrolirati vojnu policiju HVO-a, da je Kordić bio de facto zapovjednik vojne policije HVO-a preko paralelne (ili dvostruke) linije zapovijedanja, da je vojna policija izvršila ubojstva u Ahmićima, da Blaškić nikada nije izdao nezakonitu zapovijed, te da je umjesto toga u Kordićevom domu bio tajni sastanak gdje je Kordić izdao nezakonitu zapovijed za ubijanje u Ahmićima.

Žalbeno vijeće zaobilazilo problem

Žalbeno vijeće se oslonilo na ovo hrvatsko izvješće da bi Blaškića oslobodilo odgovornosti za Ahmiće. U Kordićevom žalbenom postupku, ni Tužiteljstvo, ni Kordić nisu tražili prihvaćanje novih dokaza koje je Blaškić uveo u slučaju Blaškića, jer su se oba složila da ti dokazi nisu vjerodostojni. Kordić je tvrdio da, budući da je Žalbeno vijeće zaključilo da Blaškić nikada nije dao nezakonitu zapovijed na sastanku 15. travnja 1993. godine, Kordić nije mogao pružiti “političku potporu” nepostojećoj zapovijedi, i mora biti oslobođen odgovornosti, a novi Blaškićevi dokazi da je Kordić izdao nezakonitu zapovijed nisu bili pred sudom u Kordićevom žalbenom postupku.

Žalbeno vijeće je zaobilazilo taj problem time što je potvrdilo Kordićevu žalbu, zaključivši da čak i da Blaškić nije izdao zapovijed, “netko” je takvu zapovijed izdao, i da “netko” ne bi izdao takvu zapovijed bez Kordićevog autoriteta. Tako je Žalbeno vijeće pod utjecajem “novih Blaškićevih dokaza” osudilo Kordića, bez izričito spominjanje da je vijeće koristilo “nove Blaškićeve dokaze” koji službeno nisu bili pred Žalbenim vijećem u Kordićevom slučaju. Međutim, kasnije je otkriveno da je izvor informacija sadržanih u “Blaškićevim novim dokazima,” to jest izvješću hrvatske policijske istrage o Ahmićima, zapravo zapisnik policijskog intervjua s Antom Nobilom, Blaškićevim odvjetnikom, nakon što je Blaškić osuđen.

Hrvatska je Vlada od Tribunala prikrila da je izvor informacija u policijskoj istrazi (da Blaškić nije izdao naredbu, da ne može kontrolirati vojnu policiju, te da je Kordić zapovijedao vojnom policijom i izdao nezakonitu zapovijed) bio Blaškićev vlastiti odvjetnik. Međutim, u tom trenutku, Blaškić je već oslobođen i živi

u Hrvatskoj, a Kordić je izdržavao 25-godišnju zatvorsku kaznu u Austriji. Kasnije, Pasko Ljubičić je priznao krivnju pred sudovima u BiH, priznavši da je kriv jer “nije odbio nezakonitu zapovijed Tihomira Blaškića”. Paško Ljubičić osuđen je bio na deset godina zatvora. KRAJ”, objavio je još 2019. Mišetić.

<https://narod.hr/hrvatska/kordic-na-udaru-reagirala-dr-markic-misetec-jasno-o-tome-tko-je-izdao-nalog-za-ubijanje-u-ahmicima>

NEVINI DARIJO KORDIĆ SVOJU UZNIČKU POKORU NASTAVLJA I NA SLOBODI

Autor: Vlado Marušić | Braniteljskiportal.ba

13.06.2023 Društvo

Baš na dan 10.lipnja 2023.godine, kada se Hrvati iz Viteza, Srednje Bosne, BiH i dijaspore s gorkim okusom u ustima, gorčinom u srcu, tugom u duši, prisjećaju svirepog zločina tzv.“Armije BiH“ koja je sa svojih položaja ispalila granatu od 120 mm na dječje igralište u Vitezu(10.lipnja 1993.godine),kada je na licu mjesta smrtno stradalo 5/petero djece dok ih je 3/troje umrlo u bolnici, a mnogi od njih ostali trajnim invalidima, za koji zločin nitko do dana današnjega nije odgovarao, muslimanske tajne službe u BiH uz pomoć njihovih političara i medija u zemlji i van nje iz arhiva čupaju izjavu Daria Kordića kojeg oni , odavno časte pogrđnim nazivom “osuđeni ratni zločinac“ koji je za njih ratni zločinac unatoč tome što je nevin

izdržao 17 godina u zatvoru za zločine koje nije počinio a niti naredio.

Zanimljivo je kako ti napadi dolaze od strane svih muslimanskih političara bilo da su oni u aktualnoj političkoj vlasti u BiH, FBiH ili nisu. Tako su se oglasili i Nermin Nikšić, Elmedin Konaković, Željko Komšić, Igor Stojanović, potpredsjednik FBiH, Majke Srebrenice, dok je na samom kraju te spirale napada kao šlag na tortu izjavu dao i Reis Husein Kavazović poglavar islamske zajednice u BiH. O tim orkestriranim izjavama neću reći niti riječi jer one više govore o autorima istih nego li o samom Dariju Kordiću o kojemu ćemo kasnije.

Prije svega ovdje je jako zanimljivo kako je svima njima interesantnije i mnogo bitnije na dan pogibije osmero nevine hrvatske djevice iz Viteza napadati „osuđenog ratnog zločinca“ Darija Kordića nego li se pozabaviti zločinom za koji nije nitko odgovarao do dana današnjega iz čega proizlazi kako su svi muslimanski političari isti, isto misle, isto štite, i prljavo igraju kad je u pitanju zaštita njihovih ratnih zločinaca, a poglavito zločinaca nad nevinom dječicom ma kome god narodu oni pripadali, i to ne samo zaštita ratnih zločina i zločinaca već i zaštita svih prljavih i zakulisanih igara koje po njihovim procjenama mogu ugroziti njihov put u trasiranju građanske BiH, što je došlo do izražaja u nametanju nelegitimnog i nelegalnog predstavnika Hrvata u BiH u nekoliko navrata u liku Sejde Komšića, kao i biranjem „ne hrvata u Domu naroda FBiH“ što su svi ti navedeni političari javno ili barem prešutno odobravali a to imaju namjeru i dalje činiti bez obzira što se neki od njih nalaze u aktualnoj političkoj vlasti u BiH i FBiH.

Sada se postavlja pitanje što je to u stvari rekao Dario Kordić na jednom sastanku prije 10 / deset godina u RH okružen svojim prijateljima a koju izjavu su prenijeli svi muslimanski mediji u BiH i van nje na dan pogibije nevine Hrvatske djece (10.lipnja 1993. - 10.lipanj 2023.godine.) kako bismo mogli racionalno prosuditi zašto je ona podigla toliko buke i prašine među muslimanskim političarima i njihovim vjerskim poglavarima.

Podsjetimo, na objavljenoj snimci, za koju nije jasno kada je točno nastala i u kojem kontekstu a prenio ju je veliki broj portala u Hrvatskoj i BiH, vidi se Kordić u društvu nekolicine muškaraca koje

je predstavio kao prijatelje “sa sjevera Hrvatske” pojašnjavajući kako ga je jedan od njih pitao o današnjem odnosu prema ratnim zbivanjima iz 90-ih godina.

“Kada me je pitao (prijatelj) je li vrijedilo zatvora, je li vrijedilo rata ja sam mu rekao sve bih ponovio, ni sekunde ne bih zamijenio. Svaka je sekunda vrijedila”, kazao je Kordić na snimci.

Upravo zbog te izjave nastala je tolika frka, bijes, mržnja, neviđena medijska hajka i haranga među muslimanskim političarima, njihovim vjerskim poglavarima, civilnim udrugama, a što je najzanimljivije od svega toj neviđenoj medijskoj harangi na Kordića se priključuju i lijeve medijske kuće u RH u rukama slugu sotone poput RTL, NOVE, HTV, N1 i slično.

Konačno što je toliko diskutabilno u toj izjavi: “Kada me je pitao(prijatelj)je li vrijedilo zatvora, je li vrijedilo rata ja sam mu rekao sve bih ponovio, ni sekunde ne bih zamijenio. Svaka je sekunda vrijedila“?

Prvo što običan Hrvat, istinski Branitelj pomisli nakon te izjave je kako Dario Kordić misli kako njegova žrtva koju je kao nevin čovjek u zatvoru proveo 17/sedamnaest godina vrijedi svake sekunde i kako bi on te uzničke dane opet ponovio, kako ne bi ne sekundu zamijenio. A ti uznički dani od kojih je polovicu proveo u samici su mu pomogli da pronade put u Isusu Kristu koji mu je dao snagu, obraćenje, vjeru kako njegova žrtva u tim zatvorima nije bila uzaludna, jer je svaki sekunda tog zatvora krvlju i suzama plaćena, od strane hrvatskih Branitelja, civila, domoljuba, i svih onih koji su branili svoja vjekovna ognjišta na kojima su bili napadnuti s očitom namjerom njihovog potpunog nestanka i istrebljenja od strane srpskih i muslimanskih okupatora.

Tako običan Hrvat i istinski Branitelj tumači izjavu Darija Kordića za razliku od onih koji njegovu izjavu doživljavaju kao izjavu kojom bi on ponovio svoje „zločine“ za koje je „pravomoćno osuđen“ na sudu u Haagu, a za koje zločine se on po njima nimalo ne kaje već bi ih on „ po njima opet ponovio“.

Kada smo se već dotakli njegovih navodnih “zločina“ za koje je osuđen na dugotrajnu kaznu zatvora, ovdje je važno napomenuti kako je Kordić zajedno s mnogim Hrvatskim generalima i dužnosnicima osuđen temeljem tzv. “zapovjedne odgovornosti“ gdje

je raspravno vijeće suda u Haagu utvrdilo kako je on morao i trebao znati, odnosno morao i trebao spriječiti ratne zločine koji su počinjeni u zoni koju je on kontrolirao, odnosno kojom je zapovijedao u vrijeme Domovinskog rata u BiH, premda niti jednom riječju nitko nikada nije dokazao niti mogao dokazati kako je Kordić zapovjedio ili potpisao zapovijed da se netko ubije, protjera, siluje, zatvori, muči ili maltretira, premda je bio visoko pozicionirani Hrvatski dužnosnik u vrijeme Domovinskog rata u BiH.

Ipak vratimo se mi na početak. Dario Kordić Haški uznik je nevin odležao 2/3 zatvorske kazne od 25 godina na koju ga je osudio haški tribunal na temelju laži i lažnih konstrukcija koje se odavno znaju a danas isplivavaju na površinu. Dario Kordić je osuđen na temelju lažnih svjedočenja i iskaza plaćenih svjedoka kako je "možda" bio na nekom „navodnom“ sastanku u Vitezu na kojem je izdana naredba za pokolj Muslimanskih civila u selu Ahmići.

Za te zločine je na 45 godina zatvora dana 03.ožujka 2000 godine prvotno bio osuđen Tihomir Blaškić, koji je dana 29.07.2004 godine bio oslobođen na temelju lažnog svjedočenja jednog svjedoka kako je u to vrijeme po tezi njegovog branitelja Ante Nobila u to vrijeme vladala „dvostruka linija zapovijedanja“ odnosno kako Blaškić nije bio nadređen jedinicama 4 bojne vojne policije odnosno postrojbe civilne policije „Jokeri“ čime se teza obrane s vojne sfere premješta na političku, a Dario Kordić je bio predsjednik HR H-B ,u koju priču su po obrani Nobila bili uključeni Franjo Tuđman te cijeli državni vrh RH, koji su po njemu i Vladi RH na čijem je čelu bio Ivica Račan „dijelili BiH, vršili agresiju na BiH, stvarali zločinačku Herceg-Bosnu, etničko čišćenje, separatizam, što je bio početak „detuđmanizacije“ čime je stvorena realna podloga za konstrukciju UZP (udruženog zločinačkog poduhvata) kojeg ne poznaje međunarodni pravni poredak, ali je ovdje široko prihvaćen, pa je stoga sav kapacitet tužiteljstva ICTY-a bio usmjeren na Kordića, vojne i političke dužnosnike HVO-a i HR HB, pa čak i na najviše političke i vojne predstavnike RH u vrijeme Domovinskog rata u BiH.

Te blasfemične tvrdnje koje nemaju sveze sa zdravom pameću nameću se i dan danas kao pravilo po kojemu Hrvati iz BiH ostaju označeni kao zločinački narod a njihove vođe za vrijeme

Domovinskog rata ratni zločinci. Ipak istina je potpuno drugačija. Američki vojni ekspert Charles R. Shreder u svojoj vojnoj analizi označenju kao „Muslimansko-hrvatski građanski rat“ u SB (Srednjoj Bosni) iznosi niz činjenica koji daju potpuno drugačije svjetlo na sukob Hrvata i Muslimana u Srednjoj Bosni.

95% vojnih operacija u Srednjoj Bosni se odvijalo na hrvatskim područjima, koji su označeni po svim međunarodnim sporazumima, od kojih je najvažniji Vance-Owenov plan kao hrvatska područja. Prije izbijanja Domovinskog rata u BiH 31.12.1991 godine u BiH je živjelo kojih 17 i nešto procenata Hrvata da bi ih po popisu iz 2014 godine nedostajalo oko 208 000, nešto više od 13 i nešto procenata, što je praktično $\frac{1}{4}$ svih Hrvata iz BiH, što zorno pokazuje kako je hrvatski narod u BiH doživio najveću demografsku katastrofu od svih naroda bivše države SFRJ. Iz RS su praktično zbrisani dok su u FBiH na mnogim područjima neznatna manjina. Za vrijeme Domovinskog rata u BiH s njihovih vjekovnih ognjišta ih je protjerano 150 000.

Sada se postavlja pitanje kako je moguće da ta manjina koja je branila 95% područja koja im vjekovno pripadaju bude označena kao agresor a njeni vojni i politički predstavnici kao ratni zločinci? Dario Kordić biva osuđen dakle na temelju lažnog iskaza jednog svjedoka koji je u suzama na sudu pročitao pismo u kojemu mu je od strane ministara u Račanovoj Vladi omogućen bolji tretman pred Haškim tribunalom ukoliko navede kako je Dario Kordić „možda bio“ na sastanku u Vitezu na kojemu je dogovoren pokolj muslimanskih civila u selu Ahmići. I premda je haški tribunal obećao istražiti navode tog svjedoka do dana današnjeg se to nije dogodilo što dovoljno govori o vjerodostojnosti tog suda na kojemu se sude i osuđuju hrvatski vojni i politički predstavnici na višegodišnje zatvorske kazne.

To „možda“ koje nikada nije dokazano niti će biti dokazano je koštalo nevino osuđenog Darija Kordića 25 godina zatvora od kojih je odležao $\frac{2}{3}$ kazne da bi sukladno međunarodnom pravu bio pušten na slobodu. Po izračunu znači Dario Kordić je odležao 16 godina zatvora da bi u tom zatvoru kao nevino osuđen Hrvat spoznao misterij i tajnu Boga Oca Svemogućeg. Kako bi svim ljudima bez obzira na vjeru, spol, rasu pomogao u oslobađanju od njihovih

nastranosti, laži, mržnji, osvete, te svih frustracija koje ih muče počeo je propovijedati živu Božju Riječ. A svi mi koji vjerujemo u Boga vrlo dobro znamo kako je živa Božja Riječ najveća opasnost slugama Sotone, te on koristi sve moguće i nemoguće načine zaustaviti tu Riječ a samim time i riječ Darija Kordića.

Riječi Darija Kordića kojima on na jednom sastanku među svojim prijateljima u RH govori kako bi svaki sekund svojih uzničkih dana u samici i zatvoru ponovio, jer su te sekunde, dani i godine nezamjenljivi kad je u pitanju obraćenje, spoznaja kako Živi Bog postoji, koji mu je osvijetlio put kojim je hrabro i nepokolebljivo hodao ulicama Srednje Bosne i Viteza, u vrijeme Domovinskog rata kako bi obranio i sačuvao svoj narod od potpunog istrebljenja, od strane muslimanskih agresora, pri tome vodeći računa da niti jednim djelom, potezom, riječju, potpisom ne osudi ili ubije niti jednog čovjeka, ženu ili dijete muslimanskog agresora koji je upravo s tom i takvom namjerom krenuo na njegov narod i u dobroj mjeri izvršio što je planirao i započeo.

Narod koji je baš na dan 10. lipanj kada on trpi najgore i najbestijalnije uvrede ubio nevino djecu iz njegova naroda na dječjem igralištu a da nitko iz tog naroda za to nije odgovarao niti ima namjeru odgovarati.

Upravo to čini taj muslimanski narod nevino osuđenom Dariju Kordiću koji unatoč tim napadima pokorno šuti i osluškuje glas svog Stvoritelja koji mu je olakšao dane u samicama i zatvorima za tzv. "ratne zločine" koje nije počinio niti je imao namjeru počiniti.

Neće biti dobro tim napadačima koji sinkronizirano i u valovima napadaju Darija Kordića zbog njegove čiste i nevine izjave izvučene iz konteksta sukladno onoj Goebbelsovoj: "100 puta ponovljena laž postaje istina" jer će istinsku pravdu osjetiti na svojoj koži barem na onom svijetu koji nije od ovog svijeta već od svijeta kojemu oni ne pripadaju niti žele pripadati.

Neće biti dobro ni mnogima od nas ukoliko svi ne poslušamo živu Božju Riječ koju propovijedaju obraćenici, nevino osuđeni haški uznici, koji su služeći višegodišnje zatvorske kazne zbog nečega s čime nemaju blage sveze, spoznali Boga koji je čista ljubav i praštanje. obraćenici od kojih je predvodnik Dario Kordić koji je u noćima, tjednima, mjesecima i godinama nezasluzeno oduzete

slobode spoznao kako ni jedan rat nije dobar premda je nametnut njemu i njegovom narodu.

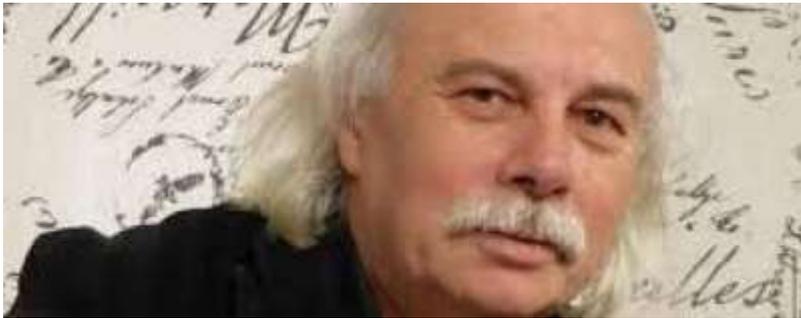
Rat u kojemu se proljeva nevina krv ma tko ju proljevao. I upravo zbog te namjenske uloge obraćenika i iscjelitelja umornih duša ljudi vrijedi ga braniti i podržati ma tko ga god napadao i vrijeđao. A njegova obraćenička ljubav plaćena suzama i molitvom uzničkog zatvora roditi će najobilatijom plodovima kojima nitko ništa ne može. Ni muslimanski mediji, njihovi vjerski poglavari, kao ni svi protivnici neovisne države hrvatske .

<https://www.ljportal.com/nevini-darijo-kordic-svoju-uznicku-pokoru-nastavlja-i-na-slobodi-70272/>

KOSOR NAPADA KORDIĆA KAO ŠTO JE NEKADA PROGONILA MARKAČA I GOTOVINU

Naslov ovog teksta je zapravo jedan od naslova najnovijeg teksta Mladena Pavkovića koji nas zapravo upozorava na neuspjeh bivše Predsjednice Vlade RH u osudi hrvatskih generala u Haagu.

Evo njegovog teksta:

AKTUALNI KOMENTAR GLAVNE TEME

PAVKOVIĆ: KOSOR NAPADA KORDIĆA KAO ŠTO JE NEKADA PROGONILA MARKAČA I GOTOVINU

14. lipnja, 2023.

Piše: Mladen Pavković

Već godinama se govori i piše da je Dario Kordić po tzv. zapovjednoj odgovornosti osuđen bez istinskih dokaza i to na drastičnu kaznu od 25 godina. Nakon dvije trećine (17.g.) odslužene kazne pustili su ga na uvjetnu slobodu.

Nu, netko je pronašao jedan stari video snimak, gdje Kordić navodno govori kako bi sve ponovio i da mu nije žao što je toliko robijao – za Hrvatsku, za svoj narod!

Ovaj snimak je objavljen sada, nakon toliko vremena, što znači da slučajnost ne postoji – rekao bi i odvjetnik Luka Mišetić.

Hrvatski junaci

Ponovnu hajku na Kordića pokrenule su „nepoznate sile“ nakon sastanka nekih hrvatskih generala, od kojih neki od njih nisu ni dostojni nositi visoke vojne činove, kad su se u Zagrebu, na Dan hrvatske državnosti, sastali na prijateljskom druženju sa istinskim zločincima poput Džemala Merdana, o kojem malo tko ima lijepih riječi.

Međutim, o Kordićevu životu i komediji od njegova suđenja objavljene su i knjige. S dokumentima. Jednu smo objavili Miroslav Piplica i moja malenkost, a drugu akademik Josip Pečarić.

Ali, tko danas čita knjige!

Zbog pronađenog (pra)starog video materijala, s neke navodno zabave, neki su u BiH jedva čekali da ga ponovno osude. Strpali bi ga ponovno i ponovno i u zatvor, jer osuđeni zločinac, kako ga nazivaju, nema se više prava ni oglasiti!

Čak se javila i notorna Jadranka Kosor. Kaže: Jednom zločinac – uvijek zločinac!

A dobro se sjećamo na koje se načine borila za generale Markača i Gotovinu, kad su ih sudili u Haagu. U Kninu je prešutno zabranila da se na kninskoj tvrđavi prikaže dokumentarni film o tim hrvatskim junacima, a kad je ona bila ministrica branitelja i predsjednica Vlade, velikih problema imali su i oni koji su lijepili plakate ovih generala. Jednom se, kao pokroviteljica, odrekla i Karavane hrvatskih branitelja „Da se ne zaboravi-2500 kilometara diljem Hrvatske“ jer smo na stakla osobnih automobila lijepili fotografije Gotovine i Markača!

Jel bilo tako ili nije?

Skretanje teme

Za vrijeme velikosrpske agresije i u BiH su se dogodili strašni zločini nad Hrvatima, poglavito ženama, djeci i starcima.

Malo tko od tih koji i danas, nakon odslužene kazne, proganjaju Kordića govore o tome, pa umjesto da proganjaju zločince Hrvata

oni namjerno skreću temu, kao „Hajdemo opet malo o Kordiću, da nas slučajno netko ne pita, a što smo mi to radili 1992., 1993....?“

Kordić, iako nevin, svoje je odslužio- dostojanstveno!

A sada vi, koji bi ponovno željeli jednog Kordića i „kordiće“ vidjeti u zatvoru, kažite nam: tko su i kada će biti osuđeni vaši istinski ratni zločinci recimo za razaranja Sarajeva, Mostara, za mučene i ubijene Hrvate u Vitezu, Lašvanskoj dolini, Bugojnu, Tuzli, Zenici, Uzdlu, Travniku, Busovači, Doljanima, Širokom brijegu...i tako bi mogli nabrajati u nedogled...? Što je sa Anicom Junić iz sela Kovači kraj Kaknja kojoj su pripadnici Armije BiH pred očima ubili tri sina i supruga? Kada će se pronaći barem neki zločinci koji su oko 200 tisuća Hrvata istjerali iz svojih domova u Bosanskoj Posavini? O logorima poput Manjače da i ne govorimo. Da, tu je još i Srebrenica, itd. itd. i tako redom.

Ne, progonitelje Kordića to ne zanima, ali kako vidimo ni Jadranku Kosor.

Dario je svoju kaznu pošteno odslužio. A vi, vi niste!

<https://www.tjedno.hr/pavkovic-kosor-napada-kordica-kao-sto-je-nekada-progonila-markaca-i-gotovinu/>

<https://www.dragovoljac.com/index.php/razno/35445-mladen-pavkovic-gospodo-kosor-kako-vas-nije-sram-blatiti-hrvatske-junake>

<https://bezcenzure.hr/branitelji/gospodo-kosor-kako-vas-nije-sram-blatiti-hrvatske-junake/>

<https://portal.braniteljski-forum.com/blog/vijesti/mladen-pavkovic-gospodo-kosor-kako-vas-nije-sram-blatiti-hrvatske-junake>

A zapravo je teško razumljivo Koliko ljudi koji obnašaju vlasti u RH bez ponosa.

Sjećate li se topničkih zapisa?

Evo mog teksta-rugalice iz knjige:

J. Pečarić, Za ponosnu Hrvatsku, e-knjiga. Portal HKV-a, 2009.

(http://hakave.org/images/stories/Documents/Za_ponosnu_Hrvatsku.pdf)

TKO JE NAPISAO TOPNIČKE DNEVNIKE?

Poštovana gđo predsjednice Vlade RH,¹

Kako je naša dična policija obavijestila javnost da je topničke dnevnikе tražila u računalima naših branitelja, pogledao sam i svoje računalo.

I doista pronašao sam ih. Zato Vam ih šaljem i molim da ih prosljedite i našoj policiji i tužiteljstvu u Haagu.

Iz sadržaja pronađenih topničkih dnevnika jasno je zašto topništvo Hrvatske vojske nije bilo učinkovito pa je stradao samo jedan civil, a ni Knin uopće nisu uspjeli porušiti.

Zbog toga je pravedno da naši zapovjednici odgovaraju po ZAPOVJEDNOJ ODGOVORNOSTI.

Zato se protivim odluci Suda u Haagu i podržavam sjajnu akciju naše policije.

S dubokim poštovanjem,

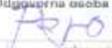
akademik Josip Pečarić

¹ Pismo je objavio Portal „Jedino Hrvatska“:
http://www.jedinohrvatska.hr/index.php?option=com_content&view=article&id=320:akademik-peari-pronaao-sam-topnike-dnevnike-&catid=34:vijesti&Itemid=1
pod naslovom: „Akademik Pečarić: Pronašao sam topničke dnevnikе!!!“

18401

GRAĐEVINSKI DNEVNIK	Znak	Naziv i sjedište izvođača		List	1									
	TOPNIČKI DNEVNIK		Madrevak upisa 05.08.1995											
Naziv građevinske i građevinarstvena		Vrsta i namjena	Temperatura zraka	Vidovostaj	Temperatura građiva									
TONEDYAK		VRUĆE	°C	m	°C									
Stručna osposobljenost i tehnička opremljenost izvođača														
Struktura zaposlenika i strojeva na radu	Radnici			Strojevi										
	<table border="1" style="width: 100%; border-collapse: collapse;"> <tr> <td style="width: 10%; text-align: center;">Broj</td> <td style="width: 10%;"></td> </tr> </table>					Broj								
Broj														
Upis i potpis osobe koja vodi građevni dnevnik														
<p style="font-size: 1.2em; margin: 0;">- MILE MI DODAJE GRANATU A JA JE STAVLJAM UTOP.</p> <p style="font-size: 1.2em; margin: 0;">- MILE ISPAJLJUE GRANATU</p> <p style="font-size: 1.2em; margin: 0;">- TAKO CJELI DAN</p>														
Upis i potpis nadzornog inženjera i drugih osoba														
Odgovorna osoba koja vodi gradnju			Glavni / nadzorni inženjer											
 _____ <small>nadrevak i potpis</small>			 _____ <small>nadzornik i potpis</small>											

18402

GRADEVINSKI DNEVNIK	Znak	Naziv i sjedište izvođača		Lis.	2	
	TOPNIČKI DNEVNIK				Nadnevak upisa	
Naziv građovinske i/ili građovinske radove			Vremenski uvjeti	Temperatura zraka °C	Vodostaj m	Temperatura gradiva °C
UTORAK						
Stručna osposobljenost i tehnička opremljenost izvođača						
Radnici			Strojari			
Struktura zaposlenika i utrojeci na radu	MILE NEKO					
Drugi						
Upis i potpis osobe koja vodi građevni dnevnik						
<p>- MILE NOSI GRANATU I ŠEPA, VIŠE DA GA BOLI NOGA</p> <p>- JA STAVLJAM GRANATU UTOP</p> <p>- PUCAMO IZ TOPA</p> <p>- MILE VIŠE DA KO JE SAKRIJO RAKIJU DA MU MAJKU JEBE</p>						
Upis i potpis nadzornog inženjera i drugih osoba						
Odgovorna osoba koja vodi gradnju			Glavni / nadzorni inženjer			
 nadnevak / potpis			 nadnevak / potpis			

GRADEVINSKI DNEVNIK		Znač TOPNIČKI DNEVNIK	Naziv i godišnje izvođača TOPNIČKI DNEVNIK		Lis: 4	18404					
Naziv građevine/djela građevine/projekta ČETVRTAK		Vremenski usloji	Temperaturna zraka °C	Vodostaj m	Mjerenje upisa 10.08.1995						
Stručna osposobljenost i tehnička ograničenja izvođača											
Struktura osposobljenosti i stručne na radu	Radnici			Stručni							
	<table border="1"> <tr> <td>PERO</td> <td></td> <td></td> <td></td> <td></td> <td></td> </tr> </table>						PERO				
PERO											
Bilo											
Upis i potpis osobe koja vodi građevni dnevnik											
<p>- ENO MILE SKROZ PROŠVIKA, TOČJEL DAN PIJE KONJAK I ŽVAČE BUNIKU, ENO GA TRČI GOL TO LMA DI I VIČE "JA SAM TRANZISTOR"</p> <p>- 2 DANA VEĆ NEPUČAMO</p> <p>- ALO KOMANDA - ŠTO DAGE? <u>PERO</u></p>											
Upis i potpis nadzornog inženjera i drugih osoba											
Odgovorna osoba koja vodi gradnju <u>PERO</u> nadzornik i potpis				Glavni (nadzorni) inženjer <u>[Signature]</u> nadzornik i potpis							

„Topničke dnevnik“ dobio sam e-mailom u petak. Bilo je očito da su hit dana i da ih svi šalju svojim prijateljima. Odmah sam ih prosljedio prijateljima. Iznenadio sam se da neki nisu razumjeli da je poruga veoma moćno sredstvo u borbi s onima koji nam žele i čine zlo. Ali, vjerojatno se radilo o početnom nesnalaženju. Većina je reagirala onako kako je bilo za očekivati. Slali su ih svojim prijateljima. Neki su poslali i svoje komentare meni:

*1. Poštovani gospodine Pečariću,
hvala na poruci ali evo dobila sam to već, ali pročitajte komentar pri kraju ovog email..*

Evo i u ozbiljnim stvarima čovjek se može nasmijati do suza. Kad je čovjek duhovit i može napraviti vic ...

pozdrav i sve najbolje,

2. Nasmijali ste me do suza. nisam znao da su ozbiljni matematičari a uz to i akademici ovako duhoviti ljudi. Pa, zašto ove dnevnik ne prevedete pa ih pošaljete onom fiškalu Brammertzu u Haag a kopiju našem dikobrazu!

3. ODLIČNO! ČESTITAM!

Poslije ovakvih komentara napisao sam gornje pismo Predsjednici vlade. Nisam je slagao. Doista su ti „Dnevnici“ u tom trenutku postali dio mog računala, zar ne? ☺ Pogriješio sam samo u tome što nisam obrisao pismo koje sam dobio, tako da su neki pomislili da je i taj dio moj. ☺:

4. Konačno! Sad se, napokon, znade zašto je naša domovina toliko dugo trpjela zanovijetanja raznih bezgrješnih Nizozemaca! Samo: nije mi baš posve jasno kako ste u vlastitom elektroničkom računalu našli ono što je bilo u Vašoj ladici?!?

G. Kalafatić mi je poslao i „poreradu“ samog pisma²:

Predmet:

TO-p'ički dnev'ici Segeja Brammertza!

(ispričavam se, moj stari lap-TOP je izgubio slovo koje dođe po abecedi iza slova 'm')

Poštova'a gđo predsjed'ice Vlade RH, drugarice Jaco, poštova'i družce Dikobraz, štova'i Budo s brda pod'o Sljeme'a!

² -nećete se ljutiti što sam 'malo' dotjerao vaše pismo i uputio ga mom 'dragovoljcu'!

Kako je 'aša dič'a policija obavijestila jav'ost da je TO-p'ičke d'ev'ike tražila u raču'alima 'aših bra'itelja, pogledao sam i svoje staro raču'alo.

I doista pro'ašao sam ih. Zato Vam ih šaljem i molim da ih proslijedite i 'ašoj policiji i veleglavatom tužiteljstvu u Haagu.

Iz sadržaja pro'adje'ih TO-p'ičkih d'ev'ika jas'o je zašto top'ištvo Hrvatske vojske 'ije bilo uči'kovito pa je stradao samo jeda' civil, a grad uopće 'isu uspjeli porušiti.

A i taj civil je, kako se vidi stradao od lude bu'jike!

Zbog toga je praved'o da 'aši zapovjed'ici odgovaraju po ZAPOVJED'OJ ODGOVOR'OSTI pa čim ih Sergej osudi možemo u EU pjevajući!

Zato se protivim odluci Suda u Haagu i podržavam sjaj'u akciju 'aše policije, druga Kara-marka, druga du-Bajića i ostalih milicijskih Faber-i'spektora. 'jihova akcija je bila poput prave OLUJE; bravo drugovi dupelisci!

S dubokim poštovanjem,

Vaš TO-p'ički zapišatelj!

prilog: origi'al-zapisi

Evo još nekih komentara:

5. Baš mi je drago da nam akademici pronalaze topničke dnevnik. Hvala na obavijesti i puno pozdrava Igor

6. Hahahaha, čini mi se da je to falsifikat jer je 05.08.95. bila subota a ne ponedjeljak. Možda to sud u Haagu previdi.

7. Poštovani!

Fenomenalno otkriće. Hitno potvrdite u Haag, možda dobijet i NAGRADU. U svakom slučaju nemojte propustiti tu prigodu da neunovčite pronalazak. I ja sam svoja dva kompjutora pregledao ali nisam ništa našao, a Vi čak 5 dnevnika.....ha, ha....Bravo akademice

Srdačan pozdrav

8. Josipe moj!

Sudeći po ovim 'topničkim dnevnicima' tamo je vođen partizanski rat - s čoravim topom, poput u filmu 'U gori raste zelen bor'. Dakle, s titistima, protiv tirove armije i njezinih paravojnih bedaka...

ZDS!

Tvoj Mirko.

9. Sjajno! No comment!

Naravno, posebno su mi draga reagiranja onih koji mrze Predsjednika iz dna duše zato što je stvorio hrvatsku državu. Evo jednog koji nije uvjeren da će oni kojima sam poslao svoje pismo razumjeti što sam napisao pa je imao potrebu dati im upozorenje tko im je to pisao (☺):

Gospodo draga,

Evo iz ovog se e-maila vidi koliko je neozbiljan ovaj tip Pečarić. A upravo je takve tipove nama netko naturio kao nekakve ideologe ove današnje jadne komunističke desnice koju je radi svojih privatnih javasluka osmislio Franjo Tuđman.

Srdačan pozdrav,

Andjelko Galic

www.blogihrvati.com

Uvijek je lijepo kada vaše djelovanje povežu s Ocem hrvatske države akademikom Franjom Tuđmanom, zar ne?

Jedan prijatelj mi je javio da su „Dnevnici“ objavljeni (nekih sat vremena nakon sam ih ja proslijedio prijateljima) na Portalu „Poskok.info“:

http://www.poskok.info/index.php?option=com_content&view=article&id=19708:ekskluzivno-pronaeni-topniki-dnevnicu-hercegovini&catid=71:ciroki-brijeg&Itemid=51

EKSKLUZIVNO: Pronađeni topnički dnevnicu u Hercegovini Široki Brijeg Petak, 11 Prosinac 2009 15:21

Ekskluzivno objavljujemo jutros pronađene dokumente u Širokom i Posušju koji su do sada bili krunska kočnica ulaska Hrvatske u EU a pronađeni su na mjestu koje za sada iz povjerljivih razloga nismo u stanju objaviti. Dokumenti su pronađeni u policijskoj akciji Županijskog i Federalnog MUP-a te pod nadzorom ministra pravosuđa Županije ZHŽ gospodina Kebe.

Dat ću niz komentara s tog portala:

dan dolazi: ...

ma vi Hercegovci ste legende... 🌐 Pozdrav iz Domovine!!

Zepe Bevanda: ...

Za Hag, mislim da je ovo sasvim dovoljno i vjerodostojno!

Horvat: ...

Hahahahahaha,svaka čast,daj ajte vi poskokovci se proširite na cilu Hrvatsku,da napokon imamo pravi portal a ne index.yu.

lovro: ...

dečki svaka čast pozdrav , evo napokon riješeno i ovo pitanje :KAD ULAZIMO U EVROPU

antel: ...

svaka cast, pozdrav iz Dubrovnika

Zepe Bevanda: ...

@lovro

Kad ulazimo,pa kad stignu topnicki dnevnicu.

Posta danas radi do 16 sati,tek u ponedjeljak bi se mogli poslat,ako se bude imalo za postanske markice

lovro: ...

Šaljite preporučeno s povratnicom hahahaha

HVO nas vodi: ...

ahahhahahahahahahhahahhahahhahah NE MOZE NIKO BEZ NAS HERCEGOVACA

Zepe Bevanda: ...

@lovro

sta ce nam povratnica,nama je u cilju samo da ih se rijesimo,eto im ih tamo.

vidis kako kuka jadni pere...mile mu se oteo kontroli, udario po rakiji, pa eto ti jis veceg belaja, ako ih vrate.

lovro: ...

hahahaha Ovo je događaj dana

gljogina: ...

Jos treba da Basici orginalni udari pecat,i to je to!!!

Kako se nismo davno sitali.

Koja smo mi banana drzava, cuj traze po kucama topnicke dnevnikе,mozda ljudi odlagaju vatru sa njima.

@ Zepa Pozdrav!!!

zadar : ...

Bravo braćo hercegovačka neka mi samo još neko kaže nešto protiv vas smirit ću ga pljuvačkom u čelo! 🍈

enteligent: ...

Mile je moj prvi susjed a pere radi u lijana ko mesar. Šta ti je rat, a naki kapacitet bijo.

furadan: ...

ko ovo napravi recesija mu ne može ništa, baš sam mislio napustit hercegovinu,e sad neću kad ima ovako pametni ljudi svaka čast

furadan: ...

ovo je odlicno maslo

Zepe Bevanda: ...

@lovro

Tebi je do smijeha, boga mi nama nije.

Nemas pojma koliko su nam muke zadali ovi dnevnicu.

Sve policijske snage digle se na noge i trazile peru, a znalo se da su kod njega i jedva ga nasli kod Ljube g.ospine, pijan ko letva.

Jedvo ih jadnik nasao..bio ih sakrio u mjesalicu za beton..ko fol da zastiti motor od leda.. ma i pero je k.urva, zna se on snac,kad treba!

Zepe Bevanda: ...

@gljogina

Pozdrav takodje!

Pitali su basice da im udare mur,nece, puno traze..dvi stoje, ma previse je to!

lovro: ...

ZEPA- TI SI LEGENDA MAJKE MI odavno se nisam ovako nasmijo

Zepe Bevanda: ...

@lovro

A stas, moras se odgovorno odnosit spram Haga, jer Hag je Hag, a dnevnici su dnevnici, samo to jadni pere nije znao da je to tako.

U svemu tome(ajd hvala bogu da je ta strasna operacija uspjesno zavrшена),malko su ushrali basici, jer da su oni za bar stoju lupili mur, onda bi bilo sve ok,.. ma pitali dvi stoje.

Rastika: ...

Evo skidam kapu! Stvarno ste legende. Zamolio bih da pod hitno spremite dokumentaciju u Zagreb i da proslijedi nasa politicka "elita0" pod hitno Bramercu. E, ako ih ovo ne uvjeri ... 🤔

ja: ...

možda smesić zna prečicom da ih spremimo

Ivaninha: ...

Svaka vam čast!!!

Pozdrav iz Hrvatske

heretik: ...

Ma stavite im topnicke dnevnike u granatu i tako ih posaljite u Hag. Brze ce stici. Kroz cijev. Dosta su nas vise zavlacili. Odavna znamo sto Europa trazi, ali jos ne cusmo sto nudi

Zepe Bevanda: ...

@Rastika

Ma kakav Zagreb, pa da ih oni opet negdi zature, ne ne...drito u Hag. Nemas pojma koliko su Peru izmaltretirali i sad opet riskirat.. ni slucajno..drito u Hag, samo da se jos snadjemo za postanske markice i stvar rijesena

Crni: ...

Ma zar mislite da su pravi topnicki dnevnicu imalo drugaciji od ovog?

Zepe Bevanda: ...

@Crni

Pa normalno da nisu, jer tko bi na polozaje ili u akciju nosio laptop...ako je bilo sto zapisivano, onda je to, naravno, rukom pisano!

zagi101: ...

da bi i reč rekel...
ima još koji list

zagi101: ...

pero puca iz topa
izviđač: 300 m dalje
pero: može li 220 m, dočekala me graba?
ima li toga u dnevniku?

Zepe Bevanda: ...

@zagi101

Bilo je jos par listova, al pero otro ghuzicu sa njima..nasli su ih, al bio necitak i kao takav stavljen van upotrebe (sluzbeni zapis).

Rastika: ...

@Zepe Bevanda

Obavezno prije zatrazit status zasticeniog svjedoka inca moze biti svasta.

besjeda: ...

opet smo pokazali svu ozbiljnost kad je domovini naj potrebnije. neće domovina biti talac topnički dnevnika. poslat ih hitno na

pantovčak, ne čekati ponedjeljak, ako treba i na magaretu. nek ih mesaga pošalje u hag i nek uđe u povjest kao čovijek koji je uveo hrvatsku u evropsku uniju. a i nek mu zato dadnu doživotni imunitet jerbo tribat će mu.bezbeli će mu tribat pobro moj.

ja: ...

na dnevnik.hr ima i list 3 i 6

Zepe Bevanda: ...

@Rastika

Peru zastitit??.on ti je svaki dan pijan ko letva, kakos ga zastitit..ni da mrdne od Ljube g.ospine.

Zepe Bevanda: ...

@besjeda

ma zvali smo mi i mesketa da ih on licno preuzme, bio poso, pa zaluto kod Hanke, oso na cevape i zaboravio ih ponit, pa trazio da, valjda mu se bilo mrsko vratat, da ih Hanka preuzme, a Pero nije dao..

biće treći: ...

Nisam se ovako nasmijao dugo!
"oće seljani da im prodamo top"..

Zepe Bevanda: ...

@ja

Da to nisu oni sto su istrgnuti?

Te je pere koristio za fizioloske potrebe i necitljivi su, imamo sluzbeni zapisnik!

Rastika: ...

@Zepe Bevanda:

Pusti ti to, ko zna ko je jos sve upleten u te spleteke. Kako su krenuli jos ce i njega spremiti u Hag zbog traljavih zapisa.

Zepe Bevanda: ...

@bice treci

Ovo mi je jako:
vremenski uvjeti-vruce

Rastika: ...

MILE MI DODAJE GRANATU A JA JE STAVLJAM UTOP. 🇩🇪

gs.: ...

Pozdrav, samo ste vi orginalni.

kipare: ...

Mozda dokazu da je Pero srusio cupriju.

Zepe Bevanda: ...

@Rastika

Ma nece, Hanka ima veze, sve ce ona to priko naseg Zelje sredit

kipare: ...

Skonta i ja vasu semu, to je onaj PERO sto ih dero

Graničar: ...

VOLIM VAS MOJI HERCEGOVCI

VAŠ BOSANAC U EGZILU NA GASARBAJTU

Rastika: ...

MILE ISPALJUJE GRANATU.

TAKO CIJELI DAN 🇩🇪🇩🇪🇩🇪

toni g: ...

nemogu virovat da to dajete u javnost. nisam se nada od vas dragi
moji hrecegovci

ERO90: ...

He he,,,legende sTE!!!! Pozdrav iz Hrvatskog Mostara.

abe sibe: ...

Pucaj ćaća

u mene iz topa,

sin ti neće

ledinu da kopa.

(ovo je izvadak iz topničkog dnevnika našeg Miljenka, koji je sačuvaio njegov ćaća prije nego je Miljenko otišao radit u Njemačku).

CROBiH: ...

Haški tužitelj je izjavio da topnički dnevnici pronađeni u ministarstvu gospodina Kebe nisu potpuni te zahtijevju da se dostave i fus note koje su istrpane sa dna strance 678 i 715. Velika Britanija zbog ovog slućaja odbija otvoriti poglavlje o pravosuđu. Hvala Bogu na Britnacima i njihovom kočenu našeg srljanja u novu uniju!

CROBiH: ...

Helikopter se diže iz baze EUFORSA i nadlijeće Posušije.

CROBiH: ...

Tema nove Latinice "Kako su Hrvati iz Hercegovine krivi za sve zajedno sa Tuđmanom - i fus note nose bijele ćarape"

Pero potezać: ...

Ne znam, mogli su nas odma pitat, dali bi im dnevnike, a i svedoćili bi u Ag ako treba.

Evo mi Mile otekao vasceli žvaćući buniku pa da ga malo izvedem u svet da se relaksuje sa tim olandskim travami, ogluueo ćovek na skroz.

Svaka ćast: ...

Ovo je genijalno ... svaka ćast

Trinito: ...

jos da se slovincima da onaj komad mora i eto nas europo.

david: ...

Po stilu vođenja više mi se ćini da je predmetne topnićke dnevnike vodio osobno Šešelj.... orgninalnost je neupitna, kao i mjesto iz kojeg dolaze.

Gane: ...

Pere, šta će ti sad reć mesić....očekuješ li ikakvu nagradu.
 Vjerujem da i jaca sa svojim drugovima makar će te povalit!
 Bog Vas čuvao-----srića kad nemate mesića i ovu bandu!
 A nije ni doli sjajno kako čujem ali mi Hercegovci izvući ćemo se?

Tufi: ...

Samo je jedan Poskok! 🇩🇪🇩🇪🇩🇪

nnn: ...

samo vi i dalje glasujete za HDZ, bandiće, primorce, vidoševiće i osalu bagru koja će vas prodati za 2 eura.

jiljan sv. Ante: ...

ENTITET ahahahahahahaha ha hi: ...
 PRIJATELJU PRAVO DA TI KAŽEM, JA U POČETKU NISAM
 VJEROVO U TO, AL KOLIKO VI MUSLIMANI PRIČATE O
 TOME, MORA BIT NEŠTO...
 KAD VIDIM KOLIKO SE TI JADAN RAZGULIŠ PIŠUĆ
 KOMENTAREE, SPREMA SE ENTITET, AKO NE I CIJELA
 NAM NAŠA BIH... 🇩🇪

Zagreb-Jarun-ŠIROKI: ...

DRAGI MOJI POSKOKOVCI OVO JE MESTRALNO.SAMO
 NAS JE MALO STRAH DA I VAS HAŠKI TUŽITELJI I JACA NE
 POHAPSE ZBOG JAVNOG OBJAVLJIVANJA TAKO BITNI-
 TAJNI DOKUMENATA SANADER-MESIĆ-JACA
 TUŽITELJSTAVA.
 PA KAKO ĆEMO MI TU NA JARUNU-ZG BEZ OMILJENOG
 NAM PORTALA.
 VELIKI POZDRAV POSKOKU!
 JARUN-ZG
 B O G

snaps: ...

Triba li drugi dokaz od onog priznanja "i tako cjeli dan"? Ja mislim da je to dovoljno za proširenje optužnice i za genocid!!!

snaps: ...

Da ne bude Kebe u.s.t.a.š.e bi se izvukli. Bravo Kebo!

hrhb: ...

svaka čast

eto im topnički dnevnic

snaps: ...

Čujem da Kebab predlaže da se Topnički dnevnic hitno predaju Mesiću jer će tako najprije biti izlifrani Haagu. Čujem i da se Mesić s tim slaže jer kako reče da je vrlo sretan što može dati svoj doprinos bržem ulasku Hrvatske u EU i da će predaja Dnevnika biti kruna njegova mandata. Iz zahvalnosti prema Kebi odlučio ga je odlikovati ordenom 7. sekretara GNOJ-a i Redom Hude jame.

Starka: ...

nu sad kad smo ih pronasli, aag veli da im netribaju

Smail: ...

A sto jos pise u dnevnicima \$\$\$\$\$

svjedok: ...

Ne bi me začudilo da je iistinita ova vjest pa i hercegovina ima JUGOSLAVENE 🤔

zmijicamala: ...

Bravo!

ovako se već dugo nisam nasmijao

Pozdrav iz Zagreba

da LIJEPA ostane NAŠA, moj glas ide TUĐMANU još samo 69 dana mesića

ante babin: ...

bravo, neka se i taj aag smiri smirila ih svinjska groznica. oni traže dnevnicke sriću in vrag odnija a od čiji topova, šta su nam dali bagra vrancusko ingležka

đidi: ...

Svaka čast Poskoci! Bez riječi sam! Nisam se ovako nasmijao 10 godina. Svaka čast! Skidam kapu! Samo ne dajte se potpupiti jer vi ste jačina! Sretno!

snaps: ...

Ajde neka su ih našli, meni je sad laknilo. U ponedjeljak dionice sigurno skaču zbog te povoljne vijesti. Kad su ikad Srbi predali svoje Topničke dnevniko o granitaranju Vukovara a mi tek sad. Zašto bi mi bili lošiji od Srba? Istina je da je njima njihove bilo lakše nać jer oni su rokali mjesecima a mi samo 4.-8. kolovoza pa di nećeš izgubiti tih par listova. Čujem da su Srbi dobar dio zapisa zamrćili i da se Haag s tim složio. Možda bi i mi tako mogli da bar ove privatne stvari od Pere i Mile ne idu u javnost? Ako se šta misli zamrćiti to bi trebalo prije nego li isti dopadnu Mesiću u ruke.

snaps: ...

Ipak jedna me stvar brine. Iskreno se bojim hoće li Haag s tim bit zadovoljan? Što ako sad zatraže nešto novo? Mislim nije da se meni žuri u EU već mi je zbog Mesića. Volio bi da Mesić odvede Hrvatsku sa Balkana. Ako ovo sa Dnevniciima ne upali možda bi na brzinu mogli promjeniti Ustav i povećati broj predsjedničkih mandata? Mislim da bi se oporba oko tog odmah složila. Mislim da bi Mesića trebalo nagraditi bonusom.

laik: ...

Samo, molim vas, nemojte za živu glavu te dnevniko predati smesiću, jer on će ih prodati nacionalu ili globusu. Zašto mu dozvoliti da se bogati na tuđoj mucu. zar je malo prodao Tuđmanovih transkipata pa još dopustiti i ovo. Davno je se on namirio za propali pokušaj otimaćine Našičkecementare.

jajce: ...

Pa ovaj entitet je skroz prolupo, prije će bit treći entitet nego njegova muslidžirija

Jablan: ...

dnevnik vjerodostojan kao i Sanader-Jacina vlada

snaps: ...

laik

Nemoj tako o našem Stipi. On je dobar čovjek i njemu nije do para. On samo voli pomoć prijateljima u nevolji pa posreduje kad zatreba. To je doduše prilično često ali šta će čovjek kad ima puno prijatelja a prijatelji puno problema? Ajde evo ti reci da si ti predsjednik i da te prijatelj zamoli da mu pomogneš preuzeti većinski paket dionica npr. firme Mirogojček d.d. zar bi ti odbio? Ako ti se prijatelj za tu uslugu malo jače zahvali zar bi ti odbio zahvalnicu? Nećeš valjda uvrijediti prijatelja? Šta da se radi? Stipe samo malo popriča sa ljudima i da im pokoju dobru ideju i to je sve. Zar je to protuzakonito? Uostalom s presjenikom na kavi moraš o nečem pričat. A o čemu ćeš ako nećeš o korisnim stvarima?

CRNI PAS: ...

to je pravi dnevnik za EU

laik: ...

Snaps, slažem se s tobom. Ali ipak ne bih baš rekao da i Stipici ne treba još para. Jeste, da ih se namirio na ovakav ili onakav način, ali znaš ono, u strahu su velike oči. Jadan on, boji se Haga i Uskoka, a i nas BIH Hrvata. Znaš kakve je šovinističke izjave davao o nama, kakve o Srbima...o onoj zemlji koju mogu ponijeti sa sobom iz Hrvatske. Boji se, nesretan, da će mu faliti para za silne advokate, što u Hagu, što u Hrvatskoj. Biti 20 godina na vlasti a ne biti odgovoran po zapovjedničkoj odgovornosti kao naši generali kojima je on bio nadređen, to naprosto nije moguće. O kriminalu i Uskoku da ti ne pričam

hr.: ...

mile mi dodaje granatu, a ja je stavljam utop! prvoklasno!

mi.: ...

Kako li nadoste te dnevnike, mora da su se dobro sakrivali kao Sljivancevic i Mladic, lopovska posla...

xxxxxx: ...

istinito i vjerodostojno samo neznam ko ih pronadje sve pise kako je bilo ma i previse formular je originalan i cis potpis imena poznata sve u redu nema omaske

dubo: ...

Pratim Vaš kvalitetan portal, izvrsni ste.
Pozdrav iz Lapada (Dubrovnik)

SS: ...

Ovo je prevara! ZNA SE da su Mile i Pero nepismeni. Bio je i TRECI ako se ne varam?

Munja: ...

Svaka ti dala Bevanda, ova ti je dobra s dnevnicima

putar: ...

ja sam zato da se nastavi istraga. tko zna što se još krije u našim vrletima. možda još uvijek ima vukova koji nose poštu, i hajduka koji otimaju poštu. možda bi nam Vila pomogla

HRVATINA : ...

najjaci portal na svitu i sire samo tako nastavite Bog i RVATI!!

Gradinaa: ...

Stvarno znaš uljepšat dan ljudima,

del ponte: ...

vi ste totalni kreteni

kamenzovac: ...

Nije Haagu i Englezima do Gotovine i drugih Hrvata, koji su junacki branili domovinu, nego njima ne moze nikako u glavu, kako su

Hrvati tako precizno gadjali ključne cetnicke mete i slomili im otpor u samo nekoliko sati - tako da su ostali bez komanda, veze i orijentacije, a nisu razorili svoj kraljevski vjebni Knin i nisu izmasakrirali ljude, kao što je bio slučaj sa Vukovarom. To bi Englezi htjeli zati, tako da mogu to znanje uvrstiti u svoje vojne doktrine.

FDNJ: ...

HERCEGOVINA JE OKUPIRANA 20 GODINA POSLE
TURSKOG TERORA!HERCEGOVCI SE NE PREDAJU LAKO
NIKOME !!!BOG JE SA NAMA AMEN!!!!

xfmghk,: ...

 ŠALJI OVO UZ HAG ODMA DA NAS PRIME
MAMU IM NJHOVU

Sb: ...

Mocno do bola

ifana: ...

ovo je legendarnooooo LOL

GA: ...

ZA KAMENIZIVAC! IMA TU ISTINE!

krule: ...

možda će zvučati razočaravajuće...ali to je moje djelo a ja sam
ličan...nikve veze sa hercegovinom...al kužim se u trgovinu...oće ko
kupiti orginale tih "topničkih dnevnika!?"

misliš da lažem?

odi na

www.krule.blog.hr

KRULE AJ STAVI SLIKE OD ČETVRTKA I PETKA!
UNAPRIJED HVALA

krule: ...

zasto da stavljam slike od CETVRTKA i PETKA ako ih imaš na mom blogu svih..6...7...koliko sam ih vec napravio
www.krule.blog.hr

I tako smo doznali odakle su stigli „Topnički dnevnic“ i gdje se može naći ostatak „topničkih dnevnika“:

“čtvrta, 10.12.2009.

TOPNIČKI DNEVNICI SU KOD MENE!!!

Po Rvackoj se traže neki topnički dnevnic pa samo da im javim da su kod mene a stranice tog dnevnika objavljujem na internetu nek svi vide.

OĆEMOL SAD MOĆI U UNIJU???“

A na portalu Poskok.info diskusija se nastavlja...³

³ Prijatelji su komentirali gornji tekst:

1. Dobri ste. Odlicni. Umirem od smijeha, ovako me odavno nije nitko oraspolozio. Samo da mi ne otkaze srce.....

Sve sam ja vidio, ponesto sam i rekao ali pisati treba oprezno. Zadnje 2-3 godine vrlo oprezno.

U doba Tita i njegove demonkracije tko je pricao viceve odlezao bi 2 godine "Goljaka", a tko je slusao samo jednu "Gradine". Super je bilo tada. Danas su dosla druga vremena. Gora.

Sada za necije dusevne boli trebate raditi 5 godina da mu namirite dusevnu stetu (iako je vjerojatno rijec o genetici). Ja bih radije radio 2 godine (minus zatvorski stan i zatvorska hrana) nego 5 godina (plus stan i hrana). Ako ste slucajno nezaposleni pa nemate para, ode stan, ovrha. Pravo i pravda.

Imamo Hrvatsku, uzviknuo bi jedini hrvatski predsjednik. Ja ne. U SFRJ sam se deklarirao kao Hrvat, nisam imao problema, ali danas se u Hrvatskoj osijecam kao Rom i ozbiljno razmislim vec duze vrijeme da to i evidentiram i legaliziram. Medju nama, zbog nekih meni poznatih razloga, ne cu to uciniti dok ne zavrsne predsjednicki izbori. Nakon toga mozda.

2. Arhivska građa za dnevnicke je počela nezaustavljivo izlaziti na površinu:

Ured savjetnika pomoćnika Predsjednika za vojna pitanja je od jednog hrvatskog portala otkupio jedan topnički dnevnik pronađen navodno u jednom Dinarskom zaseoku, te ga ponudio Haškom tužiteljstvu, ali ga ovi nisu prihvatili zbog njegove forme i nemogućnosti prijevoda nekih dijelova za koje oni smatraju da su jako bitni, a ne mogu pronaći dostojnog prevoditelja jer misle da ih svi prevoditelji zajejavaju.

Glasnogovornik tužiteljstva smatra da je to neka teška balkanska zajebancija.

Slijedi izvod iz dnevnika:

Top HRVOJA 95

- topnik Mate iz Zelova – smjena od 08 do 12

Dragi dnevniče,

Jutros san ispalija samo osamlest granata. Od tizi osamlest samo 8 i' je bilo što gađaju samo ćirilčne mete, što imaju glavu za pripoznavanje teksta. Moj poručnik kaže da je to sve tamo ćirilica ali ja isto ne virujen. Ja san poštiva zapovidi i puca samo na koordinate koje smo dobili u zapovidi. Izviđači su javili samo jednu korekciju. LIVO DVACET NAPRID TRICET ! Poslije su samo javljali: TO ROĐOOOO!!! SAMO UDRRI !!!! Kako volin tu motorolu. Smjenu san uredno prida pajdi Anti i reka mu da ne smi tuć po traktorima. Va'jat će dikoji i nami.

Top HRVOJA 95

- topnik Ante iz Potravlja – smjena od 12 do 16

Dragi dnevniče,

Primija san smjenu i popizdija na Matu šta mi je ostavija samo dva'estak granata i reka da ne smin tuć po traktorin. Pita san poručnika smin li ja derat po Domu JNA u sri' Knina, a on mi je reka da je to prošla smjena spizdila, pa ja sad moran tuć sjevernu kasarnu. A ja se pravo nameračija na dom i na željeznički stanicu da in skinen onu tablu KHNH. Unda - udri Antiša po sjevernome logoru. Prči ga, strišalo jedan traktor što je biža prema Strmici, izvalilo mu točak. Izviđači skriče od gušta, kažu ima kesa po putu i kumpira i gotovi jela 29. novembar. I nu ! Kažu- samo nastavi. A teže mi je ovo pisat nego to što iman samo malo granata. Anudera još jednu vamo !

Top HRVOJA 95

- topnik Iko iz Širokog – smjena od 16 do 20

Dragi dnevniče,

Da bi sad ćaćinu njemačku penziju da san dolikare sa pješaštvom. Oprali smo ji brajo sovizin ko Japanci PERLHARBUR. Ne valja in Knin za pizde vode. A još da je pustilo da deremo po kućama. A žive ti Gospe, šta bi to bilo. Odovlen se ne vidi ništa pa jedva čekam sać dolikare pa tudolen vidit šta je ovi 'RVOJA napravija. Mene tokalo samo završni pe'sest granata. Nije se tija Mate zaminit. Moran večeras završit dnevnik za cili dan i ondit u stožer, a najmanje granata san ima za ispucat. A Mate se pivči okolo a doša u gardu tek 92. Is'sa ti.

3. A slobodni mediji? Meni je neshvatljivo da nisu objavili kako se jedan akademik ruga premijerki. Meni je to prava vijest. Sve svira pod dirigentskom palicom.

KORDIĆ U NOVIM PEČARIĆEVOM KNJIGAMA

**JE LI POLITIČARIMA KRIVA
MATEMATIKA? ZAGREB, 2019**

**AKADEMIK JOSIP PEČARIĆ : “NIJE LAKO
BITI HRVAT U HRVATSKOJ.”**

**Veliki razgovor Mladena Pavkovića s
akademikom Josipom Pečarićem, inače
„personom non grata“ u hrvatskoj kulturi**

U hrvatskoj kulturi malo je ljudi poput akademika Josipa Pečarića (r. 1948, u Kotoru, Boka Kotorska). Ili ga vole ili ga mrze. Iz dna duše. Za razliku od onih koji ga ne žele razumjeti, jednom je napisao dr. Milan Vuković, vrlo dobro poznaje svoju prošlost. Upravo zato iz te prošlosti izvlači poruke i prijedloge, nudi perspektivu boljitka budućnosti Hrvatske, suprotno od svojih napadača. On se nikada ne predaje. Piše i objavljuje knjigu za knjigom, a u znanstvenom dijelu odmaknuo je od mnogih, koji su danas „na cijeni“. O njegovu radu i

životi objavio sam i knjigu „Razgovori s Josipom Pečarićem“ (2006.), s predgovorom akademika Dubravka Jelčića, ali kao da i „nisam“, jer je marginalizirana i prešućena, poglavito od tzv. yugokritičara, koji i nikada nisu sišli s hrvatske medijske scene. No, za razgovor s ovim iznimno poznatim akademikom uvijek ima povoda...

Vaša dva matematička časopisa izazvala su veliku, svjetsku pažnju, a kod nas nisu ni „zamijećena“, poglavito u medijima i tzv. znanstvenim krugovima.. Zašto?

Možda će Vam biti zanimljivo pismo koje sam napisao o tome:

Poštovana gđo Predsjednice RH,

Poštovani Predsjednici Hrvatskog sabora i Vlade RH,

(pismo je dano u prethodnom tekstu)

Kako tumačite da ne nailazite u svom radu ni na potporu HAZU, čiji ste redovni član?

U vrijeme prethodne uprave nisam baš bio omiljen. Počelo je zbog moje uloge u neizboru prof. dr. sc. Iva Goldsteina za redovitog člana u vrijeme kada mu je otac bio posebni savjetnik predsjednika Vlade RH. Spomenut ću samo da me je tadašnji Glavni tajnik prozivao u Hrvatskom saboru zbog Peticije ZDS. A radilo se o izvješću o radu HAZU. Pri tome nije bilo važno što ja imam najviše znanstvenih radova među znanstvenicima u RH pa je povodom mojih 1000 radova održana i konferencija, ili što imam čak tri znanstvena časopisa s impact faktorom, ili što je iz moje znanstvene škole izašlo 40-ak doktora znanosti, već je važno što sam branio Thompsona i legendarnu pjesmu „Bojna Čavoglave“ s tom peticijom.

Je li potrebna takva Akademija (HAZU) kakva je danas?

Sada imamo novu upravu. Dajmo joj šansu da se dokaže.

Objavljujete knjigu za knjigom. Međutim, medijska i ina potpora ne prati Vaš rad...

Kada ste u nemilosti i kod vladajućih i onih u oporbi – ne očekujte ni da će Vas glavni mediji pratiti. Čak nisu smjeli izvijestiti o tri međunarodne konferencije meni u čast. Na nedavnoj konferenciji

povodom mog 70-og rođendana iz emisije *Dobro jutro Hrvatska* su nas zvali, pa odustali i samo su razgovarali s nama. Ali to nikada nije prikazano! A sugovornici su uz mene bili profesor Lars Erik Persson koji je bio i predsjednik Švedskog matematičkog društva i jedini je matematičar dobitnik državne nagrade u svojoj zemlji i profesor Neven Elezović. Istina nezgodno je što je profesor Persson na toj konferenciji o meni govorio kao o „kralju nejednakosti“, a to moje područje u matematici (nejednakosti) nazvao mojim kraljevstvom.

Zbog čega ste imali sukob s biskupom Košićem oko jedne Vaše knjige, a u kojoj je on jedan od stupova, kako ste rekli, hrvatske države?

Ma i nije neki sukob. Biskup uvijek prigovara ako ga se hvali, a ja sam smislio originalnu čestitku za njegov 60. rođendan – knjigu iznenađenja. Njemu je bilo neugodno i zbog onog pljeska koji nije prestajao na Stepinčevo u Zagrebačkoj katedrali. Ali s druge strane on itekako zna javno pohvaliti one za koje misli da to zaslužuju. O meni je govorio čak i u homilijama.

Međutim, ta moja knjiga je bila nešto što se moralo napraviti, Naime, Profesor književnosti na Sveučilištu u Mostaru dr. sc. Marko Tokić je naglasio na Fakultetu Prirodoslovno-matematičkih i odgojnih znanosti u Mostaru, kako piše Glas Brotnja, 05. 12. 2014., da svi koji poznaju akademika Pečarića znaju da je Hercegovac iz Boke Kotorske, ali i čovjek kojemu četiri stupa njegove Hrvatske čine: Franjo Tuđman, Dario Kordić, Marko Perković-Thompson i biskup Vlado Košić.

Zapravo, četiri osobe koje su neprijatelji hrvatske države i hrvatskog naroda najviše napadali, a predstavljaju najzaslužnije dijelove hrvatskog naroda u stvaranju hrvatske države. Dakle biskup Košić tu predstavlja Crkvu u Hrvata, a činjenica je da je Crkva u Hrvata stalno na udaru svih koji ne vole hrvatsku državu, a biskup Košić je i najnapadaniji među hrvatskim biskupima.

Jeste li za Dan državnosti bili pozvani među elitu na Pantovčak, na prijem predsjednice Republike? Jel' Vas uopće zovu na ovakve i slične svečanosti?

Ne.

A da li Vam Ministarstvo kulture ili HAZU otkupljuju neke od Vaših knjiga?

HAZU ne otkupljuje knjige, a Ministarstvo kulture mi je otkupilo 50 primjeraka knjige *Kako su rušili HAZU?*, još daleke 2006. godine. A bilo ih je više od 50 koje su oni mogli otkupiti.

Često se žalite da Vam je kći bez posla. Što se dogodilo da ga ne može naći?**Zbog čega, što mislite, hrvatski intelektualci šute?**

Ona nije izabrana za docenta na Filozofskom fakultetu. Već iz četvrtog ministarstva znanosti i obrazovanja govore da je to protuzakonito. Zbog autonomije sveučilišta pisali su prigovore i rektoru Zagrebačkog sveučilišta Borasu i Rektorskom zboru. I vjerovali ili ne – ni Ministarstvo nije dobilo godinu dvije odgovore. Prljave uloge u tome imali su profesori Mateljan, Mikelić Preradović i Boras. Njen mentor profesor Miroslav Tuđman je tvrdio da je ona kolateralna žrtva napada na njega, ali sigurno je tu problem i njeno prezime što je nedavno komentirao i naš poznati kolumnist Marko Ljubić. Pri tome je sigurno i dr. Tuđman u pravu jer je Borasu trebalo za doktorat 15 godina kod prof. Tuđmana i doktorirao je u 48. godini života. A uz to kao rektor bio je predsjednik povjerenstva na novom natječaju na kojem je primljena njegova doktorandica i kćerka jednog poznatog direktora velike zagrebačke firme. Pri tome se pozivao na ono što Ministarstvo tvrdi da je protuzakonito i na što im nije htio odgovoriti. Mojoj kćerki je, naravno, trebalo mnogo manje vremena da doktorira kod prof. Tuđmana i bude izabrana za znanstvenog suradnika i višeg znanstvenog suradnika (u to zvanje je izabrana istog dana kada i prof. Mikelić Preradović).

A hrvatski intelektualci su šutjeli i na Filozofskom fakultetu kada su na udaru bili prof. Tuđman i moja kćerka. A poslije su, kao što znamo, došli i oni na red.

Smatrate li se Vi na neki način u Hrvatskoj “persona non grata“?

To je očiti i iz dosadašnjih odgovora, zar ne? Ali meni je zgodna i konstatacija dr. sc. Josipa Stjepandića, predsjednika HAZUDD-a o meni kao svojevrsnom disidentu. Naime, ja sam odlaskom u

mirovinu odbio biti profesor emeritus Zagrebačkog sveučilišta što kao akademik trebam biti, sve dokle je na čelu takva osoba kao što je rektor Boras. Također, na mojim znanstvenim radovima ne mogu sudjelovati kolege koji stavljaju to sveučilište u svojoj adresi.

Ja danas potpisujem samo sveučilište RUDN iz Moskve.

Zapravo tražio sam da me se pri kraju radnog vijeka premjesti na neko drugo sveučilište u RH tako da bih tamo bio emeritus i potpisivao i hrvatsko sveučilište na svojim radovima. Nisu mi ni odgovorili.

Pa, kako je biti Hrvat u Hrvatskoj?

Kada mi je u JNA jedan 'oficir' savjetovao da je bolje ne misliti dok sam tamo upitao sam ga;

- Kako da ja ovako star ne mislim?

- Da u pravu ste, ali onda ne trebate govoriti to što mislite, odgovorio je.

Tako nekako Vam je u Hrvatskoj, ja govorim i pišem ono što mislim, a rezultat je: Nije lako biti Hrvat u Hrvatskoj.

Inače pitanje asocira na knjigu Zdravka Tomca „Što to znači biti Hrvat“. Na predavljanju je biskup Košić rekao o meni:

„Mislim da bi se čitava nacija tu trebala povesti za primjerom genijalnog akademika Josipa Pečarića koji je, poput pisama bivšem premijeru kojemu je predlagao da se tada zatočeni general Ante Gotovina kandidira za Nobelovu nagradu za mir, to isto sada pokrenuo za generala Slobodana Praljka, pišući pisma predsjednici Republike, predsjedniku Vlade i predsjedniku Hrvatskog sabora. Hrvati se nemaju zašto ispričavati i neprestano udarati u prsa, dok se istovremeno oni koji su nad Hrvatim počinili neizmjereno veća i brojnija zlodjela razmeću nekim svojim tjeranjem pravde, a da nisu ništa učinili da se distanciraju od tih zala. Zato mi se sviđa akademik Pečarić koji ima hrabrosti 'okrenuti pilu naopako', kako se to jednostavnim riječima kaže.“

I to je jedan zgodan primjer za ono pitanje o biskupu.

Nekad su progonili Vice Vukova, a danas M.P. Thompsona. Ima li tu neke sličnosti?

Sličnosti ima. Razlika je u tome što se Vukova progonilo kao hrvatskog nacionalistu u Jugoslaviji, a Thompsona kao hrvatskog branitelja i autora legendarnih pjesama iz Domovinskog rata u Hrvatskoj.

Zbog tih napada on i jest treći stup „moje“ Hrvatske po prof. Tokiću, kao najnapadaniji među Hrvatima koji koriste svoje talente za dobrobit Hrvatske. Tu smatram npr. i sebe i Vatrene. A Vatrene su pokazali to na dočeku u Zagrebu i diljem Hrvatske. O tome govori i moja knjiga *Matematika, pjesme i nogomet*, Zagreb, 2018.

Inače o Thompsonu i tim napadima na njega puno sam pisao, pa su i tri knjige s njegovim imenom u naslovima:

M. Kovačević i J. Pečarić, *Thompson u očima hrvatskih intelektualaca – Bilo je i to jednom u Hrvatskoj*, Fortuna ,Zagreb, 2008.

J. Pečarić, *Hajka na Thompsona*, Zagreb, 2012.

J. Pečarić, *Thompson – pjesmom za Hrvatsku*, Zagreb, 2017.

Uostalom i biskup Košić i ja smo govorili kada je, gospodine Pavkoviću, Vaša braniteljska udruga, dodijelila priznanje Thompsonu.

Ali interesi vladajućih se mijenjaju. Na dočeku Vatrenih su mu isključili mikrofon, a danas idu u izbore s njegovim pjesmama i žele osigurati njegovu podršku. Vjerovali ili ne?

Zašto Vas ne zovu u neke od emisija HRT-a?

Kad Te vlast ignorira, ignoriraju Te i oni!

Tko će pobijediti na predstojećim izborima za predsjednika države?

Očito je kako se boje Škore jer on nije političar, a političari su u RH po pravilu nečije slugе. To naši ljudi sve više prepoznaju. A teško je prognozirati kada nisi siguran ni u regularnost samih izbora.

Jeste li se i Vi možebitno razočarali u hrvatsku državu?

Još kada je Račan postao Predsjednik Vlade napisao sam kako je meni bolje nego njima jer ja živim u državi čije ime volim, a oni vladaju državom čije ime ne vole. Tada sam mislio na Račanovu

koaliciju, a danas vidimo da im se pridružio HDZ. Zapravo na vlasti su političari iz Ministarstva vanjskih poslova.

Dva moja doživljaja u kojima je važnu ulogu igralo to ministarstvo govore o tome.

Prvi je bio kada je moj Kotoranin predstavljao Crnu Goru u Veleposlanstvu tadašnje državne zajednice Srbije i Crne Gore. U MVP su mu dodijelili visokog dužnosnika za pomoć. I tako vidi mene moj Kotoranin i kaže gosponu iz MNV-a:

- Eno profesora Pečarića.

- Pa znate li Vi da je on Ustaša, odgovori mu gospon iz MVP-a.

- Ako su Ustaše kao prof. Pečarić – ne bojim se ja njih.

Druga zgoda je bila kada je Papa govorio u HNH-u, pa su iz MVP-a dodijelili hrvatskim Crnogorcima nekoliko mjesta. Veliki redatelj Veljko Bulajić je htio da i ja idem s njima, ali u MVP nije bilo više tog obećanog mjesta.

Zato sam to ispričao biskupu Pozaiću pa me je pozvala HBK.

Zbog Vaših stavova neki bi Vas rado vidjeli i u Remetincu. No, akademike kod nas „ne zatvaraju“...

Zapravo je zgodno da im moj 86.-godišnji mentor za moj magistarski rad prof. dr. sc. Dobrilo Tošić iz Beograda da preporuku za to. Naime, javio mi se 11.7.2018.:

Dragi Pečariću,

Živ sam. Trenutno sam najstariji živi član Katedre za Matematiku ETF-a.

Pratim sve tvoje uspehe u nauci i njima se radujem.

Nadam se da ćeš mi kratko odgovoriti. Pročitao sam tvoju priču o školovanju, dolasku u Beograd, studiranju Elektrotehnike, zaposlenju, doktoratu, itd.

Sve sto si tu napisao je potpuno tačno!!!

(...)

uvek tvoj prof. Dobrilo Tosić

I još samo: kakva je razlika između pozdrava iz Domovinskog rata “Za dom spremni” i pozdrava iz NOB-a – „Smrt fašizmu-sloboda narodu“?

Za slobodnu Hrvatsku borilo sa s pozdravom ZDS. S tim drugim za Jugoslaviju.

Spomenut ću i najnoviju moju knjigu o ZDS i Thompsonu: *Predsjednica i 'Za Dom spremni'*, Zagreb, 2019. Zapravo je zabavno gledati kako se s jedne strane zbog izbora vlast bori za Thompsonovu podršku, a s druge strane državnu nagradu „Vladimir Nazor“ dodjeljuje onome koji mu je u Zagrebu isključio mikrofon. O tim „antihrvatskim orgijama“ imate tekst u najnovijem Hrvatskom tjedniku- naglasio je akademik Josip Pečarić.

THOMPSON JE PROBLEM I U CRNOJ GORI

Pita me jedna moja Kotorka znam li nešto o sukobu u *Hrvatskoj građanskoj inicijativi*. Baš mi je prijatelj iz Boke poslao tekst iz crnogorskih novina „Vijesti“ ***Ambasador Hrvatske podržao smjenu predsjednice HGI?***

<https://www.vijesti.me/vijesti/politika/ambasador-hrvatske-podrzao-smjenu-predsjednice-hgi>

Kotorki sam prvo prepričao prvi dio teksta:

Sukob u vrhu Hrvatske građanske inicijative (HGI), koji je rezultirao izglasavanjem nepovjerenja predsjednici Mariji Vučinović, tinja duže vrijeme, a u njegovo rješavanje uključio se i ambasador Hrvatske u Crnoj Gori Veselko Grubišić, saznaju "Vijesti".

Središnji odbor HGI izglasao je nepovjerenje Vučinović, a član predsjedništva Josip Gržetić izabran je za vršioca dužnosti predsjednika do vanrednog Sabora stranke.

Sagovornik "Vijesti", koji je želio da ostane anonimn, tvrdi da je Vučinovićeva zahladila odnose sa hrvatskim diplomatom u Crnoj Gori. Grubišić slovi za bliskog poslaniku HGI Adrijanu Vuksanoviću i članu Predsjedništva HGI i predsjedniku Hrvatskog nacionalnog vijeća Zvonimiru Dekoviću. Ambasador se često može vidjeti sa njima u zvaničnim i privatnim skupovima u Crnoj Gori i u Hrvatskoj. Kotorka će meni:

Pa kome će se Veleposlanik biti blizak ako ne njima!

I podsjetila me je kako me je ranije upozoravala na neke konzule iz Hrvatskog konzulata u Kotoru koji su se najmanje družili s Hrvatima. Nisam htio dodavati ulje na vatru pa nisam ni spomenuo slijedeći dio tog teksta u kome se da iščitati nerazuman odnos gđe Vučinović prema Crkvi:

Sukob Vučinovićke i njena dva najbliža bio je primjetan po hladnom odnosu na svečanosti povodom Tripundana u Kotoru, a tadašnja predsjednica je odbila poziv za zajednički ručak sa njima i drugim gostima vjerske proslave u organizaciji Kotorske biskupije.

Meni je mnogo zanimljiviji dio zbog kojega sam i dobio taj tekst:

Sagovornik "Vijesti" iz vrha HGI podsjeća i na to da su politički stavovi Dekovića i Vuksanovića mnogo radikalniji od onih koje je

baštinila Vučinović. On tvrdi da je to igralo ulogu u dobijanju podrške predstavnika zvaničnog Zagreba u Crnoj Gori.

“Postoje indicije da je Dekoviću i Vuksanoviću smetala pretjerano građanska orijentacija Vučinovićeve. Njih dvojica su mnogo desnije - poslanik je veliki ljubitelj lika i djela pjevača Marka Perkovića Tomsona, a Deković je svojevremeno dovodio u Tivat kontroverznog Josipa Pečarića koji kaže da pozdrav “Za dom spremni” nije problematičan, kako bi dao javnu podršku HGI”, navodi sagovornik “Vijesti”.

Thompson uvijek i svuda. Zabavno zar ne? Mene povezuju sa ZDS zbog Peticije ZDS kojom smo svojevremeno branili Thompsona i „Bojnu Čavoglave“ koja počinje sa ZDS. Thompsona su vlasti u RH i tužili zbog toga – i izgubili spor!

O tome sam napisao tri knjige. Ovih dana sam dobio komentar jedne čitateljice koja je pročitala knjigu „Thompson: Pjesmom za Hrvatsku“:

Štovani gospodine akademiče,

Uistinu sam uživala ovih mjesec dana čitajući Vašu knjigu. Brilljantan ste, izvanredan, a mogu slobodno reći i genijalan kroničar vremena, koje nam na žalost nikako ne ide u prilog. Željela bih pročitati knjigu koju ste mi preporučili u e-mailu od 2. siječnja 2019. godine, a to je MATEMATIKA, PJESME I NOGOMET.

Vjerujem kako je u Hrvatskoj mnogima poznata moja tvrdnja kako Srbi dijele Hrvate na Ustaše i Srpske sluge i kako ja ne volim biti sluga.

O onima koji to vole piše glavni urednik “Hrvatskog tjednika“ (7. veljače 2019.):

Oni koji su u Hrvatskoj protiv pozdrava Za dom spremni u službi su velikosrpske politike koja njegovom kletvom želi osporiti legalnost Domovinskog rata i obrane Vukovara.

A i oni sami to priznaju kao dr. Ivica Maštruko u Slobodnoj Dalmaciji:

Nije točno da našu zemlju percepiraju kao ustašku, već ona to i jest, to je činjenica.

Zapravo mi je posebno bilo drago to što „Vijesti“ spominju ZDS jer to nije prvi put da „Vijesti“ piša o meni i ZDS. Raspisali su se i prije tri godine kada su me Deković, Vuksanović i Vučinović dočekali u

Tivtu neposredno poslije mog izbora za Izvanjskog člana Dukljanske akademije nauka i umjetnosti. I prirodno je da sam dao potporu jedinog hrvatskoj stranci tamo.

Ali *Vijestima* to nije bilo prirodno, kao što im nije ni to da se hrvatski veleposlanik u Crnoj Gori druži s najvišim predstavnicima Hrvata u toj zemlji.

Optužili su ih da su oni zbog toga ustaše i „ustaše“ dobiše mnogo manje glasova od očekivanih.

Vjerovali ili ne – samo su potvrdili jednu moju šaljivu priču o mojim Hrvatima iz Boke. Naime u njoj ih uspoređujem s Hercegovcima:

Kada Hrvatima u Boke kotorske netko kaže da je Ustaša, onda od njega prvo pobjegnu svi Hrvati! A kad Hercegovcu netko kaže da je Ustaša – ima besplatno piće do kraja života.

U knjizi J. Pečarić, J. Stjepandić, *Ništa se još promijenilo nije*, Zagreb, 2017. dan je moj odgovor koji „Vijesti“ nisu objavili (str. 87-92): „Za dom spremni“ itekako smeta poraženima u Domovinskom ratu i srpskim slugama u RH.

I dok su Hrvati na izborima u Crnoj Gori bježali od „ustaša“, crnogorski predsjednik P.E.N-a mi je napisao (dano u mom pismu uredniku tih novina, u knjizi str. 150-156):

Dragi Josipe,

Čitam jutros tvoj tekst kojeg si napisao kao reagovanje na brljotine objavljene u crnogorskom tabloidu. Žao mi je što te toliko iritiraju čaršijska ogovaranja, da ne kažem nešto gore, u provincijskim novinama. Nekad su to bile prave novine, sa ozbiljnim novinarima i piscima. Kažem nekad... Najviše bi trebalo da se ja uzbuđujem zbog gluposti kojima su popunili dvije strane svojih nesrećnih novina. Ali mene to zabavlja, i nije mi ni na kraj pameti da se uvaljujem u njihov glib... To nije trebalo ni tebi. Tvoje vrijeme je mnogo dragocjenije... Dobro nam došao u DANU.

Čujem da su ove prljavštine diktirane sa drugog mjesta. . I od pisca, koji više nema ništa vrijedno u svojoj mrčenoj glavi. Ali o tome kad se vidimo.

jadnu stvarnost, i da im reagovanjem povećavam tiraž...

Ja iz svoje kože ne mogu, pa sam im se u tom pismu Glavnom uredniku i narugao:

Posebno je priglupo da i pored mog (kod Vas neobjavljenog) odgovora ponavljate tvrdnju o pozdravu ZA DOM SPREMNI.

Naime, pozdrav je bio u zakonu o HOS-u koje su bile legitimne postrojbe Hrvatske vojske koje su zaustavile Srpsko-Crnogorsku agresiju na Hrvatsku i pobijedili u tom ratu. Zaustavili? Pa HOS-ovci su bili strah i trepet agresora, pa je doista smiješno da neke novine u Crnoj Gori koja je bila agresor na Hrvatsku proglašava njihov pozdrav ustaškim. To postaje i smiješno kada znamo da su i Crnogorci napadali Dubrovnik i držali ga u okruženju, a iz opkoljenog grada stigao je poziv za pomoć Glavnom stožeru HV:

“Molimo vas, ako nam ne možete poslati još HOS-ovaca, pošaljite nam njihove oznake jer se srpsko-crnogorski agresori panično boje kada vide znakove HOS-a na našim braniteljima!”

Možda se time želite narugati sami sebi, na način kako se tijekom rata crnogorski “Monitor” rugao Srbima koji su slavili pobjedu i osvajanje Vukovara. Naime u “Monitoru” su itekako znali kakav je bio odnos snaga u vrijeme kada su Srbi pokazali svoju veliku hrabrost i usudili se napasti razoružanu Hrvatsku kojoj je VS UN-a zabranio i kupovinu oružja da bi se obranila. Valjda su u UN-u znali da Srpsko-Crnogorski agresor može pobijediti samo kada smo mi bez oružja. A ta priča o pozdravu Za dom spremi i oznakama HOS-u u Dubrovniku sve kaže, zar ne?

<https://kamenjar.com/pismo-glavnom-uredniku-vijesti-g-jovovicu/>

U „Vijestima“ su tada spomenuli kako imam tridesetak publicističkih knjiga, a posebno im je smetalo, kao i danas Srpskim Novostima one o Jasenovcu, a povodom predstavljanja nove knjige o Jasenovcu RAZOTKRIVENA JASENOVAČKA LAŽ (sa Stjepanom Razumom) u kojoj su dani tekstovi o toj temi iz prethodnih mojih knjiga, pa i o toj o kojoj Igor Vukić piše. Zato ću ovaj tekst završiti s tim tekstom Igora Vukića:

Naslo *Serijal KPK br.54 – O knjizi “Oba su pala” akademika*

v: *Josipa Pečarića*

Datu *Thu, 7 Feb 2019 20:17:49 +0100*

m:

Šalje: *Stjepan Mazar*

Serijal KPK br.54 – O knjizi “Oba su pala” akademika Josipa Pečarića

Serijal KPK – Korak Po Korak do istine o Jasenovcu

IZVOR: Društvo za istraživanje trostrukog logora Jasenovac

AUTOR: : Igor Vukić

Stjepan Mažar – Koordinator KPK projekta

Lili Benčik – Koordinatorica KPK projekta

O KNJIZI “OBA SU PALA” AKADEMIKA JOSIPA PEČARIĆA

Objavio: Nada Landeka | Datum objave: 25/02/2016 |

Datum objave: 25. veljače 2016./Piše: Igor Vukić

Uzaludni pozivi na raspravu o povijesti

Novu knjigu „Oba su pala“ akademika Josipa Pečarića može se opisati kao zbirku pisama, komentara, intervju a o različitim aktualnim temama i kontroverzama iz bliže i dalje prošlosti. Ima tu njegovih ocjena o izjavama i prijedlozima drugih ljudi, kao i ocjena drugih o njegovim inicijativama.

A zajednički nazivnik svim priložima u knjizi jest jedan snažan poziv na otvorenu raspravu o našoj povijesti i sadašnjosti. Poziv koji najčešće ostaje uzaludan, bez odjeka od onih kojima je upućen.

Ima dosta ljudi koji vole i cijene akademika Pečarića i rado mu pišu kako bi ga podržali i pohvalili njegove tekstove. No rijetki su oni koji su spremni izaći mu na intelektualni megdan i staviti na procjenu svoje podatke i procjene. Valjda se boje njegova analitičkog, matematičkog uma.

I to se više boje ovdje, u Hrvatskoj, gdje bi se o temama koje akademik otvara trebalo razgovarati, nego drugdje.

Zato je paradoks da je najduža dijaloška forma u ovoj knjizi transkript razgovora s čovjekom iz – Beograda, Milanom Bulajićem, direktorom tzv. muzeja genocida. Transkript se proteže na pedesetak stranica. Riječ je o Radio-mostu, emisiji koju je emitirala Slobodna Europa.

Od naših, vidjet ćete u knjizi, dobilo se samo nekoliko redaka elektronske poruke Tvrtka Jakovine, kao odgovor na kritike za površnost koju su mu uputili akademik Pečarić i njegov prijatelj, Josip Stjepandić.

Uzگرد, i to je od Jakovine puno. Sreo sam ga na jednom skupu, pristojno mu se predstavio i obratio prijedlogom da razgovaramo o logoru u Jasenovcu, o temi kojom se bavi naše Društvo za istraživanje trostrukog logora Jasenovac.

Jakovina je prvo zbuđeno odgovorio da možemo o svemu razgovarati – samo ne o toj temi!

Kad sam ga priupitao zašto tako govori i nije li upravo on pozvan da razgovara o tome jer se nalazi, kao predstavnik Ministarstva kulture u Savjetu Spomen područja u Jasenovcu, Jakovina je – doslovno – otrčao! Pobjegao!

Na tom skupu se inače javno pohvalio kako predaje povijest i na jednom talijanskom sveučilištu, čini mi se, u Milanu. Možete misliti što njegovi studenti znaju i misle o Hrvatima i hrvatskoj povijesti.

Iako, dakle, izbjegava izravan, kulturni razgovor, primjerice, u nekom akademskom ambijentu, na okruglom stolu ili u TV studiju, u Globusu od 19. veljače Tvrtko Jakovina osvrnuo se i na rad društva: „U Hrvatskoj ‘Društvo tri logora Jasenovac’ tvrdi da su ustaše ubile 15 ljudi. Takvi su danas na putu da uđu u maticu historiografije. Konačno, već su u Vinkovcima držali predavanje učenicima srednje škole“.

Ovdje je, doduše, pogriješio samo u brojci. Pokušava biti ironičan, umjesto da, kao što bi to učinio ozbiljan znanstvenik, pročita knjigu „Jasenovački logori-istraživanja“ i osvrne se na nju argumentiranom kritikom.

Pitanje je može li to Jakovina uopće napraviti. Uže stručno područje kojim se bavi nema veze s Drugim svjetskim ratom. Zašto se onda opće javlja? Kako to da baš njega hrvatske državne institucije imenuju u tijela kakvo je Savjet JUSP Jasenovac?

Slično je bilo i s našim nastojanjima da razgovaramo s organizacijom koja se zove Documenta i hvali se da je centar za suočavanje s prošlošću.

Ondje je čak i postojala neka slabašna volja za razgovorom. Razmijenili smo nekoliko elektronskih poruka pa nikako da dogovorimo sastanak. I opet je uslijedio osobni susret, ovaj put s Vesnom Teršelič, koja se ipak pokazala hrabrijom od Jakovine. Nije otrčala, samo je pocrvenjela kad smo joj rekli da odbijanjem

razgovora gubi ionako tanku vjerodostojnost. Ali apel za razgovorom na kraju nije donio nikakva ploda.

No da u hrvatskome društvu nije lako potaknuti ozbiljnu raspravu pokazao je i slučaj ministra Zlatka Hasanbegovića. Iako je riječ o zaista ozbiljnu znanstveniku i povjesničaru, što prepoznaje svatko tko je pročitao neku njegovu knjigu, kritičari su se na njega okomili hvatajući se na podatke izvučene iz konteksta, poigravajući se sa simbolikom, i ne udubljujući se u sadržaj onoga što pisao i govorio – i sada i ranije.

Optimistima je izgledalo da nakon sastavljanja Vlade dolazi vrijeme kad će se o stvarima o kojima ministar govori moći razgovarati u ozbiljnom tonu, i da će one za koju godinu biti općeprihvaćene u javnosti. Ali možda će prije biti u pravu oni koji su se pribojavali da će rasprava biti stopirana i prije no što je počela.

Ovih se dana u našim medijima piše kako treba prestati s raspravama o ustašama i partizanima, a da se treba okrenuti raspravama o ekonomiji.

Eto kakvi smo, mi bismo radije raspravljali o ekonomiji, nego se njome bavili, odnosno, radili.

Zapravo u hrvatskom društvu nema stvarne rasprave o ustašama i partizanima. Jer da ima, češće bi se čulo o domobranima, jednoj časnoj vojsci čiji je prikaz također još uvijek iskrivljen komunističkim povijesnim filtrom. O ustašama i partizanima, o Nezavisnoj Državi Hrvatskoj i neposrednom poraću piše se ozbiljnije tek u časopisu *Vojna povijest* te u knjigama koje izdaju primjerice povjesničari s Hrvatskog instituta za povijest, s Instituta Ivo Pilar. I te knjige uglavnom prolaze dosta tiho u javnosti, bez prikaza u središnjim medijima. Tu su i pojedini slobodni strijelci, publicisti, novinari... Neke od najboljih knjiga upravo o najkontroverznijim temama iz Drugog svjetskog rata, napisali su odvjetnici poput Ivana Gabelice ili Tomislava Jonjića, ili pak politolozi poput Ivana Kozlice.

Stoga se ova knjiga akademika Pečarića može razumjeti kao pokušaj da se ipak, uza sve teškoće, otvoreno raspravlja o tim temama. Da im se pristupi bez straha i predrasuda. Bez diskvalifikacija odmah na početku razgovora.

Ako samo ponekog čitatelja zainteresira za teme o kojima piše i potakne ga da čita dalje, da istražuje, da se informira...

Povodom najnovije knjige o Jasenovcu i srpskim portalima je zanimljivo moje publicističko stvaralaštvo. Tako čitam i ovo:

Njegovo publicističko stvaralaštvo sačinjeno je od niza nevjerovatnih djela, od kojih mnoge negiraju postojanje Holokausta i genocida kao takvog, a pisao je i nacionalističke pamflete sastavljene od otvorenih pisama "Za ponosnu Hrvatsku", koje je posvetio osuđenim ratnim zločincima Dariu Kordiću, Slobodanu Praljku, Tuti Naletiliću i drugima.

<https://leutar.net/2019/01/18/skandalozna-knjiga-predstavljena-u-zagrebu-u-jasenovcu-su-logorasi-umirali-prirodnom-smrcu-zbog-bolesti-i-bili-su-uglavnom-hrvati/>

<https://www.telegraf.rs/vesti/jugosfera/3025147-promocija-knjige-razotkrivena-jasenovacka-laz-u-jasenovcu-umrlo-nesto-vise-od-1000-ljudi-najbrojniji-logorasi-bili-hrvati>

<https://informer.rs/vesti/balkan/416875/promovisana-ustaska-knjiga-lazi-jasenovcu-ubijeno-hiljadu-ljudi-zrtve-uglavnom-hrvati-autor-studirao-beogradu-voli-hitlera-veruje-zemlja-ravna>

Zanimljivo mi je da još nisu primijetili da smo dr. Međimorec i ja upravo tiskali i četvrtu knjigu o generalu Praljku.

Akademik Josip Pečarić

<http://glasbrotnja.net/josip-pecaric-thompson-problem-crnoj-gori/>

TREĆI STUP PEČARIĆEVE HRVATSKE': THOMPSON

Pozdravljam sve nazočne i zahvaljujem se don Lazaru za organizaciju predstavljanja mojih novih knjiga o Thompsonu – 'trećem stupu Pečarićeve Hrvatske': MATEMATIKA, PJESME I NOGOMET i PREDSJEDNICA I 'ZA DOM SPREMNI'.

Dragi prijatelj general Ljubo Česić Rojs ga je prokomentirao, kao i profesorici Miri Vrbanović na sjajnom predstavljanju.

Akademice moj dobri!

Žao mi je što se nisi sjetio povijesne istine i napisao prave stupove Slobodne i Nezavisne Hrvatske Države. Da nije bilo ovih stupova ne bih bilo ni voljene nam Hrvatske. Svi ostali mogu biti ali poslije ova 4 stupa.

General dalje nabraja četvoricu najzaslužnijih. S njegovim izborom bih se i mogao složiti, ali me njegov dopis podsjetio na svojevrсни napad Oca i sina Goldsteina u Slobodnoj Dalmaciji na mene.

Kako to?

Pa Goldsteini su tvrdili da sam ja napisao nešto što nisam napisao i onda su polemizirali s tom svojom laži. Naslov teksta im je bio, vjerovali ili ne: *Akademik Pečarić uporno laže.*

Sada Goldsteinovski moj prijatelj general Rojs se pravi lud i kao ne vidi da je u pozivu na ovo predstavljanje ono treći stup Pečarićeve Hrvatske pod navodnicima.

Ne vjerujem da Rojs misli da je RH moje vlasništvo.

Dakle bitno je koga se citira i zašto je autor to tako naveo.

Naime, profesor književnosti na Sveučilištu u Mostaru dr. sc. Marko Tokić je još 05. 12. 2014. u Mostaru govoreći o mojim knjigama istaknuo kako četiri stupa moje Hrvatske čine: Franjo Tuđman, Dario Kordić, Marko Perković-Thompson i biskup Vlado Košić.

Ne treba biti previše inteligentan i znati da profesor književnosti govori o sadržaju mojih knjiga i doista to sjajno definira s ova četiri stupa.

U međuvremenu je Golsteinovski napad na mene general Rojs ponovio i na portalu kamenjar.com:

<https://kamenjar.com/general-rojs-pita-skoru-gdje-je-pjevao-91/>

Moj odgovor KONKURIRA LI GENERAL ROJS ZA SVEUČILIŠNOG PROFESORA IZ KNJIŽEVNOSTI? Objavljen je na portalima:

<https://kamenjar.com/akademik-josip-pecaric-odgovorio-generalu-rojsu/>

<http://glasbrotnja.net/akademik-pecaric-odgovor-generalu-rojsu/>

<http://dragovoljac.com/index.php/razno/17010-konkurira-li-general-rojs-za-sveucilisnog-profesora-iz-knjizevnosti>

Često sam citirao Tokićevo mišljenje i uvijek bih dodao kako su te četiri osobe one koje su neprijatelji hrvatske države i hrvatskog naroda najviše napadali, a predstavljaju najzaslužnije dijelove hrvatskog naroda u stvaranju hrvatske države.

Danas mi govorimo o trećem stupu 'Pečarićeve Hrvatske' dakle o onima koji su svoje talente koristi u obranu Hrvatske i koji su zbog toga bili na meti napada onih koji ne vole Hrvatsku.

Na Thompsona i njegovu legendarnu pjesmu „Bojna Čavoglave” koja je ledila krv u žilama fašističkim agresorima na Hrvatsku i njihovim saveznicima u Hrvatskoj počeli su napadi s povratkom jugo-komunista na vlast. U jeku najvećih napada 2008. godine branili smo Thompsona otvorenim pismima, a potom i knjigama:

M. Kovačević i J. Pečarić, Thompson u očima hrvatskih intelektualaca – Bilo je i to jednom u Hrvatskoj, Fortuna, Zagreb, 2008.

J. Pečarić, Hajka na Thompsona, Zagreb, 2012.

J. Pečarić, Thompson – pjesmom za Hrvatsku, Zagreb, 2017. Str. 409.

I knjigom koju danas predstavljamo:

J. Pečarić, Matematika, pjesme i nogomet. Zagreb, 2018. pp. 347.

Zapravo ta knjiga predstavlja taj stup kojemu je na čelu Thompson – „pjesme” u naslovu.. Ono „matematika” u naslovu odnosi se na mene jer je u knjizi pisano o matematičkoj konferenciji povodom mog 70-og rođendana na kojoj su me kolege iz vani nazvali „kraljem nejednakosti”, a područje mog rada „mojim kraljevstvom”.

O mom domoljubnom radu govorio je na otvaranju biskup Košić, a moji gosti na svečanoj večeri bili su uz Thompsona i Stanko Šarić i Dražen Žanko.

Na Vatrene se odnosi ono „nogomet” u naslovu. i u najnovijem Hrvatskom tjedniku Joško Čelan nas podsjeća kako su se vlasti odnosili prema njima:

„U to vrijeme činilo se da je neka nevidljiva sila proglasila sveopći lov na tih jedanaest mladih športaša, koji će uskoro – kao iz inata ili pak po nekoj istinskoj božanskoj pravdi – pred očima cijeloga svijeta pokazati najljepšu, gotovo nadrealnu sliku nas samih.”

Tada su Vatrene na povratku u Domovinu svojim odnosom prema Thompsonu pokazali kako se treba odnositi prema sluganskoj vlasti koja šikanira ono vrijedno a ponosno u Hrvatskoj.

Vlastima je ostalo jedino da Thompsonu, bolje reći hrvatskom narodu, isključe mikrofon- Niz mojih tekstova o tome dano je u knjizi!

Zapravo drugi val napada na Thompsona počeo je s velikim povratničkim koncertom kojim je obilježena 20. godišnjica “Oluje” u Kninu. Pozvali ga, a onda ga napali! Branili smo Thompsona Peticijom ZDS. O ulozi predsjednice vidjeti knjigu:

J. Pečarić. Dva pisma koja su skinula maske / Na hrvatsku šutnju nismo spremni!, Zagreb, 2015. pp.406.

J. Pečarić, Dnevnik u znaku ‘Za dom spremni’, Zagreb, 2017. str. 312

Kasnije je Predsjednica korigirala svoj stav ali svi mi koji smo bili žrtve tih napada i dalje smo bili na udaru. Poslije Peticije ZDS na udaru su i moji suradnici i moja obitelj. Čak su i za moje znanstvene časopise, koji su po svjetskim kriterijima bili među najboljem u hrvatskoj znanosti, tvrdili da nisu dobri. Časopisi su im uzvratili tako da su ovih dana na Web of Science uvršteni među Q1 časopise. Naravno o tome su obavješteni i Predsjednica, i predsjednici Vlade i Sabora, i Akademija. Svi šute, a iz Akademije je stiglo pismo da su primili tu informaciju. Naravno oni koji su sudjelovali u takvim napadima su napredovali, tj. nagrađeni zbog toga.

Sjetimo se kako smo prošli i ovdje u Tisnom s predstavljajima knjiga o Thompsonu. O tome imate puno i u knjizi koju danas predstavljamo.

Nedavno se Predsjednica, u svom dodvoravanju Plenkoviću vratila na stari stav. Otud i druga knjiga koju predstavljamo:

J. Pečarić, Predsjednica i ‘Za Dom spremni’, Zagreb, 2019. str. 214.

Jasno je i zašto toliki napadi na „Bojnu“ i ZDS. Fašistički srpski agresori, a s njima i svjetski moćnici koji su ih podržavali, agresiju su pravdali tvrdnjom da su branitelji ustaše, a država Tuđmanova ustaška država. Danas se to nastavlja.

Evo i nedavno je prof. dr. sc. Zdravko Tomac konstatirao:

Postavljam još jedno pitanje sebi i svima Vama: Kako je moguće da nema reakcije svih nas na izjavu Milorada Pupovca da je Marko Perković Thompson ustaša zato što je u svojoj kultnoj pjesmi, koja je mobilizirala narod protiv velikosrpske agresije, upotrijebio poklič "Za dom spremni". Tvrđim da taj poklič, s kojim su na ustima umirali u obrani domovine mladi hrvatski branitelji, nema nikakve veze s fašizmom i ustaštvom, odnosno tvrđim da su fašisti bili oni koji su njih ubijali i stvarali koncentracijske logore, a ne ti mladići koji su toliko voljeli svoj dom i domovinu da su bili spremni, što su i učinili, žrtvovati svoje mlade živote.

<https://direktno.hr/kolumne/lustracija-domoljuba-se-nastavlja-kako-moguće-da-se-predsjednika-forsira-milanovic-koji-hvalio-titag-159188/>

Zapravo godinu dana poslije povratka u Knin i Peticije ZDS, ponovno u Kninu na red su došli i HOS-ovci. Danas znamo da je Predsjednica bila protiv nastupa HOS-a i na mimohodu povodom 20. godišnjice „Oluje“ u Zagrebu.

Zagrebački odvjetnik **Davorin Karačić**, u javnosti poznat kao odvjetnik Marka Perkovića Thompsona, detaljno je objasnio zašto nošenje majica s oznakom HOS-a može biti problematično i danas, iako je zakonito:

Mogu li vam oduzeti majicu HOS-a? Da.

“Neke navijače privode jer se nisu javili na zabranu (kolokvijalni navijački izraz) pri čemu policija trajanje te mjere sama određuje, neovisno o zakonskim rješenjima, pa neke ljude privode iako im je po zakonu isteklo vrijeme na koje im je zabrana određena. Medo se najeo jer ste vi šutjeli, a neki su se i pakosno veselili. Pa kad me pitate je li moguće oduzeti majicu s oznakom HOS-a ili privesti njezina vlasnika – da, moguće je. Nije po pravu, nije zakonito, ali je moguće. Zašto? Zato što ste šutjeli kad je trebalo glasno se protiviti. Umjesto da ste vi štitili princip, sad će vas sustav gaziti po principu: ako je moglo kod njih, može i po vas”, zaključuje zagrebački odvjetnik.

<https://www.dnevno.hr/vijesti/hrvatska/moze-li-vam-policija-oduzeti-majicu-hos-a-da-poznati-odvjetnik-objasnio-kako-su-hos-ove-oznake-zakonite-ali-1332049/>

To je u biti jedan odgovor na pitanje dr. Tomca.

Međutim, čini se da ipak treba spomenuti i ono što je u „Bujici“ veliki hrvatski znanstvenik prof. dr. sc. Davor Pavuna nazvao *Prvim Pečarićevim poučkom (PPP)*.

O PPP zapravo govori Joško Čelan kada u Hrvatskom tjedniku 19. lipnja 2019. piše:

Možda u ovoj neselektivnoga korištenja ustaškog imena svako zlo nije ni za zlo: Ruža Tomašić je tako savršeno hladnokrvno, prema Politici od 1. lipnja, u naslovu: „Ne dam na ustaški pokret“. Ovo je zacijelo odjek davne spoznaje akademika Josipa Pečarića, koji je dugo živio među Srbima i došao do zaključka da za njih postoje samo dvije vrste Hrvata; srpske sluge i – ustaše, dodavši da ako već mora birati, onda odabire ovo drugo. Tako ni ona „antifašistička“ kanonada po ustaštvu iz dana prije, za vrijeme i nakon bleiburške komemoracije nije nužno samo nezgodna: možda će razvijenom Zapadu, za sada još sramno potpuno neosjetljivom za poratni jugosrpski genocid nad Hrvatima (uz britansku asistenciju), s vremenom i s pojavom novih stranih autora kakvi se tu i tamo oglašavaju, postati jasno o kakvom je i kolikom zlu riječ.

I dok u Hrvatskoj vladajući pokušavaju pridobiti Thompsona, jer se boje predsjedničkog kandidata dr. sc. Miroslava Škore, koji je Thompsonov kum, Thompson poslije pobjede i na Upravnom sudu u Sloveniji im samo poručuje: „Vrijeme je da se prestane s podmetanjima i hajkama protiv mene...“

A koliki je značaj samog Thompsona potvrđuje i postupak ministra obrane Slovenije koji ipak ne dopušta održavanje koncerta na njegovom teritoriju:

<https://kamenjar.com/slovenski-ministar-obrane-ne-dopusta-thompsonov-koncert-na-svojem-teritoriju/>

A to doista jest pitanje koje treba rješavati ministar obrane susjedne nam države. Pa sjedimo se kako je Thompson pjevao o paljenju Krajine i vojnih štabova.

Izgleda Da je ministar susjedne nam države dobio informaciju iz svojih tajnih službi da je tu pjesmu Thompson prepjevao za

Sloveniju. Ipak, kada je pjevana u originalu imali smo srpsku fašističku agresiju na Hrvatsku. Pa sada – valjda – Slovenci ne misle napasti Hrvatsku, da bi trebali pokazivati takav strah od Thompsona, zar ne?

Zapravo, zabavno je i vidjeti da svi domaći moćnici, poslije svih tih podmetanja i hajki, drhte bojeći se da će Thompson podržati svoga kuma. A zapravo se trebaju bojati činjenice da je Škoro svojom prvom izjavom da nikada ne bi skidao ploču u Jasenovcu sve rekao. Jer to je spomen-obilježje poginulim za današnju Hrvatsku, a razlog skidanja je znak koji je zvanično odobren u toj današnjoj Hrvatskoj. Tako nešto mogu uraditi samo oni koji ne poštuju ovu državu.

Još jednom vam se svima zahvaljujem s nadom da ćemo za mjesec dana ovdje predstaviti nove knjige o dva 'stupa Pečarićeve Hrvatske+ : Dariju Kordiću i biskupu dr. Vladu Košiću.

<http://dragovoljac.com/index.php/razno/17115-treci-stup-pecariceve-hrvatske-thompson>

KARAVAJ, Velika Gospa, Glasilo Župe Svetog Duha Tisno, Godište XV. Godina 2019. – Broj 3 (34). Velika Gospa 2019.,

OPET ZAHVALA BISKUPU KOŠIĆU I NE SAMO NJEMU

Dragi Oče biskupe,

Zahvaljujem Vam se na komentaru povodom reportaže o meni prikazane na Dobro jutro Hrvatska.

Bravo, Akademiče! Gledao sam prilog o Vama na HTV-u i radujem se da su Vas stavili na našu daljinoglednicu! Bilo je odlično. Mada kratko rečeno je puno i o Vašem ugledu u matematici i o domoljublju. Veseli me da je bio prikazan i Dario Kordić na omotnici knjige. Pozdrav!

+Vlado

Zapravo mi je posebno drago što ste spomenuli knjigu o Kordiću.

Slično Vama i dr. Jure Burić piše:

Prikazane su Tvoje knjige- od Generala Praljka do ZDS, što je moje društvo koje je sa mnom u Ravnom gledalo s oduševljenjem prihvatilo.

Voditeljica je biranim riječima lijepo i Tebi govorila, a zašto i ne bi - zaslužuješ.

Čestitam Ti i srdačno Te pozdravljam.

O mojim knjigama i izvrsni hrvatski povjesničar dr. sc. Mato Artuković:

Dragi Josipe,

da sam doživio i to čudo: da Tebe ta tzv. HTV uvrsti u svoj program. Minimum minimuma! Pet minuta za jednoga od pet najboljih matematičara na svijetu! Sada ispada da su oni Tebi napravili uslugu. Ni traga od neke skrušenosti što su Te desetljećima ignorirali. Sve je to kolegica znala, a naravno da se nije usudila prozboriti o toj nepravdi. Istog časa bi ostala bez posla. No, i ja sam vidio nešto što me podsjetilo na moj grijeh i dug: "Četvrti stup moje Hrvatske". Mea maxima culpa! Prijatelju, razumjet ćeš. Meni je Bog dao da idem puževim korakom, a Tebi sprinterskim. Koliko sam shvatio, Ti napišeš 40 radova godišnje. Meni za to treba dva desetljeća. Nastojim koliko mogu, ali što sam stariji, sve sam sporiji. No, to je moj dug i prema snažnom glasu Crkve u Hrvata, dragom biskupu Košiću.

Mir i svako dobro

Mato

Zapravo u emisiji je govoreno o meni kao 'jednom od pet najboljih matematičara na svijetu' ali odmah na početku je naglašena moja produktivnost, pa to treba shvatiti u tom kontekstu.

Mnogi su zamjerali što je ta reportaža bila kratka. Autorica je i najavila da će biti kratka, jer emisija Dobro jutro Hrvatska nije znanstvena gdje bi mogle ići dulji prilozima. Rekla mi je kako takve reportaže u toj emisiji po pravilu traju 3-4 minute.

Moram priznati da mi nije baš svejedno i pomisliti da bi netko zbog mene izgubio posao. Već sam valjda ispunio tu kvotu s nezaposlenima u obitelji.

Ali evo što piše Mile:

Divno je bilo slušati i gledati Vas dragi profesore, a svaka čast i urednici koja se usudila. Nadam se neće je Yu šefovi zbog toga šikanirati na HRT-u.

Lipi pozdrav iz Privlake

Vjerujem da neće je je reportaža nastala poslije mog pisma ravnatelju HRT-a u kome sam tražio da mi ustupe snimke povodom međunarodne konferencije povodom mog 70-og rođendana iz sedmog mjeseca prošle godine.

Istina, ona je napravila stvarno dobar posao, pa uvijek može doći u nemilost zbog toga. Sjetimo se slučaja Karoline Vidović Krišto koja je nastradala jer je povodom knjige Igora Vukića pozvala njega i prof. Klasića u studio. Klasić se prepao sučeljavanja s nekim tko piše o problematici koju doista proučava i nije se usudio doći - i - nastradala je.

A u ovoj emisiji je prikazana i moja knjiga s dr. Razumom u kojoj je pisano o tome. Tu knjigu je spomenuo sam Igor Vukić u svom e-mailu:

Dragi Josipe,

Čestitam!

Gledao sam Dobro jutro Hrvatska i prilog o vama je bio jako lijep, kao da je sve normalno i kao da je HRT normalna i dobra televizija. Čak se vidjela i naslovnica Razotkrivene jasenovačke laži!

S druge strane, ne znam jeste li vidjeli današnji Nacional - napadaju HVIDR-u i Đakića zbog promocije vaše knjige o Šimuniću u njihovim prostorijama.

Ali neka, sve je to dobra reklama.

Pozdrav

Igor

Na moj upit dodao je:

Prelistao sam Nacional u trgovini, nemam ga i zapravo nisam čitao cijeli tekst, ali objavili su dosta fotografija, citirali Lošu itd.

Zanimljivo da opet napadaju one koji dozvoljavaju predstavljanje mojih knjiga. Prošli put je napadnuta Crkva u Hrvata zbog knjige koju je spomenuo Vukić. Slijedeći put nisam dobio tu crkvenu prostoriju. Ali dobio sam onu veliku na Kaptolu za knjigu o Kordiću. Knjigu koju spominje Biskup. Sada sam je opet tražio, ali nisam je dobio. Znači li to da su mi preostale samo neke braniteljske dvorane? Zapravo mi je žao što na fotografijama koje sam vidio nisam primijetio da je tako zabilježeno kako je u HVIDRI na predstavljanju bila i supruga hrvatskog junaka Blage Zadre. Da ne spominjem one koje sam pronašao na tim fotografijama Kordića, Stjepana Tuđmana, Zekanovića, generala Sačića, generala Glasnovića, Rozaliju Bartolić,...

Mene je reportaža podsjetila na način kako su u vrijeme komunističke Jugoslavije pisali dobri novinari – pisanje između redaka!

To sugerira i Nevenov komentar. Po običaju u par riječi kaže sve:

Bilo je kratko, ali se moglo dobro čuti i još više vidjeti.

Logično da mi je posebno važno njegovo mišljenje, kao i drugih kolega i prijatelja matematičara. Duje:

Evo sam i ja pogledao u Strasbourgu :) Izvrsno je bilo :)

A Goranu je bio rođendan (još jednom SRETAN ROĐENDAN) pa ipak se potrudio pronaći snimak i javiti drugima:

Lijepi pozdrav svim članovima Odbora za matematiku,

danas je u Dobro jutro hrvatska bio prilog o akademiku Pečariću.

Mislim da je jako dobar, pa Vam šaljem link ukoliko

želite pogledati (traje oko 5 min):

https://drive.google.com/open?id=1pxZjPZhEfHjJL3NHI_Rpv1tIS_N_x5aiQ

Možete pogledati i na hrt na zahtjev.

A poslao je i svim članovima liste na PMF MO i svim članovima liste Zavoda za primijenjenu matematiku FER-a.

S druge strane nepravedno je prema autorici usporediti njen uradak s pisanjem između redaka jer je ona prikazala te knjige uz riječi da sam „ponosni domoljub, koji voli koje su napadnuti i njima je posvetio knjige“. Zapravo je to istovjetno onome što je pisao profesor književnosti sa Sveučilišta u Mostaru kada je govoreći o mojim knjigama govorio o „stupovima Pečarićeve Hrvatske“, mada se sjećam da sam u razgovoru komentira napade na mene: „Kada me napadaju oni koji ne vole hrvatski narod i hrvatsku državu to me čini još ponosnijim.“

O trećem stupu moje Hrvatske Thompsonu mogle su se vidjeti dvije knjige. Dr. Burić je zapravo spomenuo jednu (Predsjednica i 'Za Dom spremni'), ali zanimljivo je bilo to što me je autorica pitala za objašnjenje naslova druge, tj. knjige „Matematika, pjesme i nogomet“. Naravno spomenuo sam moju vezu s Thompsonom, a o vezi Thompsona i Vatrenih sigurno zna. Sada kada vidim da me je predstavila kao „kralja matematičkih nejednakosti“, odgovorio bih: Kada sam ja već proglašen od kolega kraljem u svojoj oblasti, Thompson je sigurno kralj domoljubne pjesme (njegovu „Bojnu Čavoglave“ preradili su u BiH, Ukrajini, Italiji itd.), a za Modrića i Dalića valjda ne treba objašnjavati da su kraljevi u nogometu.

Moj veliki prijatelj Stanko Šarić me je upitao: „Jesi li zadovoljan izabranim sadržajem?“

Po reagiranjima koje sam dobio očito je autorica dobro izabrala za emisiju od 5min. Ili kako kažu Bobo i Marija:

Iako u kratko, dosta toga lijepog je rečeno (i pokazano) ali ono na kraju sa didom je bilo najljepše! Kao da je led probijen?

Uz srdačne pozdrave i još puno objava, kako znanstvenih tako i povijesnih...

Istina, kada sam mislio da će biti dano više iz našeg razgovora komentirao sam:

Recimo zanima me hoće li biti dio o pozivu da se kao istaknuti znanstvenik preselim u Australiju. Došao sam 98. i vratio poslije dvije godine, ali odmah smo im rekli da nećemo ostati.

Pitala me iznenađeno:

Zašto?

Pa ja sam hrvatski nacionalist!

Slijedilo je pouka o nacionalizmu kao ljubavi prema svom narodu, i kako je besmisleno spominjati nekakvu mržnju prema drugim narodima kada imam preko 230 suradnika iz raznih zemalja diljem svijeta.

Recimo spomenuo sam i ono kako imam rad s autorima jedan katolik, jedna židovka i jedan musliman, a Izrael i Pakistan nemaju međusobne odnose:)))

Zato je zanimljivo što će zapravo staviti.

Mogu i ono kada prebrzo pričam pa će biti loše:))))

U emisiju su spomenuli samo dio kako mi je kćer ostala tamo i upozorili su me da sam rekao da je tamo doktorirala i vratila se, a mislio sam reći diplomirala i vratila se. Mislim da je već mnogima poznato da je doktorirala kod prof. Miroslava Tuđmana i da su je nezakonito otpustili, a glavnu ulogu u tome je imao rektor Boras (koji je također doktorirao kod Tuđmana ali mu je trebalo mnogo mnogo više vremena i imao je punih 47 godina kada mu je to uspjelo), što je dovelo do toga da sam sada ruski znanstvenik po Scopusu.

Zapravo mi je žao što je u emisiji ostao početak priče o mojoj majci. Nije dan nastavak u kome pokazujem kako je na klupi na rivi čula kako bake pričaju o tome kako sam veliki talent za matematiku, pa kako poslije toga ja nisam trebao štedjeti (tata je već umro, a ona je ostala s dvoje gimnazijalaca i jednim studentom).

Ove dvije grješke s kćerkom i majkom su me samo podsjetile kako Ti eto prođe život i konstatiraš kako se ništa nije promijenilo. Već sam pisao o tome kako su mi od majke (domaćice) tražili da se odrekne oca (ugostiteljski radnik), da bi joj dali posao. Tako je godinu dana bila s troje maloljetne djece bez primanja, i kada su vidjeli da ga se neće odreći dobila je nekakav posao. Danas (inače poznati) odvjetnik upozori moju kćerku (dr. sc. i viši znanstveni suradnik) kako bi svi njeni problemi nestali kada bi se odrekla oca (nekakav akademik).

Zapravo, ne mogu odlučiti koji su gori.

Na kraju, još jednom zahvala Vama oče biskupe, svima spomenutim i onima koje nisam spomenuo na čestitkama i komentarima.

Vaš,

Josip Pečarić

<http://dragovoljac.com/index.php/razno/18430-opet-zahvala-biskupu-kosicu-i-ne-samo-njemu>

SRCE MOJE NIJE ZEMLJE ŠAKA

Draga gđo Maria,

Doista me je obradovao Vaš e-mail u svezi s predstavljanjem moje knjige:

Datum: Sat, 22 Apr 2017 12:44:08 +1000

Šalje: Maria

Prima: 'Josip Pecaric' <pecaric@element.hr>

*Hvala dragi g. Josipe. Radujem se što se vrli, iskreni Hrvati odazivaju na promocije Vaših knjiga u koje smjelo utkaste svoje Hrvatsvo, domoljublje i spremnost za obranu naše opljačkane, ponižene i ucviljene Domovine, nekada najslavnije Zemlje na svijetu, te staroga pozdrava Za Dom spremni. Zahvaljujem također što redci moje pjesme U ČAST RODU HRVATSKOMU nađoše odjeka među vjernim sljedbenicima svojih pradjedova. Čujte, imam neki bolan predosjećaj da će se, nakon napada ZDS, naši dušmani pobuniti i protiv pjevanja hrvatske himne. Mnogima je i ona kamen spoticanja; mnogima je teško staviti ruku na srce, jerbo znaju da im u srcu umjesto stijega i Boga drijema stara kumrovačka zmijurina. Stoga molim, sačuvajte pjesmu LIPA NAŠA DOMOVINO, s razlogom pisana ikavicom.
ZDS Marija Dubravac, Brisbane*

LIPA NAŠA DOMOVINO

*Sve joj više riči blide,
Sve ju manje Rvat piva,
Sve se više gasi dide
Domoljublja vatra živa.
"Lipa naša Domovino"
Himno stara, himno mila,
Pivao te rod Ilira
I rvatskog roda vila.*

*Dok kosio seljak žito,
 Dok kolivku mati ljujla,
 Grlo roda plemenitog
 Glasom ševe i slavulja –
 Sa ratnikom, svatom, robom,
 S prognanikom, umirućim,
 Nad oltarom i nad grobom
 Klicalo ti žarom vrućim.
 "Lipa naša Domovino"
 Časnim ustim' opivana,
 Sveto gnjizdo materino,
 Diko Zrinskih, Frankopana.
 Savom, Dravom il' Jadranom,
 Gorom, dolom il' ravnicom,
 Kojom unuk pošo stranom
 Kitio te trobojnicom.
 Himno Zemlje Kroacije
 Sve te manje Rvat piva,
 Ni stalo mu kanda nije
 Što pepelom dragulj biva.
 Oj budi se, rode, budi,
 Nek prkosi tvoja stina
 Di pisahu slavni ljudi:
 "Lipa naša Domovina".*

Marija Dubravac, Brisbane

Raduje me što ste zahvaljujući g. Oskaru Šarunići i Vi i mnogi drugi u mogućnosti vidjeti kako je Predstavljanje proteklo. A započelo je i završilo Vašim pjesmama!

Sigurno je da njima smeta Lijepa naša. Međutim iznenadila me je jučerašnja propaganda ustaštva na komemoraciji u Jasenovcu koje su organizirali Savez antifašističkih boraca i antifašista Hrvatske (SABA RH) i Srpsko narodno vijeće (SNV). Vjerovali ili ne oni su započeli komemoraciju USTAŠKOM HIMNOM, a onda im kao smeta ustaški pozdrav. Do sada sam znao da vole ustaške kune. Valjda iz ljubavi prema ustaškim kunama odslušađu i ustašku himnu.

A onda za isti takav „zločin“ zatiranja tragova zločina ustaške ideologije optužuju i neke akademike. Da mi je samo znati na koje su moje kolege akademike mislili.

Pupovac se pobrinuo da se zna da su u komemoraciji sudjelovali i Srbi. Kako je laž Srbima najviše pomogla u povijesti i on se iskazao i danas, ne s onom laži o pokrštanju s početka fašističke velikosrpske agresije na Hrvatsku, već se prilagodio mjestu o kome je govorio pa je tvrdio kako je u Jasenovcu ubijeno i oko 21 tisuća djece.

<http://narod.hr/hrvatska/foto-habulin-pupovac-pusic-s-neslužbene-komemoracije-jasenovcu-intelektualci-akademici-zele-zatrti-tragove-zlocina-ustaske-ideologije>

Znamo da su članovi SNV-a pripadnici naroda koji je izvršio fašističku agresiju na Hrvatsku, a tzv. antifašisti su itekako bili na strani fašističkog agresora, pa i ne čudi toliki nedostatak pijeteta prema poginulim HOS-ovcima u čiju spomen je i postavljena ploča u Jasenovcu.

Draga gđo Maria, iz najnovijeg broja Hrvatskog tjednika u jučerašnjem tekstu prenio sam što o logoru u Jasenovcu piše g. Igor Vukić čiji je nedavno preminuli otac (srpske nacionalnosti) kao dijete prošao kroz Jasenovac što je i bio razlog da g. Vukić proučava i danas ponajbolje poznaje istinu o Jasenovcu. Igrom slučaja i sjajni hrvatski pjesnik dr. sc. Stijepo Mijović Kočan u istom broju Hrvatskog tjednika u tekstu NACIFAŠIZAM ZAJEDNIČKOG JUGO-JEZIKA piše o tome o čemu je Pupovac lagao:

„Današnji potpisnici deklaracije o zajedničkom jeziku znači da mogu koristiti samo i jedino ideji Velike Srbije, ničemu drugom.

Moguće da hrvatski potpisnici snuju drugačije, ideja jugoslavenskog jedinstva i jest samo hrvatska, jer brojni Hrvati nemaju dostatno ni nacionalizma ni državotvornosti, a ni valjanih saznanja pa ni pameti. Recimo: ako još uvijek mnogi po svijetu znaju i uvjereni su, na osnovi velikosrbskih izmišljotina, u to da je u Jasenovcu stradalo dvadeset tisuća nevine srbske djece, a pošteni mladi znanstvenik, i to srbske nacionalnosti, pokazuje i dokazuje da tamo nije stradalo ni jedno jedino dijete, onda se doista valja zamisliti i mijenjati iz temelja mnogo toga u našim spoznajama. Ili, ako mnogi znaju i uvjereni su u to da su žrtve Jasenovca samo Srbi,

Židovi, Romi i hrvatski komunisti, a još uvijek živi svjedok svjedoči da su u komunističkoj Jugoslaviji, nakon 1945., nakon rata, pod zemlju u Jasenovcu slagani zarobljeni hrvatski vojnici i civili po naredbi komunističkog moćnika Vonte, dakle Zvonka Ivankovića (vidi to svjedočenje u HT- u!), također valja stjecati nove spoznaje o svemu. “

Očekivano je puno komentara čitatelja portala narod.hr. Izdvojiti ću jedan:

Slavonka •

Zločinci se vraćaju na mjesto zločina. Samo bih voljela znati gdje su kosti 21 tisuće djece. Gdje su kosti 700 tisuća pobijenih od ustaša. Pa rijeka Sava bi ih negdje izbacila. A kosti pobijenih nakon svibnja 1945. vicu iz Hude jame, i ostalih jama po Sloveniji i Hrvatskoj. Plenkoviću, Petrov zaustavite ovu lažnu farsu dok se ne utvrdi istina., zar vam toliki dokazi povjesničara ne dopiru do mozga. Vi i dalje dozvoljavate OBULJENKI da izdašno financira one koji šire laži i blate Hrvatsku. Vjerojatno dijeliš mišljenje Habulina o Hrvatima ustašama. Habulin zna bio je tamo., vjerojatno je uspio pobjeći ustašama pa je zato preživio /satira/.,a Pupavac samo što ne place za govornicom. Da li je plakao gad je njegova hrabra vojska tenkovima gazila njegov narod u domovinskom ratu kad su bježali od hrvatske vojske ,da li će tim ljudima održavati komemoracije gdje i kada.

Zapravo, mnogo je manje važno što misle pripadnici naroda koji je izvršio fašističku agresiju na Hrvatsku okupljeni u SNV i njihovi istomišljenici tz. Antifašisti ili članovi SDP-a.

Nas treba brinuti koliko je hrvatska vlast doista hrvatska. O tome je govorio Anto Đapić u petak u Bujici komentirajući HOS-ovu ploču u Jasenovcu koju bi SDP htio skinuti u roku 8 dana, a iz statuta veteranskih udruga ukloniti pozdrav ‘Za dom spremni’.

“Kada bih se bojao vrabaca, nosio bih pračku uza se! Nije problem nama SDP, nego kako će se ponašati HDZ i Most. Oni će se uplašiti ove interpelacije. Zadnjih dana je bilo dosta pritisaka, čak i iz crkvenih krugova i Vlade, pokušaja da se uvjeri udruge HOS-a grada Zagreba da skinu ploču u Jasenovcu! Kategorični su da to neće napraviti! Ako će hrvatska Vlada i policija pod okriljem noći skinuti ploču, mi smo u ‘win win’ situaciji. Odluče li se za tako nešto,

napravit će katastrofalnu pogrešku. Ploča im je samo povod da ponavljaju tisuću puta istu laž. Onaj tko želi uništiti HOS i taj pozdrav, želi uništiti Hrvatsku! Mislim da Plenković ipak neće prijeći Rubikon i probati skinuti ploču. SDP-u je bolje neka šuti i neka se bavi svojim problemima. Papali su iz ruke Todoriću, a sada su najglasniji u njegovu cipelarenju!”

<http://www.dnevno.hr/vijesti/hrvatska/napad-na-hasanbegovica-je-uvod-u-skidanje-ploce-hos-a-u-jasenovcu-zasto-ivana-sojat-hos-ovka-o-tome-suti-1019282/>

A da to nije baš tako naivno govori već i sam naslov najnovije kolumne Ivana Miklenića: PUZAJUĆE IZGRAĐIVANJE BALKANSKE ASOCIJACIJE

<http://www.hkv.hr/vijesti/komentari/26567-i-miklenic-puzajuće-izgradivanje-balkanske-asocijacije.html>

S obzirom da smo u Domovinskom ratu imali fašističku velikosrpsku agresiju itekako je potrebno izbrisati iz svijesti hrvatskih ljudi veličanstveni obrambeni rat. Zato je izabran pozdrav ZA DOM SPREMNI pa se besramno preko njega povezuju HOS-ovci sa 2. svjetskim ratom i na taj način sprovodi ono što su fašistički agresori i radili tijekom Domovinskog rata govoreći o hrvatskim braniteljima kao o ustašama, a o hrvatskoj državi kao o Tuđmanovoj ustaškoj državi. Zato je na predstavljanju moje knjige prof. dr. sc. Josip Jurčević i govorio o napadima na ZDS kao specijalnom ratu protiv Hrvatske.

A da u svom naumu neće uspjeti pokazuju i riječi s kojima je g. Miklenić završio svoju kolumnu:

„Koliko god bio živ i žilav projekt balkanske asocijacije u naumu određenih međunarodnih političkih snaga, i koliko god bilo pojedinaca u Hrvatskoj koji je ne žele kao samostalnu, nego kao uvezanu u nekakvu balkansku asocijaciju, žrtve podnesene u obrani od velikosrpske agresije tako su velike i skupe da hrvatski narod nikada više ne će moći pristati na takvo povezivanje, jer dva su eksperimenta jasno pokazala da to ne može uspjeti.“

Toga su i oni svjesni pa se zato jučer čulo i:

“Niti možemo niti hoćemo prihvatiti formiranje nečega što je nazvano Vijećem za suočavanje s posljedicama vladavine nedemokratskih režima. Nećemo, jer nam je jasno, jer znamo da je

to Vijeće za obračun s idejom komunizma i praksom socijalizma”, rekao je Habulin.

Boje se istine jer su im laži omogućile lagodan život. Zapravo mržnja prema hrvatskom narodu omogućila im je takav život. Boje se da će se ostvariti ono o čemu piše veliki HRVATSKI biskup dr. Vlado Košić:

Bilo bi dobro da se to i stručno istraži i potvrdi ili opovrgne, pa ako treba da to učine i međunarodni stručnjaci, te se broj svih žrtava konačno službeno obznani da ne bude stalno nekog licitiranja sa žrtvama jer to nije pošteno ni prema kome tko je tamo stradao, bilo u logoru NDH bilo u poslijeratnom logoru SFRJ.

<http://kamenjar.com/biskup-kosic-gospodine-obdari-nas-istinom-o-jasenovcu/>

Draga gđo Marija, prirodno je da se oni boje istine. Boje se ostvarenja onog što je rekao g. Igor Vukić u Hrvatskom tjedniku: *Na kraju će se doći do definicije jasenovačkog logora koja će biti prihvaćena u hrvatskoj javnosti i ući u udžbenike. Preko hrvatske diplomacije bit će prihvaćena i u svjetskoj javnosti. Glasit će: Logor Jasenovac u Drugom svjetskom ratu bio je radni logor, u kojem su pretežno bili internirani djelatni protivnici države, na vremenske kazne od tri mjeseca do tri godine. Među njima najviše Hrvati. Uz zatočenike zbog protudržavne djelatnosti, bila je tu i skupina Židova izuzeta od deportacija u njemačke logore kojima je bila izložena židovska zajednica iz dijela NDH pod njemačkim utjecajem. U logoru nije bilo masovnih, serijskih ubojstava.*

Puno Vas pozdravlja Vaš
Josip Pečarić

Predraga gđo Marija,

Danas sam stigao kući i zatekao niz prelijepih želja, ali četiri Vaša e-maila su doista nešto prelijepo, pa Vam se zahvaljujem na tome. Doista ste me dirnuli u srce (kažu da je ono još uvijek dobro i pored ovog ožiljka koji je ostavio infarkt :), ali žile oko njega su loše. Dva

stenta su tu, ali za tri mjeseca ću opet u bolnicu da se vidi kako sanirati ostalo.

Koristim ovu prigodu da se zahvalim svima koji su se brinuli za mene, koji su molili za mene.

Moja liječnica vjerojatno nije znala za te molitve, ali mi je danas gledajući moje nalaze rekla:

"Vi ste živi zahvaljujući dragom Bogu:"

Vjerojatno će svima koji budu čitali ovaj moj e-mail Vama biti drago čuti da je i general Praljak čuo za to u Haagu i nazvao me.

Da ne spominjem druge jer ću sigurno nekoga izostaviti koga bih morao spomenuti, a neću spomenuti i Stanka Šarića jer njega doživljavam kao člana svoje obitelji.

Evo bez imena spomenut ću jednog mog doktora koji me je pitao:

Profesore, je li to Vama zbog najnovijih događaja kod nas?

Odgovorio sam mu:

Kako to možeš pitati kada je to što se dogodilo sjajno opisano u mojoj tvrdnji koju sam više puta ponovio, pa je već i tiskana u mojoj knjizi- govoreći o novoj pomirbi u Hrvata:

POMIRBI DJECE PARTIZANA IZ SVIH STRANAKA.

----- Proslijeđena poruka -----

Naslov:FW: LIJEPA VIJEST

Datum:Wed, 14 Jun 2017 19:43:01 +1000

Šalje: Maria <mariadubravac@aapt.net.au>

Prima: 'josip pecaric' <pecaric@element.hr>

Za Tvoju žrtvu i srce od zlata

Za Tvoju dobrotu

Za Tvoje riječi

Za Tvoje divno srce...

Jedno veliko hvala...

Tek skromno HVALA primi od Hrvata.

Ozdravite nam dragi profesore.

Marija

Naslov: OZDRAVITE NAM, VRLI NAŠ DOMOLJUBE!

Datum: Sun, 11 Jun 2017 18:24:14 +1000

Šalje: Maria

Prima: 'josip pecaric' <pecaric@element.hr>

*Dragi naš profesore,
Ozdravite nam što prije.
Marija Dubravac*

BOŽE, OZDRAVI NAM PROFESORA
PEČARIĆA, MOLIMO TE!

Datum:

Thu, 8 Jun 2017 14:23:40

+1000

Šalje:

Maria

*Dragi profesore, ozdravite nam što prije. Hrvatska Vas treba.
ZDS Marija Dubravac, Brisbane*

MOLITVA HRVATA

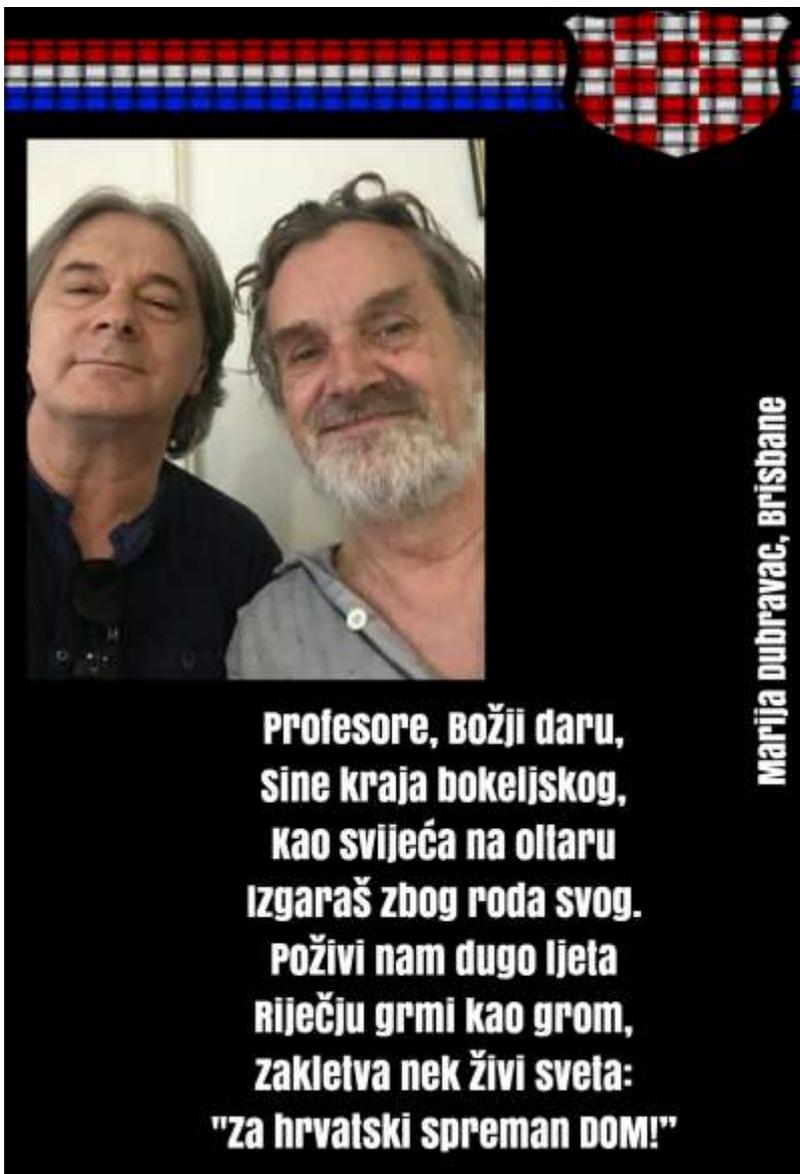
*Isuse dragi, Pastiru blagi,
Hrvatsko stado očuvaj rado:
Od crvenjaša, titoudbaša,
Podlih vladara, jugospletkara;
Kletih Soroša, propalog ološa,
Od Jokića, Pusića i od Plenkovića
Anemičnog borca, lažnog mirotvorca.
Od Broza krvnika sramnog spomenika;
Od ruskog kruha, iz Kine ruha,
Monsantova plana, žabarskih purana,
Rumunj – svinjetine, poljske piletine...*

*Od Opančara, ISIL 'handžara',
Od izbjeglica pokrivenog lica,
Od terorista i komunista,*

*Od Merkelica i sotonistica,
Od Rockfellerera, droge i pedera,
Od nerodkinja, lezbinetinja,
Od pedofila i vražjih sila;
Ovrha, sudaca i od Pupovaca,
Od Todorića, "agrokorovića",
Bogatih masona, Lucifersona,
Jugosvirača, prostih pjevača
Prljave cajke, davorike dajke
I svakog smrada iz Beograda -
Sodome – Gomore, srbske komore...*

*O Božji sine, snago Domovine,
Hrvatsku brani, uz rod naš stani.
Jačaj Pečarića, Brunu, Stjepandića,
Vrlog Glasnovića, Hasanbegovića...
Hrvat nek čuva nauku djeda
Što Bog mu dao, nek sinu preda.
Naši unuci u sreći i mucu,
Nek ZA DOM kliču, nek vragu viču:
"Za stijeg i Krista – protiv komunista"!*

Marija Dubravac, Brisbane

**Profesore, Božji daru,
sine kraja bokeljskog,
kao svijeća na oltaru
izgaraš zbog roda svog.
Poživi nam dugo ljeta
riječju grmi kao grom,
zakletva nek živi sveta:
"za hrvatski spreman DOM!"**

Marija Dubravac, Brisbane

Naslovnica / Najnovije vijesti / Kolumne / Akademik Pečarić – SRCE
MOJE NIJE ZEMLJE ŠAKA

Akademik Pečarić – SRCE MOJE NIJE ZEMLJE ŠAKA

glasUrednik lipanj 17, 2017 Kolumne

Draga gđo Marija,

Moram se opet zahvaliti na najnovijem e-mailu s Vašom novom pjesmom: Srce moje nije zemlje šaka:

*Dragi g. Josipe,
zna naš stari hrvatski Bog da Majka Krocija još treba svojega sina.
Još njegova bitka u dolini suza nije prohujala. Svi se radujemo da
ste čudom Božjim uskrsnuli! Sad, ako je moguće, odmarajte što više,
a mi, Vaši prijatelji, moramo imati razumijevanja i ostaviti Vas na
miru do daljnjega. Hvala na javljanju. (Slika je rad našega
domoljuba Ilije Kneževića kojega evo blokiraše na feisu kaznom od
30 dana jer je uvrijedio smrdljivu "POVORKU PONOSA". A već je*

blokiran i prije. Pa mi Hrvati zbilja ne učimo na svojim greškama, je li!!!)

Uz naj, najljepše želje za što skoriji oporavak
Srdačno Vas pozdravlja ZDS
Marija Dubravac s Petoga kontinenta

Zapravo mnoge poruke koje sam dobio su slične ovoj Vašoj. Spomenut ću samo dvije poruke jednog mog najbližeg suradnika (koji inače ima itekako velike probleme zbog te naše suradnje):

„Ivan mi je javio gdje si. Drž' se, to je samo poruka da konačno počneš brinuti o sebi, a ne o drugima.“

„Nadam se da si sad dobro. Brinem se jer je pusto bez Tvojih poruka. Neću zvati dok se Ti ne javiš. Valjda će biti skoro.“

Zapravo je vjerojatno i mnogima od vas pusto bez mojih poruka. Međutim, ne mislim da je danas uopće bitno hoćete li ih primati ili ne, jer sam se u svojim porukama trudio ukazivati na ljude koji misle slično meni, pa ako dijelite moje stavove moći ćete ih uvijek pronaći čitajući njih.

Meni je draga priča o stupovima „Pečarićeve Hrvatske“.

Jedan od tih stupova je biskup dr. sc. Vlado Košić. Ovih dana smo svjedoci koliki je njegov značaj u našem narodu:

<http://kamenjar.com/otvoreno-pismo-biskupa-kosica-andreju-plenkovicu/>

<http://kamenjar.com/sisacki-biskup-vlado-kosic-odgovorio-kritike-zbog-otvorenog-pisma/>

Vjerojatno će vas začuditi moj stav da je sjajno što se pokazalo da i u Katoličkoj crkvi ima onih kojima se ne sviđa takav biskup Košić:

<http://direktno.hr/direkt/reakcije-na-kosica-to-nije-stav-crkve-vec-osobni-stav-biskupa-89040/>

A da ih muče biskupove riječi – muče ih:

<https://m.vecernji.hr/vijesti/klasic-biskup-kosic-politicki-je-aktivist-ali-vjernici-ga-ne-slijede-1176858>

A da su i priglupi . i to su:

<http://kamenjar.com/mladen-pavkovic-sto-papa-s-misljenjem-biskupa-kosica/>

Kada sam kao jedan od recenzenata biskupove knjige „Biskup na prvoj crti“ predstavljao tu knjigu, jedan drugi biskup mi je za njega rekao:

„To je HRVATSKI biskup!“

Sreća je naša što imamo i drugih biskupa sličnih njemu, ali da su svi takvi onda bi bio to besmislen komentar, zar ne?

Drugim riječima napadi na biskupa i iz Crkve samo pokazuje da i u njoj postoje ljudi drugačiji od nas, blago rečeno.

Zapravo mene su riječi o HRVATSKOM biskupu podsjetile na jedan sličan događaj iz vremena kad je Sinj bio centar hrvatske pobune protiv veleizdajništva hrvatskih političara. Na Sinjskoj alci su me znali postaviti u ložu, pa i u prvom redu. Pitao sam za objašnjenje i dobio odgovor:

„Vi ste jedini hrvatski akademik koji dolazi na Alku – s naglaskom na ono HRVATSKI!“

Spomenut ću i da je drugi recenzent biskupove knjige (i autor naslova) dr. sc. Josip Stjepandić. Od tada često zajedno i nastupamo. Biskup nas je, zapravo, povezao. Obavezno pogledajte i intervju s HRVATSKIM biskupom:

<https://narod.hr/hrvatska/intervju-biskupa-vlade-kosica-narod-hr>

Zaključit ću ovaj komentar o našem HRVATSKOM biskupu riječima Tihomira Dujmovića:

„Kroše koji je biskup Košić opalio po obrazu Andreja Plenkovića najžešći je udarac koji je premijer do sada primio i on neće ostati bez posljedica. Biskup Košić, koliko god bio nekonvencionalan, u pravilu govori ono što narod misli, a kada god nije odmjeren, za to postoji more razloga.“

<http://direktno.hr/kolumne/sto-mislite-promislja-li-hdz-ova-baza-kao-plenkovic-ili-kao-biskup-kosic-89123/>

Jedan od stupova moje Hrvatske Dario Kordić označava sve one koji su proganjani i suđeni zbog svoje ljubavi i borbe za svoj narod i domovinu. Danas taj stup predvodi general Slobodan Praljak. Kao što znate uvijek sam sretan kada mogu istaknuti naše prijateljstvo. Zna li da je jedan od predgovora moje knjige „Sramotni sud u Haagu“ iz 2001. napisao naš general? Naslovio ga je: „Zašto zapadnim zemljama treba sud u Haagu“. Knjiga je posvećena:

Svim hrvatskim vitezovima – haškim uznicima

Nadam se da ste potpisali naše nedavno pismo hrvatskim vlastima da ga se predloži za Nobelovu nagradu za mir. O našem generalu ovih dana piše sjajne tekstove još jedan hrvatski velikan dr. sc. Miroslav Međimorec:

<http://www.hkv.hr/izdvojeno/komentari/mmedimorec/26952-podlistak-o-generalu-slobodanu-praljku-i-hrvatskoj-sestorci-u-haagu-i.html>

<http://www.hkv.hr/izdvojeno/komentari/mmedimorec/26967-u-ocekivanju-presude-podlistak-o-generalu-slobodanu-praljku-i-hrvatskoj-sestorci-u-haagu-ii.html>

Ne znam misle li moji liječnici da je to dobro ili ne, ali danas sam zahvaljujući Portalu HKV-a odgledao koncert za haašku šestorku Herceg-Bosne u Mostaru. Po mojoj logici ljubav mora biti lijek. A koncert u Mostaru je bio koncert ljubavi. A kad se pjeva o ljubavi prema domovini, svom narodu, braniteljima, Bogu i obitelji onda je tu Marko Perković Thompson. Još jedan stup moje Hrvatske. Danas je tako očito kroz te napade na njega i njegove pjesme da se radi o napadima na hrvatsku državu i naš narod. Svi koji se nadaju da mogu promijeniti rezultat Domovinskog rata napadaju Thompsona i to u kontinuitetu traje od 2000.-e. Jednom je konstatirao da sam ga ja više branio od tih napada nego što je on branio sam sebe. Zna istaknuti i moju zaslugu što je pozdrav ZA DOM SPREMNI danas u Hrvatskoj igra takovu ulogu među državotvornim Hrvatima pa je već unatoč stravične propagande glavnih (po pravilu nehrvatskih) medija i mnogih političara da je to također napad zato što je to braniteljski pozdrav. Tako i Ivica Marijačić u najnovijem Hrvatskom tjedniku oporučuje Plenkoviću kako će polomiti zube ako pristane na uklanjanje pozdrava ZA DOM SPREMNI, što traže pristaše onih koji su pobili hrvatske branitelje.

Jednom mi je Thompson objasnio i zašto mnogi od vas volite moje tekstove:

„Vi njima uđete u glavu.“

Zapravo je na svoj pjesnički način ponovio ono što mi je još devedesetih godina govorio veliki hrvatski redatelj Krsto Papić: „Ljudi Tebi vjeruju!“

Drago mi je što ljudi vjeruju i biskupu i generalu i Thompsonu. Zahvaljujem se i biskupu i generalu i Thompsonu što su se, javili s lijepim željama povodom mog infarkta.

Naravno, to što su nekima i nedostajala moja „izvješća“ možda su vas sva ona prethodna „naučila“ tko su kolumnisti koje treba čitati.

Vjerujem da vam svima ponedjeljak uljepša Zvonimir Hodak. Na vijest o mom infarktu reagirao je onako kako to samo on može:

„O kvragu. Ali znam da si Ti jači. Drži se frende. Znam da Ti je teško, no tješi se da je HDZ-ovcima trenutno još teže. Pozdrav i vrati se što prije...“

Doista, kako li je mogao gadan udar biti onima koji misle ono isto što je Plenkoviću poručio biskup Košić?

Dovoljno vam je pročitati što o tome piše npr. dr. sc. Damir Pešorda, Benjamin Tolić i Marko Ljubić:

<http://www.hkv.hr/razgovori/26964-razgovor-s-d-pesordom-plenkovicevo-inzistiranje-na-centrizmu-zapravo-je-inzistiranje-na-ideoloskoj-besadrzajnosti.html>

<http://www.hrvsvijet.net/index.php/kolumna-damir-pesorda/47039-damir-pesorda-mala-velika-koalicija>

<http://www.hrvsvijet.net/index.php/kolumna-benjamin-tolic/47026-benjamin-tolic-stierova-paradigma>

<https://narod.hr/hrvatska/marko-ljubic-stierov-izazov-hdz>

Ako znamo kako sam današnja događanja opisao tvrdnjom da se radi o novoj pomirbi – pomirbi djece partizana iz svih stranaka, nekako mi logično dođe da se Stijer nikako ne može uklopiti u tako nešto, zar ne?

Ali kolega sa Sveučilišta ima malo drugačiji pogled na tu pomirbu pa ga moram podijeliti s vama:

...Inače slažem se s tobom da ovo što se danas događa oko nas ne utječe na srce (mišić), barem ne izravno. Ovo što se danas događa utječe na dušu i izaziva beskrajnu tugu. Ne radi se o pomirbi djece. Pa najčvršća prijateljstva su ona iz djetinjstva ona iz elitnih i odabranih vrtića i „škola“. Ja mislim da je na djelu samo obznana da podjela i svađe nije ni bilo. Nažalost, iako smo to mnogi odavno vidjeli, nismo to htjeli priznati. Kao što ne želimo priznati da je njih više. Znam da i ti sve to znaš ali se s tim ne miriš. Ne predaješ se i godinama gotovo ne spavaš radeći za opće dobro. E to je utjecalo na žile a ako ne smanjiš opterećenje utjecat će i na mišić.

Dragi Josipe, želim ti brz i kvalitetan oporavak uz želju da svoju energiju usmjeriš samo na one situacije kad bez tebe nikako ne ide.

Imaj na umu da je već 10% Pečarićevih dosadašnjih doprinosa beskonačno veliko u odnosu na, ne daj Bože, nula.

A kada nas je Branko vratio razlogu Vašeg e-maila – mom infarktu završio bih činjenicom kako je on doista nebitan kada znamo da je u isto vrijeme infarkt imao još jedan moj prijatelj – Oskar Šarunić. Dragi naš Oskar ga nije preživio.

Svi koji možete pročitajte tekst g. Magaša o našem Oskaru: „Umrlo je mnogo ljudi, i mlađih od Oskara, ali ovakva tuga odavno nije viđena“.

Dragi Oskare ponosim se i što si Ti bio prijatelj i meni i mojoj obitelji.

Vaš,
Josip

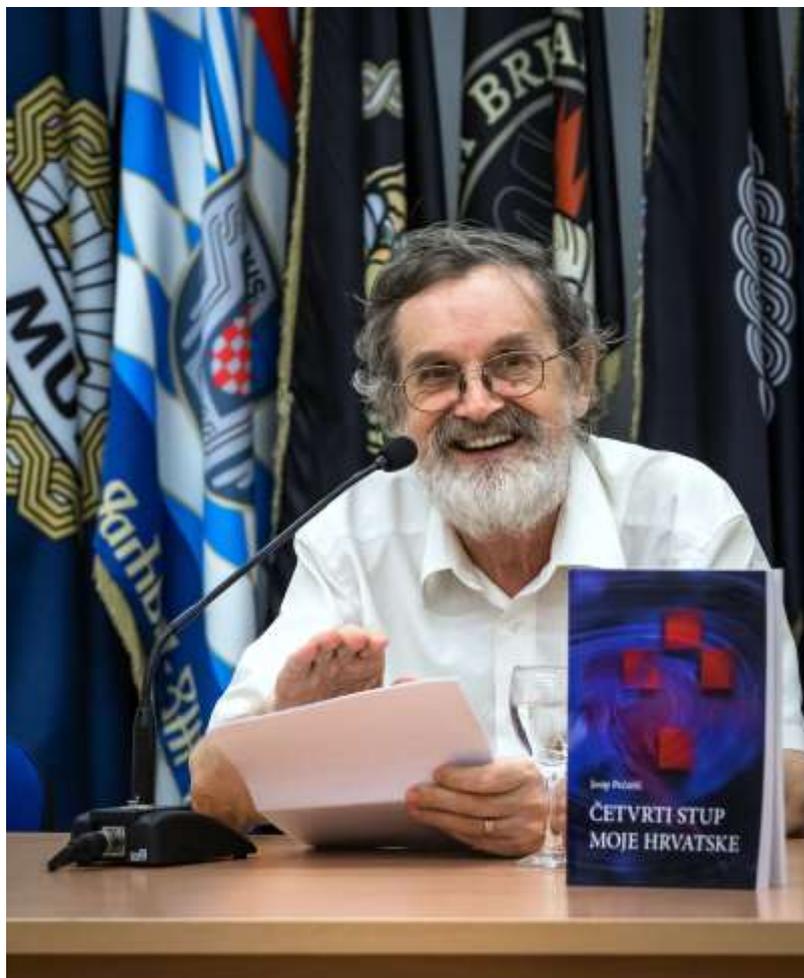

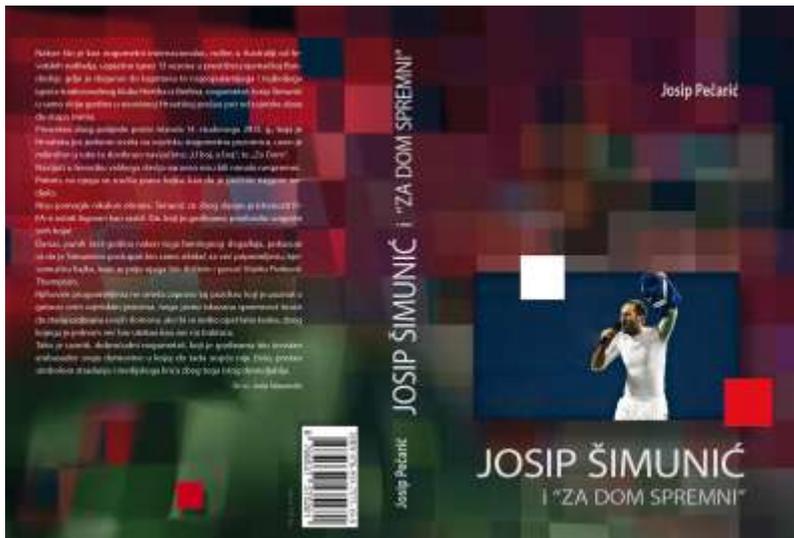

JOSIP ŠIMUNIĆ I 'ZA DOM SPREMNI', ZAGREB, 2019.

PREDSTAVLJANJE KNJIGE

VRATITI HRVATSKU NARODU: PORTAL DRAGOVOLJAC.COM, 2020.

'POTURICA JE GORI OD TURČINA'

Poštovane Predsjednice i Ministrice,

Poštovani predsjednici i ministri,

Tekst koji sam vam poslao, a koji je objavio prosrpski portal IN4S sa sjedištem u Podgorici objavio je i portal HKV-a:

<https://www.hkv.hr/vijesti/inozemni-tisak/32416-sestra-istaknutog-ljubitelja-ustastva-josipa-pecarica-zavijorila-sahovnicu-u-kotoru.html>

Mene sam tekst podsjeća na poznatu izreku iz naslova, ili ako baš hoćete u hrvatskom slučaju na „Posrbica gori od Srbina“.

Kako to?

Pa oni u tekstu na svoj način konstatiraju što im smeta u mom radu, a što također smeta mnogima u hrvatskoj vlasti i u oporbi, naime moje „su publikacije nadahnjivale i samog Franja Tuđmana“. Iako su njima one šovinističke, a to misli i spomenuti u RH, doista je velika pohvala, koje od spomenutih u RH ni u snu ne bih očekivao. To što su i jednima i drugima to šovinističke publikacije, tj. ja u svom publicističkom radu kako kažu u tom tekstu veličam NDH, zapravo

samo iznova potvrđuju oni moju staru tvrdnju o tome kako Srbi dijele Hrvate na Ustaše i Srpske sluge. Pogledajte samo što je njima veličanje NDH:

„Tako je ove godine po Hrvatskoj predstavio svoje najnovije knjige o „stubovima **Pečarićeve** Hrvatske“ (Tuđman, Kordić i general Praljak, Tompson, biskup Košić), a na promocijama mu je između ostalih govorio i **Miroslav Tuđman**.“

A upravo danas je došla potvrda kako su u RH mnogi na istim pozicijama. Naime za Visoki prekršajni sud: ‘ZDS’ je kažnjiv i u pjesmi ‘Čavoglave’. Obrazloženje je dostojno psihijatrijskih bolnica. Npr.:

“Činjenica da je navedeni izraz dio autorskog umjetničkog djela”, stoji dalje u presudi “ne mijenja činjenicu da simbolizira mržnju prema ljudima drugačije vjerske i etničke pripadnosti, manifestaciju rasističke ideologije kao i podcjenjivanje žrtava zločina protiv čovječnosti, te da je protivan odredbi članka 39 Ustava RH koji zabranjuje svako pozivanje ili poticanje na nacionalnu, rasnu ili vjersku mržnju ili bilo koji oblik nesnošljivosti”, citira Jutarnji list.

“Opisano ponašanje svakako doprinosi stvaranju atmosfere u kojoj se utječe na javni red i mir na način da se ohrabruje druge na izražavanje mržnje i na nasilje, odnosno stvara latentna opasnost, nelagoda i uznemirenost kod osoba koje ne spadaju u većinsku etničku ili vjersku skupinu”.

Podsjetimo, pjesma je iz Domovinskog rata u kome je itekako doprinijela da se Hrvatska obrani od fašističke srpske agresije. U toj agresiji čak je i stalni sud u Haagu ustanovio da je Srbija bila agresor i da je pričinila niz genocidnih radnji.

Visoki prekršajni sud zapravo pokazuje kako oni podcjenjuju žrtve zločina protiv čovječnosti - žrtve počinjene iz mržnje prema Hrvatima. Na taj način upravo taj „sud“ potiče na nacionalnu, rasnu ili vjersku mržnju ili bilo koji oblik nesnošljivosti”.

A da se radi o tome potvrđuje i e-mail koji sam povodom teksta o mojoj sestri dobio od jednog hrvatskog dužnosnika:

Dragi akademice,

Čestitke sestri! Proslavila je spomen na Oluju- jednu od najvećih antifašističkih operacija u novijoj povijesti. Oluja je oslobodila Hrvatsku, slomila srpski apartheid, stvorila uvjete za Daytonski

sporazum i dala šansu Srbiji da započne vlastitu demokratizaciju. Žalosno je što je srpsko fašističko vodstvo okupiranih djelova Hrvatske i Službeni Beograd otjeralo hrvatske Srbe u zbjeg i evakuiralo ih iz Hrvatske. Nažalost hrvatski Srbi na poticaj Srbije vodili su isključivu politiku "ili će ovo biti dio velike Srbije ili mi tu nećemo živjeti". Takva nacistička politika je na koncu morala završiti na takav način!

Lp

Dakle, i u hrvatskim vlastima ima onih koji su svjesni fašističkog karaktera srpske agresije.

Konačno je i sama Predsjednica tako formulirala i svoj odnos prema ZDS pa u svom intervjuu Hrvatskom tjedniku kaže da je svaki pozdrav pod kojim je branjen Vukovar, uključujući, dakle, i pozdrav *Za dom spremni* prihvatljiv.

Činjenica da se neposredno poslije tog njenog intervjua pojavila i ova presuda, samo sugerira kako je Tihomir Dujmović bio u pravu kada je tvrdio da je podrška HDZ-a Predsjednici samo formalna, a oni zapravo žele Milanovića za predsjednika. Ako se sjetimo kako im je Škoro „obrusio“ zbog premještanja ploča poginulim HOS-ovcima u Jasenovci, ispada da im Milanović i jest najbliži.

Ali vratimo se rečenici iz naslova, tj. dajmo nekoliko usporedbi teksta s prosrpskog portala i ponašanja hrvatskih vlasti.

Portal je napao moju sestru zbog nečega što je ona učinila. Hrvatskim vlastima ne smeta što se u RH kažnjavaju članovi moje obitelji, a da im je krimen to što su članovi moje obitelji.

Portal kaže da sam „talentovani matematičar“, a u RH mediji ne smiju izvještavati o konferencijama meni u čast, pa ni kada kolege iz svijeta tvrde da sam kralj u svojoj oblasti, a kažnjavaju se moji suradnici i časopisi. I to časopisi koji su po svjetskim bazama među najboljim hrvatskim znanstvenim časopisima, pa su tako dva od tih mojih po hrvatskim vlastima časopisa koji nisu dobri postali Q1 časopisi! Obavijestio sam vas o tome, ali od vas samo šutnja!

Kada uz sve to vidimo kako je nedavno Vučić osudio pjevanje „Čavoglava“ i odmah imamo i ovakvu odluku spomenutog suda, zar vas nije sramota, zar se ne gadite sami sebi?

S poštovanjem,

Akademik Josip Pečarić

P.S. U Hrvatskom tjedniku od 14. kolovoza pročitajte tekst: LJUBITELJI SRPSKIH RATNIH ZLOČINACA svi su oni koji traže zabranu *Za dom spremni*.

Tisno, na Veliku Gospu 2019.

<http://dragovoljac.com/index.php/razno/17611-poturica-je-gori-od-turcina>

MOJIH STO KNJIGA, ZAGREB, 2020.

PRVI STUP MOJE HRVATSKE

Govor na početku predavljanja

Zahvaljujem se svima što ste danas došli, a HVIDRI grada Zagreba što su nam omogućili predavljanje mojih najnovijih samostalnih knjiga o, kako ih je nazvao profesor književnosti sa Sveučilišta u Mostaru dr. sc. Marko Tokić, 'stupovima Pečarićeve Hrvatske' (Tuđman, Kordić i general Praljak, Thompson, biskup Košić). Zapravo, četiri osobe koji su neprijatelji hrvatske države i hrvatskog naroda najviše napadali, a predavljanju najzaslužnije dijelove hrvatskog naroda u stvaranju hrvatske države.

Dakle, danas predavljanje knjige o drugom stupu (*Dario Kordić*, Zagreb, 2019. str. 343.), trećem stupu tj. Thompsonu (*Matematika, pjesme i nogomet*, Zagreb, 2018. pp. 347.; *Predsjednica i 'Za Dom spremni'*, Zagreb, 2019. str. 214.) i četvrtom stupu (*Četvrti stup moje Hrvatske / Biskup dr. Vlado Košić*, Zagreb, 2019. str. 398.).

Zapravo je zanimljivo kako sve četiri knjige predavljanje u pravom trenutku kada su one i odgovor na ono što se danas događa u Hrvatskoj ili o Hrvatskoj.

Knjigu o Dariju Kordiću smo nedavno predstavili, a ona je i bila odgovor na najnovije napade na ovog izuzetnog Hrvata.

A Thompson ne prestaje biti u centru pažnje. Najaktualniji je bio i na nedavnim izborima tj. zar nisu svi zapazili kako su vladajući dočekali gđu Merkel pjevajući Thompsonovu pjesmu, a prije godinu dana su mu isključili mikrofon na trgu, o čemu i govori knjiga *Matematika, pjesme i nogomet*. Ali evo kao da o toj knjizi govori vijest od prije dva dana. U knjizi, naime, imate tekstove o rektoru Borasu. A Boras predlaže Plenkovićeve oca za profesora emeritusa Zagrebačkog sveučilišta, a prof. Tuđman to nije (inače Boras je doktorirao kod prof. Tuđmana u 48. godini života i to pošto je bio 15 godina na Filozofskom fakultetu).

<https://narod.hr/hrvatska/tko-je-mario-plenkovic-otac-hrvatskog-premijera-kojega-ректор-boras-predlaže-za-profesora-emeritusa>

<https://www.jutarnji.hr/komentari/profesor-emeritus-kojega-ce-zezati-klinci-iz-kvarta-mario-plenkovic-dobit-ce-uglednu-titulu-a-boras-poziciju-da-se-premijer-osjeca-kao-njegov-duznik/8997170/>

A da je „Bojna Čavoglave“ i ZDS u njoj ledila srpskim vojnicima krv u žilama u Domovinskom ratu pa sve do danas svjedoči najnoviji nastup Pupovca kojemu je za sve kriv Thompson, „Bojna“ i ZDS. Thompsonov odgovor pogledajte npr. na portalu narod.hr.

<https://narod.hr/hrvatska/thompson-odgovorio-pupovcu-prestanite-sijati-mrznju-i-govoriti-lazi>

A zar o tome ne govori knjiga *Predsjednica i 'Za Dom spremni'?*

Zapravo, zahvaljujući i Thompsonu Pupovac je u Saboru o sebi izrekao istinitu tvrdnju, tj. priznanje o sebi kao ratnom zločincu.

<https://kamenjar.com/glasnovic-sto-mislite-kako-je-reagirao-usmrdeni-neoprani-cetnik-na-vijest-da-je-pokršteno-10-000-srpske-djece/>

A to priznanje – vidim danas – podržao je Vukovarski junak Predrag Peđa Mišić.

<https://kamenjar.com/predrag-peda-misic-da-mi-je-netko-jucer-rekao-da-cu-milorada-podrzati-mislilo-bih-da-je-lud/>

Knjiga o četvrtom stupu predstavlja Crkvu u Hrvata. Treba li uopće spomenuti kako danas Papa slavi zagovaratelja fašističke agresije na Hrvatsku. Spomenimo u svezi s tim kako je u Hrvatskom tjedniku od 30. svibnja 2019. objavljen dokument o tome kako je čak i Balkanski

krvnik Slobodan Milošević optužio patrijarha Irineja da je pomogao rat te snosi dio odgovornosti za njega. Dakle dio odgovornosti za fašističku agresiju na Hrvatsku! Knjiga o četvrtom stupu pokazuje kako je Crkva u Hrvata zastupala istinsko kršćanstvo i tako brani Katoličku crkvu od nje same.

Velika zahvalnost današnjim predstavljacima g. Mati Kovačeviću i profesorima Zdravku Tomcu i Miroslavu Tuđmanu. Za sve četiri knjige korice je napravio – sjajno kao i uvijek g. Branko Hrkač.

Govor na kraju predavljanja

Profesor književnosti na Sveučilištu u Mostaru dr. sc. Marko Tokić je naglasio na Fakultetu Prirodoslovno-matematičkih i odgojnih znanosti u Mostaru, kako piše i Glas Brotnja, 05. 12. 2014., da svi koji poznaju akademika Pečarića znaju da je Hercegovac iz Boke Kotorske, ali i čovjek kojemu četiri stupa njegove Hrvatske čine: Franjo Tuđman, Dario Kordić, Marko Perković-Thompson i biskup Vlado Košić, dodavši:

O njima je pisao, progovorio o njihovoj ljubavi prema Hrvatskoj, prema Hrvatima, ali pisao je akademik Pečarić i o generalu Praljku, hrvatskom branitelju Veljku Mariću naglašavajući kako neće biti sretan dok i zadnji hrvatski branitelj ne izađe iz zatvora. Akademik Pečarić voli Hrvatsku svoju, no osim što piše o onima koji vole i žive Hrvatsku on piše i o onima koji ne vole Hrvatsku i svoj hrvatski narod, pa upravo zbog toga što jasno i glasno upućuje na aktualno stanje u zemlji Hrvata često je prešućivan od medija u službi aktualne vlasti.

Prof. Tokić je čovjek iz struke pa je zato i moguće na tako jednostavan način, meni najdraži, opisati bit mojih knjiga kojih je već do tada bilo puno.

Moje veliko zadovoljstvo bilo je i to što je prof. Tokić sudjelovao kao predstavljac na većini predavljanja mojih knjiga u BiH. Tek je nedavno prvi put to učinio u Zagrebu predavljavajući knjigu “Dario Kordić” i doživio prave ovacije prepune dvorane Vjenac na Kaptolu. Izdvojiti ću samo jedan detalj iz impozantne biografije prof. Tokić koji malo tko spominje a doista to treba istaknuti. On je na Sveučilištu u Osijeku započeo svoju znanstvenu karijeru. Kada je u

ratu postao političar u BiH prekinuo je znanstvenu karijeru. Kada su mu strani gubernatori zabranili daljnje bavljenje politikom jer je bio nepokolebljivi borac za hrvatske interese vratio se znanstvenoj karijeri, doktorirao i sada je sveučilišni profesor. Nama je mnogo poznatija praksa da se znanstveno napreduje dok su pojedini političari na vlasti, zar ne?

Zato ću ja danas nešto reći o prvom stupu moje Hrvatske o dr. Franju Tuđmanu.

Bolje reći govorit ću o knjigama zbog kojih je prof. Tokić i stavio dr. Tuđmana na prvo mjesto tih mojih stupova, a prvi stup posvećen je ljudima koji su najzaslužniji što imamo svoju Hrvatsku, a zbog toga su najnapadaniji i od strane svjetskih moćnika i doma od onih koji nisu željeli Hrvatsku.

Danas kada smo doživjeli veliko divljenje širom svijeta našim Vatrenima, jasno je koliko je veličanstveno ostvarenje stvaranje neovisne Hrvatske. Iako su svi važni mediji stvarali lažnu sliku o Domovinskom ratu ipak je bilo mnogo onih u svijetu koji su znali koliko je veliko to Hrvatsko čudo.

Tako je Papa Ivan Pavao II. za nas Hrvate govorio da smo NAROD NADE, a bivši francuski vojni biskup Michel Dubost na Međunarodnom vojnom hodočašću u Lurdu je rekao da se divi Hrvatima, jer mi imamo nešto što sve više nestaje, imamo vrijednosti koje se u Europi gube, a bez kojih ona ne može živjeti. (*Hrvatsko slovo*, 3. siječnja 2003.). Slično je doživio don Anđelko Kačunko u Lurdu na vojnom hodočašću sredinom svibnja 2005. Kardinal i nadbiskup Kölna, Joachim Meisner je tvrdio: "Hrvati su sol u njemačkoj katoličkoj juhi."

Ili da vas podsjetim što sam sam pisao još daleke 1996. godine u tekstu "Jesu li važniji ljudi ili ljudska prava" (*Dom i Svijet, Informativni tjedni prilog za iseljenike, br. 118, Večernji list (inozemno izdanje), 22. srpnja 1996.*; J. Pečarić, "Borba za Boku kotorsku", str. 126-128.):

.... očito je kako su hrvatski standardi mnogo viši od standarda europskih zemalja. Pa nama su ipak važniji ljudi nego ljudska prava. Nama je problem što je u Rusiji (Čečenija, JP) pobijeno onoliko mnogo ljudi, a ne ima li negdje ili nema smrtne kazne. Mi smatramo da se treba pridržavati svojih odluka i primjenjivati ih ravnopravno

na sve. A ne recimo donositi silne rezolucije o tome da se neće priznati rezultati etničkog čišćenja. A onda prisiliti žrtve da to moraju učiniti. Naravno, u BiH. U Hrvatskoj je nešto sasvim drugo. Tamo se samovoljni odlazak Srba iz Hrvatske proglašava - etničkim čišćenjem.

Zato ne iznenađuje ta mržnja prema najzaslužnijem za to što imamo svoju Hrvatsku hrvatskom predsjedniku Franji Tuđmanu.

Logično je bilo očekivati da će više mojih knjiga biti o njemu.

Već knjiga *Za hrvatsku Hrvatsku*, Element, Zagreb, 2001 je posvećena predsjedniku Tuđmanu. Jedan od predgovora napisao je profesor Miroslav Tuđman (drugi je napisao akademik Dubravko Jelčić). Meni je posebno bilo zanimljiva reagiranje profesora Tuđmana na nju – zamolio me da mu dam neku od mojih matematičkih knjiga da bi proučio kako ja to razmišljam.

U nekoliko knjiga je ime predsjednika Tuđmana u naslovu ili u podnaslovu:

Trijumf tuđmanizma, Zagreb, 2003.; *Nepoćudne knjige / Trijumf tuđmanizma 2*, Zagreb, 2003. I u knjizi s akademikom Dubravkom Jelčićem *Tuđmanove tri sekunde*, Zagreb, 2004., a drugo prošireno izdanje, Zagreb, 2007.

Međutim o predsjedniku Tuđmanu je bila već prva moja publicistička knjiga *Srpski mit o Jasenovcu / Skrivanje istine o beogradskim konc-logorima*, Hrvatski povijesni institut, Zagreb, 1998. Naime, to je bio polemički odgovor na knjigu dr. Milana Bulajića iz Beograda *Tuđmanov Jasenovački mit*.

Zbog nje je na radiju Slobodna Europa organizirana rasprava između dr. Bulajića i mene. Nesretan tom raspravom on je napisao novu knjigu kojom se pokušao opravdati. A to je prirodno dovelo do mog odgovora, tj. do knjige *Srpski mit o Jasenovcu II /: O Bulajićevoj ideologiji genocida hrvatskih autora*, Element, Zagreb, 2000.

To je bilo vrijeme kada sam bio u Australiji pa su snimak tog razgovora mogli čuti tamošnji Hrvati. Prvi put na Hrvatskom radiju Australija, kada je snimak prekinut jer su na radiju imali dogovoren prijenos utakmice Sydneyske Croatije koja se borila za prvo mjesto u australskom nogometnom prvenstvu. Međutim mnogi slušatelji su zvali radio i protestirali: *Nećemo nogomet – hoćemo profesora!* To je dovelo do velike akcije australskih Hrvata za engleski prijevod tih

knjiga: *Serbian myth about Jasenovac*, Stih, Zagreb, 2001. Korice za tu knjigu napravio je veliki hrvatski slikar iz Australije Charles Billich. Predstavljanja knjige diljem Australije bila su veličanstvena. Poslije predstavljanja u Zagrebu bio sam pozvan na ručak s američkim stručnjakom za holokaust iz Američkog veleposlanstva. Dr. Bulajić je poslije toga postao smiješan kao glavni propagator Srpskog mita o Jasenovcu, pa su to – kako sam najavio 2000-ogodine – morali preuzeti „istoričari” iz Hrvatske. Ubrzo su Goldsteini izdali knjigu *Holokaust u Zagrebu*, Zagreb 2001. S posebnim poglavljem o revizionistima u Hrvatskoj. Imao sam veliku čast da sam po prostoru koji su dali hrvatskim revizionistima, bio odmah poslije dr. Tuđmana. Odgovorio sam knjigom *Brani li Goldstein NDH?* Zagreb, 2002.

Činjenica da su dva hrvatska akademika Tuđman i Pečarić proglašena revizionistima sigurno je pomogla da neki u HAZU zakluče kako bi mlađi Goldstein, čiji je tata bio posebni savjetnik Predsjednika Vlade, bio idealan izbor za novog akademika. Nisu uspjeli. Mnogi i danas smatraju da mi je to jedan od najvećih uspjeha u mom radu. Dapače, mislim da je to bio prvi neuspjeh te neokomunističke vlasti. O tome govori knjiga *Zabranjeni akademik – Prijearom u HAZU!?*, Zagreb, 2012. U knjizi je dan i niz tekstova hrvatskih povjesničara koji pokazuju koliko je loš Goldstein kao povjesničar. Tako je – zapravo – spriječena velika sramota HAZU da takvog znanstvenika, ako se za njega to uopće može reći, primi u svoje članstvo.

Dvadeset godina od moje prve knjige o Jasenovcu, tj. tog mog revizionizma, obilježen je knjigom:

J. Pečarić, S. Razum, *Razotkrivena Jasenovačka laž*, Društvo za istraživanje trostrukog logora Jasenovac, Zagreb 2018.

Posebno mjesto u toj priči o predsjedniku Tuđmanu i sramotnom ponašanju svjetskih moćnika i njihovih domaćih slugu koji su podržavali fašističku srpsku agresiju na Hrvatsku je Sud u Haagu o kome sam napisao niz knjiga. Npr.:

Sramotni sud u Haagu, Stih, Zagreb, 2001.; *Zločinački sud u Haagu*, Zagreb, 2008.; *Kraj vremena veleizdajnika?*, Zagreb, 2009. (s Matom Kovačevićem); *Rasizam Suda u Haagu / 15 godina ponavljanja istoga: Je li bilo uzalud?* Zagreb, 2011.; *Rasizam*

svjetskih moćnika, Zagreb, 2012.; *Rasizam domaćih slugu*, Zagreb, 2013.

Treba ovom prigodom izdvojiti samo ovo:

“U izdanju lista *Frankfurter Allgemeine Zeitung* od 19.V.2011. objavljen je komentar kršćansko-demokratskog zastupnika u njemačkom Bundestagu Klaus-Petera Willscha: *Mrtvačka sinoda u Haagu*. Autor na početku podsjeća na bizaran događaj iz crkvene povijesti kada je 897. godine tadašnji papa Stjepan VI. upriličio sudski proces – protiv svoga pokojnog prethodnika na prijestolju sv. Petra, Formozusa, kako bi ojačao vlastiti legitimitet. Mrtav papa je doista izvučen iz groba, navučena mu je papinska odora – i stavljen je pred sud gdje se od početka znalo kakva će biti presuda: kriv je.

Willsch piše kako se praktično ista stvar dogodila i na Međunarodnom sudu za ratne zločine u bivšoj Jugoslaviji u Haagu 15. travnja 2011. Tog dana sud je proglasio krivim pokojnoga hrvatskog predsjednika Tuđmana zato što je, navodno, planirao i proveo protjerivanje pobunjenih Srba prilikom ponovnog preuzimanja područja u Hrvatskoj koja su bila pod srpskom okupacijom. Willsch konstatira:

„Ova presuda je gnjusna, nepravedna i opasna.“

I doista, generali Gotovina i Markač izabrani su kao simboli hrvatske vojske i hrvatske policije, izabrani su kao najbolji u hrvatskoj vojsci i hrvatskoj policiji, da im se sudi umjesto Tuđmanu, zato što se drznuo da unatoč želji svjetskih moćnika stvori hrvatsku državu. Kao da Willsch objašnjava sucima u Haagu kako oni zapravo potvrđuju koliko sam bio u pravu kada sam Hrvatskog predsjednika nazvao Ocem hrvatske države.

Ne zaboravimo da se Tuđmanu u Haagu sudi i zato što je onemogućio ostvarenje želje srpskih moćnika da Srbi zavladaju Bosnom i Hercegovinom. Zbog toga je osuđen Dario Kordić, a bit će i general Praljak i njegova grupa.”

Na žalost, to predviđanje se pokazalo točnim. A da je osuda Predsjednika Tuđmana bila glavna zadaća Suda u Haagu pokazuje i slijedeće svjedočenje Venere Kordić u Hrvatskom listu od 23. prosinca 2004.:

Živa je istina da mu je to bilo u istrazi ponuđeno preko odvjetnika: ukoliko optuži Tuđmana i Šuška, doći će do nagodbe sa sudom! Da

je to napravio, bio bi danas vani na slobodi kao i svi drugi optuženici. Zašto nije? Jer je, kako mi kaže, ponosan na te ljude, ponosan što je bio s njima, ponosan što ih je uopće poznavao. Ne može njih optuživati za nešto što u biti nema veze s njima. Dario nije želio nikoga drugoga optužiti jer nije želio izaći iz zatvora na grbači drugih. Rekao mi je da bi to bilo sramotno, da ne bi mogao s tim živjeti, a najbitnije mu je, što je nekoliko puta ponavljao, 'da sljedećih deset godina mogu samog sebe pogledati u zrcalu te da mogu uspravno stajati pred svojom obitelji'.

Naravno to svjedočenje pokazuje sve veličinu samog Daria, tj. kako je dr. Tokić znalacki znao odrediti tko su stupovi „moje Hrvatske“, zar ne?

Zapravo, možemo konstatirati ono isto o čemu sam pisao daleke 1996-e godine: Hrvatska je u Tuđmanovo vrijeme bila znatno ispred europskih država, pa su smiješne tvrdnje današnjih političara kako Hrvatska treba dostići njihove vrijednosti. Dostići – da, ali smanjivanjem ili čak odustajanjem od vlastitih vrijednosti, a kojih u Europi nema.

HVALA!

Zahvaljujem predsjednici Udruge zagrebački dragovoljci branitelji Vukovara gđi Zorici Gregurić koja je na Youtubeu stavila snimak ovog govora:

<https://www.youtube.com/watch?v=pTz-Gs0m1o0>

<https://narod.hr/kultura/video-akademik-pecaric-tudman-kordic-i-general-praljak-thompson-i-biskup-kosic-stupovi-su-hrvatske>
<http://dragovoljac.com/index.php/obavijesti/16743-josip-pecaric-govor-na-predstavljanju-knjige-prvi-stup-moje-hrvatske>

DR. VLADO KOŠIĆ,

**DARIO KORDIĆ JE ZASLUŽIO VISOKO
MJESTO U SVIJESTI SVIH HRVATSKIH
LJUDI, ALI I DRUŠTVU**

Daria Kordića nisam poznao prije 2000. godine, dakle, nisam bio ni u Bosni i Hercegovini kad je tamo bjesnio rat niti u Haagu dok je on bi suđen. Upoznao sam ga zatvoru u Grazu, kada je tamo služio svoju kaznu. Pozvali su me dvojica svećenika (David Sluganović i fra Sebastijan Golenić) koji su ga išli posjetiti i pitali me, bih li ja pošao s njima. Rado sam se pridružio jer sam želio upoznati tog čovjeka o kojem sam čuo proturječne stvari. Naime, novine su pisale da je ratni zločinac, a neki su mi prijatelji govorili da on nije ništa skrivio, da je žrtva nehumanog Haaškog suda.

U nehumanost suda u Haagu nisam dvojio znajući da je on političko sredstvo moćnih koji su željeli na principu podjele krivnje pacificirati područje na kojem se prije vodio rat. Na primjer obrat u slučaju generala Gotovine i Markača pokazuje zorno kako je moguće da jedan pravorijek bude potpuno negativan, a drugi potpuno pozitivan.

Kada sam dakle prvi puta posjetio Daria Kordića – a poslije sam to učinio još šest puta – mojem iznenađenju nije bilo kraja. On je umjesto čovjeka shrvana nepravdom i teškom višegodišnjom kaznom, zračio optimizmom i neobičnom vedrinom. Umjesto da mi tješimo njega, on je tješio nas. I bio je veoma pobožan, neprestano smo govorili o Bogu, o tome kako on čini čudesa. Jednom mi je rekao kako je ovo vrijeme u zatvoru za njega milost Božja. Ja sam prosvjedovao rekavši mu da je to ipak teška kušnja i da tu nepravdu nije Bog želio, no on me demantirao izjavom kako on ne bi bio Boga sreo da nije došao u zatvor. Tu nisam mogao ništa proturječiti, ako je on bio u to uvjeren. Sjećam se i da nam je govorio kako je on slobodniji nego mnogi ljudi koji nisu u zatvoru, jer je sloboda nutarnja, duhovna kategorija a ne fizička i tjelesna. Opet nisam mogao ništa reći protiv toga. Pomolili smo se na njegovu želju, svaki puta. On je tražio moj blagoslov i ja sam mu ga svaki put udijelio.

Znao sam koliko pati njegova supruga Venera premda ona to nije pokazivala. I njihova su djeca patila, bez oca su rasli gotovo 18 godina.

Jednom sam rekao muftiji Hasanoviću, koji me prozvao u novinama i tražio kaznu za mene što sam bio na dočeku Daria pri povratku iz zatvora, da bi se vjerojatno i on radovao kada bi neki njegov vjernik u zatvoru postao bolji vjernik. Tako sam se i ja radovao.

Tada, kada sam posjećivao Daria u zatvoru, slutio sam da on nije kriv za kaznu koju je dobio. Poslije, kad je izišao iz zatvora, ja sam sad i uvjeren da on nije kriv, da njemu kazna nije bila pravedno dana jer on nije bio ni vojnik, niti je bio na tom mjestu gdje se odlučivalo o napadu na Ahmiće, niti je bio tamo gdje se to dogodilo tako da nije mogao ni fizički počinuti nikakvo djelo. Znakovito je bilo da se ogromna kazna Blaškiću drastično smanjila u drugostupanjskoj sudskoj presudi, a Kordiću je ostala u konačnoj presudi ista, drastično velika kazna, usprkos tome što tužitelj nije imao ni jedan valjani dokaz i nakon što su oborene mnoge točke optužnice.

Od jednog sam visoko pozicioniranog muslimana /Z. Hasانبegovića/ čuo kako oni znaju da je Dario nevin ponio tuđu kaznu. Također razgovarao sam dugo jednom s Dariem i jednim uglednim odvjetnikom /Lukom Mišetićem/ koji je uvjeren da bi Dario trebao pokrenuti reviziju postupka, ali čuo sam i Daria koji ne želi da se ikoga drugog osudi, kad je već on morao ponijeti tako veliku kaznu.

Dario sada studira teologiju, želi se u svojoj vjeri utvrditi i rasti. To je bio njegov izbor koji ja poštujem. Poštujem i njegovu obitelj koja mu je uvijek davala i predstavljala veliku potporu. Oni su svi za mene veliki mučenici, žrtve političkih igara i stava da je potrebno svima koji su bili uključeni u rat u Bosni i Hercegovini presudi krivnju, misleći da se tako mogu neutralizirati mržnje. Međutim, ako se nepravde žele ispraviti novim nepravdama, mislim da se tako samo sije sjeme novih sukoba, što nije dobro niti pošteno. A to je učinio u slučaju Daria Kordića Haaški sud.

Dario je moj prijatelj, ja to ne krijem i nikada neću. Njegova žrtva, njegova vjera i njegova vedrina u trpljenju i meni je veliko nadahnuće. Potpora njegove obitelji u teškim danima i godinama za Daria njemu je bila velika utjeha i zato su svi oni za me primjer

obitelji koja ostaje zajedno u dobru i zlu jer ih povezuje ljubav i molitva, pouzdanje u Boga.

Nadam se da će Dario jednog dana dobiti visoko mjesto koje mu pripada u svijesti svih hrvatskih ljudi ali i u društvu jer on je to zaslužio.

<https://narod.hr/kultura/biskup-kosic-na-predstavljanju-knjige-dario-kordic-zasluzio-je-visoko-mjesto-u-svijesti-svih-hrvatskih-ljudi-ali-i-drustvu>

<https://kamenjar.com/biskup-kosic-dario-kordic-je-zasluzio-visoko-mjesto-u-svijesti-svih-hrvatskih-ljudi-ali-i-drustvu/>

JOSIP PEČARIĆ

PREDSTAVLJANJE KNJIGE *DARIO KORDIĆ*

Prije svega moram se zahvaliti svima vama koji ste došli na ovo predstavljanje jer ste sa svojim dolaskom zapravo iskazali svoju ljubav i poštovanje prema našem Dariju kojega također pozdravljam i u ime svih nas nazočnih kao i gđu Veneru i sve članove njegove obitelji. Velika hvala i predstavljateljima biskupu Vladu Košiću, g. Zvonimiru Hodaku i profesoru Marku Tokiću na njihovim lijepim govorima, kao i na tome što su na razne načine i svojim tekstovima doprinijeli da imamo ovu knjigu. Posebna zahvalnost i g. Iliji Tokiću koji je pomogao tiskanje knjige, kao i g. Branku Hrkaču na prelijepim koricama.

Zapravo na koricama smo izdvojili dva momenta iz života Darija Kordića koji zorno pokazuju koliko je on veliki čovjek i Hrvat.

Ali prvo ću vas pitati nešto što sam svojevremeno pitao naše Hrvate u Australiji.

- Mi Hrvati smo u Domovinskom ratu ali i kroz cijelu povijest pokazali da smo najhrabriji ljudi na svijetu. Znete li tko je jedini na svijetu hrabriji od Hrvata?

- HRVATICE!

Dakle ta dva momenta iz života našeg Darija su vezane uz dvije takve Hrvaticice.

Prvi je opisala Dunja Ujević - koju pozdravljam - u knjizi "Ministar obrane – jedno sjećanje na Gojka Šuška", str. 170.:

Rata u Laštvaškoj dolini još nije ni bilo kada je Venera tog dana prolazila cestom po kojoj se događa sve što se tamo uopće događa. Hodala je polako. Baš je nekako bila bezbrižna. A onda je ugledala konvoj. Golemi konvoj JNA, neke ljude, Darija u bijeloj majici i svog plavoga fiću kojega je njen Dario ostavio nasred ceste! (...) Oficir je urlao na Darija da 'neće njega balavac zaustaviti'. Kordić mu je uzvratio da dobro, kako hoće! 'Pucat će na vas', rekao mu je.

To iz čega bi oni bili 'pucali' na njih, bila su fingirana mitraljeska gnijezda. Ali konvoj koji je vozio oružje Srbima u Hrvatsku je

zaustavljen, zaustavio ga je Kordić, i UNPROFOR je proglasio da je on najmoćniji čovjek srednje Bosne. Pa, kad je uspio zaustaviti konvoj!

I da nije, bilo bi isto. Ali, ovako je taman legao u priču koja im je bila potrebna: bio je svemoćan, dakle, potencijalno kriv za sve.

Dakle već tada je bilo jasno da će tzv. sudu u Haagu on biti posebno zanimljiv za ostvarivanje njihove zadaće kažnjavanja hrvatskog naroda zbog onemogućavanja onoga što su željeli svjetski moćnici a to je uspjeh srpske fašističke agresije.

A kako im je on u Haagu odgovorio na njihovu ponudu da sudjeluje u njihovoj prljavoj raboti opisala je Venera Kordić u Hrvatskom listu od 23. prosinca 2004.:

Živa je istina da mu je to bilo u istrazi ponuđeno preko odvjetnika: ukoliko optuži Tuđmana i Šuška, doći će do nagodbe sa sudom! Da je to napravio, bio bi danas vani na slobodi kao i svi drugi optuženici. Zašto nije? Jer je, kako mi kaže, ponosan na te ljude, ponosan što je bio s njima, ponosan što ih je uopće poznao. Ne može njih optuživati za nešto što u biti nema veze s njima. Dario nije želio nikoga drugoga optužiti jer nije želio izaći iz zatvora na grbači drugih. Rekao mi je da bi to bilo sramotno, da ne bi mogao s tim živjeti, a najbitnije mu je, što je nekoliko puta ponavljao, 'da sljedećih deset godina mogu samog sebe pogledati u zrcalu te da mogu uspravno stajati pred svojom obitelji'.

Zato je bilo prirodno da sam u svojim tekstovima često govorio i o Dariju, a i posvetio sam mu 2003. god. knjigu „Hercegovac iz Boke“. Predstavljanje te knjige bilo je u prepunoj dvorani Novinarskog doma i tada su svi nazočni na prvom primjerku knjige napisali božićne čestitke našem Dariju.

Presuda je bila onakva kakva se mogla i očekivati od onih koji su Dariju davali ovakve ponude.

Ali to i nije bilo najgore jer je poznato da su oni na kraju dobili od hrvatskih vlasti krivotvorene dokumente da bi ga se uopće moglo osuditi.

Nije to bilo jedino što su hrvatski režimi činili u svom dodvoravanju svjetskim moćnicima. Sjetimo se samo topničkih dnevnika (tada sam sam sebe prijavio Predsjednici Vlade jer sam ih pronašao u svom računalu), spremnost na laganje pred sudom, ali da političari-lažovi ne gledaju naše junake u oči dok lažu, pa do naplate poreza iz kategorije šunda generalu Praljku za materijale tj. knjige za njegovu obranu.

Svi takvi su, kao što znamo, nagrađeni za svoja „junačka“ djela! I nemaju problema da sami sebe pogledaju u zrcalo. Vjerojatno su im zabavnije druge priče o ogledalima, kao ona kada je Milošević gledajući sebe u ogledalu tvrdio kako je to što vidi Musolinijev portret. Vjerojatno im je manje zabavna moja priča o ogledalu.

Naime kada sam 1992. godine prvi put došao u Australiju javio sam se g. Tomislavu Bošnjaku koji je organizirao večeru u jednom hrvatskom restoranu. Nazočni su bili on, njegov brat Marjan i g. Mato Verkić sa suprugama.

Prvo što sam rekao bilo je upozorenje o nama - Hrvatima iz domovine:

- Znete svi mi koji smo odrasli u komunizmu imamo jednog malog crvenog u svojim glavama. A znate, operacije na mozgu su vam najteže.

Pri kraju večere su to i komentirali:

-Profesore Vi nama pričate o malom crvenom u glavi. A zar nam i Vi ne dolazite iz Domovine?

-Zato Vas i upozoravam na to jer i sam ponekad otkrijem da sam postupio onako kako diktira taj mali crveni. I znate li što tada uradim - odem pred ogledalo i pljunem u gada.

Kada sam desetak godina kasnije opet bio u Melbourneu, g. Verkić je ponovo komentirao tu moju priču:

-Profesore, na izborima u Hrvatskoj je pobijedio onaj mali crveni o kojemu ste nam pričali.

Ali nećemo više o gadovima i huljama. Okupili smo se u čast hrvatskog velikana Darija Kordića, a njegova priča o zrcalu je doista nešto izuzetno. U mnogim svojim tekstovima govorio sam o njemu pa i ponavljao tu priču. Koliko je Dario bio značajan u mojim tekstovima ponajbolje je opisao upravo g. Tokić koji je još prije pet

godina na predstavljanju mojih knjiga u Mostaru kazao kako je Dario Kordić jedan od četiri stupa moje Hrvatske.

Zato sam i mogao na najnovije napade onih koje je još kineski filozof i ratnik Sun Tzu nazvao najogavnijim ljudima odgovoriti knjigom. Samo sam izabrao među tekstovima o Kordiću u drugim mojim knjigama. Na kraju sam dao i tekstove drugih domoljubnih autora koji su komentirali te napade najogavnijih ljudi.

A ideja o ovakvoj knjizi je itekako vrijedna jer počinje i završava sa sjajnim tekstovima profesora Tokića i biskupa Košića.

Zapravo bih svima ovima koji su napadali Darija trebao i biti zahvalan. Naime taj drugi stup moje hrvatske je Darijev ali i generala Praljka. Vjerojatno znate da mi je naš veliki general bio prijatelj i da sam s jednim drugim njegovim prijateljem dr. Miroslavom Međimorcem očekivao njegov izlazak iz zatvora tako što smo pripremili knjigu o njemu. Znamo kako je to završilo njegovim samožrtvovanjem i sebedarjem. Nije nam se ispunila želja da ga dočekamo knjigom. Ali eto danas predstavljamo knjigu o Dariju u njegovoj nazočnosti. Hvala im zbog toga.

Da, sjetimo se kako sam svojevremeno komentirao presudu našem Dariju riječima koje su kasnije koristili i drugi:

U HAAGU SU KORDIĆU DOKAZALI SAMO DA JE HRVAT I TO IZNIMAN!

A to je zapravo sadržano i u samoj presudi Dariju Kordiću. To je tako očito i iz najnovije kolumne današnjeg predstavljača Zvonimira Hodaka koji konstatira kako je naš Dario osuđen za ubojstvo civila u Ahmićima. Dakle civil koji nikada nije bio u Ahmićima je naredio vojnicima, na sastanku na kojem nije ni bio, da poubijaju druge civile. Zar nije Haaški sud osudio nešto što doista nevjerojatno, nadnaravno, ako smijem reći - božansko? Jer ja doista ne znam da je tako nešto nekome uspjelo u povijesti, osim – kako tvrdi Sud u Haagu – našem Dariju!

Da, naš Dario je bio i ostao izniman!

<https://hrvatskonebo.org/2019/05/10/predstavljanje-knjige-dario-kordic/>

<https://kamenjar.com/predstavljena-knjiga-akademika-josipa-pecarica-dario-kordic/>

<https://narod.hr/kultura/foto-akademik-pecaric-na-predstavljanju-knjige-dario-kordic-u-haagu-su-kordicu-dokazali-samo-da-je-hrvat-i-to-izniman>

<http://dragovoljac.com/index.php/razno/16214-predstavljanje-knjige-dario-kordic>

<http://glasbrotnja.net/predstavljena-knjiga-akademika-josipa-pecarica-dario-kordic/>

UZ NEODRŽANO PREDSTAVLJANJE KNJIGE *ČETVRTI STUP MOJE HRVATSKE*

Čovjek od struke, profesor književnosti na Sveučilištu u Mostaru dr. sc. Marko Tokić je u Mostaru 05. 12. 2014. na predavljanju svojih knjiga govorio o četiri stupa Pečarićeve Hrvatske (Glas Brotnja, 05. 12. 2014.). To su Franjo Tuđman, Dario Kordić Marko Perković-Thompson, i biskup Vlado Košić. Zapravo, četiri osobe koji su neprijatelji hrvatske države i hrvatskog naroda najviše napadali, a predstavljaju najzaslužnije dijelove hrvatskog naroda u stvaranju hrvatske države. Biskup Košić, zapravo predavlja Crkvu u Hrvata, a oni koji napadaju Katoličku crkvu uzimaju za primjer najčešće za primjer upravo biskupa Košića,

U takvim okolnostima je bilo i prirodno da odgovarajući na napade na Crkvu u Hrvata najčešće pišem o biskupu Košiću. Uostalom i sam hrvatski narod ga je doživio na isti način i kao odgovor na njegovo djelovanje i na te napade stalno mu iskazuje svoju poštovanje.

A znamo da biskup Košić ne voli kada ga se izdvaja od drugih biskupa. A to zapravo nije nikakvo “izdvajanje” već se preko njega – zbog navedenih razloga – iskazuje i poštovanje prema Crkvi u Hrvata. Nije on jedini od hrvatskih biskupa potpisivao otvorena pisma koje sam često slao na razne adrese. Znali su ih potpisati i nadbiskupi Jurić, Srakić, Barišić i današnji Predsjednik HBK Želimir Puljić, biskupi Bogović, Ivas, Mrzljak, Pozaić...

I oni su napadani, - pisao sam i o tim napadima - ali činjenica je da je najviše napadan biskup Košić. Profesor Tokić, kome je to struka, nije mogao ne uočiti u mojim knjigama tu činjenicu i otud naslov ove knjige.

Zapravo sam već i napisao knjige i o Predsjedniku Tuđmanu, i o Kordiću, i o Praljku i o Thompsonu, pa je prirodno ostao dug i prema ovom – kako ga je Tokić definirao – četvrtom stupu moje Hrvatske. A to se događa i u pravom trenutku bez obzira što to našem biskupu nije drago. Dapače!

Kako to?

Mnoga sveštena lica znajući koliki je utjecaj Crkve u Hrvata na naš narod znali su – valjda se iz daljine bolje vidi – kolike su vrijednosti hrvatskog naroda.

Tako je naš Papa Ivan Pavao II. za nas Hrvate govorio da smo **NAROD NADE!**

A bivši francuski vojni biskup Michel Dubost na Međunarodnom vojnom hodočašću u Lurdu je rekao da se divi Hrvatima, jer mi imamo nešto što sve više nestaje, imamo vrijednosti koje se u Europi gube, a bez kojih ona ne može živjeti. (*Hrvatsko slovo*,3. siječnja 2003.)

Jednom mi je ove riječi prokomentirao don Anđelko Kačunko:

Evo što sam ja doživio u Lurdu na vojnom hodočašću sredinom svibnja 2005. Nakon nedjeljne međunarodne mise na trgu ispred Bazilike Sv. Krunice upoznavao sam se s kolegama oko sebe. Bili su to vojni svećenici iz Češke, Slovačke, Njemačke, Italije... Mladi svećenik, koji je do mene bio tijekom cijele mise, bio je kapelan talijanske mornarice u zapovjedništvu u pomorskom središtu La Spezia. Kad sam mu rekao da sam Hrvat, stao me je grliti i gotovo plačnim glasom ponavljati: „Grazie, don Angelo, hvala, don Anđelko, vi ste naša budućnost, vi ste budućnost Europe...“ Ja sam se gotovo šokirao ne očekujući takvu reakciju i kad sam se pribrao rekao sam: „Da, da, mi zajedno...“ ali on me odmah prekinuo i nastavio ponavljati: „Ne, ne, nego vi, vi ste naša budućnost, Hrvati su budućnost Europe...!“ itd. To je ponovio nekoliko puta. To ću zapamtiti dok god sam živ i taj mi je susret tako duboko u sjećanju kao da se jučer dogodio. Eto, ni danas ne mogu vjerovati da drugi o nama tako dobro misle, premda razumijem zašto. A mi, budući da poznajemo svoje mane i svoj jad, vjerojatno smo u svemu tome malko i prekritični prema sebi. Možda je i bolje tako. U svakom slučaju možemo reći da nitko sebe ne poznaje tako dobro kao što ga poznaju drugi. Kad je o Lurdu riječ, naši vojnici i policajci na tome hodočašću fasciniraju svojim ponašanjem i svojom pobožnošću cijeli svijet i zato su takve reakcije. Osim toga, sve vojske svijeta, za razliku od običnoga puka, koji ima (dez)informacije samo s televizije, znaju dobro što je bilo u Domovinskom ratu i svake godine srdačno plješću pobjedničkoj Hrvatskoj vojsci.

Kardinal i nadbiskup Kölna, Joachim Meisner je tvrdio: “Hrvati su sol u njemačkoj katoličkoj juhi.”

Sve te pohvale našem narodu doživljavali smo kao kritiku onih koji su podržavali fašističku srpsku agresiju na RH. Agresiju o kojoj je govorio i stalni sud u Haagu navodeći i napravljene genocidne radnje agresora. A poglavar Katoličke crkve Patrijarha koji je poticao tu fašističku agresiju naziva “velikim čovjekom” i poziva da mu pomogne u odluci tko je svetac a tko ne u Katoličkoj crkvi . Traži pomoć od onih koji sami za sebe kažu da im je “laž najviše pomogla u povijesti”.

Nikome od nas nije padalo na pamet da se tako nešto možemo doživjeti od samog vrha Katoličke crkve jer to što je naša crkva učinila nije ništa drugo nego podrška toj fašističkoj agresiji na nas. Pri tome se ne poštuju ni prethodne pape, institucije Katoličke crkve ni hrvatski biskupi.

Reagirali su i nadbiskup Želimir Puljić i biskup u miru Mile Bogović (vidjeti najnoviji broj Hrvatskog tjednika). Podsjetili su me na žestoko reagiranje hrvatskih biskupa tijekom Svetojeronimske afere, kada je u ime svih predstavku Papi napisao nadbiskup Stadler 30. ožujka 1902., a potom je izgovorio u audijenciji pred papom optužujući ga da je podlegao političkim pritiscima. Tada je Stadler bio prisiljen povući svoje istinite tvrdnje, a dalekovidnost njegova pisma pokazala se sedamdesetak godina kasnije,

Mnogi ugledni hrvatski kolumnisti tvrde tako nešto i danas pa ću ovdje navesti naslove samo njih četvorice:

ZVONIMIR HODAK: Papa Franjo je pod direktnim utjecajem velikosrpske propagande i Srpske pravoslavne crkve

<https://kamenjar.com/hodak-papa-franjo-je-pod-direktnim-utjecajem-velikosrpske-propagande-i-srpske-pravoslavne-crkve/>

HRVOJE HITREC: Vratite nam Benedikta

<https://kamenjar.com/hitrec-vratite-nam-benedikta/>

IVICA ŠOLA: Papa žrtvuje Stepinca za put u Beograd

<https://kamenjar.com/ivica-sola-papa-zrtvuje-stepinca-za-put-u-beograd/>

MARKO LJUBIĆ. Analiza konteksta i posljedica: Je li idući korak pape Franje odlazak u Jasenovac?

<https://fenix-magazin.de/analiza-konteksta-i-posljedica-je-li-iduci-korak-pape-franje-odlazak-u-jasenovac/>

Hrvatski biskupi su dakle opet pokazali da su pravi predstavnici NARODA NADE. Svima je jasno koliko je Papina pohvala fašističkim agresorima dobrodošla svima koji napadaju Crkvu u Hrvata. Koliko odgovara svima kojima smeta i četvrti stup moje Hrvatske.

Zato mi je izuzetno drago što se ova knjiga pojavila upravo sada, unatoč tomu što to nije drago biskupu Košiću, jer se pojavila u vrijeme kada su mnogi u Hrvatskoj razočarani u takvo djelovanje Katoličke crkve.

A mi samo pokazujemo zahvalnost svima u Katoličkoj crkvi koji su izloženi napadima onih koji su protivnici hrvatske države i hrvatskog naroda, a kao što sam već konstatirao tu je na prvom mjestu i biskup koji simbolizira napadnutu Crkvu u Hrvata.

<https://narod.hr/kultura/akademik-pecaric-uz-otkazano-predstavljanje-knjige-cetiri-osobe-koje-su-najvise-napadali-neprijatelji-hrvatske-najzasluznije-su-za-stvaranje-drzave-tudman-kordic-thompson-i-biskup-kosic>
<http://dragovoljac.com/index.php/razno/16309-otkazano-je-predstavljanje-knjige-akademika-josipa-pecarica>

MATE KOVAČEVIĆ

**PEČARIĆEVI STUPOVI HRVATSKE
DRŽAVNOSTI, DOM HVIDRA-E, 13. LIPNJA
2019.**

Prije slova o značenju "stupova Pečarićeve Hrvatske" potrebno je odgovoriti na nekoliko pitanje - što je nama, hrvatskom narodu, hrvatska država, što je ta hrvatska država svojim susjedima pa onda i što je ona velikim igračima svjetske političke pozornice?

Hrvatska država u razdoblju kada smo je mogli samo sanjati, onda kad smo je stvarali i kada smo se za nju krvavo borili, kao i danas kad svim silama nastojimo očuvati njezin život, uvijek je bila najbolji državopravni okvir za opstanak hrvatskoga naroda.

Bez toga okvira, bez njezina oživotvorenja i ne daj Bože u slučaju utruća toga državopravnog okvira, u pitanje bi bila dovedena opstojnost cjelokupnoga hrvatskog naroda.

Naime, svaka se država ravna prema svojim interesima pa zato i ima na raspolaganju pravni sustav te mehanizme represivnoga i sigurnosnoga parata kojima od različitih ugroza štiti svoje državljane odnosno vlastitu državnu opstojnost.

Zato u demokratskim sustavima vlast i proistječe iz naroda, što u životu političke zajednice znači da narod na izborima bira zastupnike u zakonodavna tijela vlastite države pa su isključivo ti zastupnici za svoje dobre, loše i pogriješne odluke odgovorni svomu izbornom tijelu. Dakle, državljanima koji su ih i birali na te dužnosti.

U pravilu iznad te vlasti nema, niti može biti neke druge sekularne sile, što su svojedobno prepoznali pristaše prvoga hrvatskog predsjednika dr. Franje Tuđmana još 1990. godine, oblikovavši to načelo u glasovitu krilaticu kako je samo Bog iznad Hrvatskoga sabora.

U protivnom slučaju ne bi se moglo raditi o suverenoj državi, jer zakoni koje slobodnom voljom ne bi donosio Hrvatski sabor ne bi bili legitimni i ograničavali bi ključno načelo demokratskih sustava kako vlast proistječe iz naroda.

Ako vlast ne proistječe iz naroda, ona onda proistječe iz narodu nametnute sile - bilo da je riječ o samodržaćkom uzurpatoru ili pak uzurpatoru izvan državnih granica, što je znak narušavanja ili gubitka državne suverenosti.

Takvi interesi nikad nisu, niti mogu biti, u skladu sa širokim interesima naroda pa se u slučaju narušavanja nacionalnih interesa može opravdano govoriti o agresiji i narušavanju međunarodnoga političkog sustava.

Nametanju tuđe volje, po zakonu se moraju usprotiviti sve državne ustanove, a na narušavanje suverenosti, bez obzira na koji način, reagira i svaki svjestan pripadnik narodne zajednice.

Svakom narodu, pa tako i hrvatskom, najbolji oblik za vlastitu afirmaciju jest njegova nacionalna država. Mi Hrvati posebno to nikad ne bismo smjeli zaboraviti!

Da smo slučajno sačuvali državnu neovisnost 1945., unatoč promjeni društvenoga uređenja, imali bismo manje gubitke, manje masovnih grobnica i manje stradalih obitelji.

Danas možemo samo zamišljati koliki bi, samo očuvanim životima mladih ljudi, bio naš potencijal. Ne treba ići u daleku prošlost da bi se stekli uvidi za te potencijale. Najbolje to svjedoče naši samostalni rezultati na svim područjima života, a posebno športa, u kojem do izričaja posebno dolazi viteški duh naroda.

Nisu li nam prije samo godinu dana svi svjetski mediji, inače obično neskloni malim narodima, ispjevali tolike hvalospjeve o hrvatskom nogometnom čuda?

U krajnjem slučaju očuvanje države, znači očuvanje nacionalne i osobne slobode pa je njezino očuvanje i pitanje opstanka cjelokupnoga hrvatskog naroda.

Hrvatska je susjednim narodima, uglavnom kad osjete njezine unutarnje slabosti, poligon za ostvarivanje vlastitih nacionalnih frustracija. Tako srbijanski ministar vanjskih poslova Ivica Dačić u svojoj skupštini govori o gubitku srpskih teritorija u Hrvatskoj, aktualna slovenska politika pokušava legalizirati nasilno oteta hrvatska područja, pojedinci iz talijanskoga političkoga miljea najavljuju zaposjedanje hrvatske obale, a i pojedinci iz mađarske politike, premda blago, ipak sve neskrivenije očituju želju za proširenjem svoga državnog teritorija i na hrvatska područja.

Bosanski muslimani, poput Srba iz Republike Srpske, nastoje hrvatska područja u BiH pretvoriti u vlastiti nacionalni entitet, a po mogućnosti, nakon toga, domoći se i dijela hrvatske obale.

Nisam pozvan davati savjete, a još manje nuditi rješenja Hrvatskoj vladi. Odgovor na srpske pretenzije jest samo žurna modernizacija hrvatskoga borbenog zrakoplovstva. Na bedastoće iz Trsta trebalo je i moglo se odgovoriti žurnim otvaranjem vojarnje u Puli, a s Madžarima, koji su nam nakon 1918. uglavnom bili skloni, stvar se mogla riješiti tihim i diplomatskim putem.

Za velike igrače, poglavito one iz EU, odnosno politička središta Berlina i njegovih pristaša, Hrvatska je još uvijek poligon za oživotvorenje nekakve balkanske unije.

U aktualnom odnosu snaga svoje interese, kako je to nedavno poručio i ruski veleposlanik, Hrvatska je zanimljiva i ruskim političkim probitcima.

Dapače, veleposlanik Anvar Azimov, pohvalio se kako je Moskva u igri sa Zapadom u mnogočemu nadmudrila zapadne saveznike.

Kad se zna da EU, odnosno njezini glavni igrači - Berlin i Pariz, unatoč protimbi Washingtona, surađuju s Moskvom, onda iz veleposlanikove poruke proizlazi da je Moskva u Hrvatskoj nadmudrila Sjedinjene Države.

Interes pak SAD-a, a promovirao ga je Donald Trump, jest povezivanje država srednje Europe od Poljske do Hrvatske i stvaranje t. zv. upravnice Baltik Jadran.

Od velikih potencijala, Hrvatska je tijekom godina postupno odustajala, a da nije pronašla adekvatno rješenje ili nadomjestak spomenutim političkim i gospodarskim potencijalima.

Ne treba spominjati da na hrvatskom području svoje interese ima i gospodarski sve jača Kina te Turska koja se nastoji izvući iz sklopa američkoga interesnog područja i povezati se s Rusijom.

Osim velikih nacionalnih igrača na političkoj pozornici sve donedavno je figurirala i međunarodna institucija Haaškoga tribunala, kroz koji su se, uz samodržačke i diktatorske ovlasti određene skupine svjetskih moćnika, probijali i interesi velikih sila, a posebice Velike Britanije.

Taj nas je sud, osim što je upropastio živote časnih hrvatskih pojedinaca, proglasio i agresorima u BiH, čime je potaknuo

muslimanske političke inicijative za uništenjem hrvatskoga naroda u BiH.

Odgovor na ova pitanja, kao i na svakodnevnu kuknjavu medija i političara iz Srbije jest osnivanje posebnoga odjela u MVPEI i uporaba međunarodnoga položaja kojega bar formalno Hrvatska ima svojim članstvom u NATO savezu i EU.

Umjesto svega toga, odnosno namjesto organiziranoga i promišljena rada, promicanja vlastitih vrijednosti i lobiranja, u Hrvatskoj su prisiljeni pojedinci svakodnevno po rubnim medijima braniti interese svoga naroda i svoje države.

Jedan takav pojedinac po načinu, ali gotovo institucija po djelovanju jest akademik Josip Pečarić, koji se u zadnjih tridesetak godina dotaknuo gotovo svakog problema koji je u pitanje dovodio opstojnost hrvatske države.

Ta bi se pitanja, kad se sve sagleda, mogla podijeliti na nekoliko skupina, koje je akademik Pečarić klasificirao kao napadaje na stupove hrvatske države i njihovu obranu.

Naime, osim političkih, državnih, gospodarskih, društvenih, kulturnih i uopće sekularnih pitanja, ima u hrvatskom slučaju i nešto nadnaravno, a riječ je o pojmu uskrsnuća, što toliko smeta brojnim "knezovima ovoga svijeta".

Uskrsnuće hrvatske države, koju je svijet bio odavna pokopao, svjedočanstvo vječnosti, s kojim već nekoliko stoljeća nepomirljivo ratuju zagovornici ne/kulture smrti.

Hrvatsko uskrsnuće i njezina opstojnost pobija njihovo višestoljetno manipuliranje čovjekovom prirodom pa otud, preko različitih nevladinih, provladinih, vladinih i inih skupina i udruga nastupaju legije klevetnika, kojima je cilj poljuljati vjeru u opstojnost jedine nam i vječne Hrvatske!

Napadajem na prvoga predsjednika dr. Franju Tuđmana, hrvatskoga Mojsija naših dana, želi se obeskrijepiti sama ideja samostalne i nezavisne hrvatske države.

Misle ti legionari-klevetnici da će različitim optužbama dr. Tuđmana poljuljati vjeru hrvatskoga naroda u njegovo djelo. A njegovo djelo, bez imalo pretjerivanja, jest samostalna, suverena, neovisna, nezavisna i demokratska hrvatska država.

Osim toga, ta je hrvatska država, zahvaljujući upravo prvom predsjedniku, bez obzira na naša nezadovoljstva Daytonskim sporazumom, bila jamac opstojnosti hrvatskoga naroda u BiH, koji je čak i po tom sporazumu, u sklopu županijskoga sustava unutar Federacije BiH, bio suveren narod.

Dario Kordić je nezamjenjivi junak naših dana. Naime, čovjek je pravedan osuđen na višegodišnju robiju. Čak mu ni sudci Tribunala nisu pronašli bilo kakvu krivicu. No, on je radije prihvatio vlastiti križ, nego oslobađajuću presudu pod uvjetom da se pridruži legiji protuhrvatskih klevetnika.

S dubokom vjerom u Krista, poput prvomučenika Stjepana, Dario Kordić ostao je trajni svjedok hrvatskoga uskrnuća!

General Slobodan Praljak je simbol hrvatskoga otpora, koji je pravo na život hrvatskoga naroda temeljio na svim pozitivnim dostignućima zapadne uljudbe. Licemjerni klevetnici nisu mogli prihvatiti čak ni vlastite uzuse i okvire ponašanja pa su ga, unatoč temeljito argumentiranoj obrani, pokušali osuditi.

Nisu uspjeli! Spriječio ih svojim odlaskom sam general Praljak! Nije im dopustio zadovoljstvo da oni utnu jednu od svijeća hrvatskoga uskrnuća.

Sisački biskup mons. Vlado Košić neposredni je svjedok hrvatske ratne kalvarije, ali i njezina uskrnuća. Dostojan sin pravovjerne Stepinčeve Katoličke Crkve, meta je posebno razularenih legionara, koji smrad dovlače iz samoga pakla i nabacuju se na ovoga postojanoga hrvatskog svjedoka.

Blaćenjem kardinala Stepinca i njegova mlađega biskupskoga brata Vlade, nadaju se, kako će u samoj ideji zatrti misao na slobodnu hrvatsku državu, u kojoj, kao većina, žive čestiti i Bogu vjerni ljudi. Područje popularne kulture posebno je vezano uz legije klevetnika, a uporaba oblika te kulture za promicanje kulture života, posebno je rasrdila hijerarhiju klevetničkih legija, koja se u hrvatskom slučaju ustremila na popularnoga pjevača, hrvatskoga ratnog dragovoljca i ratnika Marka Perkovića Thompsona.

Njegov utjecaj među mladom populacijom posebno raspamećuje zatirače svake hrvatske državnosti. Prenošenje, naime iskustva, misli i ideje hrvatske državnosti mladom pokoljenju gotovo je i bez Haaškoga tribunala unaprijed napisana smrtna presuda.

Akademik Pečarić se u svojim knjigama uhvatio u koštac sa svim spomenutim problemima. Posve naravno, zato je i sam došao u sukob s legijama idejnih, političkih i duhovnih protivnika.

No, unatoč svemu, postojani i neslomljivi akademik i dalje svjedoči o uskrnući hrvatske države i njezinim čvrstim te neoborivim temeljima!

Čestitam akademiku Pečariću!

Mate Kovačević

SESTRA ISTAKNUTOG LJUBITELJA USTAŠTVA JOSIPA PEČARIĆA ZAVIJORILA ŠAHOVNICU U KOTORU NA DAN...

Sestra istaknutog ljubitelja ustaštva Josipa Pečarića zavijorila šahovnicu u Kotoru na dan zločinačke „Oluje“

Pečarićeva sestra je svoje oduševljenje progonom preko 220 000 krajiških Srba i ubijanje preko 1 800 civila obilježila tako što je na žici za veš ispod prozora okačila hrvatsku šahovnicu i zastavu Crne Gore

Da je sa dolaskom nove „pajser“ DPS – **Bruna Lončarević** koalicije u Kotoru dat vjetar u leđa ekstremnom hrvatskom nacionalizmu svjedoči i slika iz Starog grada. Izvjesna gđa **Rajković**, koja je, kako IN4S saznaje, sestra dr. **Josipa Pečarića** čije su šovinističke publikacije nadahnjivale i samog **Franja Tuđmana**, javno se uključila u proslavu zločinačke akcije hrvatske vojske i NATO – „Oluja“.

Pečarićeva sestra je svoje oduševljenje progonom preko 220 000 krajiških Srba i ubijanje preko 1 800 civila obilježila tako što je na žici za veš ispod prozora okačila hrvatsku šahovnicu i zastavu Crne Gore.

Pored slanja zvaničnog predstavnika na ceremoniji u Kninu od strane Crne Gore, vjetar u leđa proslavi „Oluje“ u Kotoru dao je i novi predsjednik HGI, Adrijan Vuksanović koji je tokom nedavne skupštinske rasprave Srbima poručio da ih „ne bole žrtve ni ratovi, već porazi“.

Šahovnica u Kotoru na dan zločinačke akcije „Oluja“

Dr Josip Pečarić, akademik HAZU i DANU bio je tokom poslednjih lokalnih izbora u Tivtu kako su istakli u HNV i HGI „njihov dragi gost“. Svoje šovinističke i blagonaklone stavove prema Pavelićevoj NDH, Tompsonu i Tuđmanu, iskazao je u oko 30 knjiga i publikacija.

Koliko daleko je ovaj podržavalac lika i djela **Marka Perkovića Tompsona**, inače talentovani matematičar, otišao daleko u svom publicističkom radu i veličanju NDH, govori podatak da ga promoterom „ustaštva“ nazivaju čak i desnici naklonjeni mediji u Hrvatskoj.

Tako je ove godine po Hrvatskoj predstavio svoje najnovije knjige o „stubovima **Pečarićeve** Hrvatske“ (Tuđman, Kordić i general Praljak, Tompson, biskup Košić), a na promocijama mu je između ostalih govorio i **Miroslav Tuđman**.

IN4S
prosrpski portal sa sjedištem u Podgorici

<https://www.in4s.net/sestra-istaknutog-ljubitelja-ustastva-josipa-pecarica-zavijorila-sahovnicu-u-kotoru-na-dan-zlocinacke-oluje/?lang=lat>

<https://www.hkv.hr/vijesti/inozemni-tisak/32416-sestra-istaknutog-ljubitelja-ustastva-josipa-pecarica-zavijorila-sahovnicu-u-kotoru.html>

REVIZIONISTI U HAZU, ZAGREB, 2020.

DR. SC. ZDRAVKA BOŽIKOV

PREDSTAVLJANJE KNJIGE „MOJIH 100 KNJIGA“ AKADEMIKA JOSIPA PEČARIĆA

Stotinu knjiga - mili Bože! Veliki je to broj i veliki jubilej akademika Josipa Pečarića.

Skroman i sebedaran kakav on već jest, posvetio ju je svom prijatelju Stanku Šariću za njegov 60. rođendan. U svojem ovitku ova knjiga uvezuje i njihovo prijateljstvo poniklo na hrvatskom domoljublju. Na taj način ona pak uvezuje i šire hrvatsko domoljublje, a osobito bi trebala biti poveznica svima nama kojima je ljubav prema domovini Hrvatskoj stil i okosnica rada i djelovanja. U tom smislu njezina posveta se odnosi na sve istinske hrvatske domoljube.

Tekstovi unutar knjige razvrstani su u nekoliko cjelina, iako se može reći da su svi oni izrečeni „u jednom dahu“.

Prva cjelina: „*Sto knjiga*“

Ovdje je autorov „*Veliki razgovor Mladena Pavkovića s akademikom Josipom Pečarićem*“ (travanj 2020.) u kojem je on izrekao stavove o temi kojom se bavio u svojim ranijim knjigama-publikacijama, jasenovačkom mitu kao udarnoj karici u pokoravanju Hrvatskoga naroda čemu i danas svjedočimo. Naravno, autor zastupa povijesnu istinu utemeljenu na stručnom istraživanju, a kao „oružje“ za raspršivanje tog mita. U tom razgovoru vođenom tijekom vremena obilježenog korona-virusom, najavio je i ovu knjigu koja je pred nama.

Knjiga koju predstavljamo posebno je aktualna ovih dana kada slavimo pobjedu u oslobodilačkoj operaciji Oluja o kojoj je u Americi snimljen i dokumentarni film.

Film „*Operation Storm*“, režirao je Nikola Knez, scenaristi su Dorothy McClellan i Miroslav Međimorec, nagrađen je i doživio je veliki uspjeh u Americi. Kod nas u Hrvatskoj film je nažalost prešućen, a za njegovu hrvatsku verziju nedostaju sredstva.

Suvišno je i napominjati kako bi itekako bilo prigodno prikazati taj film ovih dana uz obilježavanje 25 godina Oluje. Tako je većini hrvatskoga naroda uskraćeno bilo kakvo saznanje o tom filmu, jer o njemu vlada muk.

Pečarić razotkriva i proziva odgovorne, ali i napominje da je to logična posljedica velikosrpsko-hrvatske koalicije koja kormilari Hrvatskom. Seciranjem hrvatske vlasti on iskazuje svoj protest, ali zadržava nadu u neku buduću, istinski hrvatsku vlast.

Ovo poglavlje bi moglo nositi i naslov „Stotinjak knjiga“. Naime, knjiga koja je pred nama bila bi 103. na danom popisu dosadašnjih naslova. Popis obuhvaća 40-ak stručnih (matematičkih) knjiga, ostalo je publicistika kojom se autor bavi od 1998. godine. Akademik Pečarić jednako je predan obadvjema komponentama svojega imponantnoga opusa. Sam sebe smatra matematičarem, znanstvenikom, publicistom Domovinskog rata, ... izniklom u „Hrvatu iz Boke kotorske“.

Mogli bismo reći da je on kolosalan u sve tri svoje komponente.

Druga cjelina: „*Stupovi moje Hrvatske*“

Akademik Pečarić ističe četiri stupa svoje Hrvatske. Rekli bismo, simbolično je to: kao četiri stupa kuće-doma, četiri kantuna

Domovine (i usput dodali da tri kantuna Pečarićevog privatnog doma, po starim dobrim hrvatskim običajima, drži njegova supruga Ankica).

Kao stupove svoje Hrvatske, Pečarić navodi:

- 1) Utemeljitelja samostalne Hrvatske Franju Tuđmana,
- 2) Generala Slobodana Praljka i Darija Kordića,
- 3) Domoljubnog pjevača i branitelja Marka Perkovića Thompsona,
- 4) Biskupa Vladu Košića.

Svaki od ova četiri stupa Pečarić drži nemjerljivo važnim i zaslužnim što imamo Hrvatsku, ali i ističe da je upravo to razlog što su najnapadaniji od onih koji nisu željeli Hrvatsku, bilo da su to svjetski ili domaći moćnici. Sramotno ponašanje takvih autor i ovdje razotkriva, posebno ističući djelovanje suda u Haagu.

U povodu proglašenja krivim pok. predsjednika Franje Tuđmana (15.04.2011. godine) kao znakoviti primjer navodi se komentar Klause-Petera Willscha u Frankfurter Allgemeine Zeitungu od 19.05.2011. godine pod naslovom „*Mrtvačka sinoda u Haagu*“. U tom komentaru K-P. Willsch tu činjenicu uspoređuje sa bizarnim događajem iz crkvene povijesti. Naime, tada (897. godine) je aktualni papa (Stjepan VI.) upriličio sudski proces protiv svoga pok. prethodnika (Formozusa) kako bi ojačao vlastiti legitimitet...

Jedina razlika: Haaški sud ipak nije iz groba izvukao i postavio na optuženičku klupu pok. predsjednika F. Tuđmana, ali presuda je ista! Političare pak u R. Hrvatskoj Pečarić podsjeća na riječi našega velikoga kardinala, pok. Franje Kuharića:

„Razgovarajte s velikima s polazišta principa, nikada na koljenima. Principi su oružje. I zato kad Hrvatska čistih ruku i čiste savjesti nastupi pred svijetom, ona je jaka i pred jakima.“ (29.09.1997. godine)

Akademik Pečarić i danas ističe ovo upozorenje kao svoje vlastito. Isto tako ističe naše biskupe kao prave predstavnike „naroda nade“ kako je o nama Hrvatima govorio sv. Otac papa Ivan Pavao II. S druge strane, autor razotkriva lice fašističkih srpskih agresora na Hrvatsku. Oni lažno veličaju (od uvijek, pa i dan-danas) svoj narod u čemu prednjače njihovi duhovni vođe. Svojtanjem tuđega, velikosrpstvo je usporedivo sa trećim Reichom! Kroz povijest su stvorili mitove kao opravdanje i pokretač svojatanja tuđega,

pretvarajući i svoje poraze u „srpsku mitologiju“ (Kosovski mit, etc.). Usavršili su metodologiju poricanja svoje odgovornosti za počinjena zlodjela upravo skrivanjem u svoja mitska tumačenja događaja.

Kroz stav i razmišljanje B. Bogdanovića, Pečarić navodi i razuman izuzetak, gajeći nadu da će ovakvi istupi uroditi plodom (unatoč još živom velikosrpstvu na čelu sa SPC):

„Moja braća Srbi nisu svesni razmera tragedije u koju su uvukli i druge i sebe. Otpočeli su dekompoziciju srpske nacije i njeno moralno ubistvo. Srbi su rat izgubili, to je gotovo, ali su izgubili i dušu, izgubili su čast, izgubili su sve, jer posle izgubljene duše i časti ne ostaje ništa više. Sve je potrošeno. I to je rezultat srpskog nacionalizma, te neverovatne ludačke istrajnosti u stvaranju velike Srbije,“

Pečarić također ističe da se koalicijska stranka vladajućih u Hrvatskoj, SDSS naslanja na SSS i velikosrpstvo njihovog glasila „Srbobrana“.

U tome on vidi slijepo sluganstvo vlasti u Hrvatskoj i svu pogubnost takve koalicije za Hrvatsku. Kao primjere sluganstva navodi suđenje pjesmi „Bojna Čavoglave“ (M. Perković Thompson), osude spaljivanja Krnje u Imotskom, ... dok se istodobno tzv. „Frljićevština“ s vrijeđanjem svega hrvatskoga tim istim „aršinom“ svrstava u umjetničke slobode!

Komentarom knjige Josipa Jovića „Život po protokolima“ (2002) kao prilogu anatomije hrvatske (samo)destrukcije, Pečarić ukazuje na vanjske utjecaje koji nas guraju u četvrtu Jugoslaviju pod različitim nazivima (Regija, Zapadni Balkan, ...), a po modelu 6 - 1 + 1. Iz bivše YU-tvorevine isključuje se Slovenija, a dodaje Albanija. Nimalo slučajno, na tom tragu kriminaliziraju se sva četiri stupa „Pečarićeve Hrvatske“. To provodi vladajuća srpsko-hrvatska koalicija u Hrvatskoj, koliko god deklarativno tvrdili suprotno.

Moćnim centrima izvan Hrvatske kojima je to cilj, trebaju ti „izdresirani bullterijeri“ dovedeni na vlast u Hrvatskoj, koji će to bespogovorno provoditi grizući sve što je samosvjesno, nacionalno, individualno, ...

Zato, unatoč svemu – ostanimo narod nade!

Na svoj imendan ove godine, akademik Josip Pečarić preko portala *dragovoljac.com* darovao je svima svoju knjigu „*Vratiti Hrvatsku narodu*“. Dodala bih da je svojim cjelokupnim opusom od 100-injak (što stručnih, što publicističkih) knjiga Pečarić darovao sebe svom narodu i kao matematičara, i kao znanstvenika, i kao publicista Domovinskoga rata. Darovao je sebe kao iznimnog čovjeka, zaigranog poput dječaka u obrani od nepravdi pomoću (raz)otkrivanja istine.

Prijateljstvo akademika Pečarića i g. Stanka Šarića karakterizira i povezuje i svojevrsan dualizam obadvojice:

1. Pečarić je matematičar i spisatelj,
2. Šarić je građevinar i član najboljih hrvatskih tamburaša.

Knjiga pred nama posvećena tom prijateljstvu ostaje tome trajna uspomena.

Poželimo našem dragom akademiku Pečariću da nam poživi u dobrom zdravlju onoliko godina koliko je knjiga napisao!

ŽUPA TISNO

06. kolovoza 2020.

<http://dragovoljac.com/index.php/razno/22669-dr-sc-zdravka-bozиков-predstavljanje-knjige-mojih-100-knjiga-akademika-josipa-pecarica>

DR. SC. MATO ARTUKOVIĆ, ZAGREB, 2020.

UVODNI TEKST

PISMO DR. SC. MATU ARTUKOVIĆU

Dragi Mato,

Hvala Ti na e-mailu o mojoj knjizi o Marijačiću koja je danas i najavljena na portalu_

<http://dragovoljac.com/index.php/razno/23779-knjiga-o-ivici-marijacicu>

Zapravo sličan e-mail si mi poslao i u svezi s knjigom o Josipu Joviću. To mi pokazuje da je dobro što sam ih napisao.

Zapravo to je samo nastavak priče o Pečarićevoj Hrvatskoj.

Kao što znaš profesor književnosti na Sveučilištu u Mostaru dr. sc. Marko Tokić je još 05. 12. 2014. u Mostaru govoreći o mojim knjigama istaknuo kako četiri stupa moje Hrvatske čine: Franjo Tuđman, Dario Kordić, Marko Perković-Thompson i biskup Vlado Košić.

Često sam citirao Tokićevo mišljenje i dodao bih kako su te četiri osobe one koje su neprijatelji hrvatske države i hrvatskog naroda

najviše napadali, a predstavljaju najzaslužnije dijelove hrvatskog naroda u stvaranju hrvatske države.

Kao što se vidi iz najave moje knjige to se itekako odnosi i na Jovića i Marijačića. Zapravo bih i njih i mnoge druge svrstao uz Thompsona. Naime moj komentar je za taj stup bio: *Thompson je sigurno najnapadaniji među Hrvatima kojima je Bog dao neki talent i koji ga koriste za dobrobit svoga naroda.*

Tvoj komentar o odnosu naših ljudi prema takvim pojedincima objašnjava i zašto sam odlučio ići sa serijom knjiga o tim znamenitim Hrvatima. Kako su mnogi od njih bili i moji prijatelji pisao sam puno i o njima, citirao i prenosio cijele njihove tekstove, pa nije teško napisati knjige i o njima, a ne samo u četiri stupa moje Hrvatske.

U situaciji kada domoljubi imaju problema zato što su domoljubi čini mi se da i malo hvala kakvo je ovo moje njima drago.

Na primjer najnovija kolumna velikog hrvatskog kolumniste Zvonimira Hodaka završava najavom takve moje knjige o njemu:

P.S. Iznenadio me ovih dana akademik Josip Pećarić poslavši mi fragmente svoje nove knjige. Tema su moje kolumne u knjigama "Lijevom našom" i "I dalje Lijevom našom". Pišem ih evo već deset godina. Moje paunovo perje se malo diglo pa i vama, dragi čitatelji, javljam...

<https://direktno.hr/kolumne/sto-bi-tek-trump-sve-postigao-da-je-intelektualno-kapacitiran-kao-mesic-ili-biden-213397/>

U tisku je i knjiga o Mladenu Pavkoviću, a bit će i o nekim drugim kolumnistima. Oni danas imaju tešku ulogu jer živimo u svijetu u kome se ostvaruje stara želja o svjetskoj nad-vladi. U vrijeme kada se o tome promišljalo mediji nisu bili tako moćni kao danas pa su dozvoljavali postojanje niskonakladnih tiskovina koji se protive stvaranju nad-države. Strašno je živjeti u svijetu gdje je ogromnoj većini tzv. intelektualaca normalno da u podijeljenom svijetu ogromna većina medija je u rukama ovih koji žele apsolutnu vlast. To što ovi teže, ne sugerira im da tu nešto nije u redu. Njima je normalno ono o čemu govori Hodak u svojoj kolumni:

Donald se u Bijeloj kući obratio javnosti i počeo iznositi svoje stavove. Tri vodeće američke TV kuće, NBC, ABC i CBS, koje zajedno imaju 22 milijuna gledatelja, jednostavno su u maniri druga

Staljina ili Mao Ce Tunga prekinule prijenos uz obrazloženje kako Predsjednik iznosi dezinformacije. "Slatko", omaklo se Staljinu kroz oblake dok je to gledao.

Da, spominjem nad-državu mada se to danas naziva globalizam, a jučer komunizam. Izvršni kolumnist Borislav Ristić piše o *neprirodnom savezu*” starih komunista i zapadnih liberala i kaže: ... *mnogi su ljudi u poskomunističkim zemljama doživjeli razočaranje ideologijom globalizma, jer su vidjeli kako umjesto koristi za vlastitu zemlju, ona korist daje samo njihovim koruptivnim elitama.*

<http://dragovoljac.com/index.php/razno/23747-vraca-li-se-globalizam-s-bidenom-na-velika-vrata>

A zapravo radi se o dva načina izvedbe istoga, pa Hodak s pravom govori o *maniri druga Staljina ili Mao Ce Tunga*.

To se i jedino može provesti ako se osigura jednoumlje u medijima, zar ne?

Što se mene tiče dobro je da još uvijek postoje portali na kojima se ovakve knjige mogu objaviti. Nekome se mogu svidjeti i tiskati ih. Tako mi iz udruge „Bijeli put“ javljaju da će tiskati moju knjigu o prof. Langu koja je dana također na portalu dragovoljac.com.

Na kraju doista su me obradovale Tvoje riječi povodom moje knjige „Revizionisti u HAZU“ ne samo što je Predsjednik Tuđman prvi stup moje Hrvatske, već što se radi o riječima jednog tako sjajnog povjesničara kao što si Ti:

Od srca čestitam na knjizi "Revizionisti u HAZU". Iz Tvoje knjige, koju smo promovirali i u Brodu, Srpski mit o Jasenovcu, naučio sam puno toga o logoru u Jasenovcu. Ona me je prva potaknula da razmišljam o lažima na kojima počiva službena komunistika interpretacija o tom logoru, o zločinačkoj misiji toga mita, o sramoti cjelokupne hrvatske historiografije i povjesničara kad je taj mit u pitanju.

Pozz
Josip

PS. Kad već spominjemo treći stup moje Hrvatske spomenut ću da bili smo potpisnici i pisma HRVATSKOJ JAVNOSTI O ZABRANI KONCERATA MARKA PERKOVIĆA THOMPSONA još 2008.,

pa OTVORENO PISMO USTAVNOM SUDU RH i PISMO PREDsjedNICI RH i PREDsjedNIKU HDZ-A (2015.)

Branili smo i Josipa Šimunića: OTVORENO PISMO USTAVNOM SUDU RH (2015.), a iste godine potpisali i OTVORENO PISMO POTPORE I DOMOVINSKE ZAHVALNOSTI BOŽIDARU ALIĆU .

A još 2011. godine smo bili potpisnici APELA HRVATSKOJ JAVNOSTI:

SUPROTSTAVIMO SE MEDIJSKIM MANIPULACIJAMA! A potpisali smo i

NOVO OTVORENO PISMO HRVATSKOJ TELEVIZIJI, (2009.)

OTVORENO PISMO PROGRAMSKOM VIJEĆU HRT-A, (2009.)

NEOPOZIVA OSTAVKA GORANA RADMANA, OSTALIH UREDNIKA HTV-A I DUKE (2013.)

*

NAPOMENA: Knjige *Srpski mit o Jasenovcu 1. i 2.* predstavili smo u Slavanskom Brodu dr. Artuković i ja, a zajedno s mojim koautorom akademikom Dubravkom Jelčićem knjige:

D. Jelčić i J. Pečarić, *Tuđmanove tri sekunde*, Zagreb, 2004.

D. Jelčić i J. Pečarić, *Književnik Mile Budak sada i ovdje*, Zagreb, 2005.

U ovoj knjizi ima i niz drugih otvorenih pisama koje je potpisao dr. sc. Mato Artuković. Spomenimo još neka:

HRVATSKOJ JAVNOSTI O INICIJATIVI ZA REFERENDUM O GRANIČNOM SPORU SA SLOVENIJOM

PROSVJEDNO PISMO

PISMO VIJEĆU SIGURNOSTI UJEDINJENIH NARODA

PROSVJED ZBOG NAPADA NA PRAVNI SUVERENITET REPUBLIKE HRVATSKE

REFERENDUM POSLIJE PRESUDE HRVATSKIM GENERALIMA!

ZAHTJEV VLASTIMA REPUBLIKE HRVATSKE

NE U EU PRIJE SLOBODE HRVATSKIM GENERALIMA!

POZIV HRVATSKIM GRAĐANIMA

OTVORENO PISMO (Tomca i Pečarića)

Naslov:Re: KNJIGA O IVICI MARIJAČIĆU

Datum:Mon, 9 Nov 2020 22:26:33 +0100

Šalje:Mato Artuković <artukovic.mato@gmail.com>

Prima:Josip Pecaric <pecaric@element.hr>

Dragi Josipe,

hvala Ti na knjizi o Ivici Marijačiću. Takav borac zaslužuje posebnu pažnju. Da je više sreće, pameti i poštenja, ne bi bio usamljen u borbi koju vodi. Sada vidiš zašto je Starčević napisao: "Kad bi mi rekli, vidiš ovu čašu vode, ispij tu čašu i hrvatski narod bit će slobodan, ja ne bih ispio ni tu čašu." Ili: "Kad bi mi rekli samo pogledaj hrvatski narod i bit će slobodan, ja ga ne bih ni toga pogledao udostojao." Možda nije točan citat, ali je lako naći. Misao je sigurno točna.

Mir i svako dobro.

Mato

Brod, 9.11.20.

pon, 9. stu 2020. u 21:09 Josip Pecaric <pecaric@element.hr>
napisao je:

Naslov:KNJIGA O IVICI MARIJAČIĆU

Datum:Mon, 9 Nov 2020 21:06:47 +0100

Šalje:Josip Pecaric <pecaric@element.hr>

KNJIGA O IVICI MARIJAČIĆU

Teško je hrvatskim novinama u RH. Rijetke su ali su kost u grlu onima koji ne vole RH.

Prvo takav napad bio je na „Hrvatsko slovo“ još u vrijeme HRVATSKOG predsjednika akademika Franje Tuđmana. Glavni urednik moj dragi prijatelj veliki hrvatski književnik Dubravko Horvatić je podnio ostavku kada je čuo da to od njega traži Predsjednik Tuđman. Horvatić mi je kasnije ispričao kako ga je Predsjednik, kada se kasnije sreo s njim, upitao zašto je dao ostavku u Slovu. Kako li to podsjeća na ono Čosićevo: *Srbima je laž najviše pomogla u povijesti*. Očito i njihovim slugama, zar ne?

Poslije toga na red je došla „Slobodna Dalmacija“ i njen glavni urednik Josip Jović (i niz kolumnista). Čistka u toj doista slobodnoj Slobodnoj Dalmaciji napravljena je na zahtjev tadašnjeg detuđmanizatora Hrvatske tj. tadašnjeg Predsjednik RH Stipa Mesića.

Danas više nije u glavnoj ulozi napadača na HRVATSKE novine Predsjednik RH. To je, kao što znamo, Predsjednik Vlade RH Andrej Plenković. Meta napada Predsjednika Vlade je HRVATSKI TJEDNIK.

Josipu Joviću, uredniku one Slobodne Dalmacije, sam posvetio knjigu koju je nedavno objavio Portal narod.hr.

Logično je da sličnu knjigu zaslužuje i Ivica Marijačić, glavni urednik Hrvatskog tjednika.

Evo i te knjige (IVICA MARIJAČIĆ) također na portalu dragovoljac.com:

<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/marijacic.pdf>

Josip Pečarić

**M. PAVKOVIĆ, RAZGOVORI S JOSIPOM
PEČARIĆEM, DRUGO PROŠIRENO
IZDANJE, KOPRIVNICA, 2021.**

(...)

Kako gledate na slučaj Ante Gotovine?

Umjesto odgovora na ovo pitanje dat ću vam moj govor koji je trebao biti izgovoren u Splitu 11. prosinca prošle godine:

Oprostite mi, ali moram na početku iskazati svoj ponos što su oni koji su najzaslužniji što imamo svoju državu - hrvatski branitelji - pozvali mene, hrvatskog akademika, da govorim na ovom veličanstvenom skupu potpore najslavnijem hrvatskom generalu i vojskovođi Anti Gotovini.

Lisice na njegovim rukama lisice su na rukama svih Hrvata. To su lisice na ponosu i dostojanstvu hrvatskog naroda!

Mnogi se i danas pitaju: Kako je to moguće? Kako je moguće hapsiti i osuđivati one koji su davali svoje živote za slobodu svoga naroda i svoje domovine jer takvi su oduvijek bili najviše poštovani. Svugdje, i to ne samo u svom narodu. Na primjer, zapovjednik NATO-a, general Clarke, rekao je u

Zagrebu 1998., dakle iste godine kada su se u Haagu počeli interesirati za generala Gotovinu:

"Znate, jako cijenim vaše oružane snage, čak sam bio veliki obožavatelj general-pukovnika Gotovine u njegovim operacijama prije nekoliko godina."

Zato je reakcija Oca hrvatske države akademika Franje Tuđmana na zahtjev iz Haaga u svezi s generalom Gotovinom bila reakcija vođe jednog ponosnog i dostojanstvenog naroda: Vlada tada traži od Vijeća sigurnosti da odgovori može li sud koji je osnovalo Vijeće sigurnosti procesuirati vojne akcije koje je isto to Vijeće sigurnosti dvjema rezolucijama proglasilo legitimnima, dopuštenima i oslobodilačkima, tj. može li se dogoditi presedan da jedna oslobodilačka akcija i njezina oslobodilačka vojska odgovaraju za oslobađanje okupiranog dijela svoje zemlje! Vijeće sigurnosti nikada nije odgovorilo hrvatskoj Vladi i sukladno tome u vrijeme Tuđmanove vlasti ni jedan hrvatski general nije bio procesuiran. Tuđman - najveći državnik s kraja dvadesetog stoljeća - morao je poučiti Vijeće sigurnosti u nečemu što je tako očito. Problem je u tome što Hrvatski domovinski rat nije samo velikosrpska agresija, nego su u toj agresiji i izravno i neizravno sudjelovale i najmoćnije države tzv. demokratskoga svijeta.

Izgubivši rat protiv Hrvatske vojske, svjetski su se moćnici okrenuli onomu o čemu je davno pisao kineski filozof i pisac Sun Tsu:

"Najveća umjetnost je slomiti otpor neprijatelja bez borbe na bojnopolju. Samo indirektna metoda može jamčiti pravu pobjedu [...] Iskoristite rad najnižih i najodvratnijih ljudi. Širite nejedinstvo i svađe među građanima neprijateljske zemlje [...] Poništavajte sve vrjednute. Budite velikodušni u ponudama i darovima da biste kupili informacije i ortake. Svugdje smjestite svoje ljude. Nemojte štedjeti ni u novcu, ni u obećanjima, jer to donosi visoke kamate." A ljudi koje je Sun Tsu opisao kao najniže i najodvratnije ima u Hrvatskoj puno. Na to su nas upozoravali i Šenoa i Matoš i Šegedin i Tuđman.

"Trećojanuarska" vlast pokrenula je tzv. detuđmanizaciju, tj. obračun s Tuđmanovim djelom koje je "milenijska sreća

Hrvata", kako reče akademik Novak. Počinje obračun sa svime što je hrvatsko, a u prvom redu s onim najvrjednijim – s ljudima koji su uz Tuđmana naj-zaslužniji što imamo Hrvatsku: hrvatskim braniteljima i ratnim mini-strom Gojkom Šuškom.

Ta vlast omogućuje podizanje optužnice protiv generala Gotovine, optužnice koju su zajedno sastavili predstavnici poraženih strana u vojnom dijelu Domovinskog rata: Carla del Ponte u ime poraženih svjetskih moćnika i Savo Štrbac u ime poražene velikosrpske soldateske. Vijeće sigurnosti, koje je svojim embargom na uvoz oružja, tj. oduzimanjem prava hrvatskomu narodu na samoobranu, sve to oduševljeno pozdravlja izjednačujući heroja obrambenog rata s onima koji su vršili genocid u BiH, a koje su svjetski moćnici nagradili dajući im državu u državi. Ali detuđmanizacija, a time i slanje hrvatskih generala u Haag, nije mogla uspjeti sve dok je državotvorni dio hrvatskoga naroda bio jedinstven. Svjetskim moćnicima bila je prijeko potrebna detuđmanizacija HDZ-a.

I stvoren je današnji HDZ. Pitam Vas:

"Ima li razlike između Sanadera i Mesića?"

U stvari to je naslov moga teksta objavljenog u srpnju 2003., dakle prije dolaska ovog HDZ-a na vlast. Moj odgovor dan je u podna-slovu:

"Mesić je uzor Sanaderu!"

Tek takav podoban HDZ mogao je po svjetskim moćnicima doći na vlast. I to sam predvidio rečenicom:

"Kad gazda mijenja slugu, uvijek nađe boljeg slugu!" Ono što nije mogao sluga Račan, mogao je bolji sluga – Sanader. Sanaderova vlast izravno sudjeluje u hvatanju generala Gotovine. Izravno sudjeluje u stavljanju lisaca na ponos i na dostojanstvo našega naroda.

A lisice na rukama našega generala Gotovine označile su ulazak u posljednju fazu Domovinskoga rata.

Sadašnje vlasti nam kažu kako im trebamo dati povjerenje, jer znaju što treba činiti da bi se obranila istina o Domovinskom ratu i kako na tome već rade.

Crkva u Hrvata im – koliko čujemo - vjeruje.

Možemo li i mi, a da ne zatražimo odgovore na neka jednostavna pitanja?

Zašto je obnovljeno suđenje u Lori s obrazloženjem kako nije bilo omogućeno srpskim ratnim zločincima da svjedoče protiv hrvatskih branitelja?

Zašto hrvatska vlast protuzakonito hapsi hrvatskoga novinara Josipa Jovića, a Sanader protestira kada Sud donosi pravovaljanu pre-sudu ideologu jugoslavenstva zbog kleveta, a koji pritom javno izjavljuje da ne će poštovati odluke hrvatskoga suda i time se otvoreno ruga hrvatskoj državi?

Zašto se sudi u Haagu hrvatskim novinarima?

Zašto unatoč Deklaraciji o Domovinskom ratu, iz koje je razvidno da Hrvatska nije agresor na BiH, ni bivša ni sadašnja vlast nje reagirala kada je zbog toga u Haagu optužen Dario Kordić, koji je jedino zbog toga i osuđen na 25 godina zatvora? Hoće li Hrvatska vlast i danas braniti generala Gotovinu tako kako su nas branili od lažnih optužaba za agresiju Hrvatske na BiH?

Hoće li Gotovinu braniti s onom hrabrošću koju su pokazali ne usuđujući se zapaliti svijeću na grob Gotovinina ratnog ministra Goka Šuška, čak ni na dan kada smo slavili desetu obljetnicu veličanstvene "Oluje"?

Tko je iz vlasti falsificirao, tj. naredio falsificiranje Brijunskoga transkripta i poslao ga Sudu u Haagu iz Ureda nedostojnog Tuđmanova nasljednika?

Zašto je sadašnja vlast potvrdila da je očito falsificirani brijunski transkript vjerodostojan?

Kada čujemo odgovore na ta i slična pitanja, tek tada ćemo znati želi li sadašnja vlast doista obraniti generala Gotovinu, Domovinski rat i hrvatsku državu. Ako ne dobijemo zadovoljavajuće odgovore, svako od tih pitanja optužuje vlast, a onda nema dvojbe da su u njoj samo još bolje sluge onima koje smo pobijedili u oružanom ratu, a kojima samo trebaju osigurati konačnu pobjedu.

Istina ima i nešto dobro u optužnicama Suda u Haagu. Tim optužnicama optuženi smo izravno i svi mi. Svi mi smo dio "zločinačke organizacije" na čelu s Tuđmanom, Šuškom,

Bobetkom, Gotovinom, Kordićem, Praljkom... A priznat ćete – lijepo je biti u tom društvu. Hvala Sudu u Haagu i svima koji ga podupiru, što imaju tako visoko mišljenje o nama. Duboko žalimo što nas sve ne može pozvati u Haag, nego samo ponajbolje među nama, iako bismo to željeli i mi i oni.

Hvala Ti, generale Gotovina, što si svojom žrtvom odgodio završnu operaciju u Domovinskom ratu. Nadam se da si dao dovoljno vremena našim ljudima da shvate, pred kakvom pogibelji se nalazi naša država. Žele je proglasiti državom nastalom na zločinu, a zna se, da takva država ne može postojati. Pobijedio si, generale, u svim bitkama. Sigurno ćeš, zajedno sa svojim narodom, pobijediti i u ovoj!

(...)

Objavili ste, među ostalim, knjigu "Priznajem, Hrvat sam", koja govori o aktualnoj situaciji oko haaških optužnica u Hrvatskoj i BiH. Čemu takav naslov? To je zapravo izjava optuženika na sudu!

Vjerojatno će netko pomisliti daje naslov te knjige duhovit. Kamo sreće! Za Haag, a izgleda i hrvatske sudove, dovoljno je nekome dokazati daje Hrvat. Prvo su bili na redu branitelji, potom novinari, katolička crkva. Pa valjda su potom na redu i akademici. Ako bi u Haagu i razmišljali o tome vjerojatno bi im prvo na pamet pali akademici Ivan Aralica i Dubravko Jelčić. Pretpostavljam da ni ja nisam daleko od njih. Pa jedna moja knjiga se zove „Sramotni sud u Haagu“, a pišući o tom sudu koristio sam i naziv: „Bordel u Haagu“. Oni optužuju i osuđuju hrvatske novinare zbog objavljivanja Mesićeva svjedočenja kojeg su oni prvi objavili, ili pak zbog objavljivanja istine kojom su hrvatski novinari pokazali kako se tužiteljica tog suda služi neistinama. Doista, zašto oni ne bi pohapsili sve one koji govore o njihovim lažima i obmanama. Normalni ljudi ne poštuju one koji lažu i obmanjuju. A kad takvi pokažu da to radi taj sud, bivaju optuženi za nepoštivanje tog suda. Da nije istinito, bilo bi smiješno.

Zato ova moja knjiga i nije knjiga u pravom smislu te riječi. Moje priznanje je dovoljno za osudu na višegodišnju robiju, kao stoje pokazano u Kordićevom slučaju kome su jedino i dokazali daje Hrvat. Sudu u Haagu moja knjiga pomaže još na dva načina. Na naslovnici dana je i potjernica -koju je izradio akademski slikar Gordan Orešić, a

u knjizi su skupljeni moji najnoviji tekstovi - koji bi - zajedno s ostalim mojim knjigama-trebali biti dostatni da Sudi dokaže ono što im treba: DA SAM HRVAT!

*Predstavljanje knjige "Priznajem, Hrvat sam!",
Zagreb, 21. 10. 2005. God.*

(...)

Osobito ste se založili za sudbinu Darija Kordića. On je osuđen na tešku kaznu, a hrvatska javnost, barem se tako stječe dojam, polako zaboravlja ovog istaknutog hrvatskog branitelja, ali i ostale koji dođu pred sud, a da o onima koji poput Kordića izdržavaju kazne (primjerice Norac) i ne govorimo...

Kordić je kažnjen zato što su svjetski moćnici ocijenili daje on najzaslužniji, tj. najveći krivac što nije uspjela pobjeda velikosrpske politike u BiH. Lijepu priču kako je do toga došlo ispričala je Dunja Ujević u svojoj knjizi o ministru Šušku "Ministar obrane" (str. 165-171):

"Dario Kordić apsolutni je specifikum.

U situaciji kada je u srednjoj Bosni neizdrživo, kada svatko nalazi sve moguće načine da ode, Kordić, Kordićeva obitelj, cijeli njegov rod, ostaju dolje. Dariova majka, dok nije dobila moždani udar, radila je kao ratni liječnik, s jednakom mjerom prema Muslimanima i Hrvatima. I ona je dolje. I otac, sa slomljenim kukom, ion tu ostaje. S njima su, nabraja ih Venera, Dariova žena:

'Dario, njegove sestre, njegov brat, bratova žena, njihova djeca, moja mama, moj tata, moja sestra, brat, moj sin i ja.

I nitko se ne bi usudio ni pitati Darija da ode. Ono što je govorio, to je i mislio. A govorio je da je to njihova vjekovna zemlja, da će se za nju boriti i da će tu ostati.

(...)

Sto se tiče Kordića, njegov problem je isti kao i u svih ljudi koji postanu simbolom nacionalnog identiteta. Kordić karizmu ima, a kako to stoji na putu Bosni bez identiteta, njegovu je sliku u javnosti trebalo izvrnuti. (...)

Kada mu je sudac Ricard May pročitao presudu, Kordić je zaplakao od sreće. 'Ako mi daju samo dvadeset i pet, znači da znaju da sam nevin', rekao je svome odvjetniku."

U ponovljenom suđenju postalo je to do kraja razobličeno. Izbacili su mu skoro sve iz optužnice, a kazna je ostala ista.

A kolika je veličina ovog čovjeka najbolje nam pokazuje sljedeća priča koju je ispričala njegova supruga Venera nakon te potvrđene presude ("Hrvatski list" od 23. prosinca 2004.):

"Živa je istina da mu je to bilo u istrazi ponuđeno preko odvjetnika: ukoliko optuži Tuđmana i Šuška, doći će do nagodbe sa Sudom! Daje to napravio, bio bi danas vani na slobodi kao i svi drugi optuženici. Zašto nije? Jer je, kako mi kaže, ponosan na te ljude, ponosan stoje bio s njima, ponosan što ih je uopće poznavao. Ne može njih optuživati za nešto što u biti nema veze s njima. Dario nije želio nikoga drugoga optužiti jer nije želio izaći iz zatvora na grbači drugih. Rekao mi je da bi to bilo sramotno, da ne bi mogao s tim živjeti, a najhitnije mu je, stoje nekoliko puta ponavljao, 'da sljedećih deset godina mogu samog sebe pogledati u zrcalu te da mogu uspravno stajati pred svojom obitelji'."

Zato ne treba ni pomisliti na bilo kakvo moje zalaganje za njegovu sudbinu, jer radi se o istinskom hrvatskom pravедniku. Ja se ponosim što Dario prati moj rad i što mu se sviđa to što radim. Evo čestitke za Božić koju sam od njega dobio:

Haške uze, Nova 2006. god.

Mili moj brate u KRISTU i po Hrvatskom rodu JOSIPE i draga Božja obitelji PEČARIĆ!

Snažno osjećajući puninu Božićnog mira, usrdno molim našeg Predragog STVORITELJA i SPASITELJA da nam mlado 2006. ljetu Gospodnje donese obilje istinskog kršćanskog svjedočanstva vjere, ljubavi, nade, predanja i duhovnog obogaćenja!

Iz srca i duše vam zahvaljujem na ustrajnoj svekolikoj potpori i darovanoj LJUBAVI čime doista okrijepiste, ohrabriste, osnažiste i razveseliste moju voljenu obitelj i mene! Sa osobitom radošću, ponosom i pozornošću pratim stvaranje i izlazak u javnost svih Tvojih sjajnih, vrijednih, potrebitih i zanimljivih knjiga koje s neizmjernom ljubavlju daruješ Hrvatskom narodu. Posebice su me duboko ganula - prekrasno predstavljanje Tvoje odlične knjige 'Tuđmanove tri sekunde' u mojoj najdražoj Busovači, te iščitavanje Tvojeg velebnog djela Hercegovac iz Boke'. Navlastito Ti izričem veliko HVALA za najljepši, bratski, osjećajni članak koji je objavljen nakon mog završnog sudskog pravorijeka, krajem 2004. god. u našem uglednom, časnom 'Hrvatskom listu'.

Sve što činih bi na SLAVU BOŽJU i za dobro Jedine nam DOMOVINE HRVATSKE!

Voli Vas i ljubi uvijek vaš brat i prijatelj

Dario Kordić

(...)

Istaknite, imenom i prezimenom, deset najistaknutijih ličnosti najzaslužnijih za stvaranje hrvatske države?

Vjerojatno znate da je za mene akademik Franjo Tuđman -Otac hrvatske države! I ne samo to. On je sigurno i najveći državnik s kraja dvadesetoga stoljeća. Zašto?

Nedavno, kada ga je Udruga branitelja na čijem ste čelu, proglasila „Junakom Domovinskoga rata“, predsjednik Matice hrvatske g. Igor Zidić je ukazao na činjenicu kako je dr. Tuđman još krajem šezdesetih godina jedini među vodećim hrvatskim intelektualcima u Hrvatskoj bio zagovornik neovisne hrvatske države.

Dr. Milan Vuković nas u svojoj knjizi *Dr. Franjo Tuđman u sudskim dosjeima/li. siječnja 1972. —10. lipnja 1990./* upozorava daje to cilj koji je Tuđman sebi postavio. To dr. Vuković posebno ističe i na taj način što je na poleđini njegove knjige izdvojena jedna Tuđmanova rečenica iz 1977. godine, iz knjige *Usudbene povjestice*, str. 318.:

„Sto se tiče krajnjeg cilja svekolike hrvatske djelatnosti danas više ne može i ne smije biti nikakve dileme: na temelju povijesno sačuvane i u najnovije doba opet dokazane nacionalne samobitnosti, a u skladu s kretanjem suvremenog čovječanstva - hrvatski narod zahtjeva punu suverenost i samostalnost, koju ni jedan narod još nije postigao bez vlastite državnosti i bez toga da kao subjekt bude uključen u međunarodni poredak sukladno svojim i ničijim drugim probitcima.“

A u knjizi Dunje Ujević *Ministar obrane -jedno sjećanje na Gojka Šuška* spominje se (str. 82) kako je jedan naš „emigrant“, promišljajući tko bi mogao biti na čelu novoga hrvatskog pokreta, Bruni Bušiću rekao da je to što Tuđman govori trabunjanje i magla istovjetna svima ostalima, a Bušić mu je odgovorio:

„Upamti jednu stvar: Tuđman govori to što govori, ali dobije li priliku, dobije li samo tri sekunde, taj će napraviti Hrvatsku.“

Tuđmanov suradnik Bruno Bušić iz tih šezdesetih godina znao je što Tuđman želi, ali i poznavao je Tuđmana pa je znao daje on jedini i sposoban to i učiniti. I učinio je! Imao je viziju i ostvario je. Zato je on za mene Otac hrvatske države.

Odmah do njega tu je onaj o kome je gđa Dunja Ujević napisala prekrasnu knjigu - ministar obrane Gojko Sušak. Njemu sam posvetio

svoju knjigu *Pronađena polovice duše*. Da je on odmah do Tuđmana i nije samo moj izbor već je to izbor onih koji ima hrvatska država nije na srcu. To npr. pokazuje činjenica da današnja HDZ-ova vlast prigodom desete obljetnice „Oluje“ nije zapalila svijeću na grob Šušku - ministru koji je tu „Oluju“ sproveo. Jer znaju da ga oni, čije zapovjedi poslušno izvršavaju, stavljaju uz bok Tuđmanu u „krivici“ stvaranja hrvatske države. Narodu ne smiju reći da to misle i o Tuđmanu, ali su uz pomoć „hrvatskih“ medija stvorili mogućnost da to kažu preko Šuška.

A tako imaju opravdanje: svojim odnosom prema ministru obrane, govore svojim gazdama što misle i o samom činu stvaranja države. Kao, mi mislimo o tome isto što i vi ali zbog naroda ne možemo još za to izravno okriviti Tuđmana, ali možemo Šuška. A to mu dođe na isto!

Zasluge kardinala Kuharica su svima dobro poznate. U stvari, on simbolizira iasluge cijele Crkve u Hrvata.

Borba za neovisnu hrvatsku državu nije okončana. Simbol da ona još uvijek traje je general Ante Gotovina. U „Hrvatskom listu“ od 20 travnja 2006. objavljenje razgovor s vojnim analitičarem Antunom Abramovićem, pukovnikom HV-a u mirovini koji i kaže:

„Nedavno je u hrvatskim medijima vrlo stidljivo naznačeno da će neki visoki časnici američke vojske svjedočiti u korist obrane generala Gotovine. Prethodno im Pentagon i američka vlada moraju to dopustiti. Iz tog poteza vidim da je američka vlada zainteresirana da Gotovina bude oslobođen. I oni su svjesni da general Gotovina uživa veliku podršku hrvatskog naroda i računaju očito da će se general Gotovina vratiti trijumfalno u domovinu kao osloboditelj Hrvatske i čovjek koji je bio lažno optužen. U pitanju je opet igra s Hrvatskom, jer će se time omogućiti pritisak na hrvatsku Vladu s mogućnošću da se Gotovina jednog dana kandidira i za predsjednika države.

Na taj način SAD žele disciplinirati hrvatsku Vladu -ako vi ne ispunite ono što mi tražimo, mi ćemo osloboditi generala i on će se vratiti sasvim legalno i kandidirati na izborima na kojima bi kao karizmatična osoba mogao dobiti podršku naroda. Naravno da u onima koji su ga stavili u Haag i nisu dopuštali njegovoj obrani da dođe do dokumenata koji su govorili o generalovoj nevinosti, postoji strah da se Ante Gotovina vrati kući kao čovjek bez krivnje i s karizmom dvostrukog pobjednika. Bila to hrvatska ljevica ili desnica, svi su zainteresirani da general Gotovina ostane u Haagu i da dobije neku vremensku kaznu. To je slijepa politika i potpuno kriva jer nije

problem general Gotovina, već je problem optužnica protiv njega, i ono što piše u optužnici.

Ako se dokaže na sudu da je optužnica navodno opravdana, onda neće samo stradati general Gotovina, nego svi oni političari koji su zadnjih 15 godina imali bilo kakvu poziciju u Hrvatskoj. Svi će oni biti prema takvoj optužnici proglašeni krivi za ratne zločince, za navodno udruživanje u zločinačku organizaciju, ili kako tvrde haaški tužitelji, „udruženi zločin“ koji je rezultirao genocidom. Prema tome, nitko od njih ne može ostati izvan tog kruga optuženih za budućnost, te više neće moći obavljati političke funkcije, pa bi stoga trebali misliti da je i u njihovu interesu da ta optužnica padne. To još nisu shvatili: optužnica protiv generala Gotovine nije optužnica samo protiv njega, nego protiv cijelog hrvatskog sustava.“

Nije isključeno da se i dogodi ono što sam spominjao u svom tekstu „Ima li razlike između Sanadera i Mesića“ u „Fokusu“ od 18. srpnja 2003.: dvostruki pobjednik Gotovina - predsjednik!

Dario Kordić je tu i zbog toga što ne smijemo odvajati borbu za slobodu i opstanak Hrvata u BiH od borbe za neovisnu hrvatsku državu. Jedno bez drugoga je politika slijepca!

I Gotovini i Kordiću sam posvetio svoje knjige. Jednu knjigu sam još posvetio generalu Bobetku, jednu generalu Praljku, a jednu svim hrvatskim uznicima u Haagu.

Naravno ne smijemo nikada zaboraviti ni onu četvorku iz svijeta za koje hrvatski ljudi smatraju da su nam najviše pomogli u ostvarenju naše slobode. To su Sveti Otac Ivan Pavao U., njemački kancelar Kohl, ministri Genscher i Mock. Puno nam je značila i potpora Margareth Tacher.

**PROF. DR, SC. ZDRAVKO TOMAC, PORTAL
DRAGOVOLJAC.COM, 2021.**

**ZDRAVKO TOMAC: NOVINARSKA
SRAMOTA**

10.07.2014.

Hrvatska je, nažalost, neodgovorno društvo. O tome je progovorio i kardinal Bozanić ponavljajući ali sa novim sadržajem svoju staru čuvenu izjavu o grijehu struktura. Bozanić smatra "da ne postojanje kulture odgovornosti i neadekvatan institucionalni poredak omogućuje korupciju, kriminal, nepotizam, mito, neplaćanje poreza, neplaćanje obveza prema radnicima i dobavljačima, reketarenje, bilo ono kroz medije ili na druge načine, i niz drugih zala koji uništavanju budućnost naše države i našeg naroda". Bozanić s pravom apelira i traži cjelovite institucionalne promjene i razvijanje kulture odgovornosti.

Pokušat ću analizirati što se događa u dijelu medija. Hrvatska vlada oprostila je Jutarnjem listu nekoliko stotina milijuna duga što omogućava da njihovih desetak novinara dobiva mjesečno plaću između 70 i 130 tisuća kuna. Dakle, zarađuju na račun poreznih obveznika jer im je država poklonila ogromne novce da bi mogli

imati takve ne zarađene plaće. Što je najgore ti novinari drže moralne lekcije, lažu, krivotvore, lažno optužuju i vode antihrvatsku politiku. Da bih bio konkretan navest ću primjer jednog od vodećih novinara Jutarnjeg lista Davora Butkovića. Tvrdim da je to novinar koji izmišlja, laže, podmeće, vara i da je prava sramota za hrvatsko novinarstvo. Evo nekoliko dokaza. Davor Butković je izmislio i objavio u novinama intervju sa bivšim premijerom Ivom Sanaderom a da ga nije vidio a kamoli razgovarao. Davor Butković je poznat po tome što je lažno optuživao i hrvatske generale i predsjednika Tuđmana i Domovinski rat i hrvatski narod. Navest ću jedan drastičan primjer. Davor Butković u Jutarnjem listu od 25. kolovoza 2007. godine napisao je slijedeće monstruozne laži:

„Činjenica da je Ante Gotovina u Francuskoj bio višestruko osuđeni kriminalac nameće još nekoliko iznimno važnih pitanja na koja se ne može odgovarati 'sentimentalizmima'. Prvo, smije li čovjek koji je pljačkao draguljarnice, otimao ljude i iznuđivao novac pod prijetnjom ubojstva uopće nositi generalski čin Hrvatske vojske? Drugo, smije li takav čovjek figurirati kao heroj Domovinskog rata, kraj tisuća neprijepornih heroja, od kojih su mnogi anonimni? Naime, od vojnika, a osobito od časnika, osim ratnih vještina očekuje se i pridržavanje i propagiranje određenog, pozitivnog sustava vrijednosti. Treće, kako će razni političari (ili biskupi) sada objasniti svoje bezuvjetno zalaganje za višestruko osuđivanog gangstera? Zar metaforom o Savlu i Pavlu? Četvrto, misle li svi oni koji po svaku cijenu brane Gotovinu da netko tko je osuđen za pljačku, otmicu i iznudu doista može predstavljati društveni uzor?“ Na kraju ove sramotne optužnice Davor Butković zaključuje: „Sada je, nadajmo se, došlo vrijeme da se ta mistifikacija razbije te da o Gotovininoj eventualnoj krivnji za ratne zločine odlučuje jedino sud“.

LAŽI O GOTOVINI I MARKAČU

I taj novinar, kao i drugi, nije se ispričao kao ni njegov list, nego osam dana nakon oslobađajuće presude i pobjede pravde nastavlja s antihrvatskom politikom. Oni moraju priznati da su Gotovina i Markač nevini jer je tako konačno Sud presudio, ali i dalje optužuju *Oluju*, Domovinski rat i hrvatsko državno i vojno vodstvo na čelu s Tuđmanom kao zločinačku organizaciju. I dalje ne odustaju od

politike ravnomjerne raspodjele krivnje, ne prihvaćaju da je samo Srbija kriva, a da je Hrvatska nevinna. U redakcijskom komentaru *Jutarnji list* od 24. studenoga 2012. između ostaloga piše: „Presuda ne poništava dokaze o brojnim počinjenim zločinima, ne briše otvoreni govor mržnje predsjednika Tuđmana u pobjedničkom vlaku slobode, kao ni diskriminatorne mjere poduzete kako bi se Srbima onemogućio povratak u Hrvatsku. Utoliko su potpuno netočne tvrdnje da presuda generalima skida svaku mrlju s *Oluje* odnosno da sudski utvrđena nevinost Gotovine i Markača svake zamjerke i krimena oslobađa i Franju Tuđmana“.

Ide se i dalje pa se tvrdi ako su Gotovina i Markač nevinni, onda netko mora biti kriv što znači da se ne prihvaća istina, da se ne prihvaća da *Oluja* nije bila zločinački pothvat, da nije bila planirano etničko čišćenje Srba, da pojedinačni zločini u ratu nisu dio planiranog i provedenog udruženog zločinačkog pothvata.

Podsjećam čitatelje da *Jutarnji list* i grupa u kojoj je važan član Davor Butković bila uvjerena da će Gotovina i Markač i hrvatsko vodstvo na čelu sa Franjom Tuđmanom biti proglašeni krivim. Bili su toliko sigurni da su objavili prije presude članak ne sumnjajući u mogućnost oslobađajuće presude da će presuda Gotovini i Markaču i Tuđmanu biti posljednji "čavao u lijesu" Tuđmanove Hrvatske. Nisu se pomirili sa istinom nego i dalje vode antihrvatsku politiku i pokušavaju suprotno presudi Haaškog suda i dalje optuživati Hrvatsku i stalno tvrde da bi Tuđman bio suđen u Haagu da je živ. Posebno su se okomili na Tuđmanovu politiku prema Bosni i Hercegovini. Zato su kao katastrofu i sudnji dan doživjeli oduševljenje hrvatskog naroda nakon izlaska s robije Darija Kordića. Darija Kordića je u njegovoj Busovači dočekalo desetak tisuća ljudi a na zagrebačkom aerodromu nekoliko tisuća oduševljenih ljudi. Velika većina hrvatskog naroda, i u slučaju Gotovine i Markača, i nakon drastičnih prvostupajskih presuda nisu otkazali podršku hrvatskim generalima i dalje su ih smatrali nevinim i herojima a ne ratnim zločincima, kako je pisao Butković i njegova ekipa. Digla se prava hajka protiv Darija Kordića i svih onih koji su ga dočekali kao heroja. To je ponukalo između ostaloga i Davora Butkovića da napiše nove laži i članak koji je nova sramota za hrvatsko novinarstvo. U *Jutarnjem listu* od 20. lipnja 2014. Davor Butković napisao je članak

pod naslovom "SLUČAJ KORDIĆ- TKO I ZAŠTO U NJEMU VIDI HEROJA" s podnaslovom: "DIO NAŠIH BISKUPA I DALJE PODRŽAVA PODJELU BOSNE I HERCEGOVINE". Da bi se vidjelo o kakvoj se laži, podmetanjima i krivotvorinama radi navest ću prvi pasus toga članka koji je izmišljotina i laž, koji su bili potrebni Butkoviću za podizanje lažne optužnice ne samo protiv Kordića i biskupa Košića nego i drugih uglednih hrvatskih domoljuba koje je pretvorio u krajnju hrvatsku desnicu.

Evo Butkovićevog opisa događaja koji ne postoji, koji je njegova izmišljotina kao i većina onoga što on piše:

"Prije otprilike dva tjedna, na sam dan povratka Darija Kordića iz austrijskog zatvora, negdje oko osam navečer zatekao sam se u zagrebačkom restoranu Okrugljak (koji, usput rečeno, obilježava stogodišnjicu osnutka). Na središnjem dijelu lijepe terase, uz potok, bio je postavljen veliki stol za dvadesetak ljudi.

Negdje oko pola devet među prvima je za stol sjeo dr. Miroslav Tuđman. U idućih pola sata skupilo se još ponešto ljudi s hrvatske desnice, uključujući i one koji su tog popodneva dočekali Kordića na zagrebačkom aerodromu. Međutim, četiri stolice na čelnom dijelu stola ostajale su prazne. Barem sat vremena nitko od okupljenih nije ništa naručivao, bilo je očigledno da nekoga čekaju.

Taj se netko do pola jedanaest, kada sam ja otišao, nije pojavio, pa su prazne stolice na čelu stola zauzele dame koje su prije sjedile sa strane, a konobari su počeli raznositi couverte i točiti vino. Ne znam je li kasnije Dario Kordić došao na večeru, koja je, po svemu sudeći, organizirana njemu u čast, ili su se njegovi podržavatelji i obožavatelji morali zadovoljiti hagiografiranjem Kordićeva političkog životopisa bez društva nove najveće zvijezde hrvatske radikalne desnice (Kordić je dio te večeri, čini mi se, proveo u zagrebačkoj Katedrali). No, više je nego zanimljivo, a nažalost i politički značajno, kako je krajnja hrvatska desnica, predvođena pojedinim biskupima, dočekala Darija Kordića."

Slučajno sam i osobno bio u tom društvu koje na Okrugljaku nije čekalo Darija Kordića i koje se sastalo na poziv istaknutog hrvatskog gospodarstvenika i dobrotvora iz Australije Marka Franovića. Dakle, Butković ponovno laže i izmišlja jer mu je trebao dobar uvod da bi

napao ne samo Darija Kordića nego i prof. Miroslava Tuđmana koji uopće nije bio na dočeku Darija Kordića u Zračnoj luci.

NJEMU ISTINA NIŠTA NE ZNAČI

U cijelom članku Davor Butković napada Miroslava Tuđmana i njegove suradnike jer navodno Miroslav Tuđman, i njegovi suradnici, pokušava braniti pogubnu politiku Franje Tuđmana koja je za Butkovića "potpuno neprihvatljiva i kriminalna". Polazeći od lažne teze da su Hrvati iz srednje Bosne bili agresori i zločinci on zastupa stajalište da Darijo Kordić mora biti kriv trajno i zauvijek i da ga se mora tretirati do kraja života kao zločinca i ubojicu.

U svom članku Davor Butković svjestan je da Darijo Kordić nije kriv po zapovjednoj odgovornosti a pogotovo da nije izvršitelj zločina kako ga optužuju, da nema nikakve neposredne odgovornosti za Ahmiće. I tada Butković podiže novu optužnicu i piše: "Darijo Kordić bio je među najaktivnijim, najodlučnijim pa i najfantaziranijim provoditeljima hrvatske politike podjele Bosne i Hercegovine koja je među ostalim političkim silnicama dovela i do Ahmića kao i do niza drugih katastrofalnih posljedica, te zaključuje, u tome je stvarna i trajna krivnja Darija Kordića. Dakle Davor Butković izmišlja hrvatsku krivnju on ne prihvaća brojne dokumente i činjenice i kao jedini argumenat hrvatske krivnje ističe izvađene iz konteksta pojedine izjave Franje Tuđmana. Njega ne zanima što su Tuđman i Hrvati stvarno učinili u Bosni i Hercegovini, kako su stvarno spasili Bosnu i Hercegovinu. Dakle, strašno im smeta Darijo Kordić jer nije želio priznati krivnju koje nema, jer se nije želio nagađati sa sudom i optužiti druge koji također nisu krivi nego je branio svoj dom, svoj kraj, svoju domovinu od agresora i branio je istinu i borio se protiv krivotvorina kojima su Hrvati Srednje Bosne proglašavani agresorima i zločincima. Dakle, nema konkretne krivnje za strašnu dugogodišnju robiju koju je preživio Darijo Kordić, nema hrvatske krivnje a onda ni Tuđmanove krivnje za događanje u Srednjoj Bosni. Nije istina da je stvaranje Herceg Bosne dovelo do zločina i katastrofalnih posljedica, ono je spasilo hrvatski narod a onda i Bosnu i Hercegovinu. Navest ću dva neoboriva argumenta koji potvrđuju kako su razni butkovići i cijelo njegovo

društvo krivotvoritelji povijesne istine, kako šire mržnju prema nevinom čovjeku pa i cijelom hrvatskom narodu.

Znanstvena knjiga američkog pukovnika i povjesničara Charlesa R. Shadera "Muslimansko građanski rat u Srednjoj Bosni" dokazuje da su Muslimani bili agresori u Srednjoj Bosni a ne Hrvati. Da su Muslimani željeli osvojiti Srednju Bosnu iz tri razloga:

Prvi da smjeste izbjeglice sa Drine i iz Posavine, da ovladaju komunikacijama i treći da dođu do tvornice oružja kao uvjeta svoga opstanka. Već tada Muslimani, uvidjevši da su slabiji od velikosrpskog agresora, usmjeravaju svoju agresiju prema Hrvatima i hrvatskim teritorijima vjerujući da su tu jači.

Nedavno je u Hrvatskoj prikazan sjajan dokumentarni film Višnje Starešine Treći pohod koji otkriva istina o mudžahedinima i njihovoj ulozi u provociranju hrvatsko-muslimanskog rata ali i sramotna uloga Britanaca kao pokrovitelja mudžahedina.

Dvije su stvari otkrivene koje je prohaaška antihrvatska mreža u Hrvatskoj skrivala. Prvo, da su mudžahedini došli prije muslimansko-hrvatskog sukoba. I drugo, da su bili svega kilometar udaljenosti od britanskog centra (logora). Isto tako prikazan je govor Alije Izetbegovića mudžahedinima, što pokazuje da nisu slučajno mudžahedini i Britanci prije sukoba došli baš u Srednju Bosnu.

LAŽLJIVCI, VARALICE I KRIVOTVORITELJI GUBE TLO POD NOGAMA

Butković i društvo boje se istine i zato su vrlo agresivni i zato ponovno obnavljaju svoje lažne optužbe kao da presude u Haagu, koja je oslobodila krivnje Hrvatsku za bilo kakav zločinački pothvat, nije ni bilo. Butković optužuje krajnju desnicu da želi od Darija Kordića napraviti heroja. Kao što je optuživao na isti način krajnju desnicu i biskupe da od Gotovine koji je za Butkovića gangster i zločinac želi napraviti heroja. Interesantno je analizirati koga to sve Butković i kompanija trpaju u krajnju desnicu. Krajnji desničari su oni ljudi koji podržavaju revolucionarne mjere uključujući i atentate pa i terorističke akcije, koji se ne zadovoljavaju parlamentarnom političkom borbom. Da nije žalosno bilo bi smiješno ono što radi Davor Butković i njegova ekipa iz Jutarnjeg lista proglašavajući biskupa Košića, Bogovića i Pozaića i druge, vođama krajnje desnice.

Biskup Košić je bio na prvoj crti obrane u Domovinskom ratu pa ga možda i zbog toga pokušavaju imenovati vođom radikalne desnice. Bivši rektor i bivši ministar vanjskih poslova u Ratnoj vladi prof. dr. Zvonimir Šeparović, poznati viktomolog i humanist, za njih je također dio krajnje desnice. Tu je i akademik Josip Pečarić, čuveni matematičar, najcitiraniji hrvatski znanstvenik. Možda će Pečarića optužiti jer često ide u Pakistan, gdje proizvodi matematičare i doktore znanosti, da ide tamo po upute od Al Quaide kako organizirati terorističke akcije. Za njih je krajnji desničar i čuveni humanist Slobodan Lang koji je za vrijeme rata bio svuda tamo gdje je najteže kako bi pomogao ne samo Hrvatima nego i Bošnjacima i svima kojima je trebala pomoć. Slobodan Lang bi trebao dobiti Nobelovu nagradu za mir za ono što je radio i radi jer je on čovjek dobra i ljubavi ali zato što se bori za istinu i što je posjećivao i dočekao Darija Kordića on je automatski svrstan u krajnju desnicu. I mene su svrstali u krajnju desnicu iako sam bio potpredsjednik Ratne vlade i zajedno sa Vladom čvrsto sam se borio i izborio da na zločine ne odgovorimo istom mjerom. U krajnju desnicu svrstavaju i Miroslava Tuđmana. Bez ikakvih argumenata i suprotno svemu onome što je Miroslav Tuđman radio i uradio, a uradio je vrlo mnogo za pobjedu istine i demokracije i slobodu hrvatskog naroda, više nego svi njegovi kritičari zajedno.

Davor Butković prava je sramota hrvatskog novinarstva ali sramota i svih nas koji na neki način bez velikog otpora trpimo da nam takav čovjek koji laže, vara i izmišlja podvaljuje i lažno optužuje drži moralne lekcije. Ipak postepeno sve dolazi na svoje mjesto. Istina pobjeđuje a lažovi, varalice i krivotvoritelji i protivnici hrvatskog naroda i hrvatske države polako gube pozicije, svjesni su da će uskoro doći do promjene vlasti i zato su nervozni. Uvjeren sam da će vrlo brzo biti postavljeno pitanje odgovornosti za ono što godinama rade a što je suprotno hrvatskim nacionalnim interesima ali suprotno demokraciji i pravdi

Zdravko Tomac / Hrvatski tjednik

http://www.hrsvijet.net/index.php?option=com_content&view=article&id=32984:zdravko-tomac-novinarska-sramota&catid=76:gost-kolumne&Itemid=350

**MARKO FRANOVIĆ, PORTAL
DRAGOVOLJAC.COM, 2021.**

**ISELJENICI IZ CIJELE AUSTRALIJE
OKUPILI SE NA PROSLAVI ROĐENDANA
DOBROTVORA IZ SYDNEYA**

NAGRADA ZA ŽIVOTNO DJELO ‘BLAŽENI
ALOJZIJE STEPINAC’

**U ljubavi prema hrvatskom narodu ne dam se ni
od koga natkriliti**

RIJEČ UREDNIKA:

Marko Franović proslavio nje svoj 80. rođendan u subotu 8.5.2021. u hrvatskom klubu “Sydney” u društvu svoje rodbine i prijatelja. Rođendanu je prisustvovao i Markov prijatelj bivši australski premijer Tony Abbott, a bili su i predsjednici hrvatskih klubova iz cijele Australije, Tony Sep iz Canberre, Ante Jurić iz Melbournea, Paul Šarić iz Gellonga te Petar Puljić iz Gold Coasta uz jasno predstavnike hrvatskih klubova iz Sydneya.

Rođendanu su nazočili predstavnici hrvatskog konzulata u Sydneyu, svećenici iz hrvatskih katoličkih centara, a bio je i poznati hrvatski slikar Karlo (Charles) Bilić.

Prigodom rođendana promovirana je i svim nazočnima kao poklon darovana knjiga o Marku

Franoviću pod naslovom; “Nikada ne zaboravi svoju prošlost” koju je uredila gospođa Ina Vukić.

Također je Marku Franoviću gospodin Ante Mihaljević u ime hrvatske dijaspore cijelog svijeta tj. iz Amerike, Evrope i Australije uručio prvu takvu – novo osnovanu nagradu – “Hrvat dijaspore” za 2021. godinu za životno djelo.

Zanimljivost je da je geslo i zaštitni znak ove nagrade poznata i često citirana rečenica blaženog kardinala Alojzija Stepinca – “U ljubavi prema hrvatskom narodu ne dam se od ni od koga natkriliti” te činjenica da je gospodin Marko Franović rođen isti dan kada i Alojzije Stepinac – 8. svibnja.

Još jedna osobitost vezana je uz samu nagradu dijaspore “Alojzije Stepinac”.

Naime kip blaženog Alojzija Stepinca izljeven je od bronce nedavno u Zagrebu, te je po rukama Darija Kordića nekadašnjeg predsjednika Republike Herceg Bosne i haškog uznika koji je nevin proveo 17

godina u zatvoru, odnio kip – na posvetu u Sisak biskupu Vladi Košiću čija je biskupija teško stradala u potresu na Banovini.

U radnoj atmosferi je prošao i početak rada novo osnovane Australian Croatian Media Network – tj.

Australsko hrvatske medijske mreže, nove medijske platforme, tj. naših novina “Domovina” koje su povezane s hrvatskim radijem i novo osnovanom televizijom u Sydneyu a među prvim sadržajima koji će te moći pogledati biti će intervju Marka Franovića s poznatom australskom novinarkom hrvatskih korijena Marijanom Rudan koji je održan u studiju ACMN-a u srijedu 12.5.2021. na stadionu Sydney Uniteda 58 u Edensor Parku a u sljedećem broju objaviti ćemo više potankosti i detalja kako i gdje možete pratiti nove televizijske emisije i sadržaje ACMN I ovim putem u ime redakcije naših novina “Domovina” a i u svoje osobno ime želim gospodinu Marku Franoviću puno zdravlja i svaki Božji blagoslov te da i dalje predano pomaže, hrabri i podupire hrvatsku zajednicu u Sydneyu i Australiji. U ovome tjednu spomen je na žrtve Bleiburga i Križnih putova te stradanja nevinog hrvatskog naroda u svibnju 1945. godine.

Ove nedjelje također su u Hrvatskoj održavani lokalni izbori na kojima su izabrani gradonačelnici i župani te gradska i županijska vijeća. Kažu da na lokalnim izborima ne bi trebala prevladavati ideološka, svjetonazorska pitanja, već komunalna. Tako bi trebalo biti, ali nije, niti kod nas, niti u svijetu.

Miroslav Škoro ušao je u drugi krug izbora u Zagrebu koji će biti održani za dva tjedna. Veliki je to uspjeh Domovinskog pokreta i dr. Miroslava Škore te im ovim putem i čestitamo!

A vama želim ugodno čitanje!

DOMOVINA CROATIAN-AUSTRALIAN WEEKLY
Wednesday, 19. May 2021 Vol. 9, No. 436| \$ 4

LJETA U TISNOM / DON LAZAR ČIBARIĆ, ZAGREB, 2021.

UVOD

Jedan tišnjaniin (ima oko 40 godina) mi je jednom rekao: "Od kako znam za sebe, a pričali su mi i moji roditelji, u Tisnome se uvijek pisalo protiv popa."

Zato je i logično bilo da su moja ljeta u Tisnom u znaku druženja s tišnjanskim župnikom don Lazarom Čibarićem. To druženje je dovelo do toga da je već postala tradicija promoviranje mojih novih knjiga i u Tisnom. I tamošnji načelnik je zaslužan za to jer je jedne godine odbio ustupiti župniku dvoranu tamošnjeg kina. Čak je i glavni dnevnik HTV javio kako je to učinio jer je trebala biti predstavljena knjiga o Thompsonu, da bi u dopisu župniku obrazložio to radovima u kinu. Ista zabrana je uslijedila i slijedeće godine, ali sada je u obrazloženju načelnik dao tumačenje Ustava RH, što su iskoristili i u lokalnim novinama narugavši se načelniku – ustavnom stručnjaku nesvršenom studentu pravnog fakulteta. Evo jednog poziva (plakate po Tisnom znaju i skidati):

ŽUPA TISNO

Pozivamo Vas na predavljanje novih knjiga

**akademika JOSIPA PEČARIĆA o 'stupovima Pečarićeve
Hrvatske':**
DARIO KORDIĆI
ČETVRTI STUP MOJE HRVATSKE –
BISKUP DR. VLADO KOŠIĆ
U predavljanju će sudjelovati:
domaćin DON LAZAR ČIBARIĆ
ROKO ANTIĆ, donaćelnik Općine Kistanje iz reda pripadnika
hrvatskog naroda
Dr. sc. JOSIP STJEPANDIĆ, predsjednik HAZUDD-a
i autor
TISNO, UTORAK,
6. KOLOVOZA 2019. U 20 SATI.
DVORIŠTE ŽUPNE KUĆE

Nisam slučajno stavio baš taj poziv.

Zašto?

Nisam zbog hrvatskoj javnosti dobro poznatog hrvatskog znanstvenika i urednika mnogih međunarodnih časopisa dr. sc. Josipa Stjepandića koji je čest predstavljatelj u Tisnom i ne jednom je don Lazar ta predavljanja organizirao kada bi on dolazio iz Njemačke.

Pa zašto onda?

Don Lazar je Janjevac, a to je i predstavljatelj knjiga Roko Antić sjajni mladi hrvatski političar i komentator o kome sam i pisao u mojim knjigama pa u Prilozima ovom Uvodu dajem i taj tekst.

Tekstove s tih predavljanja don Lazar tiska u župnom listu KARAVAJ tako da ih može čitati mnogo više Tišnjana nego što ih može stati u dvorištu župne kuće. U Prilozima ovog Uvodu dajemo iz broja za Veliku Gospu 2018. tekst o proslavi Gospe od Karavaja. O samim predavljanjima u Tisnom najbolje govori činjenica da je don Lazar organizirao i predavljanja u Omišu i Kaštel Sućurcu.

Knjiga je sastavljena od tekstova iz mojih knjiga u kojima se spominje i don Lazar ili su dani i govori s tih predavljanja u Tisnom, Treba napomenuti kako je don Lazar organizirao u Tisnom i predavljanja i knjiga drugih autora. Spomenut ću samo prof. dr.

sc. Zdravka Tomca o kome također postoji jedna moja knjiga slična ovoj o don Lazaru.

Don Lazar mi je nedavno poslao i slijedeći e-mail:

Naslov: Osvrt

Datum: Tue, 16 Feb 2021 11:55:29 +0100

Šalje: Lazar Čibarić <lazar.cibaric1@gmail.com>

Prima: Josip Pecaric <pecaric@element.hr>

Poštovani akademice Josipe!

Potaknuti ovim objavljenim listama znanstvenika odlučih napisati Tebi nekoliko riječi ponosa, a i izraziti nezadovoljstvo zbog nepravdi koje Ti se događaju.

Poznato mi je da je kod Tebe (nadam se da se mogu obraćati na Ti - ne šaljem ovaj mail u javnost) doktoriralo 40 profesora u Hrvatskoj, a još oko tridesetak u svijetu. Poznato je i da imaš oko 200 suradnika iz cijelog svijeta.

*Također mi je poznato i to da ste kralj u svom području **nejednakosti u matematici**, poznat i priznat u cijelome svijetu. To se može vidjeti na mnogim listama s popisom znanstvenika općenito a posebno u matematici. I ove novije liste popisa znanstvenika i njihova rada to potvrđuju.*

To je veliki uspjeh u znanosti i trebao bi biti na ponos svima, kao što i jest mnogima.

Poznat mi je tvoj domoljubni rad, na žalost, i nepravde koje ti je to donjelo, a ne bi smjelo biti tako...

Drago mi je da smo se upoznali i da dobro surađujemo već više godina.

Velik broj ljudi prati i cijeni tvoj rad i doprinos Hrvatskoj državi.

Neka dragi Bog nagradi i blagoslovi tebe, tvoju obitelj i tvoj rad.

Pozdrav cijeloj tvojoj obitelji!

A mi se vidimo, ako ne prije, onda na ljeto u Tisnome kao i do sada.

Don Lazar Čibarić

Da, don Lazar nije ovo poslao u javnost pa sam to samo spomenuo u mojoj knjizi *Ruski znanstvenik u RH*, dragovoljac.com:

<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/ruskiznanstvenik.pdf>

Ali u ovoj knjizi ipak ga moram dati, zar ne?

Akademik Josip Pečarić

PRILOZI

KARAVAJ

Velika Gospa 2018.

Glasilo Župe Svetog Duha Tisno

Godište XIV. Godina 2018. – Broj 2 (33). Velika Gospa
2018.

O PRISLAVNA BOŽJA MATI

O prislavna Božja Mati,
dostoj nam se milost dati,
da ja ljubim Sinka tvoga,
moga Boga pridobroga.
Da sve moje govorenje,
dilovanje i mišljenje,
vazda budem upravljati,
kako ću mu ugađati.

**O Marijo, Majko,
slatki moj spomene,
tebe, Majku moju,
tebe vik ću zvat.**

Smiluj mi se, Majko slavna,
jer znam da si vazda spravna,
molećega uslišati
i jaku mu pomoć dati.

Štovani župljani!

Naša župa je posebno povezana s Gospom jer se tu nalazi biskupijsko svetište Gospe od Karavaja. Tu, u svetištu, mnogi su zavjetni darovi, mnoge zahvale za Gospin zagovor. Sve to kroz 300 godina svetišta u Tisnome.

Također, u Tisnome imamo i akademika Josipa Pečarića, matematičara svjetskoga glas i velikog domoljuba. Ove je godine, povodom njegovog 70. rođendana, bila u Zagrebu Međunarodna konferencija iz matematike MIA218. Zahvaljujemo dragom Bogu i pridružujemo se čestitkama za njegov rođendan i znanstveni doprinos. Donosimo izvještaj u ovom broju.

Neka nas prati zagovor naše nebeske Majke, Gospe od Karavaja.

Najvjernija odvjetnice, na braniku stoj, čuvaj našu svetu vjeru i hrvatski dom!

don Lazar Čibarić, župnik

ROKO ANTIĆ I KNJIGA „TRIJUMF TUĐMANIZMA”

Predsjednik kistanjskog ogranka HDZ-a, inače dogradonačelnik općine Kistanje, Roko Antić, podnio je neopozivu ostavku na dužnost predsjednika ogranka i člana Županijskog odbora HDZ-a, a uz njega su stali i svi članovi ogranka i jednoglasno donijeli odluku o raspuštanju kistanjske organizacije HDZ-a. Sve zbog Istanbulske konvencije koja duboko vrijeđa Antićeva uvjerenja i kršćanski habitus (pogledajte npr.:

<https://kamenjar.com/biskup-vlado-kosic-molite-da-sluganska-vlast-ne-ratificira-istanbulsku-konvenciju/> .)

Priopćenje Antić završava riječima:

Zbog svega ovoga 'svoju knjigu razočaranja s HDZ-om' završit ću citatima naših poznatih književnika, koji najbolje oslikavaju današnje stanje u koje ste nas doveli: MATOŠ: 'Među Hrvatima ima više izdajica, nego kod svih europskih naroda zajedno'; ŠEGEDIN: 'Nevjerojatno je koliko ima Hrvata koji tako strasno mrze svoj narod'; ŠENO: 'Hrvati znaju biti samo sluge'.

<http://tris.com.hr/2018/03/roko-antic-napustio-hdz-pala-prva-ostavka-radi-istanbulske-i-to-u-kistanjama/>

Međutim, u jučerašnjoj Bujici Anić je objasnio da je ove citate uzeo iz moje knjige (zahvaljujem mu se na ono 'genijalni um') „Trijumf tuđmanizma!, Zagreb 2003.

https://www.youtube.com/watch?v=UxIdB_m5F-8

Zapravo je lijepo znati da netko citira tvoju knjigu i nakon 15 godina. Ipak nije bilo uzalud sve to što radim, zar ne? Tim više što je u prethodnoj Bujici dr. Pavuna govorio i Prvom Pečarićevom poučku, a ta emisija je samo na youtube-u imala preko 110,000 pregleda. A taj broj ubrzano raste!

https://www.youtube.com/watch?v=7Mwfji_5Smg

O tome mi piše i Miro:

Naslov: Prvi Pečarićev poučak

Datum: Tue, 13 Mar 2018 17:35:00 +0100

Šalje: Miro B.

Prima: Josip Pecaric <pecaric@element.hr>

Gledam snimku Bujice u kojoj je gostovao Davor Pavuna. Napravio je show. No, najbolji dio mi je kad kaže da smo mi svi u Hrvatskoj ustaše. To je Prvi Pečarićev poučak: tko nije po SANU 2, taj je ustaša. :)

lp

Miro

Mislim da je kolega Pavuna dodatno objasnio: To Ti je, bre, Velika Srbija☺

Ali vratimo se g. Antiću.

Natjerao me je da ponovno pogledam svoju knjigu i pronađem tekst u kome je pronašao ove citate, a kojega se sjetio poslije toliko godina. Radi se o tekstu *Tribina «Godinu dana nakon Rive»*. Tribina je održana u Splitu 11. veljače 2002. Gosti Tribine bili su i general Krešimir Ćosić i publicist i kolumnist Josip Jović.

Po sugestiji Uredništva našeg portala dragovoljac.com (o kojoj sam već pisao - da ponavljam i svoje stare tekstove) evo i tog teksta:

Tribina «Godinu dana nakon Rive»

Tribina «Godinu dana nakon Rive» održava se par dana poslije otvaranja Zimskih olimpijskih igara, dakle u vrijeme kada su gledatelji diljem svijeta mogli čuti kako Predsjednik SAD-a u svom kratkom govoru govori o ponosu američkog naroda. Ponosu naroda koji je bio izložen strašnom terorističkom napadu. O ponosu je stalno govorio i Otac hrvatske države - dr. Franjo Tuđman. A kada ste čuli da Bevanda ili Račan govore o ponosu hrvatskog naroda?

Izgleda da u svijetu postoji neka vrst rasističke podjele na narode koji smiju imati ponos i narode koji ga ne smiju imati. Tuđman je bio stalno napadan od svjetskih moćnika jer nije prihvatio da hrvatski narod treba biti narod bez ponosa. Današnja vlast je to prihvatila i zato su joj svjetski moćnici pomogli u dolasku na vlast. Pomogli su im oni koji su svo vrijeme bili protiv neovisne hrvatske države.

A kada tako dođete na vlast uz nečiju pomoć morate biti njegove sluge. Zato oni koji su najpozvaniji da čuvaju ponos hrvatskog naroda evo već dvije godine, iz dana u dan, ruše naš ponos na najsramočniji način. Na udaru su bili prije svih oni koji su najveći

ponos svakog naroda – njegovi ratnici, sam veličanstveni Domovinski rat u kome je stvorena država i sve druge vrijednosti našeg naroda.

A da će biti tako moralo postati svima jasno kada je na osnovu lažnog Bevandina svjedočenja osuđen general Blaškić. Tada je nova vlast odmah donijela Deklaraciju o suradnji sa Sudom u Haagu, i ovom sudu predali u ruke nadležnost nad najveličanstvenijim hrvatskim pobjedama - Bljeskom i Olujom.

U situaciji kada je oporba u državi bila nemoćna da se suprotstavi tim udarcima na ponos i dostojanstvo hrvatskog naroda formiran je Središnji nacionalni stožer za obranu digniteta Domovinskog rata. Ratnicima je bilo jasno da vlada ruši ponos naroda. Bilo im je jasno da to radi, jer jedino s narodom bez ponosa može se raditi što god njihove žele gazde, oni koji su svoje sluge i dovele na vlast. Tada se može rasprodati sve što vrijedi u zemlji, pa čak i poklanjati dijelove zemlje. Sigurno je naša velika pogreška što stalno i uporno nismo ukazivali na suodgovornost zapadnih zemalja u srpskom genocidu.

Pritisnuta nezadovoljstvom naroda, biskupa, športaša, a zahvaljujući djelovanju Stožera, vlast je bila prisiljena donijeti Deklaraciju o Domovinskom ratu. U njoj piše da RH nije izvršila agresiju na BiH. Ali vlast se toga ne pridržava, pa uopće ne reagira kada Kordića i Čerkeza osude zbog navodne agresije Hrvatske na BiH. Naravno da nije reagirala kada su već bili optužili generala Mirka Norca zbog navodnih zločina u Gospiću. Stožer zna da se Norcu sudi zato što je spriječio podjelu Hrvatske na dva dijela i time spasio Hrvatsku. Zna i veliki dio hrvatskog naroda, a 200.000 prosvjednika na splitskoj Rivi prije godinu dana je to pokazao.

Stožer potom sakuplja potrebnih 400.000 potpisa za referendum o jednakom tretmanu hrvatskih branitelja s vojnicima pobjedničkih vojski iz Drugog svjetskog rata. Tražen je minimum jer je očito da su hrvatski branitelji mnogo iznad tih vojski. Pa oni su goloruki išli u obranu od velikosrpske agresije. Suprotstavili su se osvajačkoj vojsci, za koju se tvrdilo da je četvrta po snazi u Europi, kojoj su se pridružile i paravojne postrojbe i mnogi civili. Jesmo li zaboravili da je prva žrtva u Hrvatskoj bio gospodin Čuvalo. Ubio ga je snajper na Novom Zagrebu kada su tenkovi iz Zagreba išli u rat u Sloveniju. Sjećamo li se filmova u kojima se srpski civili, čak i starice,

naoružani do zuba hvale svojim zločinačkim podvizima. Sjećamo li se kako su Srbi napuštali sela i gradove dan uoči početka bombardiranja istih. Sjećamo li se šokiranih hrvatskih ljudi koji su s nevjericom govorili da su njihovi susjedi Srbi jučer kod njih dolazili na kavu, a danas ih ubijaju.

A svijet je pomagao Srbima. Ovih dana smo svjedoci neposluha u Izraelskoj vojsci zbog toga što su u borbi za opstojnost Izraela morali ubijati i civile i djecu. A Izrael je vojno mnogo snažniji nego što je bila nenaoružana i agresiji izložena Hrvatska. Jasno je da nitko tko drži do svog naroda i države ne bi sudio svojim ratnicima. Kakvi su to ljudi koji se mire s činjenicom da se optužuje više Hrvata za zločine u Domovinskom ratu, nego što je to bio slučaj među pobjednicima iz Drugog svjetskog rata, rata u Koreji ili npr. Vijetnamu?

Stožer je bio svjestan da se i takvim nejednakim tretmanom Hrvatske Vojske u odnosu na druge također ruši ponos našeg naroda. Zato su i sakupili toliko potpisa iako su vjerojatno znali da Vlast koja je dovedena sa zadaćom da poništi ponos ovog naroda i sve hrvatske vrijednosti neće poštivati Ustav. Ali to nisu učinili uzalud, jer 400.000 sakupljenih potpisa pokazuje da će teško uništiti ponos ovom narodu.

Umjesto raspisivanja referenduma što je po Ustavu bila obaveza današnjih vlasti dočekali smo sramotne optužbe protiv generala Ademija i Gotovine. Dočekali smo ono što je ova vlast željela i omogućila donošenjem Deklaracije o suradnji sa sudom u Haagu: Hrvatska je optužena za agresiju i etničko čišćenje svojih okupiranih područja. Agresija i etničko čišćenje nekakve - od suda u Haagu proglašene - države RSK. Takva monstruoza optužba istovjetna je s tvrdnjom da je hrvatski narod genocidan. Ponovit ću ono što sam rekao na prosvjedu u Zagrebu: General Gotovina danas nije svoju najveću bitku jer zna da je početak suđenja njemu u stvari početak suđenja neovisnoj i slobodnoj Hrvatskoj. Raspisali su tjeralicu za njim. Da bi ga našli moraju svima nama iščupati naša srca. Jer general Gotovina je u našim srcima. Zato kada se svira naša himna držite ruke na svojim srcima. Da ih podsjetite gdje je naš general i gdje je naša domovina.

A o kakvoj se prljavoj igri radi pokazuje to što je Carla del Ponte rekla Goranu Graniću da će hrvatskoj vladi sigurno optužnice protiv Ademija i Gotovine politički odgovarati. Treba li nas uopće čuditi što ovoj hrvatskoj vladi politički odgovaraju optužbe u kojima se optužuje hrvatska država? Zamislimo se nad izjavom haaške tužiteljice! Zna li ipak netko u Hrvatskoj bolje od nje koje će optužnice više politički odgovarati današnjim vlastima? Piše li te optužnice ipak netko u Zagrebu?

Naravno u ratu mora biti i zločina. Pitanje je: je li veći zločinac koji u takvim uvjetima u kojima je bila Hrvatska, u takvim situacijama i napravi zločin, od onih koji su izvršili agresiju i od onih iz svijeta koji su je omogućili. Moramo uvijek imati na umu da je čak i onaj hrvatski vojnik koji je načinio neki zločin pozitivac u odnosu na agresore i njihove pomagače iz svijeta. Priča o individualnoj odgovornosti je smišljena da bi se Hrvate moglo suditi za obrambeni i oslobodilački rat. Naspram njihove «individualne odgovornosti» stoji individualni, pa čak možemo reći i kolektivni zločin agresora i njihovih podupiratelja. Gospodo, ne tražite nikakve «smrtonosne sastanke» po Hrvatskoj. Na takvim sastancima ste vi sudjelovali kada ste odlučivali o pomoći velikosrpskoj agresiji na Hrvatsku. Vaš je zločin mnogo, mnogo veći.

To su hrvatski branitelji radili za nas. Znali su da će u prljavom ratu svašta proživjeti, ali su se žrtvovali za nas. Tko od nas ima pravo njima reći išta drugo osim kleknuti pred njih i reći im hvala. Nema sumnje da su negativci svi oni koji takve ljude uopće uspoređuju s zločincima. Oni koji ih maltretiraju i ponižavaju. Oni koji su dezertirali ili koji su svo vrijeme bili protiv slobode svoje domovine. Oni koji su slušali i izvršavali naredbe onih u svijetu koji su bili, a i danas su protiv neovisne hrvatske države.

Kada vam kažu da oni žele Hrvatsku ravnopravnu drugim zapadnim državama pitajte ih: Pa koja od tih država dozvoljava suđenja svojih ratnika? Mala Nizozemska? Velika Amerika?

Zapamtimo, čak i oni koji su počinili neki zločin u takvom nametnutom prljavom neravnopravnom ratu, još uvijek su pozitivci i žrtve velikosrpske agresije koju su omogućili svjetski moćnici. Zato je sud u Haagu, zamišljen da sudi ne samo agresorima nego i žrtvama, nešto najprljavije i najnemoralnije što je veliki svijet

smislio za ostvarenje svojih interesa. Hrvatski ratnici, sve da su i napravili neki zločin, na sudu u Haagu bi bili pozitivci, a nekad časni suci koji su prihvatili raditi u takvoj nečasnoj instituciji, negativci. Mislim da imam potpuno pravo što sam taj sud nazvao sramotnim sudom i bordelom.

Međutim, svjetski moćnici su svjesni sramotnosti ovakve institucije. Zato žele izokrenuti povijest i Hrvatsku od žrtve napraviti agresorom, kako sam u gornjem citatu i najavio. Na početku rata su nam prijetili da će nas proglasiti agresorima ako napadnemo vojarne. Bili smo im agresori na BiH u trenucima kada su Srbi napali tamošnje Hrvate i Muslimane. Bili smo im agresori svo vrijeme rata u BiH, rata u kome su najviše stradali tamošnji Hrvati. Sjetimo se što rade i danas našoj braći u Bosni i Hercegovini! A evo dočekali smo da nas ponovo proglašavaju agresorom na dijelove vlastite države, na okupirani hrvatski teritorij. Zato i najpoznatiji Haaški svjedok protiv svog naroda danas u Hrvatskom saboru govori da su Hrvati «antagonizirali pripadnike srpske manjine u Hrvatskoj», kao da smo svi zaboravili da su se samo borili za svoje privilegije. On u stvari samo potvrđuje priču o «napadnutom jadnom nenaoružanom srpskom narodu u Hrvatskoj».

Sve više i više hrvatskih ljudi uviđa da nam se svjesno i sistematski uništava ponos, da nam se ponovo nameće kompleks krivnje i da nam se želi oduzeti država izborena u veličanstvenom oslobodilačkom ratu. I svjetski moćnici su svjesni rasta popularnosti državotvornih stranaka. Prijete nam svim i svačim ako se usudimo opet na vlast dovesti one koji brinu o našim, a ne o njihovim interesima. Među nama znaju pronaći one koji će tim njihovim interesima i služiti. Očito, nisu bez osnove tvrdnje velikih hrvatskih književnika. Šenoa je tvrdio da Hrvati znaju biti samo sluge. Šegedin je bio šokiran činjenicom da među Hrvatima ima tako mnogo pojedinaca koji strasno mrze svoj narod, a Matoš je tvrdio da Hrvati imaju više izdajica nego svi ostali narodi Europe zajedno. Kada ćemo naučiti da je biti izdajica svog naroda nešto najpodlije i najogavnije? (Podcrtao JP)

A za rast ponosa hrvatskih ljudi, koji se odražava i na rast popularnosti hrvatskih državotvornih stranaka najzaslužniji je upravo Stožera za obranu digniteta Domovinskog rata. Oni koji to ne

žele priznati, samo pokazuju da su im vlastite ambicije važnije od hrvatskih. Svima je upravo ovdje u Splitu pokazano kako se kroz Hrvatski blok treba boriti za vraćanje hrvatske Hrvatske. Hrvatske koja će brinuti o interesima hrvatskog naroda i svih njenih građana, a ne o interesima onih koji su sudjelovali u velikosrpskoj agresiji na našu državu i u genocidu nad hrvatskim narodom, a splitsko iskustvo nam je pokazalo kako itekako treba voditi računa da među onima koji će sutra vladati Lijepom Našom ne bude onih kojima su vlastiti interesi ispred Domovine. Prva zadaća doista hrvatskih vlasti mora biti promjena odnosa sa Sudom u Haagu, raspisivanje referendumu za koji je Stožer sakupio potrebnih 400.000 potpisa hrvatskih građana, preispitivanje eventualnih presuda hrvatskim vitezovima jer smo svjedoci iz dana u dan lažnim i iskonstruiranim optužnicama i svjedočenjima.

Otac hrvatske države dr. Franjo Tuđman govorio je o ponosu s većim pravom od Predsjednika SAD. Jer način na koji smo mi stvorili državu ravno je čudu. To je hrvatsko čudo. Predsjednik Bush govori o «velikom i ponosnom» narodu. Njegov narod može pokazati da je doista veliki, ne samo zbog svoje brojnosti, ako pokaže da SAD ne zabranjuje ponos i malobrojnim narodima kao što se to čini hrvatskom narodu. Upravo na politici SAD-a prema Hrvatskoj pokazat će postoji li u svijetu rasistička podjela na narode koji smiju imati ponos i na one koji ga ne smiju imati.

Ako i dalje podržavaju svoje poslušnike, kojih se i sami gade, onda svima mora biti jasno da ovakva podjela naroda u svijetu postoji, i da hrvatski građani moraju znati hoće li prihvatiti svoju slugansku poziciju, što ju je za njih prihvatila današnja hrvatska vlast. Ili će kao i 1991. godine, odlučno reći NE. Ne, jer iako smo malobrojan narod, po svemu ostvarenom smo veliki i ponosan narod! To nam je svojevremeno poručio i biskup Jezerinac kada je upozorio da bi Hrvatska «jasnim načelima, stavovima i porukom, pa i uz cijenu žrtve, mogla pomoći i tzv. velikima ovog svijeta da njihova sudišta ne budu sramota civiliziranog svijeta».

**DVA PRIJATELJA / STANKO ŠARIĆ,
ZAGREB, 2021.**

PREDSTAVLJANJE IZNENAĐENJA U SLICI

Kako je izgledala ta neobična proslava šezdesetog rođendan Stanka Šarića najbolje pokazuju fotografije Branka Hrkača-

**MARIO FILIPI, PORTAL
DRAGOVOLJAC.COM, 2021.**

ODGOVOR DR. SC. MIRKU VALENTIĆU

Dragi kolega Valentiću,

Zahvaljujem Ti se na Tvom e-mailu i komentarima Otvorenog pisma koje je Mario Filipi uputio novoizabranom Predsjedniku Vrhovnog suda:

Subject: RE: Mario Filipi Otvoreno pismo Dobroniću

Date: Wed, 27 Oct 2021 12:22:34 +0200

From: Mirko Valentic

To: 'Josip Pecaric' <pecaric@element.hr>

Poštovani kolega, zahvaljujem na Vašoj dobroti da ste mi poslali vrlo vrijedan i zanimljiv prilog kojeg je napisao Mario Filipi, na veliku temu – pitanje našeg odnosa prema uzviku, uskliku „Za dom spremni“, a kojeg se danas veže isključivo za ustaše, kao navodno njihov, ili još točnije: samo njihov pozdrav!. To može biti privlačno samo onim pojedincima koji, da li zlo namjerno ili iz nekih drugih

motiva, vežu ovaj usklik isključivo uz Drugi svjetski rat i njegovu ustašku sastavnicu.

I ja sam primijetio u Večernjem listu obraćanje predsjednika vrhovne sudbene vlasti u nas dr. Dobronića narodu s njegovom zastrašujućom izjavom. Zastrašujućom najprije zbog toga jer pokazuje potpuno nepoznavanje materije a objavljuje kao čovjek s najvišeg sudbenog mjesta. Kada sam prvi put čitao prilog dr. Dobronića prva pomisao bila je da li je ovo poziv na kažnjavanje i linč , tj. na progon jednog starog ili davnog usklika koji je u različitim inačicama poznat čak u pučkoj tradiciji. O čemu gospodin Mario Filipi progovara s toliko senzibiliteta da me upravo njegov tekst potakao da vam se javim i zahvalim da ste mi skrenuli pozornost. Čovjeku preostaje tek da se sa starim Rimljaninom čudi i pita: „O tempora o mores Senatus (...). Kako se lako može izgubiti autoritet, tj. vjerodostojnost, kada se nepoznavanjem materije zaplovi nemirnim vodama političkog diskursa.

Mario Filipi je još jedan u nizu izuzetnih Hrvata. Rođen je u Zagrebu 24. 03. 1950. godine. Prvu zagrebačku gimnaziju završio je 1968. godine, a 1972. Fakultet političkih znanosti (u to vrijeme nauka) u Zagrebu. Budući da od samog početka zbog katoličkog odgoja nije želio ući u tadašnju partiju zvanu Savez komunista, bilo kakav rad na bolje plaćenim radnim mjestima bio mu je onemogućen zbog nedostatka specifične osobine zvane “moralno-politička podobnost”. Kao gimnazijalac bio je fanatično odan veslanju provodeći svo slobodno vrijeme u društvu s veslima i čamcima. Velika volja i rad donijeli su rezultate, pa je dvojac s kormilarom u kojemu su uz njega bili još partner **Jurica Rakamarić** i kormilar **Zlatko Milinković** bio 1968. pobjednik na probnom prvenstvu svijeta za juniore u Amsterdamu.

Zbog teških životnih prilika daljnja sportska karijera mu nije bila uspješna. Ponekad je poduzimao po malo bizarne sportske pothvate, kao što je utrka na 100 km ili plivački maratoni koje je plivao već kao invalid. Sport je neprestano dio njegovog života kao eliksir koji kroz napetost mišića održava zdravlje.

Nekoliko godina za vrijeme studija, a onda još gotovo dva desetljeća radio je kao novinar u raznim redakcijama, a onda je došao rat. Bio je svjedok svakodnevnog slijetanja helikoptera na heliodrom bolnice

Rebro s dramatičnim teretom – teško ranjenim hrvatskim vojnicima. U tom trenutku donio je odluku dragovoljno otići na mjesta gdje je najgore – na istočnu bojišnicu. I u ratu je koristio svoje mirnodopsko znanje koristeći ponajviše kameru i foto-aparat.

Boraveći na najopasnijim mjestima, sve je vjerojatnije bilo da će i sam stradati. Kobni trenutak stigao je u nedjelju, 13. listopada 1991. kada se je našao na krivome mjestu u krivo vrijeme. Između sela Nuštar i Marinci, na domak Vukovaru, granate iz srpskog tenka ubile su deset hrvatskih vojnika, a Filipi je teško ranjen. Ipak, sportsko srce iz mladih veslačkih dana i čvrsta vjera u Boga i pravednost borbe svog naroda pomogli su mu preživjeti i svoj život nastaviti bez ruke i noge, u društvu s protezama.

Vremena koja su došla kasnije pokazala su da je rat protiv Hrvatske prestao samo u smislu pucnjave, ali ostao je rat riječima, ekonomijom i propagandom, a na kraju i medicinom, točnije biološkim ratom. Zato se je sve više posvetio pisanju. Ovo je treće izdanje njegove prve knjige s istim naslovom, ali nadopunjena novim saznanjima. Kasnije je objavio knjigu svojih ratnih svjedočanstava u riječi i fotografijama pod naslovom „Na istočnom pragu Domovine“, a kasnije i zbirku vlastitih pjesama pod naslovom „Od mira do rata i natrag“.

A koliko je talentiran Mario Filipi govori i njegova najnovija Stand up komedija “Kako glumiti normalnog čovjeka“.

Naravno, sramotni odnos prema hrvatskim braniteljima i Domovinskom ratu bio je dodatni motiv da nastavi svoj novinarski rat. Evo jednog od niza njegovih tekstova na tu temu nama posebno zanimljivog jer je to njegovo izlaganje na 6. Hrvatskom žrtvoslovnom kongresu:

M. Filipi: Postupanje institucija prema hrvatskim braniteljima

23. lipnja 2013.

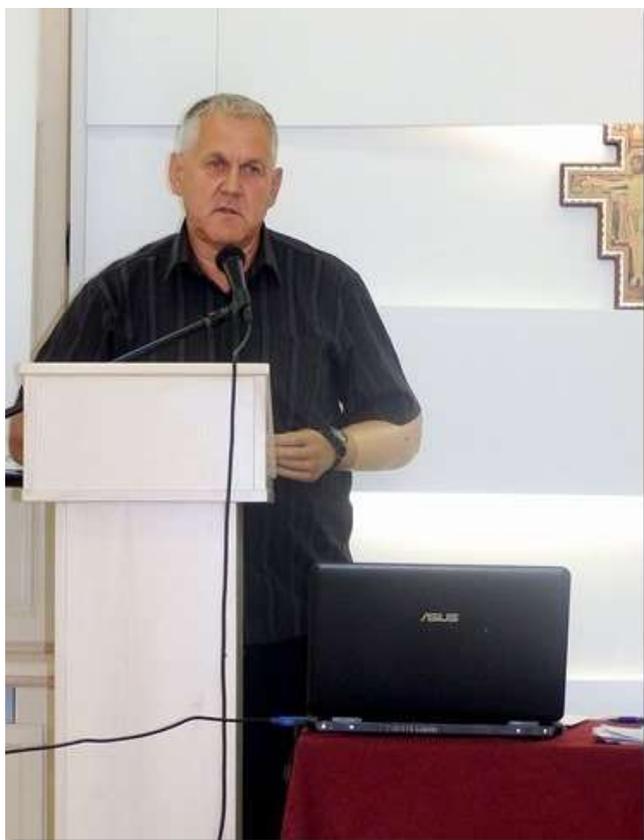
TUĐINCI U VLASTITOJ KUĆI

Kada smo se vraćali iz bolnica nakon ranjavanja, mislili smo da je naša žrtva svetinja koju se nikada nitko ne će usuditi dirnuti. Ali,

uskoro je domoljublje "izišlo iz mode", zatim se je Domovinski rat pretvorio u "građanski", onda smo ušli u "region" i na kraju nas je "nagazila" vlast iz 2000.g.

Medijska laž o braniteljima

Vladajućima su se pridružili i mediji koji su stvorili lažnu predodžbu o nama. Postali smo privilegirani nasilnici, pijanci, narkomani, prolupali ljudi koji siju strah po obiteljima, tuku djecu, maltretiraju žene i ne rade ništa.

Za nas su rezervirane naslovnice i velike slike ako počinimo zločin ili skrivimo nesreću. Ako isto učini netko drugi, naslovi su manji, a ako je netko iz "osjetljivih skupina", onda se pišu sitni inicijali. Hrvatski branitelji većinom su istisnuti iz hrvatske vojske i policije, mnogi otjerani u mirovinu, a neki i u bijedu odakle gledaju kako domaći i svjetski "hohštapleri" rastaču voljenu Domovinu.

Vrijedimo manje nego divlje svinje

Gotovo svatko od nas došao je do strašnog zaključka: "Nisam se borio za ovakvu državu". Mnogi su postavili pitanje: "Je li to imalo

.smisla?", a onda i: "Ima li smisla živjeti?" Cijela jedna brigada pala je u ponor samoubojstva. Željeli su tim strašnim činom probuditi nečiju savjest. Ali bili su u zabludi. Neki ljudi nemaju savjest. Za njih smo teret, pa svaki umrli predstavlja samo problem manje.

Nitko ne zna koliko ima samoubojstava branitelja. Do kraja 2006. g. bilo 1.751. Koliki je taj strašan broj danas nitko ne zna, jer nitko ne broji. Neki se nisu ubili, ali su zbog nepravdi postali žrtve poroka, a neki su naprosto umrli od tuge. Svi su oni žrtve arogancije karijerista koji su zgazili njihovu žrtvu da sebi prigrabe moć, novac, vlast i sl.

Najčešće su to bezvrijedni tipovi, kukavice, dezerteri ili muljatori svih vrsta.

Da je negdje uginulo 2.000 medvjeda, jelena ili divljih svinja, odmah bi se cijela država digla na noge. A za sudbinu stvaratelja države nikoga nije briga. Svi zajedno, uključujući i ona četiri koji su bili najteži invalidi, vrijedimo mnogo manje od divljih životinja. Kada sami pokušamo učiniti nešto u svoju korist, kao kada je prije nekoliko godina udruga 100% invalida povelala je akciju da se adaptira jedan stari hotel u kojemu bi se takvi ljudi mogli odmarati, institucije šute. Ni podrška NATO-a nije pomogla.

Ignoriranje je glavno oružje

Budući da smo većinom suprotni od matrice o branitelju nasilniku, moćni mediji nas ignoriraju. Ako hrvatski branitelj slika, piše knjige, pleše, pjeva, bavi se znanošću, ili radi bilo što drugo lijepo i dobro, to se "ne događa". Hrvatski branitelj nema pravo biti dobar, pametan i plemenit. Možda ne bismo ni "postojali" da se ne pojavljujemo na misama i svečanostima, ponekad i u odori hrvatske vojske. Ali i tada smo samo kulisa koja se ni ne spominje.

Ignoriranje je doživio čak i Darko Kralj, paraolimpijski pobjednik iz Pekinga u bacanju kugle, koji je u jednom danu pet puta oborio svjetski rekord, što je nezabilježeno u svijetu sporta igdje i ikad. Mediji su rekorde "preskočili", a zlato je osvojio "hrvatski predstavnik". Da je on junak Domovinskog rata, jedan od prvih koji je u ratu ostao bez noge, i to je ispušteno. Priča o njemu objavljena je tek kada više nije bila aktualna.

Stvorena je izokrenuta stvarnost. Hrvatski branitelji postaju marginalci, a "slavne osobe" su bezvrijedni likovi kao bogataši sumnjive prošlosti, izoperirane "ljepotice" koje se za njih "kače", glazbenici bez talenta, pjevači bez glasa, radio-spikeri s govornom manom, stare i debele tv-voditeljice, razne vrste LGBT osoba i sl., dakle oni koji su prirodno marginalci.

Za svaki važniji državni problem moćni mediji pitaju svoje političke "miljenike", "Jugoslovene" koji redovito "pljuju" po svojoj Domovini, njezinim vrijednostima i poštenim ljudima. Hrvatski branitelji nemaju riječ, jer smo "ruralni tipovi", "seljačine", iako među nama ima pravnika, politologa, doktora znanosti i profesora. Osobno sam politolog.

Hajke na ljude

Za one koji su se u nečemu istakli vrijedi druga taktika –hajka. Tu najgore prolaze najuspješniji ratni zapovjednici. Zatvaraju se bez dokaza, osuđuju na temelju smušenih proturječnih svjedočenja, "gule" zatvor, izlaze na slobodu, ali ostaje ljaga na njihovom časnom imenu.

Mirko Norac, Branimir Glavaš, Dario Kordić i Tihomir Blaškić samo su najpoznatija imena nedužnih koji robijaju ili su robijali. Vrhunac sadizma je kada zlikovci zatvaraju onoga koji je "kriv" jer se je branio, kao Veljko Marić, uznik u Beogradu. Oni, međutim, koji su se istakli nekim drugim djelovanjem, žrtve su druge vrste hajke. Njima se lijepi etiketa nacizma, čime se bave čak i tako daleki časopisi kao što je "Jerusalem Post" čija tema je Marko Perković-Thompson, dok mu se u Domovini "pakiraju" drugi "specijaliteti".

Hajka i na sitne ribe

Manje istaknuti ljudi izloženi su drugoj vrsti hajke. Molim vas da mi ne zamjerite što sebe uzimam kao primjer. Moj rad, narav i aktivnosti nikako se ne uklapaju u matricu o nasilnom prolupalom pijancu. Zato moja djela i *Inverzija Stvorena je izokrenuta stvarnost. Hrvatski branitelji postaju marginalci, a "slavne osobe" su bezvrijedni likovi kao bogataši sumnjive prošlosti, izoperirane "ljepotice" koje se za njih "kače", glazbenici bez talenta, pjevači bez glasa, radio-spikeri s govornom manom, stare i debele tv-voditeljice, razne vrste LGBT osoba i sl., dakle oni koji su prirodno marginalci.* aktivnosti "ne postoje", ali ja postojim i evo na koji način i tko sve mi zagorčava život.

HEP me tuži od 2003. godine do danas tražeći da platim paušale za električnu energiju na lokaciji na kojoj me nema već 18 (osamnaest) godina. Komunalno poduzeće "Ponikve" Krka podiglo je protiv mene do sada četiri tužbe (čekam petu) tražeći da plaćam paušale za vodu koja je isključena i vodomjer odnesen jer sam odbio platiti poskupljenje cijene vode za 1.700%. Do sada su sve tužbe dobili i iz moje mirovine prisilno naplatili preko 7.000 kuna.

Tuži me čak i Državna uprava da "dugujem" blizu 50.000 kuna (s kamatama i mnogo više), jer su mi navodno godinama isplaćivali preveliku naknadu za tuđu njegu i pomoć. Istovremeno uopće nemam rješenje iz kojeg bih vidio moja prava. I oni su dobili spor u prvom stupnju.

Najviše me boli postupanje policije, jer sam ranjen u društvu hrvatskih policajaca koji su oko mene ginuli, a preživjeli me po cijenu života spašavali. Sada neki njihovi kolege nasrću na mene bez ikakvog razloga i povoda, oslovljavaju me na ponižavajući način, pitaju kuda putujem (čak slovenski i mađarski policajci), zaustavljaju i "prevrću" mi auto u Bavarskoj, Danskoj, Švedskoj i Francuskoj, činim "prekršaj" jer u Bosnu i Hercegovinu želim ući s osobnom iskaznicom, progone me s parkirališta, odvoze mi auto "paukom", a u zapisnik pišu lažno mjesto događaja.

Moj obiteljski mir više ne postoji, jer stalno primam pisma s povratnicom. Do sada sam primio toliko kuverti da njima mogu popločiti skoro cijelu kuhinju. Poštar je najnepoželjniji gost na mojim vratima – ni kriv ni dužan.

Koraci unatrag s ortopedskim pomagalima

Ortopedska pomagala su nama ključ normalnog života, ali država na njima štedi. Nekada je problem bio čak i jednokratni kateter za paraplegičare, jer je "kvrgavi" bio osam puta jeftiniji od oblog. Tada smo predlagali nekim doktorima i političarima da jeftini kateter uguraju u svoj penis kako bi shvatili zašto ga dečki ne vole.

Danas se pojavljuje visoka tehnologija – kompjutorski upravljana i hidraulična pomagala. Njihov razvoj teče sporo, a cijene rastu munjevito. Srednja klasa je slabe kvalitete, a sofisticirana potpuno nedostupna. Kada bih mogao do-biti vrhunsku protezu ruke i noge, na ruci bih nosio BMW-a na nozi "Mercedes", dok vozim "Peugeot" koji je jeftiniji od oba ta pomagala.

Zaključak

Stav nekih državnih i paradržavnih institucija, domaćih i stranih, prema hrvatskim braniteljima, osobito najtežim invalidima, je neprimjeren, nečovječan i ponekad neciviliziran. O tome bi se moralo razgovarati na parlamentarnoj razini i to i u Zagrebu i u Bruxellesu.

Mario Filipi

6. Hrvatski žrtvoslovni kongres

<https://www.hkv.hr/domovini/branitelji/15456-m-filipi-postupanje-institucija-prema-hrvatskim-braniteljima.html>

G. Filipi je i kolumnist na portalu dragovoljac.com. Evo njegovih najčitanijih kolumni:

<https://www.dragovoljac.com/index.php/mario-filipi/2839-odlucujuca-bitka-za-pljacku-hrvatske-vodi-se-rusenjem-predsjednice>

<https://www.dragovoljac.com/index.php/mario-filipi/6894-predsjednica-je-do-kraja-prerezala-granu-na-kojoj-sjedi>

<https://www.dragovoljac.com/index.php/mario-filipi/6701-tito-je-psihopatski-hladnokrvno-isplanirao-proveo-i-nadzirao-pokolj-ljudi-koje-je-zvao-hrvatski-smrad>
<https://www.dragovoljac.com/index.php/mario-filipi/22127-kako-je-ubijena-hrvatska-pravoslavna-crkva>
<https://www.dragovoljac.com/index.php/mario-filipi/3217-trumpofobija-elitne-gerijatrije>
<https://www.dragovoljac.com/index.php/mario-filipi/7027-pojavio-se-je-novi-patuljak-ovaj-bi-nas-sve-strpao-u-bajbokanu>
<https://www.dragovoljac.com/index.php/mario-filipi/8222-eto-vam-hibridnog-rata-glupanderi-29-novembra-opet-se-ubija-hrvatska>
<https://www.dragovoljac.com/index.php/mario-filipi/4846-zelis-li-zaustaviti-domoljuba-reci-mu-da-je-populist>
<https://www.dragovoljac.com/index.php/mario-filipi/4228-kada-bi-i-postojao-zajednicki-jezik-mogao-bi-se-zvati-jedino-hrvatski>
<https://www.dragovoljac.com/index.php/mario-filipi/3608-srpsko-stablo-je-zlocudna-prijetnja>

Marijeva pisma meni sam znao komentirati stavljati u svojim knjigama.

Inače, ovaj Mariov tekst su mnogi zapazili. Tako je nastupio u 'Bujici', a moj dragi prijatelj i veliki hrvatski domoljub Stanko Šarić ga je stavio na svom facebooku i kaže mi da je bilo jako puno komentara.

Puno Te pozdravlja Tvoj prijatelj
Josip Pečarić

**DAMIR BOROVIČAK U MOJIM ZAPISIMA,
ZAGREB 2022.**

**'OPASNI' ZNANSTVENICI U DOMU
SPECIJALNE POLICIJE**

4. veljače 2017.

**PREDSTAVLJENA KNJIGA „NIŠTA SE JOŠ
PROMIJENILO NIJE“**

U petak navečer u ispunjenom Domu specijalne policije u Zagrebu okupili se opasno ignorirani znanstvenici, kolumnisti, izvjestitelji i domoljubi spremni na zaboravljene vrijednosti – braniti dom svoj. Predstavljanje knjige dvaju znanstvenika akademika Josipa Pečarića i doktora strojarских znanosti Josipa Stjepandića iz Njemačke, pod naslovom *Ništa se još promijenilo nije*, okupilo je sve one koji željno očekuju da se konačno nešto promjeni.

U prvom redu našli su se okupljeni oni koji nisu crvenom đavlu prodali dušu, a nekako su uspjeli preživjeti crne dane opake mesičeve detuđmanizacije. U prvom su redu sjedili Dario Kordić, prodan

Haagu na 17 godina, Venera Kordić, prisiljena na 17 godina suza i očaja bez prava žalbe, arhiepiskop Aleksandar, pastir nepriznatih i obespravljenih 16 tisuća hrvatskih pravoslavaca u vrtlogu hrvatskog nezakonja, velikan pobjedničke hrvatske diplomacije prof. dr. Zvonimir Šeparović, bez dostojnog mjesta i priznanja za 25. obljetnicu međunarodnog priznanja Republike Hrvatske, sisački biskup Vlado Košić, iz županije prepune jama žrtava lažnih antifašista te Marko Perković Thompson, proglašen ustašom jer je bio spreman braniti dom svoj od četničke provale i razaranja. Sadržaj knjige antife ne će ni pogledati, ali će sigurno tuliti i zavijati zbog prvog reda uglednih gostiju na predstavljanju.

Povod više za antife jer su predstavljanje vodili ugledni predstavljači. Započeo je Igor Vukić, novinar istraživač te prokazivač antifa muljatora i kako sve više izvire istina o trostrukom logoru Jasenovac. Vukić upozorava na izmišljena imena i podatke, na umnožavanja brojaka žrtava u tom čudnom spomen-području, u koje ni krvavi maršal JBT nikada nije htio navratiti. Vukić je pozdravio nazočne, kako priliči domaćinu, prije svega sve antife ako su se neustrašivo ušuljali u Dom specijalne policije te posebno novinare „Jutarnjeg lista“ koji su se ovih dana proslavili s glupostima u preradbi izjava akademika Josipa Pečarića. Previdjeli su da od Pečarića zaziru i prekaljeni prošlorežimski HAZU-ovci, s razlogom jer je Josip rođen na krivom mjestu. Kako Pečarić uopće može biti hrvatski akademik, ujedno s daleko najvećim brojem objavljenih znanstvenih radova, kad uopće nije rođen u avnojskoj SR Hrvatskoj? To je pitanje kulminiralo u izvješću HAZU-a u Hrvatskom saboru, a vjerojatno o korespondenciji koja je kasnije uslijedila, JL-ovci nisu bili kvalitetno informirani.

Nenad Piskač, kolumnist Portala Hrvatskog kulturnog vijeća, posebno je pozdravio sve specijalce u crnim majicama iz drugog dijela dvorane, potom iz prvog reda pastira Hrvatske pravoslavne crkve i sve njegove izvanzakonske vjernike, emeritusa hrvatske diplomacije Zvonimira Šeparovića te biskupa Vladu Košića uvijek spremnog na prvoj crti za istinu i sve ostale katoličke vjernike. Razložio je zato dugogodišnji društvenopolitički razvoj jugosfere na programu judeka i yudeka. Kod njih kulminira strah od ustaštva čim vide osobu u crnoj majici ili čuju glas da je netko spreman braniti dom svoj.

Kolumnist i politički analitičar Marko Ljubić govorio je o potrebi sudjelovanja i angažiranog pisanja te zauzimanja za istinu svih onih kojima je stalo do Hrvatske. Potrebno je stalno i uporno utjecati da se antifefe razobliče i ukaže njihova golotinja laži i podvala. Marko Ljubić to iz tjedna u tjedan osobno i vrlo uspješno čini. Njegove su raščlambe antologijske.

Na kraju su se obratili autori knjige. Akademik Pečarić je objašnjavao svoje posljednje matematičke i povijesne nejednakosti novinarki „Jutarnjeg lista“ te logiku njihovih novinarskih specijalaca

kao i njihov pad iz oba predmeta na ispitu zrelosti. Stjepandić je protumačio svoju bitku i taktiku s njemačkim medijima. Iz tih njihovih opiranja medijskim nasrtajima na Hrvatsku, podvala i laži, nastala je knjiga *Ništa se još promijenilo nije*. Knjigu je najbolje pročitati kako bi čitatelj shvatio zašto se doista još ništa promijenilo nije.

No posve je jasno kako se antifa mediji večeras nisu usudili doći u Dom specijalne policije. Strah od pozdrava „Za dom spremni“ ima isti efekt kao i prije 25 godina. Tjera u očaj sve one koji za obranu Hrvatske nisu spremni, za razliku od svih onih branitelja čija su

imena ispisana u vječni spomen i koji su za svoj dom i za svaki hrvatski dom bili spremni svoj život položiti. Njihovu čast u njihovu domu Specijalne policije večeras su branila i obranila dvojica opasnih znanstvenika.

Tekst i slike: Damir Borovčak

**'BOJNA ČAVOGLAVE' /
THOMPSONOFBIJA, ZAGREB, 2022.**

**AKADEMIK PEČARIĆ: 'HRVATSKA VLAST
PROVODI MEMORANDUM SANU 2, A ZA
VUČIĆA TREBA UVESTI 'DAN ŽALOSTI
ZBOG PRAVLJENJA ZEČEVA OD SRBA''**

Narod.hr, 7. kolovoza 2019.

Prenosimo govor akademika Josipa Pečarića kojeg je održao povodom predstavljanja svojih knjiga "Dario Kordić" i "Četvrti stup moje Hrvatske – biskup dr. Vlado Košić" u Tisnom, 6. kolovoza. U predstavljanju su sudjelovali: domaćin don Lazar Čibarić, Roko Antić, donaćelnik općine Kistanje iz reda pripadnika hrvatskog naroda, dr. sc. Josip Stjepandić, predsjednik Hrvatske akademije znanosti i umjetnosti u Domovini i dijaspori te autor, akademik Josip Pečarić.

Opet igre oko Thompsona

Zahvaljujem se svima nazočnima na predstavljanju knjiga o Dariju Kordiću i biskupu dr. Vladi Košiću i s danom zakašnjenja čestitam vam Dan pobjede i domovinske zahvalnosti i Dan hrvatskih branitelja. Zahvaljujem se i našem domaćinu don Lazaru Čibariću, koji je već napravio tradiciju od ovih ljetnih predstavljanja mojih - i ne samo mojih – knjiga u Tisnom, kao i predstavljajcima dr. sc. Josipu Stjepandiću i Roku Antiću. S nama je u mislima i Dario Kordić. Malo prije smo čuli, a poslao mi je poruku:

„Dragi brate u Kristu Josipe!

U jedinom istinskom Svjetlu Preobraženja Gospodnjeg želim iz srca i duše blagoslovljeno Tvojih Duhom Božjim nadahnutih knjiga!

Sve nazočne voli uvijek vaš Dario Kordić“

Za mene osobno proslava 20. obljetnice Dana pobjede u Kninu bila je posebno značajna jer je tada ponovo krenuo napad na Thompsona i Bojnu Čavoglave i naš odgovor s Peticijom ZDS, koja je dovela do napada vlasti na moj znanstveni rad, suradnike i obitelj. Čak im i znanstveni časopisi koji su u vrhu svjetske znanosti „nisu dobri“.

I ove godine je opet počelo s igrama oko Thompsona i otkazivanja njegovog koncerta, da bi poslije članka Ivica Marijačića **BEZ THOMPSONOVA KONCERTA NA DAN POBJEDE PLENKOVIĆEV HDZ JE SVE UČINIO DA DAN POBJEDE PRETVORI U DAN PORAZA**, Hrvatski tjednik 18. srpnja 2019. u Splitu ipak uoči Dana Pobjede održan Thompsonov koncert.

Meni je ipak i on bio posebno zanimljiv jer ga je organizirao i gradonačelnik Opara, a svojevremeno me je – čini mi se – baš dr. Stjepandić (koji već godinama sudjeluje o ovim predstavljanjima) upozorio kako je srdačno čestitao u Hrvatskom saboru tadašnjem Glavnom tajniku HAZU kada me je prozivao zbog Peticije ZDS na – blago rečeno - neprimjereni način.

Istina ambicije Glavnog tajnika za položajem predsjednika HAZU se nisu ostvarile, ali svi, pa i on, koji su sudjelovali u prljavim poslovima napada na nas su itekako nagrađeni.

Je li se što promijenilo? Nije ništa. Samo su uskoro izbori pa treba opet prevariti narod, bolje reći pružiti ljudima nekakvo opravdanje

zašto bi opet držali na vlasti one kojima je glavni nalogodavac Pupovac.

Čini mi se da je dr. Stjepandić više pisao i govorio o tom čestitanju Opere da bih ja bio i poseban gost na Thompsonovom koncertu na Rivi.

Ali, vratimo se provođenju Memoranduma SANU 2 od strane hrvatskih vlasti. Zato sam u dva navrata slao prijedlog Hrvatskom saboru da se naziv jučerašnjeg blagdana proširi i s „dan žalosti zbog pravljenja zečeva od Srba“, ali odgovor nisam dobio. Koristio sam poznatu tvrdnju samog Miloševića kako su njegovi „hrabri“ ratnici bježali od hrvatske vojske kao zečevi. Međutim u Hrvatskom tjedniku od 1. 8. 2019. akademik Aralica svjedoči kako Tuđman „nikada nije prestao vjerovati da će Hrvatska vojska pregaziti Srbe; nije podcjenjivao Srbe, ali je znao da su četnici šampioni *bežanije*“. O srpskoj *bežanii* govorio je i Milošević kada je govorio o zečevima. Ali ne zaboravimo da je o toj *bežaniji* pjevao Thompson u *Bojni Čavoglave*. Na to nas upozorava i srpski predsjednik Vučić i prije dva dana. Naime on o proslavi pobjede u 'Oluji' kaže na središnjem obilježavanju obljetnice "Oluje" kod manastira Krušedol na Fruškoj Gori: 'I večeras neki slave, uz pjesme u kojima prijetete da će nas stići njihova ruka u Srbiji'. DA, u pravu je Vučić: Thompson je i Bojnom Čavoglave predvidio srpsku *bežaniju*, jer stižeš one koji bježe, zar ne?

A svojevremeno sam tvrdio kako im se ledila krv u žilama kada bi čuli „Čavoglave“ i u ratu, a i danas.

<https://direktno.hr/eu-i-svijet/i-veceras-neki-slave-uz-pjesme-kojima-prijetete-da-ce-nas-stici-njihova-ruka-srbiji-163526/>

Da, strašno je to kad od ljudi napravite zečeve, zar ne?

Ali s druge strane treba ih i razumjeti – dobili su poslije Kosovske bitke i drugi veliki poraz koji mogu slaviti. Jer „šampioni *bežanije*“ nemaju pobjede koje bi mogli slaviti!

Zato nisam ni očekivao da će u Saboru oni koji provode Memorandum SANU 2 prihvatiti moj prijedlog o danu žalosti zbog pravljenja zečeva od Srba. Da još je od 2000. g. jasno da sve hrvatske vlasti od Dana pobjede prave Dan poraza, a Thompson im je stalno na udaru iz istog razloga zbog kojega ga spominje danas Vučić.

Da od pobjede prave poraz očito je i kada vidimo nedavnu odluku Ustavnog suda o uvođenju ćirilice u Vukovaru, kojim se pismom ni sami tamošnji Srbi nisu služili. Ustavni je sud tako odlučio jer je to Vlada tražila. Josip Jović misli da je to zato što Vlada nastoji kupiti varljivu lojalnost SDSS-a.

[https://www.slobodnadalmacija.hr/misljenja/ad-](https://www.slobodnadalmacija.hr/misljenja/ad-hoc/clanak/id/616681/ustavni-sud-kako-kad-i-kako-za-koga)

[hoc/clanak/id/616681/ustavni-sud-kako-kad-i-kako-za-koga](https://www.slobodnadalmacija.hr/misljenja/ad-hoc/clanak/id/616681/ustavni-sud-kako-kad-i-kako-za-koga)

Naravno, mene i ne čudi takovo ponašanje hrvatskih vlasti. Svjesni su da u Hrvatskoj baš i nije veliko nezadovoljstvo prema njihovoj politici služenja velikosrpskom Memorandumu SANU 2. Naime, još prošle godine kada je bio najavljen prosvjed u Vukovaru, oni su „optužili“ organizatore da su pozvali hrvatskog branitelja i autora legendarnih domoljubnih pjesama Marka Perkovića Thompsona. I što su organizatori uradili? Umjesto da kažu kako nisu pozvali Thompsona, ali ga sada zovu - oni su se samo pravdali vlastima. Zato danas imaju odluku Ustavnog suda i novo dodvoravanje Pupovcu.

Današnje predstavljanje je zapravo nastavak na ono od prije mjesec dana o „stupovima Pečarićeve Hrvatske“ kako je sjajno definirao moje knjige prof. književnosti sa Sveučilišta u Mostaru dr. sc. Marko Tokić.

Tu je i g. Roko Antić o kome pišem u knjizi MATEMATIKA, PJESME I NOGOMET.

U knjizi je opisano i kako su vatreni reagirali na slične provokacije Vlasti RH. „Pjesme i nogomet“ je zapravo „Thompson i Vatreni“.

Nedavno je bila godina dana od tog događaja. Hrvatski kolumnist Marko Ljubić komentirao je kako hrvatski mediji prikazuju te događaje:

„Da je “Rusko ljeto ujedinilo Hrvatsku”, ne bi u današnjoj Hrvatskoj posve legalno uz snažnu državnu potporu i pretežitu javnu moć divljali ljudi i strukture koji ne skrivaju otvoreni prijezir i mržnju prema baš svim nacionalnim svetinjama. Posebno prema pobjedničkim uspomnama iz devedesetih godina. Jednako kako su u podzemlju, ali s golemim razornim potencijalom i namjerama 1990., i od 1991. do kolovoza 1995. godine, gotovo nevidljivo postojale moćne neprijateljske i blago rečeno anacionalne strukture, zagušene javnim nacionalnim oduševljenjem i erupcijom pobjedničkog ponosa oslobođenog naroda, tako i nimalo slabije, iste

te strukture samo su bile javno prigušene svjetskim i neosporivim uspjehom pred očima milijardi ljudi i erupcijom radosti i ponosa prošle godine na završetku “Ruskog ljeta”

Gledajući slike stotina tisuća Hrvata diljem svijeta kako se raduju svjetskoj potvrdi svoje vrijednosti na nogometnom polju, nitko u Hrvatskoj, a naročito među tim stotinama tisuća ljudi ne bi smio zaboraviti sramni protokol dočeka reprezentacije. Besramno otezanje dolaska na Trg Josipa bana Jelačića, sramotni program, koji je pobjednički narod nastojao pretvoriti u navijačku rulju, te huliganski državni prekid programa na Trgu, odnosno čuveno “iskapčanje struje” da ikona reprezentacije i milijuna Hrvata, glazbeni Modrić, Marko Perković Thompson ne bi otpjevao hrvatskim pobjednicima i svom i njihovom narodu pobjedničku glazbenu želju.“

<https://priznajem.hr/kolumne/marko-ljubic-televizijske-lazi-oruskom-ljetu-koje-je-ujedinilo-hrvatsku/95304/>

Naši Vukovarci nisu ni slutili da im biskup Živković na misi prošle godine u Vukovaru zapravo najavljuje „presudu“ Ustavnog suda kada je duhovito govorio o odnosu hrvatskih vlasti tj. glavnih (prosrpskih) medija u Hrvatskoj prema Thompsonu i Modriću, Daliću i Vatrenima. Već na samom početku propovijedi, uz veliki pljesak nazočnih (osim onih iz Vlade), rekao je:

„Iako imam 500 godina stare hrvatske gene s ovih prostora, odmah obećavam medijima da neću danas pjevati: geni, geni kameni, ali ću zato govoriti geni, geni hrvatski ... pa se nadam da mi neće nitko danas isključiti mikrofon.“

Biskupu nije isključen mikrofon u Vukovaru, ali je Thompsonu nestalo struje prije dva dana na Rivi. A biskup Živković je rekao i ovo:

„Promatrajući zbivanja u Hrvatskoj moram vam kao neutralan promatrač iz Austrije reći sljedeće. Istina je i ovo, da su se naši mrtvi borili protiv dugogodišnjega zla koje ste imali i u svojim redovima. Neki žele nasilno progutati tu čistu dušu hrvatskome domoljubu. Žele iščupati hrvatsko srce braniteljima, koje kuca za moju staru Domovinu. Ja kao gradišćanski Hrvat ne dam nikome Hrvatsku – a ne dajte je ni vi!“

<https://cegrtaljka.blogspot.com/2018/11/predstavljanje-knjige-matematika-pjesme.html>

Naravno, nećemo zaboraviti ni knjige koje danas spominjemo. Kako su o Kordiću i Biskupu Košiću govorili predstavljači, ja ću ovdje dati samo dio iz jednog nedavnog teksta Zvonimira Hodaka u kome on govori i o odnosu vlasti u Tisnom i prema ovim knjigama i prema Thompsonu i prema biskupu Košiću:

„Voltaire je jednom napisao: “Opasno je biti u pravu u stvarima u kojima su nadležne vlasti u krivu“

U Hrvatski sabor stiže veliko pojačanje Nenadu Staziću - Ivan Klarin, načelnik općine Tisno. Bit će vruće i “tisno“ na lijevoj strani sabornice. Klarin je inače “poznati“ ustavni stručnjak opće prakse. Začudo, usprkos toj ”stručnosti” još nije postao sudac Ustavnog suda. Dobro bi došao ovom sadašnjem sastavu. Lani je taj ljevičar odbio zahtjev za ustupanjem općinskog prostora kako bi se održala prezentacija knjige akademika Josipa Pečarića jer je naš ”ustavni stručnjak”, analizirajući sadržaj knjige, “naišao na teze koje nisu u skladu s preambulom Ustava RH“.

Knjiga se zvala “Thompson - pjesmom za Hrvatsku“. Već iz naslova Klarinu je s ustavnopravnog aspekta sve bilo jasno. Akademik Pečarić mu je na to odgovorio: “Nevjerojatno je da vam smeta predstavljanje knjige o Thompsonu - provodite li vi Memorandum SANU 2?” Naš Ivan istaknuo se kao crvena muha u čaši mlijeka i po reakciji na pojavu prijeteće smrću biskupu Košiću, ustvrdivši da biskup Košić “namjerno iritira hrvatsku javnost“. Tu je naš Ivan u pravu. Sve koji “namjerno“ iritiraju hrvatsku javnost treba ubiti. To su metode ljevičarskih demokrata, a što se tiče hrvatske javnosti, ona će prije ili kasnije doznati da je bila iritirana.

Jedan moj klijent, Ante Kulušić, tužio je našeg ustavnog “stručnjaka“ za kazneno djelo klevete prije nekoliko godina. Međutim, Klarin do sada nije vidio suda. Najprije je zatražio promjenu mjesne nadležnosti pa je predmet po načelu ekonomičnosti preseljen u Šibenik. Do sada se “hrabri“ načelnik nije pojavio ni na jednom od brojnih ročišta. Tek tada je sud napokon donio odluku da ga se na sljedeće privede putem policije. E, sad se u Ivanu probudio duh budućeg suca Ustavnog suda pa je u roku odmah aktivirao svoj saborski mandat tako da će ga ubuduće zaštititi od privođenja imunitet

saborskog zastupnika. I tako će naš Klarin pobjeći kako od odgovornosti po privatnoj kaznenoj tužbi Ante Kulušića, tako i od 87 prijava raznim inspekcijama koje su protiv njega podnesene zbog njegove obiteljske tvrtke, kojoj je, osim turističko-ugostiteljske, jedna od djelatnosti bila i pogrebna oprema. Ali za druge, ne za Ivana. Očito će još dugo Općinski sud u Šibeniku čekati na Ivana, vjerojatno do zastare. Za Ivana Klarina stvarno ima života prije smrti. I njegove i biskupa Vlade Košića.“

<https://direktno.hr/kolumne/kada-se-laze-onda-neka-to-bude-i-masno-dok-istina-navuce-gace-laz-obide-pola-zemaljske-kugle-161483/>

U knjizi MATEMATIKA, PJESME I NOGOMET dani su i tekstovi o našim neuspjelim pokušajima u prethodne dvije godine da održimo ova predstavljanja u kino dvorani, o čemu piše i Hodak. Bliže se izbori pa bi danas vjerojatno i dobili tu dvoranu. Ali kako je tražiti kada je odnos prema Thompsonu ovdje bio istovjetan onom u Srbiji. Moramo i razumjeti ovdašnje vlasti. I njima je – kao i Vučići -, strašno to kad od ljudi napravite zečeve, zar ne?

Josip PEČARIĆ

<https://narod.hr/hrvatska/akademik-pecaric-hrvatska-vlast-provodi-memorandum-sanu-2-a-za-vucica-treba-uvesti-dan-zalosti-zbog-pravljenja-zeceva-od-srba>

<https://hrvatskonebo.org/2019/08/07/i-vucic-sada-na-svoj-nacin-govori-o-hrvatskom-genocidu-pravljenja-zeceva-od-srba/>

<http://dragovoljac.com/index.php/razno/17525-i-vucic-sada-na-svoj-nacin-govori-o-hrvatskom-genocidu-pravljenja-zeceva-od-srba>
 KARAVAJ, Velika Gospa, Glasilo Župe Svetog Duha Tisno, Godište XV. Godina 2019. – Broj 3 (34). Velika Gospa 2019.,

**DR STJEPANDIĆ: MARTENS JE PREKRŠIO
DOGOVOR I OBJAVIO PRLJAVI, NEČASNI I
NEZAKONITI PAMFLET PROTIV M. P.
THOMPSONA, A ONDA KUKAVIČKI MENE
OPTUŽIO ZA TO**

07 Kolovoz 2020

Dr. Josip STJEPANDIĆ, predsjednik Hrvatske akademije znanosti i umjetnosti u dijaspori i domovini (HAZUDD) uz čije posredovanje je novinar njemačkoga FAZ-a napravio intervju s glazbenikom Markom Perkovićem Thompsonom

N) OVO JE ISTINA:

Martens je prekršio dogovor i objavio prljavi, nečasni i nezakoniti pamflet protiv M. P. Thompsona, a onda kukavički mene optužio za to

.....

Pod 0) U Martensa kao da je u posljednji trenutak ušao neki skojevski vrag i preokrenuo tijekom njegovih misli za 180 stupnjeva. Na moje zaprepaštenje, odgovorio mi je da su za sve krivi „moji“ Hrvati. Takvih nema, očigledno misli na pripadnike Skojevske internacionale ili Titojugenda, s kojima je u kontaktu, koji su Hrvati samo onda kad treba zauzeti neko radno mjesto u hrvatskoj kvoti, a inače su militantni Jugoslaveni ili velikosrbi

....

Pod 1) Martens je nakon intervjuja u Čavoglavama oduševljeno rekao: „Nadam se da će nakon ovoga intervjuja vaša percepcija u Njemačkoj biti mnogo bolja!“ To je ponovio nakon mjesec dana u jednome zagrebačkom društvu. Sa zadovoljstvom je prihvatio i Thompsonov poziv da sa suprugom bude gost njegova koncerta. Naglo je promijenio stav i sugerirao da mu koncerte u Njemačkoj treba zabraniti

....

pod 2) Martens se nije držao dogovora: prvo je objavio autorski tekst s prepričanim intervjuom bez najjačih Thompsonovih izjava kako bi

izveo zaključak da Thompson u Njemačkoj zapravo nije poželjan. Tako je ispalo da sam izručio Thompsona na nož neprijatelju, ali u konačnici nije tako i ne će biti

.....

Pod 3) Intervju je od 26. veljače, kad ga je Marko dobio nakon dugoga čekanja i autorizirao, do 11. srpnja čekao je da se Martens pokrene. Izlaženje je bilo predviđeno za prvi tjedan ožujka, ali se on nije pomicao. Slučaj s Manuelom Neuerom očigledno je ubrzao neke stvari

....

pod 4) Martens se služi ne samo nečasnim nego i nezakonitim radnjama. Za svoje članke u FAZ-u kao i članak u Jutarnjem listu koristio se mojim intelektualnim vlasništvom – prijevodom intervjua i fotografije – za što nije imao dopuštenje. Ponaša se kao da mu je punac bio oficir u vojsci propale države. Tako će uskoro – i FAZ i Jutarnji list, dobiti poštu od mojih odvjetnika

....

pod 5) Dana 27. 8. 2019. molio me da provjerim ima li kakav službeni trag o "Ordenu Krune kralja Zvonimira" (3. Klasse), koji je dobio njegov djed kao oficir Wehrmachta. Martensov punac mu je bio oficir jugoslavenske vojske

.....

Tekst:

Ima rijetkih dana, možda jednom u pet godina, kada netko s kim imam posla kao racionalnom osobom nenadano počne pokazivati neko posve drugo lice, počne se ponašati posve iracionalno, protiv temeljnih pravila pristojnosti, tjera neku svoju pravdu, hoće zaratiti s mnogima, ne da se dozvati niti razmisliti o šteti koju čini sebi i drugima.

Onaj tko se nađe usred takvoga incidenta te ne može pobjeći, ima dvije mogućnosti: ili sjesti pa se isplakati, ili se izgređniku nasmijati u lice.

Kako život teče, a ja sam duboko u 60. rundi, već sam se dobro uvježbao u ovoj drugoj inačici.

U trenutku dok ovo pišem (subota), prošao je točno jedan tjedan otkako se ne samo prema meni nego i prema jednoj meni vrlo dragoj osobi Michael Martens, dopisnik najuglednijih njemačkih novina

Frankfurt Allgemeine Zeitung (FAZ), ponaša kao da je skojevski vrag ušao u njega.

Da je o Marku Perkoviću Thompsonu objavio klevetnički pamflet u kraćoj (tiskano izdanje, nedjelja, 19.7.) i duljoj inačici (mrežno izdanje, ponedjeljak, 20.7.), samo je jedna strana medalje, toliko ružna, da bi se morao skriti u mišju rupu. Nakon silnih prosvjeda, koji su doprli i do njega, a u kojima sam imao poneki sitniji udjel, gospodin Martens potom je nasrnuo na mene.

Tako da mu se moram javno nasmijati u lice. Grohotom!

Te ga javno upitati: „Dragi gospodine Martens, što je to ušlo u Vas da Vas je tako razgoropadilo?“

Michael Martens moju je reakciju na svoj sramotni članak mogao predvidjeti. Takvog me upoznao prije točno dvije godine te postupno počeo cijeniti. Već u prvome okršaju po mailu naučio je da mi ne može parirati jer se prepiremo o njegovu tekstu, a ja sam autor, urednik, recenzent mnogo zahtjevnijih tekstova nego što je on ikad čitao. Žao mi je da je tu lekciju nekako zaboravio ili potisnuo tako da će je morati ponoviti.

Ja, pak, njegovu žestoku reakciju na naš prosvjed zbog klevetničkoga članka nisam mogao predvidjeti, a i da jesam, ona je potpuno neutemeljena te šteti svima, a ponajviše Martensu samome. Međ) Kako je krenula moja komunikacija s Martensom

Prije dvije godine Hrvati širom svijeta slavili su svoje svjetske nogometne viceprvake. Iako sam tog ponedjeljka bio na poslu, moje srce bilo je među mnoštvom u Zagrebu te sam slavio. Ondje je bio i gospodin Martens te je poput mnogih kolega sutradan objavio ružnu priču koju im je netko gadno podmetnuo: Zašto Vatreni slave s „bardom mržnje“? Povrh toga, referendumске inicijative za promjenu izbornoga zakona nazvao je – rasističkima.

Na uglavnom negativne komentare u njemačkim novinama, koje su dijelom bili pisali i novinari srpskoga podrijetla, reagiralo je mnogo Hrvata, pa i ja.

FAZ je previše ugledan da bi se utopio u nekakvu masu prosjeka. Upravo u jednoj takvoj situaciji, kad smrad hajke nezaustavljivo izbija iz zraka, očekivao sam da profesionalni novinar priupita i drugu stranu. Po temeljnim pravilima struke.

To sam Martensu u poduljem mailu podastro, na što mi je on odgovorio bezobraznim protupitanjem poznajem li pjesmu „Jasenovac i Gradiška Stara“ te počeo citirati. Nisam ju poznavao, niti htio naučiti, upravo što mi je do ušiju došao jedan odvratni stih. Na to sam mu uzvratio nižući mnoge njegove propuste. Ali nije mi bila nakana tada, a niti u drugim slučajevima, izvrijeđati ili ga čak poniziti.

Nakon tog ribanja, jednostavno sam mu ponudio suradnju: posredovanje kod intervjua s Thompsonom te korisne informacije za njegov dopisnički rad, koje on iz svojih dotadašnjih izvora nije mogao dobiti.

Da budem iskren i posve precizan: fenomen Thompson zaintrigirao me prije više godina. S protokom vremena došao sam do čvrstoga zaključka: Thompsonu se nema što bitno staviti na teret. Ako bi on pak imao kakvih moralnih propusta, onda oni leže tako daleko u prošlosti, da su za sadašnju ocjenu njegove osobe te mogućega negativnog utjecaja na mlade potpuno nevažni. Moju motivaciju za razgovor, a i za moje posredovanje, Martensu sam otvoreno iznio, Thompsonu sam poželio mogućnost da iznese svoje stavove kako bi njemačka javnost mogla stvoriti svoj sud, a ne na temelju podmetanja ili čak hajke.

Gospodin Martens moju je pruženu ruku prihvatio. Pristao je napraviti intervju s Thompsonom u Čavoglavama, ali se od početka ogradio da će za to vremena imati tek u 2019. godini, kad se iz Atene preseli u Beč te dovrši i objavi svoju novu knjigu o Ivi Andriću. Kao dopisnik, on pokriva osam zemalja te sam odmah doznao da mu Hrvatska nije prioritet.

Po tome, moglo je samo biti bolje.

Naša je suradnja ubrzo započela. Već u jednome od prvih mailova Martens me zamolio za neke informacije o Andriću, što je od mene promptno dobio.

U načelu, ili sam ja Martensu slao poveznice na važne objave ili je on mene pitao za neke informacije. Tako sam imao čast više puta pružiti pitanja za intervjue s državicima ili ministrima (Vučić, Plenković, itd.), dati svoju kratku ocjenu trenutačne političke situacije, preporučiti ili ne neko konkretno djelo koje mu je bilo ponuđeno poput mišljenja o Slavku Goldsteinu i njegovoj knjizi

1941 – godina koja se ponavlja, za čiji je njemački prijevod trebao recenziju. Mislim da će i manje pronicljiv čitatelj sam zaključiti što sam mu preporučio. Recenziju u FAZ-u nisam pronašao.

Najmanje četiri puta bio sam zamoljen postaviti i obrazložiti svoju prognozu izbora. Svaki puta sam promašio, manje ili više.

Isto tako, Martens me upozorio na knjigu Alexandera Korba „U sjeni svjetskog rata: masovni teror ustaša protiv Srba, Zidova i Roma u Hrvatskoj 1941.-,45., jer važi za standardno djelo u njemačkome Ministarstvu vanjskih poslova, koju sam smjesta nabavio te počeo čitati i pomalo recenzirati.

U međuvremenu mi se javljao, npr. iz Skopja 5.10.18., te se pohvalio da su se njegovi hrvatski prijatelji čudili kako je uspio doći do Thompsona.

Međ) Bio je na skupu pučana, kada i Angela Merkel, na kojemu se pjevala Lijepa li si

Često sam hvalio njegove članke, pogotovo o Srbiji, Kosovu i Makedoniji, a nekoliko puta kritizirao, poput panegirika Slavenki Drakulić, punoga objeda prema hrvatskim domoljubima.

U povodu smrti Johanna Georga Reißmüllera, bivšega izdavača FAZ-a, koji je Hrvatskoj pružio veliku potporu u njezinu najtežem razdoblju, imali smo intenzivnu komunikaciju. G. Martens mogao je zaključiti da je Hrvatski tjednik bio među rijetkim tiskovinama, koje su tome velikome čovjeku odale posljednju počast.

U to doba došao je od strane Efraima Zuroffa poziv za zabranu knjige o Jasenovcu autora Josipa Pečarića i Stjepana Razuma "Razotkrivena jasenovačka laž", o čemu sam g. Martensa odmah informirao. Jasenovac će postati česta tema naše komunikacije. Na žalost, iako će marljivo skupljati informacije o njemu, Martens se do sada nije mogao odlučiti da o toj temi napiše i jednu riječ.

Na dan komemoracije za J.G. Reißmüllera, Martensu se u članku potkrala sitna pogrješka, koju je nakon moje obavijesti smjesta dao ispraviti u mrežnome izdanju. Takve su se stvari ponavljale više puta. U šali sam mu više puta napisao da sam ja njegova „kontrola kvalitete“, kojom se on vrlo rado koristio, ali samo nakon objave članka.

Na samu Veliku subotu bivam počašćen primanjem u klub pokusnih čitatelja Martensove biografije Ive Andrića. Tekst od 35

kartica čitam u jednome dahu i već na Uskrs navečer čestitam g. Martensu tvrdnjom da ako je ostatak takav da će to biti knjiga koju će se često citirati, pogotovo poglavlje 9. Samo nekoliko pogtrješaka. Izražavam olakšanje da je izostala poruga za hrvatske janjičare poput Andrića. Raspravljamo o planovima za izdavanje knjige u Srbiji i Hrvatskoj.

U nedjelju, 28. travnja, Martens postaje zvijezda nakon što je objavio članak pod naslovom „Srbija ne spada u EU“. Mnogi se prijatelji javljaju te pitaju tko je Martens. On uzvraća s nekoliko misli o stilskim pitanjima.

Martens dolazi u Zagreb te, između ostaloga i na moj nagovor, posjećuje J. Pečarića.

Na predizbornom skupu europskih pučana pjeva se Thompsonova „Lijepa li si“. Martens mi priopćuje da je bio protiv, ali to nije spomenuo u članku.

U mailu od 18.5. pita me kakav je to smiješni portal index.hr te od mene dobija opširan odgovor.

Dana 27. svibnja dobija od meine informaciju da je Upravni sud Republike Slovenije poništio zabranu koncerta Marka Perkovića Thompsona u Mariboru.

Usput mu poručujem:

Vas će se puno citirati u Bosni i Hercegovini, Kosovu i Hrvatskoj, to je posve razvidno.

Dana 10. srpnja obavješćujem ga da je Plenković torpedirao Thompsonov koncert na Krbavskome polju, jedva nakon što su prošli izbori za EP.

U subotu 6. srpnja 2019. najavljujem posjet Beču. Martens uzvraća da će za Thompsona rezervirati jednu cijelu stranicu. Od toga trenutka taj pojam „jedna stranica“ ili „format Angela Merkel“ provlači se tijekom cijele prepiske.

Naš prvi susret događa se u Beču u blizini njegova stana, u subotu 20.7., na proputovanju. Donosim mu nekoliko knjiga. Živahan razgovor u kojemu sam mu iznio mnogo pojedinosti o Titovoj Jugoslaviji. S posebnim zanimanjem prati moje dogodovštine iz jugovojske u koju sam morao pristupiti kao mladi doktor znanosti. Pripovijedam mu da sam imao veliku sreću da je bilo toliko mnogo Albanaca vojnika, tako da KOS-u očigledno nisam

bio zanimljiv, iako sam na temelju usporebnih pisama mogao zaključiti da me temeljito prate. Od svega je najviše zapamtio tu prisporodbu kako sam zahvaljujući progonu Albanaca ostao nedirnut.

Dolazim na temu obavještajnih služba te ga upozoravam kako u ruke dobijam svakojaki materijal, u čiju vjerodostojnost primatelj ne može biti siguran. Naglašavam kako se on sam mora pobrinuti za verifikaciju svake informacije koju dobije od mene. Kao dobre primjere navodim slučajeve Darija Kordića te Marka Perkovića Thompsona koje su ukopali Hrvati, tj obavještajne službe.

Međ) Put u Čavoglave

To je bilo prvi put da smo uopće konkretno razgovarali o Thompsonu. Kratko iznosim svoja iskustva i naglašavam da, ako hoće provjeravati jesu li tzv. inkriminirajuće snimke za Thompsona autentične, mora zaposliti forenzičare.

Izvrješćujem ga koliko je truda i posrednika bilo potrebno da se Marko Perković Thompson uopće nagovori na intervju.

Dogovaramo da termin za intervju bude nakon ljetne stanke.

Dok sam bio na putu, poslao mi je uvrjedljiv mail koji je Martens dobio od g. Karla Kutniaka te sam između redaka razumio da on misli kako je Kutniak u dosluhu sa mnom. Nije, jer ga uopće ne poznajem. Naprotiv, u svakoj prigodi prije i kasnije molio sam naše hrvatske prijatelje da budu umjereni u kritikama.

Dana 22. 7. dobijam njegov službeni upit Marku Perkoviću Thompsonu za intervju u Čavoglavama. Kratko pismo prevodim istoga dana te šaljem natrag.

Onda me 25. 7. pitao mogu li mu što reći o „Srpkinji koja je u 2. svjetskom ratu spasila 10.000 djece“. Uzvratio sam mu člankom Igora Vukića o filmu Dane Budisavljević. Poslije ću doznati da je poticaj da se bavi tom temom dobio od jedne od „vještice iz Rija“, koju poodmakla starost u Švedskoj ne odvrća od podlosti i podmetanja. S poodmaklim godinama vještica postaje stara vještica!

Naravno, pitao me za pomoć pri objavljivanju njegove knjige u Hrvatskoj pa sam ga posredstvom naše vicekonzulice uputio na Ministarstvo kulture, gospođi Dubravki Đurić-Nemec.

Dana 21. 8. izlazi knjiga Im Brand der Welten. Počinjem čitati, a dan kasnije HT prvi put spominje knjigu, kao prvi medij u Hrvatskoj.

Dana 27. 8. 2019. dobivam zamolbu da provjerim ima li kakav službeni trag o "Ordenu Krune kralja Zvonimira" (3. Klasse), koji je dobio njegov djed kao oficir Wehrmachta.

Dana 29. 8. počinjemo planiranje putovanja u Čavoglave, a 13. 9. dolazi pozivnica od Thompsona: „Dobio sam informaciju, a i poziv da bi rado kroz jedan intervju razgovarali sa mnom vezano za razne društveno-glazbene događaje koji okružuju mene i moju publiku u hrvatskom javnom prostoru. Rado ću i sa zadovoljstvom razgovarati za Vaše novine i slobodno s gospodinom Stjepandićem dogovorite detalje.

Meni 5. 10. odgovara i stojim Vam na raspolaganju.

Radujem se našem susretu.

Marko Perković“

Bila su dogovorena jednostavna, ali stroga pravila: sva su pitanja bila dopuštena, a Thompson je tražio autorizaciju kompletnoga intervjuja prije objavljivanja.

Ja sam sa svoje strane tražio od obiju strana da ne sudjelujem u oblikovanju sadržaja intervjuja, nego samo kao posrednik i prevoditelj.

Razgovor je bio vođen u Čavoglavama, u subotu 5. 10. ,19. u vrtu kuće M. Perkovića. Usput smo posjetili novu crkvu te se fotografirali ispred kipa bl. Stepina. Planirano je bilo da ostanemo najviše tri sata, a ostali smo skoro 12 sati, od 10.30 do 22 sata. Gospodin Martens je dva puta ustajao te se opraštao da bi se ipak bio predomislio. U međuvremenu su bili pristigli tamburaši s kojima je Thompson snimio jednu pjesmu, ali su oni napustili društvo sredinom popodneva. Popodne smo u društvu pršutara Ante Reljanovića skoknuli do Otavica te posjetili mauzolej i rodnu kuću Ivana Meštrovića. Vrlo ugodan dan tijekom kojega je Martens više puta iznio svoje zadovoljstvo dojmovima.

O najvažnijoj točki, samome razgovoru, Martens mi je pripovijedao da je provjerio cijelu pismohranu FAZ-a, a da je dva pitanja zatražio od hrvatskih novinara, koji su navodno htjeli doći s njim na intervju. Nisu to Hrvati, nego Jugoslaveni ili velikosrbi.

Razgovor je protekao prilično mirno i harmonično, iako je Martens imao više provokativnih pitanja. Na najmanje tri mjesta ja bih da sam bio na mjestu Marka Perkovića Thompsona kazao da

mogu odgovoriti, ali da mu odgovor ne će mnogo pomoći jer za takve teme treba povjesničara.

S druge strane, računao sam da će nakon takvoga rešetanja i sam Martens uvidjeti da u optužbama protiv Thompsona nema nikakvoga temelja. To je i Martens nakon intervjua, dok smo još bili utroje, iznio: „Nadam se da će nakon ovog intervjua Vaša percepcija u Njemačkoj biti mnogo bolja.“ Tu će izjavu ponoviti mjesec dana kasnije na jednoj večeri u Zagrebu u društvu dvojice prijatelja.

Martens je imao pristup svuda, Thompson ga je uveo u svoju dnevnu sobu, ondje je bilo desetak prijatelja. Lijepo muško društvo u koje se Martens mnogo bolje uklapao od mene jer je on s njima pio, dok ja nisam okusio niti kapi alkohola.

Međ) Deset mjeseci čekanja na objavu

Pri odlasku Thompson je Martensa pozvao da posjeti jedan koncert sa suprugom, na što je ovaj pristao. Dok sam ga vozio u svojem automobilu natrag u Split, razgovarali smo. Martens je bio vidljivo impresioniran onime što je doživio u Čavoglavama, tako da je u mome automobilu zaboravio neke osobne stvari.

Nakon intervjua, naša se komunikacija okretala ponajprije oko njegove knjige te Nobelove nagrade za Petera Handkea, što je Martens odlučno kritizirao. Tako se 21.10. hvali brojem recenzija te tvrdi da se nitko nije javio od skojevske internacionale. Uzvraćam da je takvima 450 stranica pretvrd zalogaj.

Opet traži moj logički savjet za film na kojemu stoji „Istina o Srebrenici“, a zapravo je o Žepi. Na temelju nekoliko opažanja dolazim do zaključka da je to gruba manipulacija, u kojoj se Ratko Mladić pokazuje kao pomirljiv zapovjednik. Slutim da mu je netko to htio podmetnuti.

Dok ja čekam da konačno dobijem intervju, prolaze tjedni za mene intenzivnoga rada. Razveselilo me da je predsjednica RH Kolinda Grabar Kitarović Odličjem kneza Branimira posthumno odlikovala Johanna Georga Reißmüllera. Tu i tamo pitam za intervju, a on se izgovara obvezama. Nudim mu čak i prijevod ako dobijem vrpcu. Konačno 29. 11. piše:

„Jedva da mogu dočekati taj dan kad ću na Twitteru objaviti sliku s Thompsonom te najaviti intervju.“

Onda na scenu stupa Hrvatski tjednik, 30.11., poziv na božićni domjenak HT-a u Zagrebu, hotel Dubrovnik, a 2. prosinca Hrvatski tjednik kao prvi politički medij objavljuje moju recenziju knjige Im Brand der Welten iz mojega pera. Prije toga jednu je recenziju objavio samo akademik Nemeč u Vijencu.

Dana 10. 12. pita me imam li informacija o skandaloznome postupanju hrvatske policije prema nigerijskim sportašima. Nakon kratke provjere dajem informaciju da su to migranti koji su se prikazali sportašima (bez reketa došli na turnir) da bi dobili vizu.

Dana 14. 12. konačno mi dolazi intervju u obliku teksta. Moj prijevod s njemačkoga na hrvatski gotov je za četiri dana jer mi Martens nije stavio na raspolaganje hrvatski transkript. Marko nije zadovoljan jer je Martens dosta toga krivo razumio te traži vremena za autorizaciju, koju dovršava 24. veljače, a ja za dva dana završavam prijevod novoga dokumenta.

Tako je intervju od 26. veljače do 11. srpnja čekao da se Martens pokrene. Izlaženje je bilo predviđeno za prvi tjedan ožujka, ali se on nije pomicao, a onda je izbila kriza s COVID-19, koja do danas traje. Usprkos tome, u međuvremenu je moja prosudba bila zatražena – kako za izbore u HDZ-u tako i za parlamentarne izbore.

Afera s Manuelom Neuerom očigledno je ubrzala neke stvari.

Gospodin Martens pristao je da Marko krati tekst na 30.000 znakova (print izdanje), odnosno 40.000 znakova (web izdanje), što smo dva-tri dana i uspjeli. Svaki je korak precizno dokumentiran u mailovima – onako kako se to radi u inženjerskom poslu. Zainteresiranoj javnosti slobodno priopćavam da manuskript imam u ukupno 32 inačice plus jedan dokument s referencama za web izdanje. Iz naše prepiske slijedi nedvosmisleno da smo pripremali po jednu inačicu za print izdanje velikoga formata „Angela Merkel“ te jednu dulju za mrežno izdanje.

Međ) Ne će Martens zabraniti M. P. Thompsona u Njemačkoj

Kao što je Hrvatski tjednik objavio u prošleme broju, gospodin Martens se na žalost nije držao dogovora, pa je umjesto intervjua u print izdanju objavio svoj podulji autorski tekst u kojemu je pomalo prepričao dijelove intervjua s ponekim citatom, ali bez najjačih izjava. Tako je na koncu došao do zaključka da Thompson u Njemačkoj zapravo nije poželjan, što cijeli slijed događaja postavlja

na glavce. Tako funkcionira cenzura u FAZ. Kao da je neka nevidljiva ruka u posljednji trenutak tijekom njegovih misli okrenula za 180 stupnjeva.

U ponedjeljak je u mrežnome izdanju istina izašao intervju, ali ispred njega „uvod“ od otprilike 30 stranica, koji je zapravo prepričani intervju. Koji će čitatelj uopće čitati intervju, kad je uvod toliko dug?

Zaprepašten ovim nečuvenim postupkom te mnogim pogreškama, kojima zapravo vrvi cijeli članak, pokušao sam najprije kontaktirati s Martensom, koji mi je poslao poruku da su za sve krivi „moji“ Hrvati. Ja takve ne poznajem, jer je u posredovanju sudjelovao samo kolega Pavić iz Hrvatskoga svjetskog kongresa. Martens je očigledno mislio na pripadnike Skojevske internacionale ili Tитоjugenda, koji su Hrvati samo onda kad treba zauzeti neko radno mjesto u hrvatskoj kvoti, a inače su militantni Jugoslaveni ili velikosrbi.

Potom sam se obratio gospodinu Kohleru, suizdavaču FAZ, koji mi je, istina, odmah odgovorio, ali zamolio da pričekam te da se uzdržim od kritike. To sam dva dana (utorak i srijeda) učinio, međutim u četvrtak je izašao intervju s Martensom u Večernjem listu, u kojem je on Thompsonu dao za pravo da je prevaren, a za prijevartu je optužio – mene.

Vrlo nerazuman potez jer je naša komunikacija, osim posljednjega tjedna, išla gotovo isključivo mailom, pa tako ima mnogo, mnogo dokaza da je Martens do posljednjega dana govorio o intervjuu upravo onako kako je bilo dogovoreno.

Na žalost, svome nečasnome postupanju postavio je krunu autorskome člankom u Jutarnjem listu, koji je formalno posvetio Thompsonu, a zapravo bljuje svoj otrov na mene.

Kao što na početku napisah: neki je vrag ušao u Martensa, ponaša se krajnje neprofesionalno, te sramoti sebe i svoju uglednu kuću.

Kao i na početku naše komunikacije, mogu potvrditi da su njegove tvrdnje nekonzistentne i proturječne. Ako me drži tako nečasnim čovjekom, kako me prikazuje, zašto je u razdoblju od dvije godine do posljednjeg dana tražio i dobivao moje usluge za koje bi inače trebao ili pozamašne honorare ili jako mnogo vremena? Mene svojim uvjredama svakako ne će posebno impresionirati niti ušutkati.

Time najbolje pokazuje kakav je čovjek. Da stvar bude grotesknija, kao znak moga zlog karaktera dokumentira u Jutarnjem listu time što pišem za Hrvatski tjednik. Međutim, ja sam u Hrvatskome tjedniku objavio vrlo afirmativnu recenziju njegove knjige (a što ću kad je toliko dobra?), dok je Jutarnji list, za koji se sada hvata, kao i njegov sijamski blizanac Večernji, tu knjigu jednostavno ignorirao!

Pritom se Martens služi ne samo nečasnim, nego i nezakonitim radnjama. On se, naime, za svoje članke u FAZ-u kao i članak u Jutarnjem listu koristio mojim intelektualnim vlasništvom: prijevodom intervjua i fotografijama, za što nije imao dopuštenje. Ponaša se gospodin Martens kao da mu je punac bio oficir u vojsci propale države. Tako će uskoro, kako FAZ tako i Jutarnji list, dobiti poštu od mojih odvjetnika.

Proteklih dana dobio sam raznorazne reakcije: mnoge od njih bile su negativne u smislu da sam Thompsona izručio na nož neprijateljima. Situacija istina nije onako povoljna, kakvu sam ja htio imati nakon objave intervjua, ali nije ni tako loša, kao da ništa nismo poduzeli. U mrežnom izdanju trajno ostaje podulji tekst od 60 stranica, s autorskim prilogom g. Martensa te intervjuom u punoj duljini. Ako bi Thompson došao u situaciju da neki službenik odlučuje o nečemu, ovaj će biti dužan pogledati sve raspoložive dokumente. Ovaj podulji intervju daje odgovor na sva sporna pitanja.

Što se mene tiče, mogu reći da sam posljednjih godina Marka zavolio kao mlađega brata te sam ga branio i zastupao gdje je on to čuo i nije čuo. Tako kanim postupati i u budućnosti. Meni je čast i ponos raditi za Hrvatsku, a Thompson je uz akademika Pečarića te biskupa Košića, najbolji primjer prahravata, svojevrsnoga etalona za mjerenje hrvatske izvrsnosti. Onaj tko tako podlo napada njega, manje misli na njega osobno, nego na ponosnog hrvatskog branitelja. Zbog toga je vrijedan svakoga zauzimanja. Probleme koji pri tom nastaju, ja promatram čisto inženjerski: problem je tu da ga se riješi. Ili kako je kazao bl. Stepinac: Bog ne trpi one koji miruju, a predodređeni su za borbu.

<http://dragovoljac.com/index.php/razno/22580-dr-stjepandic-martens-je-prekrsio-dogovor-i-objavio-prljavi-necasni-i-nezakoniti-pamflet-protiv-m-p-thompsona-a-onda-kukavicki-mene-optuzio-za-to>

**ZVONIMIR HODAK, DRAGOVOLJAC.COM,
2022.**

LIJEVOM NAŠOM

**TITO IMA SVOJ MAUZOLEJ U BEOGRADU,
A USKORO ĆE I DRAŽA, A TUĐMANOV
SPOMENIK U ZAGREBU SVAKI DRUGI DAN
NEKI 'NAPREDNI OMLADINAC' IŠARA**

ZVONIMIR HODAK

Ivan Plantić, profesor povijesti u osnovnoj školi u Smokvici na Korčuli, pomalo podsjeća na Pavla Korčagina. Pavle je lik iz romana "Kako se kalio čelik" kojeg je napisao Nikolaj Ostrovski. Roman se i danas pamti kao oda socijalističkom realizmu i boljševičkoj mladosti. Odavno je taj roman ispao iz školskih lektira, odbačen i prezren još od vremena "Rezolucije informbiroa" i raskida Staljina i Tita.

08.04.2019.

Ali mali zagriženi, napredni omladinac Pavle iznenada je oživio u liku i djelu Ivana Plantića, profesora povijesti na Korčuli. Ne zna se kod koga je Ivan "učio" suvremenu hrvatsku povijest. Je li to bio njegov imenjak Goldstein, ili je učio od Klasića, Jakovine, Markovine, Perice ili nekog još "naprednijeg", progresivnijeg. Ali to je u konačnici irelevantno. Relevantno je da je naš profa dobio ospice kad je jednog vedrog i sunčanog dana na zidu osnovne škole u Smokvici ugledao sliku s likom dr. Franje Tuđmana. Usprkos sunčanom danu Ivanu je pao mrak na oči. Kamo to vodi - upita se Ivan. Ravnatelj se zbunio i iznenadio. Nastavnik likovnog Frano Cebalo ima udarničke manire. Slikarski Alija Sirotanović.

Do sada je naslikao Shakesperearea, Beethovena, Luku Paljetka, Bašćansku ploču i za sve je te slike ideološki cenzor Pavle Ivan Plantić dobrodušno uvijek digao palac u zrak. E, sad kad je naslikao Tuđmana, pao mu je mrak na oči. Shvatio je napokon kako je kolega Cebalo cijelo vrijeme zapravo zlorabio tu njegovu boljševičku dobrotu, blagost i spremnost da se Cebalo umjetnički "izražava". Zbog ove zadnje "provokacije" s Tuđmanom na zidu, osjetio je kako je grubo zgažena sloboda slikarskog izražavanja u školi i odlučio je da "deluje". Uplašeni ravnatelj prekrpio je odmah provokativnu sliku bijelim papirom da se đaci ne plaše bez potrebe.

Ta oprezna privremena mjera trebala je trajati dok se ravnatelj Radovanović ne uvjeri kod "odgovornih drugova" smije li prvi hrvatski predsjednik biti na zidu u školi u koju idu djeca. Razmišljalo se da se možda iznad slike stavi natpis "ne preporuča se mlađima od trinaest godina." Kad su našeg Ivana Karčagina zapitali u čemu je problem, on je dijalektički mudro i razložno otkrio svim desnim krkanima u čemu je kvaka: "U školi je zabranjeno političko djelovanje, a Tuđman je bio predsjednik HDZ-a". I tako je ljeta Gospodnjeg 2019. godine pokojni dr. Franjo Tuđman prestao "politički da deluje" u osnovnoj školi u Smokvici na otoku Korčuli. Brillantni učenik Markovine, Jakovine i Klasića odmah je izlio u javnost slap svojih ne pročešljanih misli kao npr.: "O Tuđmanu povijesna znanost tek treba dati svoj sud. Njegova uloga još nije potpuno rasvijetljena. Tuđman je imao i svoju negativnu stranu i njegova slika unutar škole može izazvati različite reakcije...". Slažem se! Gledajući Tuđmana dok je igrao tenis odmah sam

zaključio da mu je negativna strana - igra na mreži... Da ne bi, ne daj Bože, netko pomislio kako je naš Ivan jugonostalgijačar, on ima nagradnu alibi ideju: "Za noviju hrvatsku povijest trebao je naslikati vukovarski toranj". Slikar Frano Cebalo odvrća: "Vukovarski toranj također je bio jedna od mojih ideja, ali mi se nije uklapao uz vjetrenjače...". Dobra metafora! Vukovarski toranj i vjetrenjače... Mislim da će se Tomislav Josić i Ivan Penava složiti s tom metaforom.

Pišući o tom "dramatičnom" događaju Marinko Jursić se pita: "Ne" politici u školi, ali Franjo Tuđman je povijesna ličnost?" I ja tako mislim, ali ne misli tako i naš Ivan Plantić. On je uvjeren da je Tuđman bio samo bivši predsjednik HDZ-a. Tko će ga uvjeriti da je Tuđman prvenstveno bio državnik (a ne političar) i prvi predsjednik samostalne i slobodne Hrvatske? On je naučio još na studiju povijesti na nekom od naših filozofskih faksova da je državnik bio samo drug Tito. Eventualno su to možda još bili i Staljin te Draža Mihailović. Tito ima svoj mauzolej u Beogradu, a uskoro će biti otvoren i Dražin. Za to vrijeme Tuđmanov spomenik u Zagrebu svaki drugi dan neki "napredni omladinac" malo išara ili zasipa trulim jajima. To je čvrsti dokaz kako ljevičari u Lijepoj našoj itekako imaju jaja...

Najnoviji breaking news: školski odbor osnovne škole u Smokvici jednoglasno je donio odluku da crtež sa slikom dr. Franje Tuđmana ostane na zidu škole. Rigidni, zatucani, retrogradni desničari za sada su izgleda odnijeli pobjedu. Ali Pirovu... Naime, dobro uglazbljena i uhodana ekipa povjesničara na hrvatskim filozofskim faksevima radi u tri smjene. Nepravedno je, naime, neprekidno isticati i hvaliti samo Pericu, Klasića, Jakovinu, Markovinu, Goldsteina...koji k 'o mravi reproduciraju nove i nove Plantiće da nam otkrivaju nove negativne strane čovjeka koji je stvorio ovu državu. Doduše, državu koja je postupno, poslije njegove smrti, sve više postajala država s posebnim potrebama, ali ona je i dalje samo naša i jedina. Možda jednog dana, a možda i prije, Hrvateki napokon shvate da svaki normalan narod kad mu je loše, mijenja vlast, a ne državu. Država je trajna kategorija i kad je dobije ovako mali narod kao što smo mi onda on mora biti tvrdi i prkosniji od svih u njenoj obrani. Već stoljećima trideset milijuna Kurda fanatično žele svoju državu i ne uspijevaju, a mi smo dobili svoju državu, između ostalog, i

zahvaljujući Tuđmanu. Jako je dobro što zbog te činjenice razno razni Plantići, Markovine, Rudanice, Tomići, Gerovci, Pofuci, Babići, Vlašići, Stazići, pripadnici Radničke fronte, redakcije Novosti, Novog lista, članovi Mirovnih studija, Documente itd., imaju trajne želučane i nervne probleme jer će tako bolje zarađivati farmaceutska industrija, a desničari i klerofašisti se imaju čemu veseliti. Treba paziti na zdravlje onih koji su nam u ova teška vremena uzor krijeposti, vrlina i tolerancije..

Približavaju se izbori za EU parlament. Glasnogovornica GONG-a je navodno izjavila kako će se prvi neslužbeni rezultati izbora znati dva dana poslije izbora, a prvi službeni rezultati dva dana prije izbora.

Nada Starijaš ironizira na fejsu: “Hrvatska i Srbija, najbolji neprijatelji, imaju i (barem) jedan zajednički nazivnik: i u jednoj i u drugoj, osuđeni ratni zločinci, proglašavaju se nacionalnim herojima. Perverzije Balkana. Ili rugala se sova sjenici.“ Bravo Nado! Moramo malo baciti pogled na ”region” pa usporediti naše i njihove. Naši “ratni zločinci” Norac i Merčep i njihovi... Naši smo. Kako čitam na fejsu: “Kad je čeljad bijesna i vila im je tijesna“. Slažem se – sve je to obična balkanska perverzija. Oni, naše drage komšije, naoružani do zuba okupirali nas, razorili Vukovar, pobili ranjenike na Ovčari, malo ”bombardovali” Dubrovnik, pobili civile u Škabrnji, okupirali 1/3 zemlje, izminirali polovicu RH, grade mauzolej četničkom vojvodi Draži Mihailoviću, drugi četnički vojvoda Šešelj član je skupštine, a osuđeni je ratni zločinac. U Haagu su dobili dvije doživotne robije i ogrlicu kazni od 40 godina, NATO im “izbombarduje prestolnicu“, u tri dana u Srebrenici pobiju 8300 muškaraca... i tako možeš nabrajati Nadi koja još uvijek živi u lažnoj nadi. Naši “zločinci“ iz RH, svi u Haagu oslobođeni. Gdje je Nada pročitala da su Norac i Merčep proglašeni nacionalnim herojima? Koji zastupnik u Saboru sjedi kao osuđeni ratni zločinac? Iracionalno je, ali i legitimno neprekidno cmizdriti za raspalom lešinom Jugoslavijom, ali tražiti znak jednakosti između četničke harange koja vlada u Srbiji i pojavljivanja u javnosti Norca i Kordića, e to je znak uznapredovale psihoze koja je nastala zbog kontinuirane žalosti za državom naše mladosti.

Fićo, stojadin, radnička odmarališta, Titova štafeta, jedan doživotni vođa sa 570 tisuća ubijenih na duši, jedna partija koja je po inozemstvu lovila i ubijala one kojima se gadila. Država koja je bez suda i presuda ubijala i pobacala žive u jame pravdajući to osvetom za Jasenovac. Je li pokolj u Odesi u listopadu 1916. bio odmazda za Jasenovac 1941.? O tome je pisao i Krleža: "U Odesi je počelo. U krvavoj Odesi, u "Kontaktnom zavodu", gdje se masakriralo en mass i gdje su pokapajući mrtvace rekli onom grobaru, da ne treba da znade tko su ti ljudi, "jer to su Hrvati". U Odesi se klalo, tamo su pucale kosti i tamo su se davili utopljenici." Jesu li prosinačke žrtve 5. prosinca 1918. na Trgu bana Jelačića bile osveta za Jasenovac? Jesu li Stjepan Radić, Milan Šufflaj, Ivo Pilar i stotine drugih ubijeni zbog Jasenovca, što je sa Kerestinečkim, Senjskim, Sibinjskim žrtvama... Da li je netko pomislio - mislim na Nadu i ekipu - da je postojala mržnja prema Hrvatima puno starija od Jasenovca. Komunisti koji su 45 godina vladali željeznom batinom u Jugi pragmatično su iskoristili Jasenovac. Pragmatično, ali ujedno i šlampavo. I to je jedan od razloga zašto se bravar nikada nije htio pojaviti u Jasenovcu. Za razliku od Tuđmana. Ako su u Jasenovcu ubijani Židovi, a to jest činjenica, što je sa 28 ustaških časnika, Židova koji su ubijeni u Bleiburgu? Možda su oni Goldsteinu manje Židovi od onih u Jasenovcu? Kakvi su to napredni partizani i antifašisti koji su ubijali djecu ustaških ministara kao na primjer 18-godišnjju kćer Mile Budaka? Danas ostatci ostataka tih svirepih predaka bubnu i ostanu živi kad kažu: "Ne možemo govoriti - sve su žrtve iste, to je neprihvatljivo".

Čak je i zadnjoj budali jasno da su žrtve uvijek žrtve. I jedino što je tu neprihvatljivo jest da takvi galvanizirani komunisti danas haraju našim filozofskim fakultetima u ovoj jadnoj državici. Naravno, tu prvenstveno mislim na povijesne katedre. Zbog tih i takvih mi se danas zgražamo kad iz fundusa naših biblioteka nestane knjiga o tragičnoj smrti Ane Frank, a smrt djevojaka koje su žive bačene u Hudu jamu jeftino banaliziramo uz svesrdnu pomoć dvoličnih ljevičarskih medija. Povijest se, kako je i znano, opet na kraju javlja kao farsa. Četnici u Višegradu pjevaju: "Biće opet pakao i krvava Drina, evo idu četnici sa srpskih planina". Ma dobro, gdje su četnici...? Eno ih, samo stotinjak kilometara od Zagreba dočim našoj

Nadi tlak dižu Norac i Kordić, a žali za komunizmom. Očito žena nije nikada čula za sedam čuda komunizma. Evo ih: "Svatko je bio zaposlen, a nitko ništa nije radio; iako nitko ništa nije radio, sve planove smo ispunjavali 100%; iako su planovi bili ispunjeni 100% trgovine su bile prazne; iako su trgovine bile prazne, svi su sve imali; iako je svatko imao sve, svi su krali; iako su svi krali, nikada ničeg nije falilo".

Čim je izveden u Zagrebu, Molierovu "Umišljenom bolesniku" ministar zdravstva je zaprijetio revizijom bolovanja".

Kad već Austrijska biskupska konferencija nije uspjela zabraniti pokolj u Bleiburgu 1945. ipak je uspjela dići svoj sveti glas protiv onih koji su dolazili obilježavati tu "Jasenovačku osvetu". Godinama se u Austriji održavaju komemoracije nacističkim vojnicima, ali oslušujući savjete raznih denuncijanata iz RH, sada austrijska Crkva zabranjuje molitvu za stradale. Napokon hrvatski ljevičari drže do mišljenja Katoličke crkve! Ali za sada samo one u Koruškoj! Ima jedna čudna koincidencija na koju sam naišao čitajući fejs. Oni u Lijepoj našoj koji su protiv obilježavanja Bleiburga ujedno su i protivnici otvaranja arhiva. Hajde, pogodite tko su ti i zašto to čine? Svoj skromni intelektualni doprinos harangi protiv obilježavanja pokolja na Bleiburgu dala je i lijeva gradonačelnica Supetra Ivana Marković. Odbila je zamolbu Počasnog Bleiburškog voda koji je zamolio donaciju za izgradnju spomenika žrtvama bleiburške tragedije. To je njeno pravo i to joj nitko ne smije prebacivati. Donacija je uvijek dobrovoljna. Međutim, tražiti u tu svrhu od SDP-ove gradonačelnice donaciju je čista utopija. Možda crvena Ivana ne zna da su Bleiburg posjetili i Račan i Milanović. Račan je 15. svibnja 2002. bio kleknuo ispred spomenika i položio vijenac kazavši: "Bleiburg je opomena i svjedočanstvo zločina koji se ne smije ponoviti".

Sada SDP vode neke druge generacije što je i vidljivo po neprekidnom nizu poraza na svim mogućim izborima. Čime se oni bave, a još im je samo nos iznad političkih voda, govori i prekomjerno granatiranje Davora Bernadića. On se u Rijeci sreo i naslikao s katoličkim aktivistom Marinom Miletićem. "Nemrem verovati!" rekli bi Zagorci. SDP nije u stanju na pozitivan način poentirati ni na pitanju Uljanikove tragedije. Ni Damir Kajin nije ih

inspirirao izjavom: “Direktori puni k'o brod, a brodova nema”. Šteta za SDP. Trebali bi biti kvalitetna opozicija što bi bilo i u interesu HDZ-a. Barem bi netko suvislo reagirao na izjavu predsjednika Hrvatskog sabora da nitko u RH nije iznad zakona. Kao da je Jandroković zaboravio na formalnopravnu sprdačinu kod izbora čelnog čovjeka Nacionalnog parka na Krki. Tu je teško poražena ljudska pamet. Doktorica znanosti i dragovoljka Domovinskog rata ne uspijeva u namještenom natječaju za čelno mjesto. Osoba od koje gubi ima znatno slabije uvjete i zorno pokazuje da su mnogi u RH i te kako iznad zakona. Uz jaku opoziciju koja nije sama sebi svrha ta politička svinjarija ne bi samo tako nestala iz fokusa trome i bezvoljne hrvatske javnosti.

Dok je ministar zdravstva bio Željko Jovanović on je na početku mandata navodno najavio da će u zdravoj državi vladati “zdravstvo i jedinstvo“. Hrvatska ministrica vanjskih poslova nedavno je posjetila Izrael kako bi na licu mjesta vidjela ulogu vode u navodnjavanju.

<https://direktno.hr/direkt/tito-ima-svoj-mauzolej-u-beogradu-a-uskoro-ce-i-draza-a-tudmanov-spomenik-u-zagrebu-svaki-drugodan-neki-napredni-omladinac-isara-152173/>

**AKADEMIK KUZMA KOVAČIĆ, ZAGREB,
2022.**

**ROBIN HARRIS: RASPADOM JUGOSLAVIJE
JNA I NJEZIN ‘MOZAK’ – KOS – POSTALI SU
U STVARNOSTI NOVI CENTAR MOĆI**

U ponedjeljak je pred prepunom dvoranom Katoličkog sveučilišta jedan od predstavljača najnovije knjige Višnje Starešine “Hrvati pod KOS-ovim krilom: Završni račun Haaškoga suda” bio je i Robin Harris je povjesničar, pisac i publicist.

Rodio se u Engleskoj 1952. godine. Radio je kao savjetnik britanske premijerke Margaret Thatcher i bavio se novinarstvom zauzimajući se za kršćanske vrijednosti i upozoravajući na probleme te progone kršćana. Autor je nekoliko knjiga, a prošle je godine objavio biografiju bl. Alojzija Stepinca na engleskom jeziku “Stepinac: His Life and Times”, te poslije na hrvatskom: “Stepinac – njegov život i vrijeme”. Živi u Zagrebu. Dobitnik je nagrade “Andrija Buvina” te mu je za izniman doprinos kršćanskoj kulturi uručena plaketa na kojoj su vratnice splitske katedrale akademskog kipara Kuzme Kovačića.

Ovdje donosimo cijeli govor g. Harrisa:

Čast mi je što sam pozvan održati govor na predavljanju ove važne knjige.

Višnja Starešina upućena je i mjerodavna komentatorica aktivnosti Međunarodnog kaznenog suda za bivšu Jugoslaviju (ICTY), kao i njegove političke pozadine. Ona je neustrašiva novinarka s velikim integritetom, a njezine zaključke trebali bi proučiti oni koji su odgovorni za vođenje poslova ove zemlje.

Knjiga „Hrvati pod KOS-ovim krilom“ ne može biti aktualnija i potrebnija. Hrvatska se danas osjeća ošamućeno i napušteno, a taj se osjećaj samo povećao zbog očigledno dobro planiranog međunarodnog poteza kojemu je u cilju gušenja izražavanja neslaganja na društvenim mrežama. Normalno je da se ljudi pitaju zašto se Hrvatska našla u ovom položaju. Hrvati pod KOS-ovim krilom pruža barem dio odgovora.

Ukratko ću navesti argumente iz Višnjine knjige, uz nekoliko svojih napomena. No prije toga, ne mogu se suzdržati od komentiranja salve samodopadnosti kojom je Međunarodni kazneni sud okončao svoje dvadeset i četiri godine rada. Tom je prigodom hrvatska predsjednica govorila taktično, no elokventno u obrani Hrvatske. Međutim, suci i službenici Međunarodnog kaznenog suda učinili su sliku svojih ostvarenja toliko groteskno obmanjujućom da ona ne može proći nekažnjeno.

Međunarodni kazneni sud je skup neuspjeh. Napravio je samo minimum koji se od njega očekivao – no sporo, nestručno, radeći uz nepoštene kompromise, pod snažnim političkim utjecajem, slijedeći nemoralan program izjednačavanja krivice među uključenim strankama. Počevši kao skroman pokušaj zagovaranja standarda pravde za koje je međunarodna zajednica bila preslaba i podijeljena da bi silom nametnula – postao je – kao što oni nedavni hvalisavi govori pokazuju – samoprogllašena paradigma za buduće rješavanje sukoba od strane međunarodnih sudova. Presude tribunala, čak i ako su ponekad vrijedne zbog nekih drugih razloga, nisu ustvari postignute putem procesa ili prema standardima, što bi bilo prihvatljivo u svakoj razvijenoj državi – pogotovo u Velikoj Britaniji, koja je tako srdačno podržala zaključke Međunarodnog suda.

Klasičan primjer je stvaranje pojma udruženi zločinački pothvat, koji se u svom najširem – i najteže obranjivom – obliku, upotrijebio da bi se postigla osuđujuća presuda u nedavnom slučaju protiv hrvatske šestorke iz Bosne i Hercegovine. Bila je to nepravedna presuda. Možda je prihvaćena – baš kao što se sutrašnje vrijeme može prihvatiti – no ne treba se poštovati, kao ni institucija koja ju je donijela.

Druge dvije kratke uvodne napomene:

Kao prvo, protivno tvrdnjama poklonika tribunala, njegovi rezultati ne pokazuju da je međunarodna pravda korisno sredstvo u ispravljanju međunarodne nepravde. Samo je jedan važni optuženi ratni zločinac izručen sudu prije operacije Oluja. Tek nakon što je Hrvatska, uz pomoć SAD-a, ostvarila vojnu pobjedu nad Srbima, Međunarodni kazneni sud je dobio mogućnost da uopće počne djelovati. Ironično je, najblaže rečeno, da je tribunal tada nastojao optužiti upravo one političke i vojne figure čiji je uspjeh omogućio njegovo djelovanje.

Kao drugo, rad Suda, kao što Višnja prikazuje, bio je podložen neprestanoj manipulaciji koju su vršile nestručne osobe, osobito KOS, vojna obavještajna služba JNA. Pokazalo se da je vjerovanje da će pravda biti čišća ako se donese dalje od uključenih stranki, neistinita. Ova pouka nadilazi područje sudstva. Čak i male zemlje poput Hrvatske ne mogu očekivati bolji, već lošiji tretman ako predaju svoje interese multilateralnim, međunarodnim tijelima, nego ako traže bilateralne sporazume između zemalja. Suverenitet je važan, bez obzira na veličinu tvoje države.

Osvrnut ću se sada izravno na knjigu. Sastoji se od jedanaest poglavlja i zaključnog i važnog epiloga. Hvati pod KOS-ovim krilom analizira događaje na terenu i argumente na Tribunalu prema kronološkom i tematskom slijedu.

Prvo poglavlje opisuje početke haaškog tribunala, organizacije koja se od svojih skromnih početaka iz 1993. godine proširila na godišnji proračun od 270 milijuna američkih dolara s osobljem koje broji tisuću ljudi.

Drugo poglavlje pruža pregled bliske, no mutne suradnje tribunala s različitim državnim obavještajnim službama. Izgleda da je osobito važnu ulogu odigralo britansko, australsko i kanadsko osoblje.

Poseban naglasak stavlja se ovdje na Grahama Blewitta, Australca kod kojeg se može pratiti djelovanje protiv Hvata, a koji je bio djelatni voditelj istraga od osnutka Tribunala 1994. godine do podizanja posljednjih optužnica krajem 2004. godine. Višnja navodi da je Blewitt poslužio kao „jamstvo da će se u politici optuživanja provoditi britanska politika podjele srpsko-hrvatske krivnje za rat, kao preduvjet za ponovnu uspostavu neke nove balkanske državne asocijacije pod srpskom hegemonijom“ (27. str.).

Kasnije ću dati svoj komentar o tom pitanju.

Druga obavještajna služba čiji su planovi i interesi bili od velike važnosti bila je Kontra-obavještajna služba JNA ili „KOS“. Njezin vođa, general Aleksandar „Aca“ Vasiljević, navodno je davno prije početka sukoba 1991. godine ubacio ključne agente u ono što će uskoro postati zaraćeni entiteti. Iz tih pozicija, agenti KOS-a mogli su napraviti dalekosežnu štetu, prebacujući krivnju na nekoga drugoga. Dobro poznati slučaj je operacija Labrador – bombardiranje Zagrebačkog židovskog groblja te pokušaj bombardiranja židovske općine u kolovozu 1991. godine. No bilo je mnogo štenara Labradora, od kojih su samo neke bile označene i utvrđene.

Treće poglavlje odnosi se na Vukovar. Vukovar je ključan za rad – i neuspjeh – haaškog tribunala, jer kako Višnja napominje:

„Uz malo truda, sintezom zločina nad Vukovarom, nad ratnim zarobljenicima i civilima poslije zauzimanja grada i etničkog čišćenja na cijelom okupiranom području istočne Slavonije i Baranje nakon uspostave lokalnih vlasti, moglo se napraviti i vrlo uvjerljiv slučaj genocida – najtežeg zločina koji podrazumijeva politički planirano istrebljenje nekog naroda ili etničke grupe s određenog teritorija“. (str. 43).

Odgovornost za zločine uskoro se prenijela na lokalne srpske dužnosnike – ponajprije na Slavka Dokmanovića, koji je kasnije, prikladno, počinio samoubojstvo. Upletenost JNA se, suprotno tomu, minimalizirala, dok se uloga četničkih paravojsnih postrojbi naglašavala.

Četvrto poglavlje bavi se događajima i istragama u Lašvanskoj dolini i u sjevernoj Hercegovini.

Meni je ovo poglavlje otvorilo oči. Nakon što sam pročitao odličnu knjigu Charlesa R. Shradera, Muslimansko-hrvatski građanski rat u

srednjoj Bosni (eng. The Muslim-Croat Civil War in Central Bosnia), te nakon što sam intervjuirao mnoge bosanske izbjeglice – Muslimane i Hrvate 1993. godine, držao sam da situaciju poznajem prilično dobro. Međutim, nisam do sada shvaćao sve vojne razloge za muslimansku vojnu kampanju u sjevernoj Hercegovini. Niti sam shvatio, unatoč tome što sam svojedobno čuo različite neosnovane optužbe, ekstremno i opsežno divljaštvo mudžahedina – koje je uvela, angažirala i kontrolirala Armija Republike Bosne i Hercegovine u svojoj kampanji kako bi prognala Hrvate. Bošnjačka obavještajna služba, AID, nastojala je zataškati tu vezu. No njihov uspjeh u tome povlači druga važna pitanja – o profesionalnosti rada istražnog tima 9 Tužiteljstva Haaškog suda, o upletenosti drugih službi – uključujući britansku – u ublažavanje informacija o mudžahedinskim zvjerstvima te o potpunom propustu Hrvatske tada i sada da javno obznani progon Hrvata.

Nasuprot tomu, Tužiteljstvo se snažno obrušilo na (jednako stvarne) zločine koje su počinile hrvatske snage u vojnoj kampanji u Lašvanskoj dolini, osobito u Ahmićima. Slučajevi koji se tiču tih operacija prvo su upotrijebljeni kako bi se dokazao stupanj odgovornosti zapovjedništva neutemeljen u stvarnosti, koji je rezultirao kaznom od 45 godina zatvora (koja se kasnije drastično smanjila) protiv generala HVO-a Tihomira Blaškića. Oni su zatim, u presudi protiv Darija Kordića, poslužili za tvrdnju o postojanju politički definiranog plana etničkog čišćenja ne-Hrvata. To je bio temelj optužnice protiv „Prlića i ostalih“, koja je uključivala predsjednika Tuđmana i hrvatsku državu.

Kao što je objašnjeno u petom poglavlju, Tužiteljstvo nije utvrdilo nikakvu širu liniju odgovornosti protiv Srbije za zločine koje je počinila u provođenju etničkog čišćenja u Bosni i Hercegovini. Srpski koncentracijski logori bili su problematični za Beograd jer su ih osnovali i upravljali njima časnici JNA-e, uključujući i KOS. Višnja Starešina pruža dokumentirani dokaz odgovornosti KOS-a i generala Vasiljevića za te logore. Stoga je bilo potrebno osigurati da istraga ovih činjenica bude ugrožena, kao što doista i je bila – nizom politički pogodnih i pravovremenih smrtnih slučajeva.

Šesto poglavlje bavi se pozadinom još jednog jednako pravovremenog smrtnog slučaja – slučaja Slobodana Miloševića.

Istražno osoblje tribunala uložilo je sumnjivo malo truda u slučaju protiv Miloševića i Srbije. Tužiteljstvo je, prema tome, sada očajnički tragalo za optužujućim dokazom, a kada su ga dobre usluge Vasiljevića i KOS-a omogućile, bile su dobrovoljno učinjene koncesije mreža. Umjesto da sjedi pored Miloševića na optuženičkoj klupi, kao što je prvotno bilo predviđeno, Vasiljević se sada pojavio 2003. godine kao glavni svjedok Tužiteljstva. Štoviše, oslanjanje na Vasiljevića i novu vladu u Srbiji nakon Miloševića u vezi s dokumentacijom – s obzirom na to da je tribunalov vlastiti trud bio vrlo ograničen i bezuspješan – dao je Beogradu priliku da pruži samo ono što je bilo nužno i ništa više. Dokumentacija je bila uređivana i filtrirana – za razliku od one koju je na veliko predala Hrvatska pod predsjednikom Mesićem. Uložen je veliki trud da se prebaci krivica s Jugoslavenske države, vojnih i obavještajnih vlasti na Miloševića. A onda je sam Milošević u subotu 11. ožujka 2006. godine susretljivo umro prije postizanja presude.

Sa sedmim se poglavljem priča vraća u Vukovar. Haaško Tužiteljstvo izgubilo je interes za istraživanje ovog slučaja, nakon što su Srpska država, JNA i KOS postali partneri Tužiteljstva u slučaju protiv Miloševića, u kojemu je Vukovar sada bio tek jedan dio. U Beogradu se sada također iznosio kazneni slučaj. No još važnije – kako knjiga navodi – dok je naslov onoga u Haagu glasio „Vukovarska bolnica“, što je uključivalo čitav proces utvrđivanja i odabira pacijenata sve do i uključujući njihovu likvidaciju, onaj pred beogradskim sudom bio je naslovljen jednostavno „Ovčara“, uklanjajući drugim riječima prvi dio zločina čiji su počinitelji bili JNA i KOS, to jest, Jugoslavenska država. To ne bi bilo toliko važno da sudski proces u Beogradu nije bio mjesto pripreme – kao i supresije i iskrivljavanja – dokaza za sudski proces u Haagu. Ovo je ubrzo postalo očigledno u načinu na koji su optužnice Međunarodnog kaznenog suda oblikovane.

Ovo poglavlje također pokriva detaljne okolnosti zločina u Vukovarskoj bolnici, što je zorno prikazano u Višnjinom dokumentarcu. On prikazuje sudjelovanje JNA sve do trenutka pogubljenja. On opisuje izvedbu koju je organizirala KOS za potrebe medija.

Prema mojemu mišljenju, ključna činjenica je dolazak generala Vasiljevića i drugih službenika vojne obavještajne službe JNA u Negoslavce, nekoliko kilometara od Vukovara, u noći 19. studenog oko osam sati. JNA je već imala puni popis onih koji su se nalazili u bolnici. Idućega dana trebali su biti evakuirani. Naravno, ne postoji dokaz što se točno govorilo na tom sastanku. No jasno je kao dan da je njegova svrha bila donošenje odluke o tome koje se kategorije neprijatelja – naravno, od kojih su svi u svakom slučaju bili smatrani „ustašama“ – trebaju podvrgnuti posebnoj vrsti mučenja i ispitivanja, a zatim likvidirati.

Vukovar zaslužuje biti promatran kao zločin iste razine i sličnih ciljeva kao onaj u Srebrenici – što je glavna tema osmog poglavlja. Ponovno je veza između bivših časnika JNA i KOS-a očigledna. Metode i zapovjedni lanci su slični – u slučaju Srebrenice preko Mladića do Karadžića. Međutim, dok je taj zapovjedni lanac razotkriven, ovaj u slučaju Vukovara je zataškan.

Deveto poglavlje istražuje zašto je KOS tako važan akter. Odgovor glasi: zato što je JNA uistinu, kao što knjiga tvrdi, „posljednji bunker obrane komunizma i Jugoslavije“ (205. str.). Kada se ostatak struktura počeo raspadati, osobito Hrvatska i Slovenija, JNA i ono što se može nazvati njenim „mozgom“, KOS, postali su u stvarnosti novi centar moći.

Deseto poglavlje bavi se optužnicama protiv Hrvata povezanih s vojnim operacijama Medački džep 1993. godine i Oluja 1995. godine. Ono rasvjetljava neprofesionalan postupak Haaškog Tužiteljstva, osobito u iskorištavanju Save Štrbca i njegovog pogrešnog nazvanog NGO „Veritas“ u istraživanju navodnih zločina. Jedanaesto poglavlje bavi se nedavnim slučajem Hrvatske šestorke.

Ono što mene zapanjuje u ovim slučajevima je potpuno odsustvo realizma. Ratovi nikada nisu potpuno čisti. No postoje stupnjevi prljavštine. Osim toga, primjenjuje se niz moralnih pravila – pravila koja su tijekom stoljeća postala poznata kao „zakoni rata“ iz kojih su nastale razne ženevske i haaške konvencije te naposljetku i Međunarodni kazneni sud. Prema ovom tradicionalnom shvaćanju, postoji razlika između agresije i obrane, između ponovne uspostave vlastitog teritorija i osvajanja tuđeg, te između puštanja civila da

napuste bojno polje i protjerivanja iz njihovih domova. Taj ostatak moralnog zdravog razuma i pravne tradicije učinkovito je odbačen u prvostupanjskom sudu u slučaju protiv Gotovine i ostalih.

Slično tome, u slučaju protiv Hrvatske šestorice osmišljena je razrađena, umjetna struktura donošenja odluka i krivice kako bi se zapleli u organizirani kriminal ljudi koji su imali male ili nikakve veze s događajima na terenu. Ne postoji uvjerljivi dokaz da je predsjednik Tuđman nastojao ponovno uspostaviti Hrvatsku banovinu, niti da je organizirano etničko čišćenje, niti da se ikada dogovorio s Miloševićem da razdvoje Bosnu – što je uistinu laž za koju je zaslužan i koja možda potječe od KOS-a. Ponovno smo pogođeni nedostatkom razumijevanja za pravi značaj donesenih odluka te ograničeni opseg mogućih opcija. Prilikom ocjenjivanja hrvatske državne policije, Tužiteljstvo nije uzelo u obzir činjenicu da Hrvatska nije primila pomoć od Bosne kada je njen teritorij bio napadnut – niti činjenicu da bi bez HVO i operativno nezavisne jedinice Herceg-Bosne, nova Bosanska država bila potpuno opustošena u prvim mjesecima srpske agresije. Nije uvažena ni činjenica da bi bez hrvatske vojne akcije 1995. godine Bosna sada vjerojatno bila u srpskom posjedu, uz veliki dio muslimanskog stanovništva koji bi se skrivao u kampovima. Nije spomenuto ni to, osim u prolazu, da je čak tijekom muslimansko-hrvatskih sukoba pola milijuna muslimanskih izbjeglica nahranjeno i smješteno u Hrvatskoj – što je izvanredna humanitarna gesta koja svjedoči o praktičnoj dobrohotnosti Hrvatske države i naroda.

Knjiga se na mnogo mjesta osvrće na ulogu britanske politike. Htio bih dati svoj komentar o ovome.

Britanska državna politika ranih 1990.-ih godina bila je, uistinu, onakva kao što se opisuje u ovoj knjizi, nastavak one politike kojoj je Britanija tradicionalno težila, a koja se temelji na otporu utjecaja Njemačke u južnoistočnoj Europi, što je dugi niz godina također uključivalo naklonost prema Srbiji i Jugoslaviji pod dominacijom Srbije. Odraz ovoga je bilo neprijateljstvo britanske vlade prema Hrvatskoj, kojemu je pridonijela određena količina ratne nostalgije simpatije prema partizanima i Srbima. Međutim, to je više kvaziautomatska reakcija nego promišljeni odgovor, rezultat lijenosti u nedostatku vodstva. Dokaz leži u tome što bi sve bilo

drugačije da je Margaret Thatcher bila premijerka 1991. godine, a ne John Major. Prema tome, objašnjenja postupanja države u vezi tradicije interesa države nikada nisu u potpunosti zadovoljavajući. Pod Tonyjem Blairom, na primjer, dogodila se promjena stajališta – ne u korist Hrvatske države, koja je sada bila promatrana u svjetlu – siguran sam da ju je g. Blewitt tako vidio – kao oblik ustaškog procvata – već u korist muslimana u Bosni. Ranije je London gledao na muslimane bez ikakvih simpatija, kao u vrijeme Srebrenice. Sjećam se vojnih izvješća koja su optuživala muslimane za njihove vlastite neprilike.

Britanija je također bila glavna politička sila koja je stajala iza pokretanja i istraživanja Gotovininog slučaja. To, međutim nije bilo vođeno britanskim državnim interesima, već željom da se prkosi Amerikancima, čije nametanje vojne opcije protiv Beograda je bilo opravdano. Britanija je sada naklonjena Hrvatskoj. To nije prvenstveno zbog promjene interesa, već zbog promjene osoblja unutar vlade Ujedinjenog Kraljevstva.

Naposlijetku, u procjeni motivacije tribunala, osobito u posljednjih nekoliko godina, važno je da ne zaboravimo da je ideologija postala sve više dominantna. Doktrina i praksa universalne jurisdikcije („universal jurisdiction“), kao temeljnog elementa globalnog vladanja („global governance“), bila je pod pritiskom Amerike – sve do izbora predsjednika Trumpa – te EU. Ona je također osigurana od strane moćnih međunarodnih financijskih interesa. Ovaj globalistički protu-nacionalni program nedvojbeno je glavni važni čimbenik koji upravlja svjetskim događajima. Njegovi poklonici smatraju Hrvatsku antitezom novog svjetskog poretka koji žele uspostaviti. Hrvatska je mala, nedavno stvorena država, odana nacionalnom identitetu i katoličkoj vjeri i tradiciji. Današnji doktrinarni internacionalisti zasigurno gledaju na Hrvatsku s barem onoliko prijezira i mržnje kao Karl Marx. To bi trebao biti bedž ponosa; no bedž je isto tako, i uvijek će biti, meta.

<https://narod.hr/hrvatska/robin-harris-raspalom-jugoslavije-jna-njezin-mozak-kos-postali-stvarnosti-novi-centar-moci>

M. MEĐIMOREC, J. PEČARIĆ, GENERAL PRALJAK III. S PRIJEZIROM ODBACUJEM VAŠU PRESUDU, ZAGREB, 2018.

**ZAŠTO MIROSLAV TUĐMAN NIJE BIO
PROFESSOR EMERITUS? / DRUGO
PROŠIRENO IZDANJE, ZAGREB, 2023.**

**PEČARIĆ NA PREDSTAVLJANJU KNJIGE
'AKADEMIK KUZMA KOVAČIĆ': KIPAR
POSVEĆEN HRVATSKOJ**

12. studenoga 2022.

Foto: Fah; fotomontaža: Narod.hr

U Hrvatskoj akademiji znanosti i umjetnosti predstavljena je nova knjiga akademika Josipa Pečarića pod naslovom “Akademik Kuzma Kovačić”.

Knjiga je posvećena životu i radu ovog istaknutog suvremenog hrvatskog kipara, uz brojne fotografije, Kovačićeve intervjuje, govore i druge tekstove.

> **Kipar Kuzma Kovačić: Žalosti me što je Oltar Domovine izgubio funkciju i što moje kovanice kuna odlaze u povijest**

Zagreb, 9.11.2022.- U Knjižnici Hrvatske akademije znanosti i umjetnosti u srijedu je predstavljena knjiga “Akademik Kuzma Kovačić”, autora akademika Josipa Pečarića, posvećena životu i radu suvremenog hrvatskog kipara, uz brojne fotografije te Kovačićeve intervjuje, govore i druge tekstove.

foto HINA/ HAZU/ ua

Tom je prigodom autor knjige akademik Josip Pečarić održao prigodni govor, kojeg prenosimo u cijelosti:

“Dopustite mi da vas sve lijepo pozdravim i zahvalim Hrvatskoj AKADEMIJI Znanosti i Umjetnosti što je organizirala predstavljanje knjige „Akademik Kuzma Kovačić“ kao i Predsjedniku Akademije akademiku Velimiru Neidhardt na njegovim pozdravnim riječima.

Knjigu je uredila Anđela Hodžić, a korice su sjajno djelo Branka Hrkača. Zahvaljujem i predstavljateljima knjige likovnom kritičaru Milanu Bešliću i književniku Hrvoju Hitreću. S Hitrećem smo Kuzma i ja sudjelovali u obilježavanju godišnjice smrti našeg prijatelja prof. dr. sc. Miroslava Tuđmana. O tome je u knjizi tekst Tribina o Miroslavu Tuđmanu. A Milan Bešlić se spominje u tekstu Ivana Aralice koji je dio Uvoda knjige”, istaknuo je akademik Pečarić na početku svojeg govora.

Spomenici u Škabrnji i Zagrebu simboli su ljubavi i žrtve za Domovinu

“Knjiga je jedna od mojih knjiga koje govore o mojoj suradnji u domoljubnom radu s nizom istaknutih Hrvata. Taj dio mog rada o kome pišem u svojim knjigama danas neki nazivaju „Pečarićeva Hrvatska“. O toj “Pečarićevoj Hrvatskoj” prvi je pisao hrvatski književnik i kolumnist dr. sc. Damir Pešorda u uvodu moje knjige ‘Ako voliš Hrvatsku svoju’ koju je tako i naslovio. Na to se nadovezao profesor književnosti sa Sveučilišta u Mostaru dr. sc. Marko Tokić predstavljajući tu knjigu na svom sveučilištu 05. 12. 2014.

> U ponedjeljak predstavljanje knjige akademika Pečarića ‘Ja sam Pobjednik’ Nikola Štedul

> Nova knjiga akademika Pečarića ‘Bojna Čavoglave / Thompsonofobija’: Thompson na udaru sve do danas

Četiri stupa Hrvatske

Tokić je tada naglasio, piše Glas Brotnja, 05. 12. 2014., da svi koji poznaju akademika Pečarića znaju da je Hercegovac iz Boke Kotorske, ali i čovjek kojemu četiri stupa njegove Hrvatske čine: Franjo Tuđman, Dario Kordić, Marko Perković-Thompson i biskup Vlado Košić, dodavši:

O njima je pisao, progovorio o njihovoj ljubavi prema Hrvatskoj, prema Hrvatima, ali pisao je akademik Pečarić i o generalu Praljku, hrvatskom branitelju Veljku Mariću naglašavajući kako neće biti sretan dok i zadnji hrvatski branitelj ne izađe iz zatvora. Akademik Pečarić voli Hrvatsku svoju, no osim što piše o onima koji vole i žive Hrvatsku on piše i o onima koji ne vole Hrvatsku i svoj hrvatski

narod, pa upravo zbog toga što jasno i glasno upućuje na aktualno stanje u zemlji Hrvata često je prešućivan od medija u službi aktualne vlasti.

Zagreb, 9.11.2022.- U Knjižnici Hrvatske akademije znanosti i umjetnosti u srijedu je predstavljena knjiga “Akademik Kuzma Kovačičæ”, autora akademika Josipa Pečariæa, posveæena životu i radu suvremenog hrvatskog kipara, uz brojne fotografije te Kovačičeve intervjuje, govore i druge tekstove.

foto HINA/ HAZU/ ua

Veliki napadi onih koji ne vole Hrvatsku

Prve knjige koje su u naslovu imale i ime nekog od onih „koji vole i žive Hrvatsku“ bile su knjige o „Utemeljitelju Republike Hrvatske“ za kojega sam s ponosom isticao da je akademik. Zato sam i ove godine povodom stote obljetnice rođenja Franje Tuđmana u Vukovaru govorio o njemu i HAZU, ali i konstatirao da su zapravo sve moje publicističke knjige – knjige o njemu. **Veliki napadi onih koji ne vole Hrvatsku i svoj hrvatski narod od početka ovog stoljeća bile su na Marka Perkovića Thompsona** pa su poslije knjiga s Tuđmanovim imenom u naslovu slijedile i knjige o njemu. Kako smo zajedno prof. Tokić i ja uz Darija Kordića dodali i generala Slobodana Praljka, kad se svojim žrtvovanjem za Hrvatsku

uzdignuo do jednog od najznačajnijih Hrvata u povijesti, s dr. Miroslavom Međimorcem objavio sam i knjige o velikom hrvatskom generalu. Iako je danas i u RH – i ne samo u RH – zabranjeno i samo spominjanje imena generala Praljka ipak se prva naša knjiga o njemu može naći u knjižnicama kao što su npr. The British Library, Queens Public Library, San Francisco Public Library ili na sveučilištima: University College London, Harvard University, Yale University, Cornell University, University of Toronto, University of Pittsburgh, University of Wisconsin – Madison, University of California Berkeley.

Prirodno su slijedile knjige o ostala dva stupa „Pečarićeve Hrvatske“: Dariju Kordiću i Biskupu dr. Vladu Košiću. Ali ne samo o njima. Profesor Tokić je spomenuo kako pišem o onima koji vole i žive Hrvatsku.

66 knjiga

Ali mene je zanimalo jesu li Tuđman, Praljak, Kordić, Thompson i Košić jedini o kojima se na osnovu mojih knjiga mogu napisati knjige o njima tj. o mojoj suradnji s njima. Drugim riječima: Koliko ima takvih koje spominjem u svojim knjigama toliko da s takvim tekstovima mogu napraviti knjigu posvećenu i takvim izuzetnim Hrvatima? I doista do sada sam uspio napraviti 66 knjiga o takvima, a među njima su i akademici Dubravko Jelčić, Ivan Aralica, Stanko Popović, Smiljko Ašperger, Andrej Dujella, Slobodan Novak, Slaven Barišić, Nenad Trinajstić, Vladimir Paar, Kuzma Kovačić i Ivo Padovan. Tu je i Zvonimir Janko, dopisni član HAZU, ali i Ivan Gutman – Hrvat koji je redoviti član SANU.

Ali kada je u pitanju Kuzma Kovačić onda bi mogli reći da je ova knjiga mnogo više jer je njegova osnovna djelatnost kao kipara posvećena Hrvatskoj, pa su dani i njegovi tekstovi iz tog dijela njegovog stvaralaštva, kao i njegovi domoljubni tekstovi koji nisu dani u mojim knjigama.

Aralica ostao zadivljen

Kao što su Pešorda i Tokić izdvojili moj rad o Predsjedniku Tuđmanu, isto možemo reći i kada govorimo o Kuzmi Kovačiću. Dok sam ja povodom stote obljetnice rođenja hrvatskog predsjednika

govorio u Vukovaru tako je on govorio na Svečanoj tribini „100. obljetnica rođenja utemeljitelja hrvatske države Franje Tuđmana“, Zagreb, Dvorana nacionalne i sveučilišne knjižnice, 11. svibnja 2022. Ali tu su najznačajniji njegovi spomenici hrvatskom predsjedniku u Škabrnji i Zagrebu i zato sam kao dio Uvoda knjige dao i tekst akademika Ivana Aralice koji sam ranije spomenuo. Ispod naslova tog teksta možete naći slijedeće:

Ostao sam zadivljen, Kuzma je uspio – spomenik ima “ono nešto” što je Tuđman nosio u sebi – ovim riječima Aralica opisuje svoje dojmove kada je prvi put vidio spomenik Tuđmana u Škabrnji

Zagreb, 9.11.2022.- U Knjižnici Hrvatske akademije znanosti i umjetnosti u srijedu je predstavljena knjiga“ Akademik Kuzma Kovačić”, autora akademika Josipa Pečarića, posvećena životu i radu suvremenog hrvatskog kipara, uz brojne fotografije te Kovačićeve intervjuje, govore i druge tekstove.

foto HINA/ HAZU/ ua

Aralica je još u Škabrnji Kuzmi izrazio želju, u tom trenutku miljama udaljenju od ostvarenja, da se taj kip, u novom odljevku, nađe na nekom od zagrebačkih trgova. Po volji bi mi bilo više njih, a bio bih najzadovoljniji kad bi se našao na Zrinjvcu, ispred ulaznih

vrata, s drugu stranu ulice, zgrade HAZU. Pa, pobogu, uz sve ostalo, bio je i akademik!

Tuđman kao akademik

I Aralica je primijetio ono na što sam ja volio ukazivati kako ne vole spominjati da je Tuđman bio akademik što je i bio razlog zašto sam u Vukovaru govorio o tome.

Prijenos škabrjnjskog „Tuđmana“, kao trećeg odljevka, drugi je bio u Slavonskom Brodu, bio je onemogućen novim natječajem. Trebalo je raditi novo djelo.

Pobijedio je Kuzminov novi Tuđman i u tekstu Aralica opisuje kako i taj spomenik ima *“ono nešto” što je Tuđman nosio u sebi.*

Završit ću s riječima koje je Kuzma izgovorio na Svečanoj tribini: *Franjo Tuđman velikan je hrvatskog naroda, osobnost koja se rijetko rađa. Ali, on je i velikan povijesti čitavoga svijeta, a osobito europske povijesti čiju je pouku možda jedini razumio od svih suvremenih političara i državnika – da je nacionalna država obilježje prave Europe, a ne prisilno jedinstvo - što jasno vidimo i u ovom času, a najjasnije u stvarnosti velike nevolje u Ukrajini. Obnovio je hrvatsku državnu nezavisnost tako da je vlastitim povijesnim spoznajama osvijestio ovaj hrvatski naraštaj, probudio mu nadu i ujedinio ga u nastojanju za ponovnim zadobivanjem nacionalne slobode – vlastite države, neuzaludne nade ostvarene i obranjene nakon mnogih tragičnih pokušaja tek pod njegovim vodstvom i vrhovnim zapovjedništvom. Nije bio samo vješt političar, nego pronicljiv povjesnik, znanstvenik (hrvatski akademik), mudar strateg i hrabar vojnik - zato i stvarni državnik.*

Zagreb, 9.11.2022.- U Knjižnici Hrvatske akademije znanosti i umjetnosti u srijedu je predstavljena knjiga "Akademik Kuzma Kovačić", autora akademika Josipa Pečarića, posvećena životu i radu suvremenog hrvatskog kipara, uz brojne fotografije te Kovačićeve intervjuje, govore i druge tekstove.
foto HINA/ HAZU/ ua

Pamtim s radošću srdačne susrete s Predsjednikom

Da bi svoj govor koji je dan u knjizi završio:

Pamtim s radošću srdačne susrete s Predsjednikom u tolikim važnim događajima i prigodama u kojima sam kao kipar sudjelovao, posebno u zajedničkom podizanju Oltara hrvatske domovine na Medvedgradu, sad sramotno isključenom iz državnoga protokola, ali ne i iz srca hrvatskoga čovjeka; u stvaranju kune, hrvatskoga novca, čijem smo se puštanju u optjecaj na Dan državnosti 1994. godine također zajedno radovali, a sad ga nerazumno napuštamo i posramljujemo vlastiti narod, koji toga nije u potpunosti svjestan, predajući drugima svoj monetarni suverenitet. I svjedočim o Tuđmanovoj dubokoj svijesti o najvećoj, presudnoj važnosti nacionalne kulture i umjetnosti u životu naroda, njegovoj zauzetosti za te temeljne vrijednosti, što je pokazao i u svojim pisanim djelima uzornom pomnjom prema hrvatskome jeziku. Da je Tuđman živ, Zakon o hrvatskom jeziku već bi davno bio na snazi. Daje živ ... ali,

vjerujući u Život vječni, u našim srcima zauvijek su živi naši velikani. I živjet će Franjo Tuđman u hrvatskim naraštajima, riječima Marka Marulića, „dokol budu svitit zvizde, teći vode“! – zaključio je svoj govor akademik Pečarić.

<https://narod.hr/hrvatska/pecaric-na-predstavljanju-knjige-akademik-kuzma-kovacic-kipar-posvecen-hrvatskoj>

<https://bezcenzure.hr/toptema/u-hazu-ovoj-knjiznici-predstavljena-knjiga-akademik-kuzma-kovacic/>

<https://www.hkv.hr/izdvojeno/vai-prilozi/p-r/peari-josip/40645-govor-akademika-pecarica-na-predstavljanju-knjige-o-akademiku-kuzmi-kovacicu.html>

<https://www.dragovoljac.com/index.php/razno/32795-u-hazu-ovoj-knjiznici-predstavljena-knjiga-akademik-kuzma-kovacic>

JOSIP PEČARIĆ

PREDSTAVLJANJE KNJIGE U SPLITU: KUZMINA HRVATSKA

Dopustite mi da vas sve lijepo pozdravim i zahvalim Hrvatskoj AKADEMIJI Znanosti i Umjetnosti tj. njenom Zavodu za znanstveni i umjetnički rad u Splitu što je organizirao predstavljanje knjige „Akademik Kuzma Kovačić“ i u Splitu kao i voditelju Zavoda akademiku Davorinu Rudolfu na njegovim pozdravnim riječima.

Zahvaljujem i predstavljajćima knjige publicisti Josipu Joviću i njegovom upozorenju o mjestima u kojima se nalaze spomenici Kuzme Kovačića pa bi bilo za očekivati da se u školama organiziraju ekskurzije za ućenike tako da bi oni obilazili sva ta mjesta i te spomenike, kao i akademiku Radoslavu Tomiću koji je posebno ukazao na činjenicu da je Zaljev hrvatskih svetaca veza nas trojice: Kuzme, njega i mene. Naime u knjizi je i dano Kuzmino djelo:

Suton u Zaljevu hrvatskih svetaca, 2009., bronca (foto: G. Vranić)

(Malo dodatnih pojašnjenja: *Kako god Kuzma Kovačić oblikovao i u kojem god to materijalu činio, u njega je uvijek prisutan snažan osjećaj za tradicijske vrijednosti. Tako je i sa skulpturom **Suton u Zaljevu hrvatskih svetaca** (bronca, 2009). To je grubo obrađeno zvono, koje djeluje poput arheološke iskopine čija je zvonjava već odavno »zašla iza otuđujućih gradskih nebodera«. Suton je u Zaljevu hrvatskih svetaca, ljudi su oglušili na crkvena zvona, okrenuli leđa duhovnom. Kao da je ta skulptura antipod sjajnoj, blistavoj čizmi koja predstavlja i simbol onoga materijalnog, želju za posjedovanjem. Zvono je, također, na mnogo mjesta probušeno, što je aluzija na rupe od metaka, odnosno na Domovinski rat koji je ostavio tragove na dušama ljudi, narušivši im vjeru koja je ipak još prisutna barem kroz zvuk vjetra koji zavija i zveni kroz šupljine.*

<https://www.matica.hr/vijenac/400/otkucaji-zemlje-i-soli-3214/>)

Zapravo sam u najavi ovo predstavljanje povezao s velikim postignućem bokeljskih Hrvata upisom „Svečanosti sv. Tripuna i kola sv. Tripuna – tradicija bokeljskih Hrvata u Republici Hrvatskoj“ na UNESCO-ov Reprezentativni popis nematerijalne baštine čovječanstva:

<https://bezcenzure.hr/toptema/predstavljanje-u-splitu-veliki-doprinos-bokeljskih-hrvata-rh/>

Meni je posebno drago što je kolega Tomić istakao ovu Kuzminu povezanost s mojom Bokom je mnogi u RH i danas vjeruju da sam ja autor imena „Zaljev hrvatskih svetaca“ za Boku kotorsku, mada je ranije to moglo naći u nekim tekstovima u Glasu Koncila, a u naslovima bi se po pravilu govorilo o Zaljevu svetaca. Moja je zasluga samo inzistiranje da se i u naslovim koristi „Zaljev HRVATSKIH svetaca“ tako da to danas mnogi znaju. Ali tako je to u životu: pripišu Ti nešto što nije Tvoje, a nešto što je doista Tvoje pripišu nekome drugome. Tako se moja tvrdnja „U Boki kotorskoj svaki kamen govori Hrvatski“ često pripisuje blž. Stepincu što je meni drago. On je – zapravo . rekao nešto slično.

Knjiga je jedna od mojih knjiga koje govore o mojoj suradnji u domoljubnom radu s nizom istaknutih Hrvata. Taj dio mog rada naš poznati književnik i kolumnist dr. sc. Damir Pešorda nazvao je „Pečarićeva Hrvatska“. Profesor književnosti sa Sveučilišta u Mostaru dr. sc. Marko Tokić konstatirao je kako su četiri stupa te

moje Hrvatske: Franjo Tuđman, Dario Kordić, Marko Perković-Thompson i biskup Vlado Košić, da bi kasnije uz Darija Kordića zajedno dodali i generala Slobodana Praljka. Više knjiga s njihovim imenima u naslovima ili podnaslovima objavio sam sam ili u koautorstvu, ali o njima sam govorio u nizu javnih nastupa. Spomenut ću da smo ove godine povodom stote obljetnice rođenja Franje Tuđmana govorili i Kuzma i ja. Kuzma u Zagrebu a ja u Vukovaru. Govorio sam o Tuđmanu i HAZU, ali i konstatirao da su zapravo sve moje publicističke knjige – knjige o njemu. Spomenut ću i da je na znanstvenom skupu o tome imao svoje izlaganje i akademik Davorin Rudolf S druge strane znamo koliko su veličanstveni spomenici Utemeljitelju RH koje je napravio Kuzma. Vjerojatno su mnogi zaboravili da su naše kune odmah bile napadnute, ali tada je akademik Franjo Tuđman bio Predsjednik i taj napad je on brzo odbio, dok istovjetan napad na ZA DOM SPREMNI traje godinama. A kunu su vidjeli smo – ne pitajući narod – brzo eliminirali. Je tako gazde traže.

Zanimalo me je jesu li Tuđman, Praljak, Kordić, Thompson i Košić jedini o kojima se na osnovu mojih knjiga mogu napisati knjige o njima tj. o mojoj suradnji s njima. Drugim riječima: Koliko ima takvih koje spominjem u svojim knjigama toliko da s takvim tekstovima mogu napraviti knjigu posvećenu i takvim izuzetnim Hrvatima? I doista do sada sam uspio napraviti 66 knjiga o takvima, a među njima je naprimjer i današnji predstavljatelj moj imenjaka Josip Jović.

Predstavljajući knjigu u Zagrebu veliki hrvatski književnik Hrvoje Hitrec je rekao:

Knjiga koju predstavljamo naslovljena je: akademik Kuzma Kovačić, što jest, jest, čitatelj očekuje opsežan, konzistentan životopis umjetnika, ali nije tako, a opet nije ni daleko od toga. Riječ je o svojevrsnom zborniku, o tekstovima prikupljenim s raznih strana, iz tiska, s portala, govora i razgovora, a kada ih se pažljivo iščita doista se pred nama otvara život i djelo velikoga kipara, rastresite se forme zgusnu u cjelovitu sliku Kuzmina umjetničkoga i društvenog djelovanja. Kao autor knjige naznačen je na koricama najcitatiraniji hrvatski matematičar i jedan od najutjecajnijih u svijetu

(prema istraživanjima sa Sveučilišta Stanford u Kaliforniji (SAD) dana je lista 2% najutjecajnijih znanstvenika na svijetu, a ja sam po broju objavljenih radova na 2289. mjestu njihove liste za cijelu karijeru od 195605 svjetskih znanstvenika, a prvi iz RH je 14537; JP) *Josip Pečarić, knjiga objavljena u vlastitoj nakladi, kao što priliči u vremenima u kojima su autor knjige, a podosta i kipar kojemu je posvećena, daleko od ljubavi institucija. S tim da je Kuzma svojom umjetnošću, bliskijom ljudima od matematike, bolje uspio prevladati animozitete jer je jednostavno prevelik da bi ga se moglo prešutjeti, a mnoga su njegova djela pred očima javnosti koja znade pravedno prosuđivati.*

Predsjednik HAZU akademik Velimir Neidhardt je o meni, dakle autoru koji je *daleko od ljubavi institucija* kazao da sam matematičar svjetskog glasa, jedan je od vodećih svjetskih stručnjaka u području teorije nejednakosti s više od 1000 znanstvenih radova iz područja matematike. Dodao bih da sam u povijesti po broju objavljenih znanstvenih radova u matematičkim časopisima među prvih deset. Ali akademik Neidhardt je – zapravo – objasnio zašto sam *daleko od ljubavi institucija* kazavši kako sam u široj javnosti naročito poznat po svom publicističkom radu u sklopu kojeg sam objavio više od 135 knjiga posvećenih uglavnom temama vezanima uz stvaranje i izgradnju hrvatske države.

Zato je Hitrec izvrsno konstatirao da je i Kuzma *podosta daleko od ljubavi institucija: S tim da je Kuzma svojom umjetnošću, bliskijom ljudima od matematike, bolje uspio prevladati animozitete jer je jednostavno prevelik da bi ga se moglo prešutjeti, a mnoga su njegova djela pred očima javnosti koja znade pravedno prosuđivati.*

Zato je i posebna vrijednost kada se umjetnici slično Kuzmi domoljubno angažiraju jer se njihovim djelima svi možemo diviti i oni doista ne mogu biti prešućeni. A Kuzmu je na to svojedobno prijateljski potaknuo prof. dr. Miroslav Tuđman. Zato u ovoj knjizi imamo i naše govore na tribinama u povodu godišnjice smrti prof. Tuđmana. Imam slične knjige i o Miroslavu Tuđmanu, a kada već govorim o osobama koje su *podosta daleko od ljubavi institucija* pogledajte naslov druge moje knjige o Miroslavu Tuđmanu koji je

bio cijenjeni saborski zastupnik vladajuće većine u Hrvatskom Saboru:

J. Pečarić, *Prof. dr. sc. Miroslav Tuđman*, dragovoljac.com, 2021.

J. Pečarić, *Zašto Miroslav Tuđman nije bio profesor emeritus?* dragovoljac.com, 2022.

Zanimljivo je spomenuti kada je riječ o meni slijedeće: Nedavno je tiskana knjiga Matice Hrvatske PRIJELOMNA VREMENA / Hrvatske zemlje nakon 1918, a o znanosti piše dr. sc. Zdravka Jelaska Marijan s Hrvatskog instituta zapovijest. Ona spominje znanstvenike koji su *djelovali u inozemstvu ili u Hrvatskoj* pa kaže: ... *neki od hrvatskih znanstvenika su tijekom 20. stoljeća dali važan doprinos svjetskoj znanosti, prvenstveno nobelovci Lavoslav Ružička i Vladimir Prelog (kemija), a potom spominje fizičara Ivana Supeka, matematičare Vilima (William) Feller i Josipa Pečarića, molekularne biologe Miroslava Radmana i Ivana Đikića, fizičare Davora Pavunu i Marina Soljačića*. Izdvojila je nas devetoricu, a samo smo Supek i ja iz Hrvatske.

Zapravo sve to je zaokružio na predavljanju u Zagrebu likovni kritičar Milan Bešlić riječima:

Važnost knjige jest i u činjenici da je predstavljena hrvatskoj kulturnoj javnosti u Knjižnici HAZU srdačnim pozdravnim riječima njezina predsjednika, akademika Velimira Neidhardta, i u nazočnosti gotovo cijeloga predsjedništva, potpredsjednika akademika Frane Paraća i Glavnog tajnika akademika Daria Vretenara, drugih akademika i kulturnih djelatnika. Svojom nazočnošću akademici su sudjelovali u predavljanju knjige i time je uzvisili te jasno izrazili svoje stajalište o samoj knjizi kazujući tim činom hrvatskoj akademskoj zajednici i cijelom hrvatskom društvu da HAZU govori na usta oba akademika: Josipa Pečarića i Kuzme Kovačića.

Bešlić je sigurno zadovoljan što se i ovo predavljanje održava u velikoj dvorani Zavoda Hrvatske akademije znanosti i umjetnosti u Splitu, uz pozdravne riječi voditelja Zavoda akademika Davorina Rudolfa ministra u Tuđmanovo vrijeme stvaranja hrvatske države ali i potpisnika pisma HRVATSKOJ JAVNOSTI O INICIJATIVI ZA REFERENDUM O GRANIČNOM SPORU SA SLOVENIJOM

kojim smo davali potporu tadašnjem predsjedničkom kandidatu prof. dr. sc. Miroslave Tuđmanu, a koje je dano u knjizi.

Na kraju bih opet podsjetio na Jovićevu ideju o obilascima krajeva s Kuzminim djelima. Naime Kuzmina djela koja bi trebalo obilaziti, zapravo cjelokupno njegov kiparski opus zajedno i s drugim pravicima rada akademika Kuzme Kovačića na koja je ukazala ova knjiga trebali bi, analogno nazivu „Pečarićeva Hrvatska“, nazivati KUZMINA HRVATSKA!

HVALA!

**Z. HODAK, J. PEČARIĆ, DRŽAVA I
'TERORIST' / MARKO FRANCIŠKOVIĆ,
DRAGOVOLJAC.COM. 2023.**

**JEDINI GENOCID NAKON DRUGOG
SVJETSKOG RATA NA OVIM PROSTORIMA
POČINJEN UPRAVO U SREBRENICI!**

13/07/2015

Znaju Vulin i Dačić što je pravi destilirani genocid. Pobijeno je u Oluji “dve iljade“ srpskih civila, do zuba naoružanih! Haaški sud je godinama skupljao dokaze i došao do brojke od 44 ubijena. S onim pospanim iz Knina, čak 45, moliću lepo!

Ljeto Gospodnje 2015.g. – Srebrenica. Dvadeset godina od genocida. Oko osam tisuća muškaraca i dječaka likvidirano je bez milosti. Ideološki sljedbenik egzekutora, **Aleksandar Vulin** zna za genocid. Doduše ne za ovaj u Srebrenici. Nego za onaj u Kninu gdje je, za vrijeme groznog granatiranja “krajinske prestolnice“, poginuo jedan srpski junak koji je zaspao pa se nije uspio popeti na svoj traktor.

Znaju Vulin i Dačić što je pravi destilirani genocid. Pobijeno je u Oluji “dve iljade“ srpskih civila, do zuba naoružanih! Haaški sud je godinama skupljao dokaze i došao do brojke od 44 ubijena. S onim pospanim iz Knina, čak 45, moliću lepo! Vulina nije bilo u Srebrenici. Zna on gdje je sigurno. Gdje može laprdat’ što mu srce želi i gdje je zaštićen k’o lički medvjed. Genocidne ustašoidne treba svako malo podsjetiti k’o su i što su. Natjerat ih da se srame za genocid nakon 5. kolovoza 1995.g. To što su dva međunarodna suda utvrdila da je jedini genocid nakon Drugog svjetskog rata na ovim prostorima počinjen upravo u Srebrenici i da su ga počinili Srbi samo je dokaz “belosvetske“ zavjere protiv “nebeskog naroda“. Jako se varaju oni gledatelji Žikine dinastije ako misle da ja bilo što zamjeram Vulinu, Dačiću, Šešelju i svim drugima iz Dražine dinastije. Ono što oni rade, pišu i govore je legitimna politička pragmatika kojom se pokušava obraniti neobranjivo. Umjesto da doživi nešto što je Vučić doživio u Srebrenici, on je naletio na hrvatske poltrone s kmetskim kodom. Ministar Šipoš “se nada da ovo što je rekao Vulin neće pogoršati srpsko-hrvatske odnose“. Inoministrica lakonski izjavljuje da je Vulin srpski problem i da neće ugroziti bilateralne odnose dvije susjedne zemlje. Pošto je Putin vetom blokirao rezoluciju o genocidu u Srebrenici, ona je napokon rekla što misli o političarima.

Ceh je došao na naplatu Aleksandru Vučiću.

Isto je trebao proći i **Bill Clinton** koji je imao obraza doći pred tragično mnoštvo. Čovjek koji je u srpnju 1995.g., mogao jednim telefonskim razgovorom spasiti osam tisuća života, sad se izlizanom frazeologijom ispričava obitelji žrtava. Dobro je da se je napokon dogodio “sramotni incident“. Srbija se, uz pomoć Rusije, ne želi suočiti sa svojom prošlošću, ali kod obične raje to ne prolazi. Kakvo pomirenje, kakav suživot s onima koji, umjesto ponizne molbe za oprost, i dalje prijete. Slobin potrčkalo Ivica Dačić kaže: “Pratit ćemo proslavu Oluje i sve strane vojske koje u tome sudjeluju proglasit ćemo antisrpskim!“ Javio se i srpski ministar obrane Bratislav Gašić koji je za Blic izjavio da najava vojne parade “duboko vrijeđa više od 200.000 prognanih Srba, a posebno obitelji 2000 ubijenih i prognanih u tom etičkom čišćenju. Cinici se pitaju što to Srbi imaju protiv Oluje? Stotine godina slave Kosovsku bitku gdje su prošli isto kao i u Oluji. Što nedostaje Oluji? Nju bi mogli obilježavati kao recimo “dan zečeva“. Na kraju možda se i nazire odgovor zašto iz BiH toliko mladih ljudi inklinira kalifatu, Islamskoj državi i ISEL-u. Spontani napad, pun mržnje, govori puno više od bljedih protokolarnih i neiskrenih isprika.

Uz masovno pokapanje novih pronađenih posmrtnih ostataka, komemorirano je preko 8.000 žrtava srpskog oslobađanja tog muslimanskog mjesta od Muslimana, nakon čega je Srebrenica postala- Srebrenica.

U RH novi sirovi napad na slobodu vrijeđanja neistomišljenika. Slobodarska Udruga “Zagreb Pride” izgubila je pravomoćno spor sa novinarkom Karolinom Vidović-Krišto. Udruga je proglašena krivom zbog povrede dostojanstva, časti i ugleda bivše novinarkе HRT-a. Istospolna strana u sporu dužna je tužiteljici Karolini Vidović-Krišto isplatiti zajedno s glavnicom, kamatama i odvjetničkim troškovima aproksativni iznos od nešto više od 40.000 kuna. U ponedjeljak HND, “hrvatsko“ novinarsko društvo, ima hitan sastanak posvećen “ispadu“ svoje članice Karoline Vidović-Krišto koja je dobila sudski spor protiv **Zagreb Pride-a**. Dobro, znamo kriptokomunistički novinari u HND priznaju kao i uvijek samo sud svoje partije, ali na taj veseli skup, za razliku od Zagreb Pride-a, nisu pozvali svoju članicu Vidović-Krišto. Imaju pravo. Ona neinvetivna kakva već jest pozvala bi se na pravomoćnu presudu Općinskog suda u Zagrebu. Kao da jedna sudska presuda može zaustaviti borce protiv homofobije i njihova “ustavom i zakonom zaštićena prava na” vrijeđanje svih koji ne dijele njihov progresivni svjetonazor. Novinarka Vidović-Krišto nedavno je rasrdila i Gorana Radmana, pa on, onako “živčan“, poslao joj literalni otkaz u stilu “ide patka preko Save, nosi pismo navrh glave, a u pismu piše...ne radiš na HRT-u više.“ I ostala novinarka s četvero maloljetne djece na ulici. Pitanje je li HND sazvaо hitan sastanak da drugovi razmotre “slučaj novinarkе Karoline Vidović-Krišto?“ Odgovor ostavljam onima koji slučajno čitaju ovaj tekst. Nitko iz ekipe fra Duke nije se do danas upitao zašto Goran Radman nije novinarku, koja ga je tobože uvrijedila, tužio mjesno i stvarno nadležnom sudu i zatražio takav ekvivalent satisfakcije koji je novinarka dobila protiv Zagreb Pride-a? Radman je radije iskoristio svoja progresivna iskustva iz 1989.g., i odmah Karolinio dao “šimecki” u tur. No, ne radi se tu samo o divergentnim svjetonazorima. Radi se o vulgarnoj ideologiji. Novinarka nije ljevičarka. Ne pljuje po hrvatskoj državi. Ne živi od recikliranja desetgodišnjeg Tuđmanovog mraka. Ne plače za propalom Jugom i nije se veselila prvostupanjskoj presudi generalima. Ali se je veselila drugostupanjskoj kao ogromna većina građana Lijepe naše. Moj posao je da provjerim je li Zagreb Pride objavio tekst presude na svojim web-stranicama kako je naložio sud u presudi. Time je ovaj predmet za moj ured otišao među ad acta

spise. Za to vrijeme HND i oni obasjani duginim bojama mogu samo cviliti i nadati se da će Ustavni sud naknadno abolirati vrijeđanje većine od agresivne i razmažene manjine.

Nova kretanja u novinarstvu: uz list HRVATSKI POLITIČKI ZATVORENIK dosta skromne tiraže, pokreće se list HRVATSKI OSUMNJICENIK tiraže oko četiri i pol milijuna primjeraka.

I vrhunski liječnik kad oboli treba liječnika. U pravilu ne može sam sebe operirati. Isto je i sa psihijatrima. I njima ponekad zatreba dobar psihič. Čitam razgovor Dobrice Silobričića sa hrvatskom psiho zvijezdom. Dr. Robert Torre objavio je nedavno knjigu “Prava istina o psihijatriji“. Mislim da je knjigu s osobitim zanimanjem pročitao i Marko Francisković koji se verbalno sudario s ministrom MUP-a pa je završio u Vrapču. Nakon što mu je skoro godinu dana “liječena duša“, sastala se malonogometna momčad psihijatara i zaključila da je Marko zdrav i da mu duša nije pretrpjela ni lakše tjelesne ozljede. Psihička koja je u njemu prepoznala serijskog ubojicu i poslala ga u Vrapče još nije napisala knjigu. Dr. Torre ima zanimljiv način razmišljanja. To je u redu s obzirom da liječi ljudske duše i piše knjige na radost i veselje svojih kolega. Kaže naš Robi, čija su uža specijalnost Hrvati: “Urok Srba da jesmo narod, ali nismo nacija i da naprosto nismo kapacitirani ustrojiti vlastitu državu, za sad je točan. To ranjava naš nacionalni ego, to malo boli...” “Nakon velike suverenosti i nezavisnosti, koju smo imali u bivšoj državi, sad imamo suverinitet tek u malim dijelcima – i to samo ako igramo po pravilima. Naša zemlja je ljepša od naših ljudi. Potencijal zemlje je veći od potencijala ljudi.“ Bravo Robi!!! Ovo što je izrečeno dio je istine o psihijatriji. Evo kako psihijatrijsko-medicinski laik sam sebi prevodi “mudre misli“ nacionalnog psihića. Srbi su nas od 1991.g., očigledno htjeli urokati. Kad smo se nekako izvukli, makar i usprkos “potencijala ljudi“ i očiglednog “deficita“, komšije su angažirale Babu Vangu da nam baci urok. Baba je otišla na nešto dulju kafu prognoza. gore 11.kolovoza 1996.g., znači skoro na prvu godišnjicu Oluje. Ali još uvijek dovoljno rano da skuži da smo narod, ali ne nacija. To je naravno za Hrvate dobra prognoza.

Kako smo inače skloni besramnom nacionalizmu, zamislite koliko bi ga bilo diljem Lijepe naše da smo se slučajno umjesto naroda opredijelili za naciju. U povijesnoj fazi “velike suverenosti i nezavisnosti koju smo imali u bivšoj državi...” bili smo krasan, poslušan narod u velikoj Jugo-naciji. E, na ovoj tvrdnji našeg Robija neki talentiraniji psihijatar mogao bi doktorirati. Bez problema! 1991.g., digli smo se protiv “suverenosti i nezavisnosti “ i to “velike” da bi četiri godine kasnije imali “suverenost tek u malim djelićima“. Nakon četiri godine i 18.000 mrtvih, razrušenih gradova, sela, crkava i opljačkanog kulturnog blaga te nakon pobjede u Oluji, javlja se Baba Vanga i – kad je vidjela kako se je posložio pasulj – preko svog glasnogovornika Robija poručuje: nikada nećete da bidnete nacija nego samo običan narod! Nacionalistički! Sad mi nije do kraja jasno jesmo li mi Hrvati, bez obzira na zakržljale kapacitete, članovi Ujedinjenih naroda ili Ujedinjenih nacija? Ogist Roden, autor je famozne skulpture “Mislilac” koja od 1902.g., pa do danas ima kulturni status. Skulptura predstavlja nadmoćnog golog muškarca koji sjedi zamišljen s glavom oslonjenom na desnu ruku. Kad se, u pravilu, divite autoru i skulpturi ipak ste svjesni da u tom savršeno

oblikovanom tijelu od mramora i bronce nema ničeg. Ni srca ni mozga.

Osobom godine za dijalog proglašen je Milorad Pupovac. Ime druge osobe u dijalogu ostaje nepoznato.

U modi je pisanje pisama. Premijer piše, a Michel Platini odgovara. Toma Grobar piše Engleskoj kraljici, a **Jasmila Žbanić** Svetom Ocu. Zamolili BiH-unitaristi Papu Franju da se malo pozabavi katolicima u multietničkoj Bosni. Bez obzira što tvrde da ih nigdje nema idalje provociraju. Dopuštaju da se Dario Kordić vrzma oko oltara. Objašnjavaju Svetom Ocu da je to ratni zločinac osuđen zbog masakra u Ahmićima iako tamo nikada nije bio. Doduše, osuđen je po zapovjednoj odgovornosti iako je bio civil! Generali su se tresli kad bi ga vidjeli. Tresli su se od smijeha i u hrvatskim službama kad su vidjeli da je ta genijalna teza donijela nesretnom Dariju 25 godina robije. Žbanićka bi sad lijepo i multietnički poručila Kordiću: “Marš u Hrvatsku!” Ali zanimljivije je ono što BiH unitaristi nisu napisali Papi. Ni riječi o Uzdolu, Doljanima, Križančevom selu, Bugojnu, Buhinim kućama, zločinima u Srednjoj Bosni, Lašvanskoj dolini itd! Tko je ubio Jozu Leutara, što je s ubojstvima povratnika i policajaca u srednjoj Bosni, tko je odgovaran za logore u koje su Bošnjaci zatvarali Hrvate? Ni riječi o vabahiji koji je za Božić upao u hrvatsku kuću i pobio sve ukućane. Tko je prvi pružio otpor srpskom okupatoru, tko je skrbio za oko pola milijuna izbjeglica iz BiH? Sad jedino “marš kući u Hrvatsku!” Tamo će, s vremena na vrijeme, doći Jasmila da snimi neki film za Berlinski festival. Sinopsis je već gotov. Film o životu i dijelu popularnog i nepoznatog književnika Gorana Gluščića, jednog od autora knjige NDH 2033.g. Budući Dobrica Ćosić objavio je svoju sliku za naslovnicu proširenog izdanja NDH 2033.g. Slika i prilika. Goran s bradom i pozdrav sa tri prsta. Svaka ti dala Gorane! Pa i Jasmila...

Za rušenje mostarskog mosta nisu krivi Srbi koji su ga oko šesto puta granatirali, već onaj Hrvat koji je na njemu kihnuo!

ZAVRŠNI TEKST

HRVATSKI VELIKAN DARIO KORDIĆ

Stvarno se moraš diviti Dariju Kordiću kada vidiš kakvih sve ljudi imamo među nama. Pa čak i svećenika, vjerovali ili ne?

Tako čitam o nedvosmislenoj kritici upućenoj ovih dana **Dariju Kordiću**, i to s nimalo očekivanog mjesta. Naime, kritike su Kordiću upućene s oltara katoličke crkve u rodnoj mu Busovači, i to na dan kada župa ovog malog mjesta smještenog u srednjoj Bosni slavi svoj najvažniji dan – Svetog Antu:

*Na središnjem misnom slavlju pred tisućama vjernika, mahom Kordićevih sugrađana, pred crkvom svetog Ante, u utorak je središnje misno slavlje držao fra **Mario Katušić**, gvardijan fojničkog samostana, koji se tijekom propovijedi jasno osvrnuo na videosnimku koja je nekoliko dana prije blagdana svetog Ante dospjela u hrvatske i bosanskohercegovačke medije. Riječ je o snimci na kojoj se vidi Darija Kordića u većem društvu te ga se čuje kako govori da ga je netko neimenovan pitao je li vrijedilo.*

"Pitao me je li vrijedilo zatvora, je li vrijedilo rata. Ja sam mu rekao: sve bih ponovio, ni sekunde ne bih zamijenio, svaka je sekunda vrijedila", govori Kordić uz glasan smijeh, nakon čega društvo plješe ratnom zapovjedniku HVO-a.

Upravo na tu epizodu iz videosnimke se nedvojbeno osvrnuo fra Mario Kатуšić u svojoj propovijedi za blagdan svetog Ante u Busovači gdje je Kordić rođen, odrastao i živio veći dio života do odlaska u Haag.

"Najgore je što se sve negativnosti, laži, progonstva neistomišljenika čine mirne savjesti. Strašna je činjenica da drugome nanosimo zlo, a da se uopće ne kajemo. Strašna je činjenica kada govorimo javno da bismo sve do sada ponovili, svo zlo koje smo učinili, opet bi ga uradili. Ne govore to neki drugi, ne govore s onog drugog svijeta, iz drugog naroda, nego mi vjernici. Mi koji se svaki dan Bogu molimo, mi koji smo stalno u crkvi, znamo se vraćati na svoja zla, na svoje neistine, svoje laži", kazao je gvardijan samostana u Fojnici čiji muzej čuva jednu od najvrjednijih kulturno-povijesnih zbirki u Bosni i Hercegovini.

<https://direktno.hr/eu-i-svijet/dijaspora/svecenik-prozvao-kordica-s-oltara-njegovu-rodnom-gradu-strasno-da-govorimo-javno-da-bismo-ponovili-s-318591/>

S obzirom da je dobro poznato da je Dario Kordić osuđen za izmišljene zločine na osnovu krivotvorene dokumentacije koje je sudu poslala vlast iz RH, pa čak nije prihvatio ni ponudu suda da lažno svjedoči i optuži lažno predsjednika Tuđmana i ratnog ministra Šuška za svoju slobodu ispada da katolički svećenik misli da je to zločin i da bi očito on radio drugačije.

Je li on uopće vjernik, i može li takav čovjek uopće biti svećenik?

U uvodu svoje knjige DARIO KORDIĆ, Zagreb,

pišem o velikom Kordićevom grijehu koji je sramotno ponoviti:

Kordić – jedan od najzaslužnijih za opstojnost Hrvata u BiH

Nedavno sam u Koprivnici predstavio knjigu dr. Milana Vukovića Dr. Franjo Tuđman u sudskim dosjeima /11. siječnja 1972. – 10. lipnja 1990./.. Tada sam rekao i ovo: "Komunistički politički sudovi nisu stvar prošlosti. Još gore se događa danas u tzv. civiliziranom svijetu. Sud u Haagu je nešto najsrमतnije što je taj

svijet stvorio. To potvrđuje i najnovija potvrda presude Dariju Kordiću, čovjeku koji je jedan od najzaslužnijih za opstojnost Hrvata u BiH. Kordiću je prvostupanjska presuda djelomice preinačena – ukinute su presude za progon, napade na civile i civilne objekte, ubojstva, pritvaranja te razaranja i pljačku civilnih objekata, za napade na Bošnjake počinjene u Novom Travniku 1992., u Busovači 1993., te selima Večeriski, Šantićima, Rotilju, Tulici i Svinjarevu 1993. – ali je kazna ostala ista. Drugim riječima dan je naglasak na političkom dijelu presude, što je svojevrsno priznanje samog suda da je on politički sud. 'Punih sam sedam godina angažiran na ovom predmetu, ali činjenice na temelju kojih je Dario Kordić kao političar proglašen krivim za zločine u srednjoj Bosni, ja ovdje jednostavno – ne vidim', kazao je Vjesniku Kordićev branitelj Mitko Naumovski. I ne može ih vidjeti kada je nedavno američki vojni povjesničar Charles R. Shrader (vojnu povijest je predavao na vojnoj akademiji West Point), autor knjige Muslimansko-hrvatski građanski rat u srednjoj Bosni, dokazao da se radilo o agresiji Muslimana na Hrvate, a poznato je da su Hrvati bili u okruženju i deset puta slabiji od agresora. Shrader je u Večernjem listu, 10. travnja 2004. odgovorno tvrdio kako Kordić nije kriv i pita se koliko daleko mogu ići zle namjere i insinuacije tužiteljstva u Haagu. Presuda Kordiću je i odgovor na to njegovo pitanje. Sam sud konstatira kako je razlog za ovako drastičnu presudu što se radilo o agresiji Hrvatske na BiH. Doista, strašna "agresija" u kojoj se Hrvati bore u području u kome su oduvijek živjeli okruženi s deset puta jačim neprijateljem. Jedini logičan zaključak je da sud u Haagu osuđuje Kordića jer ga smatra najkrivljim što su Hrvati uopće opstali na tim prostorima. Dakle, zato što nije uspjelo njihovo etničko čišćenje. Time sud u Haagu još jednom potvrđuje umiješanost svjetskih moćnika u zločine nad Hrvatima – ovaj put nad Hrvatima u BiH. Sud u Haagu im treba da promijene povijest, da njihova prljava uloga u sudjelovanju u tom zločinu bude izbrisana iz nje! Treba li uopće spomenuti stravičnu istinu da im je u toj lažnoj optužnici Hrvatske kao agresora na BiH glavni argument to što je današnji hrvatski predsjednik svojevremeno kao svjedok optužbe u procesu protiv generala Blaškića svjedočio u prilog toj lažnoj optužbi Hrvatske. Optužbi, koja se potom provlači kroz sve optužnice

Hrvata iz BiH. A da i ne spomenemo da im u tom cilju falsificiranja povijesti služe i lažni transkripti današnjeg hrvatskog predsjednika!

"Bog mi je stavio lance, a današnja Hrvatska zategla omču oko vrata"

Ali sve to što pokušavam reći, vidim da Ti prelijepo kažeš u samo jednoj rečenici (Hrvatski list od 23. prosinca 2004.): "Bog mi je stavio lance, a današnja Hrvatska zategla omču oko vrata."

Dragi brate Dario, sigurno ti je strašno vidjeti da danas mnogima u Hrvatskoj ne znači puno to što imaju takvog predsjednika, pa su i pored toga spremni glasovati za njega. Ne znači im ništa što na svojoj duši ima i ovih 25 godina zatvora dosuđenih Tebi. Nadaju se mrvicama s trpeze svjetskih moćnika, koji će im debelo naplatiti te mrvice. Ima li cijene ponos ovoga naroda koji im prodaju i svojom ravnodušnošću nad stravičnom kaznom koja je Tebi dosuđena? Zamisle li se ponekad nad Tvojim riječima koje si izrekao nakon presude? Ponovimo ih i ovdje:

"S ljubavlju i ponosom nastavljam nositi ovaj maleni križ prikazujući ga rođenom Isusu Kristu za dobro i boljitak svome najmilijem hrvatskom narodu." Zaslужujemo li mi ovoliko Tvoju ljubav? Mnogi bi u Hrvatskoj željeli biti na Tvome mjestu. Mnogi bi voljeli umjesto Tebe nositi taj "maleni križ". Ali, bismo li uspjeli biti tako postojani u svome uvjerenju, hrabrosti i ljubavi kao što si Ti? Jasno je da je dragi Bog znao što čini kada je odabrao baš Tebe. Hvala mu na tome. Mi se možemo samo ponositi da među nama Hrvatima ima i takvih kao što si Ti. Kao što su bili i dr. Tuđman i Gojko Šušak.

Dario nije želio optužiti Tuđmana i Šuška

Moram priznati da me nisu iznenadile Venerine riječi o pokušaju suda da lažno optužiš njih dvojicu (Hrvatski list od 23. prosinca 2004.): Živa je istina da mu je to bilo u istrazi ponuđeno preko odvjetnika: ukoliko optuži Tuđmana i Šuška, doći će do nagodbe sa sudom! Da je to napravio, bio bi danas vani na slobodi kao i svi drugi optuženici. Zašto nije? Jer je, kako mi kaže, ponosan na te

ljude, ponosan što je bio s njima, ponosan što ih je uopće poznao. Ne može njih optuživati za nešto što u biti nema veze s njima. Dario nije želio nikoga drugoga optužiti jer nije želio izaći iz zatvora na grbači drugih. Rekao mi je da bi to bilo sramotno, da ne bi mogao s tim živjeti, a najbitnije mu je, što je nekoliko puta ponavljao, 'da sljedećih deset godina mogu samog sebe pogledati u zrcalu te da mogu uspravno stajati pred svojom obitelji'.

Neće nam izbrisati iz sjećanja ni Tuđmana ni Šuška, ni tebe, Dario!

Nedavno sam na promociji knjige Tuđmanove tri sekunde, koju sam napisao zajedno s akademikom Dubravkom Jelčićem, rekao: "Znamo kako (...) prolaze i obitelj Tuđman, i hrvatski branitelji, generali. Meni se čini da je najstrašnije, čak strašnije i od zločina zvanog "Haag" to što se čini s ratnim ministrom obrane, s Gojkom Šuškom. Žele ga izbrisati iz naših sjećanja. Kad izbrišu njega, moći će izbrisati i Tuđmana i hrvatsku državu, a time i svaku pomisao na slobodu hrvatskog naroda!" A uvjeren sam da neće uspjeti u tome. Neće izbrisati iz naših sjećanja ni Šuška, ni Tuđmana. A ni Tebe!

Oprostiti nam i poneku našu slabost

Moraš nam i oprostiti poneku našu slabost. Pa i zbog one neprospavane noći kada smo čuli presudu Tebi. I na nas se mogu primijeniti Venerine riječi: Ako je jučer moj muž bio stijena, ja se tako nisam osjećala. To je bio najteži trenutak u mom životu jer tu su u mojim suzama bile i suze naše djece, suze Darijevih sestara te naših vjernih prijatelja koji su mi cijelo vrijeme bili potpora. Tuga i mrak su mi obuhvatili dušu, ali i vjeru, nadu i ljubav svih koji su bili ovih dana uz nas, koji su mi s različitih strana svijeta slali SMS poruke i brzogave, te potpora onih koji su u molitvi bili s nama, znak da i u boli mnogi ljudi sudjeluju s našom obitelji. Zato se zahvaljujem svim tim Šimunima koji su mu poručili da ne poklekne pod tim teškim križem koga će s radošću nastaviti nositi za svoju obitelj i svoj narod. Naš sin Vladimir te Darijev brat Davor, koji su bili nazočni tim teškim trenucima, shvatili su koliko im je otac i brat velik čovjek jer nije prihvatio nikakve nagodbe, nije htio izaći prokazujući i izdajući

druge, već je hrabro uzeo i njihove križeve. Naša djeca, Vladimir Marija i Elizabeta, moći će s ponosom i bez srama reći da im je tata Dario Kordić.

Dario, hvala Ti

Dragi brate Dario! Pokazao si svjetskim moćnicima da postoji još Hrvata koji imaju svoj ponos i dostojanstvo. Dok ima takvih, njima je jasno da neće uspjeti u rashrvćivanju Hrvatske! Uz Tvoje riječi i nama u Domovini i diljem svijeta, kojima ponos još nešto znači, lakše je živjeti. Zato oni nisu Tebe osudili. Samo su te stavili uz bok Tuđmanu i Šušku. A za tako nešto sigurno je svaka žrtva premalena. Pa i Tvoje mučeništvo, koje Ti ne doživljavaš tako, nama je samo na ponos i divljenje.

Meni je zanimljivo kako ni katolički svećenik iz Busovače ni ne smatraju važnim slijedeće:

ukinute su presude za progon, napade na civile i civilne objekte, ubojstva, pritvaranja te razaranje i pljačku civilnih objekata, za napade na Bošnjake počinjene u Novom Travniku 1992., u Busovači 1993., te selima Večeriski, Šantićima, Rotilju, Tulici i Svinjarevu 1993. – ali je kazna ostala ista.

KAZNA JE ISTA s ovim i bez ovih zločina. Dakle za ove zločine ne treba nikoga kažnjavati. Pa zar obojica i katolički svećenik misle da za ubojstva muslimana ne treba izricati kazne?

Možda griješim, ali ne sjećam se da je nekome Bošnjaku ili *Poglavaur Islamske zajednice u BiH Huseinu Kavazoviću* ovo zasmetalo.

Zašto?

Pa valjda je odgovor u naslovu mojih prethodnih tekstova:

KAD IH SPASIŠ OD GENOCIDA POSTANU TI
NEPRIJATELJI!

A za ovog navodnog svećenika se i ne pitam.

Dr. sc. Josip Pečarić,
Redoviti član HAZU,
Izvanjski član DANU,
Redoviti član HAZU sa sjedištem u Mostaru

AKADEMIK JOSIP PEČARIĆ – ŽIVOTOPIS

Akademik Josip Pečarić rođen je 2. rujna 1948. godine u Kotoru. Tamo je završio osnovnoškolsko i srednjoškolsko obrazovanje, a 1972. diplomirao na Elektrotehničkom fakultetu u Beogradu s radom iz područja nuklearne fizike. Na istom fakultetu je i magistrirao 1975. godine, a 1982. obranio doktorsku disertaciju iz područja matematike s naslovom Jensenove i srodne nejednakosti.

Nakon završenog studija radio je u Geomagnetskom institutu u Grocki te od 1977. kao asistent fizike na Građevinskom fakultetu u Beogradu. Godine 1987. se s obitelji preselio u Zagreb te zaposlio na Tekstilno-tehnološkom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu kao izvanredni profesor matematike. Od 1990. radi kao redoviti profesor na istom fakultetu, od 1996. kao redoviti profesor u trajnom zvanju. Umirovljen je 2018. Do početka agresije Rusije na Ukrajinu bio je istraživač Matematičkog instituta Sveučilišta RUDN u Moskvi (Rusija).

Od 2000. godine je redoviti član Hrvatske akademije znanosti i umjetnosti, od 2016. „inostrani“ je član Dukljanske akademije nauka i umjetnosti.

Za doprinos u znanosti je 1996. godine dobio Državnu nagradu za znanost (prirodne znanosti), te je 1999. odlikovan ordenom Reda Danice hrvatske s likom Ruđera Boškovića.

Akademik Josip Pečarić je jedan od vodećih svjetskih stručnjaka u području matematičkih nejednakosti. Jedan je od najproduktivnijih svjetskih matematičara s više od 1300 objavljenih ili prihvaćenih za tisak radova u matematičkim časopisima. Također je i najcitiraniji hrvatski matematičar, a ima preko 230 suradnika iz zemlje i svijeta na svjetskim bazama ima:

Google Scholar: citata: 18804, H-index: 50;

MathSciNet: publikacija: 1350, citata: 6610, H-index: 26;

Scopus: publikacija: 799, citata: 7319, H-index: 37;

WoS: publikacija: 809, citata: 6683, H-index: 34.

Prema istraživanjima sa Sveučilišta Stanford u Kaliforniji (SAD) Pečarić je po broju objavljenih radova na 2290. mjestu njihove liste za cijelu karijeru od 195605 svjetskih znanstvenika, a prvi iz RH je na 14538. mjestu. Na njihovoj listi za zadnju godinu koja ima 200409 znanstvenika Pečarić je po broju objavljenih radova na 2195. mjestu, a prvi iz RH je 13457.

Osim velikog broja članaka u međunarodnim matematičkim časopisima, autor je ili koautor 40 monografija. O jednoj monografiji je u poznatom časopisu Amer. Math. Monthly, July-August 1991, poznati matematičar D. Pedoe objavio cijeli članak, a izdavačka kuća Element pokrenula je seriju „Monographs in inequalities“ u kojoj je do sada tiskano 19 monografija.

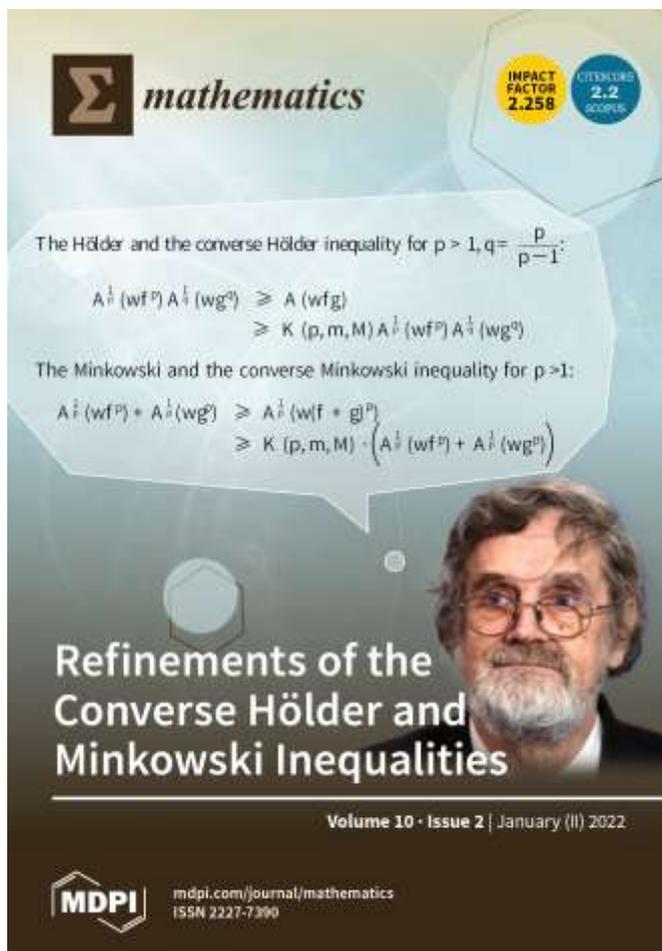
Osnivač je seminara Matematičke nejednakosti i primjene na Matematičkom odjelu Prirodoslovno-matematičkog fakulteta, Sveučilišta u Zagrebu, i s tog je seminara do sada izašlo preko četrdeset doktora matematičkih znanosti. Danas ovaj seminar također ima i svoj dio na Sveučilištu u Splitu. Niz godina gostovao je na Abdus Salam school of mathematical sciences in Lahore pa i u Pakistanu ima niz svojih učenika koji rade po tamošnjim sveučilištima.

Godine 1998. pokrenuo je međunarodni znanstveni časopis „Mathematical Inequalities and Applications“ (izdavač Element, Zagreb), koji je već nakon dvije godine izlaženja uvršten na

Scientific Citation Index Expanded (SCIE). Taj časopis je postao prvi hrvatski časopis na SCIE listi i danas je Q2 časopis a bio je i Q1 dok je na Scopusu Q1 časopis. Kasnije je pokrenuo još dva časopisa – „Journal of Mathematical Inequalities“ (danas je također Q2 a bio je i Q1 časopis) i „Operators and Matrices“ – koji su i na CC listi i na SCIE listi. Na listi najboljih hrvatskih znanstvenih časopisa (prema bazi Scopus) sva tri časopisa su visoke plasirani (ova dva Q1/Q2 su prvi i peti). Pokrenuo je i časopis „Fractional Differential Calculus“ koji je od ove godine na Scopusu. Glavni urednik je i novog časopisa „Pakistan Journal of Mathematical Sciences“.

Osim toga, član je uredništava ili recenzent brojnih međunarodnih časopisa. Kao pozvani ili plenarni predavač akademik Josip Pečarić je održao mnoga predavanja na međunarodnim konferencijama, a povodom njegovog 60-og rođendana je 2008. godine u Trogiru održana međunarodna konferencija „Mathematical Inequalities and Applications 2008“. Tu konferenciju su slijedile:

- 1) Mathematical Inequalities and Applications 2010, Lahore, Pakistan, March 7-13, 2010., Pakistan.
- 2) Mathematical inequalities and nonlinear functional analysis with applications, July 25-29, 2012, Jinju, South Korea.
- 3) U lipnju 2014. godine (22.-26. lipnja) u Trogiru se pod pokroviteljstvom Razreda za matematičke, fizičke i kemijske znanosti HAZU održala konferencija pod nazivom „Mathematical Inequalities and Applications 2014 – One thousand papers conference“ u čast akademika Josipa Pečarića povodom objavljivanja više od 1000 znanstvenih matematičkih radova.
- 4) Slijedeće godine je održana konferencija Mathematical Inequalities and Applications 2015, 11-15 November, Mostar, BiH.
- 5) Tri godine kasnije je u Zagrebu održana međunarodna konferencija MIA 2018 povodom njegovog 70-og rođendana.

Cover Story

Article: Refinements of the Converse Hölder and Minkowski Inequalities

Josip Pečarić, Jurica Perić and Sanja Varošanec
Mathematics 2022, 10(2), 202; doi:10.3390/math10020202
<https://www.mdpi.com/2227-7390/10/2>
Mathematics | January-2 2022 - Browse Articles

Zbog njegovih zasluga u matematici, akademiku Pečariću je posvećen jedan broj časopisa „Banach Journal of Mathematical Analysis“, Vol. 2, No.2 (2008). Riječ je o međunarodnom znanstvenom časopisu koji je na SCIE i CC listi, a u tom posebnom broju članke su objavili i posvetili ih akademiku Pečariću mnogobrojni svjetski matematičari. Intervju koji je tamo objavljen (str. 163-170) objavljen je i na kineskom u časopisu Mathematics 3 (2012), 245-249. Nekim Pečarićevim istraživanjima (inače citiranih i u časopisu “Nature”, a s P.T. Landsbergom objavio je članak u časopisu Phys. Rev., A35 (1987), 4397–4403.) posvećen je i članak "Accentuate the negative", Math. Bohem. 134 (2009), no. 4, 427-446. kojeg je napisao Peter Bullen, profesor emeritus sa Sveučilišta u Vancouveru.

Nedavno je tiskana knjiga Matice Hrvatske PRIJELOMNA VREMENA / Hrvatske zemlje nakon 1918, a o znanosti piše dr. sc. Zdravka Jelaska Marijan s Hrvatskog instituta za povijest. Tako na str. 413. piše: *Djelovali u inozemstvu ili u Hrvatskoj, neki od hrvatskih znanstvenika su tijekom 20. stoljeća dali važan doprinos svjetskoj znanosti, prvenstveno nobelovci Lavoslav Ružička i Vladimir Prelog (kemija). Značajan ugled stekli su i fizičar Ivan Supek (električna vodljivost materijala na niskim temperaturama), matematičari Vilim (William) Feller (teorija vjerojatnosti) i Josip Pečarić (teorija nejednakosti), molekularni biolozi Miroslav Radman i Ivan Đikić, fizičari Davor Pavuna (supraprovodljivost i nano-inženjering) i Marin Soljačić (bežični prijenos energije i nanofotonika) i mnogi drugi.*

Akademik Pečarić poznat je i po svom publicističkom radu. Objavio je više od 160 publicističkih knjiga.

17/04/2023.